

Fremsat den 7. oktober 2026 af klima-, energi- og forsyningsministeren (Samira Nawa)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om gasforsyning¹⁾

(Gennemførelse af EU's brint- og gasmarkedsplan)

§ 1

I lov om gasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1286 af 3. november 2025, som ændret ved § 2 i lov nr. 466 af 18. maj 2011, § 1 i lov nr. 923 af 18. maj 2021, og § 1 i lov nr. 1594 af 28. december 2022, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »der gennemfører dele af«: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1788 af 13. juni 2024 om fælles regler for de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint, om ændring af direktiv (EU) 2023/1791 og om ophævelse af direktiv 2009/73/EF (omarbejdning), EU-Tidende, L af 15. juli, 2024.«.

2. I § 2, *stk. 1*, ændres »§ 6, nr. 29, herunder« til: »§ 6, nr. 49«, og efter »på gas« indsættes: », herunder brint,«.

3. I § 2, *stk. 2, 1. pkt.*, indsættes efter »gas«: », herunder brint,«.

4. I § 2, *stk. 4 og 7*, to steder i § 13, *stk. 1, 1. pkt.*, og i § 55, *stk. 1*, ændres »transmissionssystemer« til: »metangastransmissionssystemer og brinttransmissionsnet«.

5. I § 2 *a*, *stk. 1*, ændres »transmissionssystemer, der« til: »metangastransmissionssystemer og brinttransmissionsnet, der«, og »øvrige transmissionssystemer« ændres til: »øvrige metangastransmissionssystemer, brinttransmissionsnet«.

6. I § 2 *a*, *stk. 3*, ændres »gasinfrastruktur« til: »metangasinfrastuktural«.

7. Efter § 3 indsættes:

»§ 4. Forsyningstilsynet kan efter ansøgning dispensere fra bestemmelserne i §§ 10 b, 10 c, 11 b, 11 c og 28 b for brintnet, der transporterer brint inden for et geografisk afgrænset industri- eller handelsområde, hvis en undtagelse ikke vil indebære risiko for, at konkurrencen hæmmes, eller den effektive ibrugtagning af brintinfrastruktur eller udviklingen og funktionen af brintmarkedet i Unionen eller Danmark påvirkes negativt, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. En dispensation efter stk. 1 kan meddeles, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Det geografisk afgrænsede brintnet omfatter ikke brint-sammenkoblingslinjer.
- 2) Det geografisk afgrænsede brintnet har ikke direkte tilslutninger til brintlagerfaciliteter eller brintterminaler, medmindre sådanne lagerfaciliteter eller terminaler også er tilsluttet et brintnet, som ikke er omfattet af en dispensation meddelt efter stk. 1.
- 3) Det geografisk afgrænsede brintnet har primært til formål at levere brint til kunder, der er direkte tilsluttet det pågældende geografisk afgrænsede brintnet.
- 4) Det geografisk afgrænsede brintnet er ikke tilsluttet et andet brintnet, undtagen net, der også er omfattet af en undtagelse, som er meddelt efter stk. 1, og som drives af det samme gasselskab.

Stk. 3. Forsyningstilsynet skal træffe afgørelse om tilbagekaldelse af en dispensation efter stk. 1, hvis Forsyningstilsynet konkluderer, at betingelserne i stk. 2 ikke længere er opfyldt, eller at en dispensation vil indebære risiko for, at konkurrencen hæmmes, eller den effektive ibrugtagning af brintinfrastruktur eller udviklingen og funktionen af brintmarkedet i Unionen eller Danmark påvirkes negativt.

Stk. 4. Forsyningstilsynet skal hvert syvende år regnet fra tidspunktet for meddelelse af en dispensation efter stk.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1788 af 13. juni 2024 om fælles regler for de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint, om ændring af direktiv (EU) 2023/1791 og om ophævelse af direktiv 2009/73/EF (omarbejdning), EU-Tidende, L af 15. juli, 2024.

1 offentliggøre en vurdering af, hvilken indvirkning dispensationen har på konkurrencen, brintinfrastrukturen og udviklingen og funktionen af brintmarkedet i Unionen eller i Danmark.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at brintproducenters anmodninger om adgang, samt industrielle kunders anmodninger om tilslutning, meddeles Forsyningstilsynet, offentliggøres og behandles efter § 40, stk. 1, nr. 5. Offentliggørelse af anmodninger om tilslutning og adgang er underlagt tavshedspligt for så vidt angår forretningsmæssigt følsomme oplysninger.«

8. I § 6 indsættes før nr. 1 som nyt nummer:

»1) Aktiv kunde: En forbruger på gasområdet eller en gruppe af forbrugere, der handler i fællesskab, og som forbruger eller lagrer vedvarende gas i form af biometan, der er produceret på kundens eget område, der befinder sig inden for afgrænsede skel, og som enten sælger egenproduceret biometan via metangassystemet, eller deltager i fleksibilitets- eller energieffektivitetsordninger. Det er en forudsætning, at aktiviteterne i 1. pkt. ikke udgør kundens primære erhvervs- eller forretningsmæssige virksomhed og overholder gældende ret for produktion af vedvarende gas, navnlig i forbindelse med drivhusgasemissioner.«

Nr. 1 og 2 bliver herefter nr. 2 og 3.

9. I § 6, nr. 1, 2. pkt., der bliver nr. 2, 2. pkt., ændres »dog gas« til: »gasformige brændsler«.

10. I § 6 indsættes efter nr. 2, der bliver nr. 3, som nyt nummer:

»4) Biometan: Opgraderet biogas, der opfylder de gældende krav til, at den teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres i metangassystemet.«

Nr. 3 bliver herefter nr. 5.

11. § 6, nr. 3, der bliver nr. 5, ophæves og i stedet indsættes:

»5) Brint: Gasformig brint af behørig brintkvalitet, som teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres i brintsystemet eller i klynger.

6) Brintdistributionsnet: Et rørledningsnet til lokal eller regional transport af brint, som primært har til formål at forsyne kunder, der er direkte tilsluttet, og ikke omfatter brintsammenkoblingslinjer, og som ikke er direkte tilsluttet brintlagerfaciliteter eller brintterminaler, medmindre det pågældende net var et metangasdistributionsystem den 4. august 2024 og helt eller delvist er blevet omlagt til brinttransport, eller to eller flere brintsammenkoblingslinjer.

7) Brintkvalitet: Udtryk for gassens egenskaber, herunder brændværdi, densitet, brintrenhed og forurenende stoffer i overensstemmelse med gældende brintkvalitetsstandarder for brintsystemet.

8) Brintlagerfacilitet: En facilitet, der anvendes til lagring af brint, herunder

a) den del af en brintterminal, der benyttes til lagring, bortset fra den del, der benyttes til produkti-

onsformål, og faciliteter, der udelukkende er forbeholdt transmissions- og distributionsselskaber, således at de kan udføre deres hverv, og

b) store, navnlig underjordiske, brintlagre, bortset fra små, let reproducerbare brintlageranlæg.

9) Brintnet: Et net af onshore- og offshore-rørledninger, der benyttes til at transportere brint med henblik på levering af brint til kunder, bortset fra forsyning.

10) Brintsammenkoblingslinje: Brintnet, som krydser Danmarks grænse til en medlemsstat med henblik på at forbinde de nationale brintnet, eller brintnet mellem Danmark og et tredjeland op til medlemsstaternes område eller Danmarks søterritorium.

11) Brintsystem: Et system af infrastrukturer, herunder brintnet, brintlagre og brintterminaler, som indeholder brint af en høj renhedsgrad.

12) Brintterminal: Et anlæg, der anvendes til losning og omdannelse af flydende brint eller flydende ammoniak til gasformig brint med henblik på tilførsel til brintnettet eller metangassystemet eller flydendegørelse af gasformig brint og lastning heraf, herunder hjælpefunktioner og midlertidig lagring, der er nødvendig for omdannelsesprocessen og den efterfølgende tilførsel til brintnettet, men bortset fra de dele af brintterminalen, som anvendes til lagring.

13) Brinttransmissionsnet: Et rørledningsnet til transport af brint, navnlig et net, som omfatter brintsammenkoblingslinjer, eller som er direkte tilsluttet brintlagre, brintterminaler eller to eller flere brintsammenkoblingslinjer, eller som primært har til formål at transportere brint til andre brintnet, brintlagre eller brintterminaler, uden at dette udelukker muligheden for, at sådanne net har til formål at forsyne kunder, som er direkte tilsluttet.«

Nr. 4-6 bliver herefter nr. 14-16.

12. I § 6, nr. 5, 2. pkt., der bliver nr. 15, 2. pkt., ændres: »med behørig gaskvalitet i distributionssystemer« til: »i metangasdistributionsystemer«, og efter »tryk« indsættes: »eller brintdistributionsnet, med henblik på levering af gas til kunder, bortset fra forsyning«.

13. I § 6, nr. 6, 2. pkt., der bliver nr. 16, 2. pkt., indsættes efter »varetager distribution«: »af gas«, efter »infrastruktur« indsættes: », samt i givet fald dets sammenkoblinger med andre metangas- eller brintsystemer,«, og »distributionssystem« ændres til: »metangasdistributionssystemet og brintdistributionsnettet«.

14. § 6, nr. 7, der bliver nr. 17, affattes således:

»17) Faktureringsoplysninger: Oplysningerne på en slutkundes regning, bortset fra en betalingsanmodning.«

Nr. 8-9 bliver herefter nr. 18-19.

15. I § 6, nr. 9, 2. pkt., der bliver nr. 19, 2. pkt., ændres »gas, herunder af flydende gas (LNG)« til: »metangas og brint, såsom LNG, brint i form af flydende organiske brintbærere eller flydende brint, og brintderivater, herunder ammoniak eller metanol«.

16. § 6, nr. 10, der bliver nr. 20, affattes således:

»20) Gas: Metangas af behørig kvalitet eller brint af behørig kvalitet, eller en kombination af disse, som i overensstemmelse med gældende gaskvalitetsstandarder og -krav rent teknisk og på sikker vis kan injiceres og transporteres i et metangas- eller brintsystem.«

Nr. 11 bliver herefter nr. 21.

17. I § 6, nr. 11, 2. pkt., der bliver nr. 21, 2. pkt., ændres »gassystemet« til: »metangassystemet og brintsystemet«.

18. I § 6 indsættes efter nr. 11, der bliver nr. 21, som nyt nummer:

»22) Gaslagersystemoperatør: Enhver fysisk eller juridisk person, der foretager oplagring af gas, og som er ansvarlig for driften af et gaslager.«

Nr. 12-14 bliver herefter nr. 23-25.

19. I § 6, nr. 13, 3. pkt., der bliver nr. 24, 3. pkt., indsættes efter »LNG«: », flydende brint og flydende ammoniak«.

20. I § 6, nr. 14, 2. pkt., der bliver nr. 25, 2. pkt., ændres »transmissions- eller distributionssystem, LNG-faciliteter eller lagre« til: »metangastransmissions- eller distributionssystem, brintransmissionsnet og brintdistributionsnet, eller lagre, eller LNG- eller brintterminaler«.

21. I § 6 indsættes efter nr. 14, der bliver nr. 25, som nyt nummer:

»26) Horisontalt integreret virksomhed: En virksomhed, der driver mindst en af følgende former for virksomhed: produktion, transmission, distribution, forsyning eller oplagring af metangas samt en aktivitet, som ikke vedrører metangas.«

Nr. 15 og 16 bliver herefter nr. 27 og 28.

22. I § 6, nr. 16, 2. pkt., der bliver nr. 28, 2. pkt., ændres »gasforbrug« til: »metangasforbrug«.

23. I § 6 indsættes efter nr. 16, der bliver nr. 28, som nyt nummer:

»29) Intelligent målersystem: Et elektronisk system, som kan måle den metangas eller brint, der leveres til systemet, eller den metangas eller brint, der forbruges fra systemet, og give flere oplysninger end en konventionel måler, og som kan sende og modtage data til informations-, overvågnings- og kontrolformål ved hjælp af en form for elektronisk kommunikation.«

Nr. 17 bliver herefter nr. 30.

24. I § 6, nr. 17, 2. pkt., der bliver nr. 30, 2. pkt., ændres »Transmissionssystemer, distributionssystemer, LNG-faciliteter« til: »Metangastransmissionssystemer, metangasdistributionsystemer, brintnet, LNG- eller brintterminaler«.

25. I § 6 indsættes efter nr. 17, der bliver nr. 30, som nye numre:

»31) Konventionel måler: En analog eller elektronisk måler, der ikke både kan sende og modtage data.

32) Kulstoffattig brint: Brint, hvis energiindhold stammer fra ikkevedvarende energikilder, og som opfylder tærsklen for reduktion af drivhusgasemissioner på 70 pct. i forhold til det fossile brændstof, der sammenlignes med, for vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som er omhandlet i metoden til vurdering af drivhusgasemissionsbesparelser fra vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og fra genanvendt kulstofbrændsel og vedtaget efter artikel 29a, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder.

33) Kulstoffattig gas: Den del af gasformige brændsler, der indgår i genanvendt kulstofbrændsel som defineret i artikel 2, nr. 35), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, samt kulstoffattig brint og syntetiske gasformige brændsler, hvis energiindhold stammer fra kulstoffattig brint, og som opfylder tærsklen for reduktion af drivhusgasemissioner på 70 pct. i forhold til det fossile brændstof, der sammenlignes med, for vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som er omhandlet i metoden vedtaget efter artikel 29a, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder.

34) Kulstoffattige brændsler: Genanvendt kulstofbrændsel som defineret i artikel 2, nr. 35), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, samt kulstoffattig brint og syntetiske gasformige og flydende brændsler, hvis energiindhold stammer fra kulstoffattig brint, og som opfylder tærsklen for reduktion af drivhusgasemissioner på 70 pct. i forhold til det fossile brændstof, der sammenlignes med, for vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som er omhandlet i metoden vedtaget efter artikel 29a, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder.«

Nr. 18 bliver herefter nr. 35.

26. § 6, nr. 19, ophæves.

Nr. 20 bliver herefter nr. 36.

27. § 6, nr. 21, ophæves.

Nr. 22-24 bliver herefter nr. 37-39.

28. I § 6, nr. 22, 2. pkt., der bliver nr. 37, 2. pkt., ændres »gastransmissions-« til: »metangastransmissions-«, og efter »distributionssystemer« indsættes: »eller brintnet«.

29. § 6, nr. 23, der bliver nr. 38, affattes således:

»38) LNG-terminal: Et anlæg, som anvendes til flydendegørelse af metangas eller import, losning og forgasning af flydendegjort metangas, herunder de hjælpefunktioner og de midlertidige lagerfaciliteter, der er nødvendige for forgasningsprocessen og den efterfølgende levering til metangastransmissionssystemet,

bortset fra de dele af LNG-terminaler, der benyttes til oplagring.«

30. I § 6, nr. 24, 2. pkt., der bliver nr. 39, 2. pkt., ændres »gas« til: »metangas«.

31. I § 6 indsættes efter nr. 24, der bliver nr. 39, som nye numre:

- »40) Metangas: Gas, af behørig kvalitet, der primært består af metan, herunder biometan, eller andre gastyper, som teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres i metangassystemet.
- 41) Metangasdistributionsystem: Lavtryksrørledninger med tilhørende nødvendige anlæg til transport af metangas, men ikke bygasnet.
- 42) Metangaslagerfacilitet: Et anlæg, der anvendes til oplagring af metangas, og som ejes eller drives af et gasselskab, herunder den del af LNG-terminaler, der benyttes til oplagring, bortset fra den del, der benyttes til produktionsformål, og bortset fra faciliteter, der udelukkende er forbeholdt transmissionselskaber, således at de kan udføre deres hverv.
- 43) Metangassammenkoblingslinje: Transmissionslinje, som krydser Danmarks grænse til en anden medlemsstat med det formål at forbinde de nationale transmissionssystemer, eller en transmissionslinje mellem Danmark og et tredjeland op til medlemsstaternes område eller Danmarks søterritorium.
- 44) Metangassystem: Et system af infrastrukturer, herunder rørledninger, LNG-terminaler og lagre for metangas, som benyttes til transport eller lagring af metangas.
- 45) Metangastransmissionsystem: Højtryksrørledninger med tilhørende nødvendige anlæg til transport af metangas med behørig gaskvalitet, men ikke opstrømsanlæg.«

Nr. 25 bliver herefter nr. 46.

32. § 6, nr. 25, ophæves.

Nr. 26-31 bliver herefter nr. 46-51.

33. I § 6, nr. 27, 2. pkt., der bliver nr. 47, 2. pkt., ændres »gas« til: »metangas«.

34. I § 6, nr. 29, 2. pkt., der bliver nr. 49, 2. pkt., ændres »transmissionsystemer, distributionsystemer, LNG-faciliteter eller lagerfaciliteter« til: »metangastransmissionsystemer, metangasdistributionsystemer, brintnet, brint- eller metangaslagerfaciliteter, eller LNG- og brintterminaler«.

35. I § 6, nr. 31, 2. pkt., der bliver nr. 51, 2. pkt., ændres »system« til: »metangassystem eller brintsystem«.

36. I § 6 indsættes efter nr. 31, der bliver nr. 51, som nyt nummer:

- »52) Terminaloperatør: Enhver fysisk eller juridisk person, der foretager mindst én af følgende funktioner:

- a) Flydendegørelse af metangas eller import, losning og forgasning af LNG og er ansvarlig for driften af en LNG-terminal.
- b) Losning og omdannelse af flydende brint eller flydende ammoniak til gasformig brint med henblik på tilførsel til brintnettet eller til metangassystemet eller flydendegørelse og lastning af gasformig brint, og som er ansvarlig for driften af en brint-terminal.«

Nr. 32-34 bliver herefter nr. 53-55.

37. I § 6, nr. 33, 2. pkt., der bliver nr. 54, 2. pkt., ændres »transmissionsystemer« til: »metangastransmissionsystemer«, »opstrømsanlæg« ændres til: »opstrømsledningsnet«, og efter »distribution af gas« indsættes: »eller transport af gas gennem brinttransmissionsnet«.

38. I § 6, nr. 34, 2. pkt., der bliver nr. 55, 2. pkt., indsættes efter »infrastruktur«: »samt i givet fald dets sammenkoblinger med andre metangassystemer eller brintnet«.

39. § 6, nr. 35, ophæves.

Nr. 36 bliver herefter nr. 56.

40. I § 6, nr. 36, 2. pkt., der bliver nr. 56, 2. pkt., ændres »transmissionsystem« til: »metangas- eller brinttransmissionsystem«.

41. I § 6 indsættes efter nr. 36, der bliver nr. 56, som nye numre:

- »57) Vedvarende gas: Biogas, herunder biogas, som er blevet opgraderet til biometan og vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse.
- 58) Vertikalt integreret virksomhed: Et gasselskab eller en gruppe af gasselskaber, som den samme person eller de samme personer har ret til direkte eller indirekte at udøve kontrol over, og som driver virksomhed i mindst en af formerne i hver af følgende to kategorier:
 - a) Transmission, distribution, LNG- eller brintterminaldrift eller metangas eller brintoplagring.
 - b) Produktion af eller forsyning med metangas eller brint.«

Nr. 37 bliver herefter nr. 59.

42. I § 7 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. En forbruger kan for hvert etableret og tilsluttet målepunkt frit indgå aftale med en gasleverandør om levering af gas.«

43. I § 7 a, stk. 2, nr. 1, indsættes efter »betalingsmetoder,«: »fælles terminologi i kontrakter og resumé af de vigtigste kontraktbetingelser, oplysninger om leverandørskift i brugervenligt format, kollektive skifteordninger,«.

44. I § 7 b indsættes før stk. 1 som stk. 1-3:

»Stk. 1. Forbrugere skal modtage oplysninger om anvendelsen af energikilder i den leverede gas i det seneste år. Når det kan påvises, at oplysninger, der er givet i medfør af 1. pkt., og regler, der er fastsat efter stk. 2, er urigtige eller

vildledende, kan klima-, energi- og forsyningsministeren påbyde den, der har udarbejdet oplysningerne, at berigtige forholdene.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om stk. 1, 1. pkt., herunder at forbrugere skal modtage en årlig opgørelse over sammensætningen af energikilderne, og at forbrugere skal have adgang til oplysninger om miljøpåvirkninger af energikilder ved henvisning til eksisterende, offentligt tilgængelige kilder.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at oplysninger om andelen af gas fra vedvarende gas og kulstoffattig gas som nævnt i stk. 2 skal meddeles af gasleverandøren for den enkelte levering eller på anden måde.»

Stk. 1 bliver herefter stk. 4.

45. Efter § 7 d indsættes:

»§ 7 e. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om fastsættelsen af priser for gaslevering af metangas i tilfælde af en gaspriskrise.

§ 7 f. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, hvem der skal anses som sårbare gaskunder, samt aktiviteter og tiltag, hvorved sårbare gaskunder prioriteres.

§ 7 g. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indførelsen og udbredelsen af intelligente målersystemer fordelt på metangassystemet og brintsystemet, herunder om at indførelsen og udbredelsen af intelligente målersystemer skal ske på baggrund af en cost-benefit-analyse, som foretages for forskellige kategorier af kunder.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om funktionskrav og tekniske krav til intelligente målersystemer.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om retten til at få installeret en intelligent måler, hvis intelligente målere ikke indføres systematisk.

§ 7 h. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om aktive kunder, herunder om individuelle aktive kunder, om grupper af forbrugere, der handler i fællesskab, om hvad der anses for den aktive kundes eget område i forbindelse med egenproduceret biometan, om aktive kunders balanceansvar, og om aktive kunders deltagelse i metangasmarkeder og i fleksibilitets- eller energieffektivitetsordninger.

§ 7 i. Langtidskontrakter om levering af vedvarende gas og kulstoffattig gas kan indgås, såfremt de bidrager til dekarbonisering.

Stk. 2. Langtidskontrakter om levering af fossil metangas med uformindsket kulstofudledning må ikke indgås med en varighed, der strækker sig ud over udgangen af den 31. december 2049.

Stk. 3. Forsyningstilsynet fører tilsyn med, at langtidskontrakter som nævnt i stk. 2 ikke indgås med en længere varighed end tilladt.»

46. I § 9, stk. 2, ændres »lager- og forsyningssselskabers« til: »lager-, terminal- og forsyningssselskabers«.

47. I § 10, stk. 1, § 30, stk. 2, og § 49, stk. 1, nr. 1, ændres »lager- og LNG-virksomhed« til: »lager-, LNG- og brintterminalvirksomhed«.

48. I § 10 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om tilladelsesprocessen for etablering og drift af metangaslagerfaciliteter, LNG-terminaler, brinttransmissionsnet, brintdistributionsnet, brintlagerfaciliteter og brintterminaler, herunder regler om tidsfrister for myndighedernes sagsbehandling og udpegning af et kontaktpunkt, der vejleder ansøgere om processen.«

49. I § 10 a, 1. pkt., § 18, stk. 3, to steder i § 45 a, stk. 1, i § 45 a, stk. 2, § 45 b, stk. 1, og § 46, stk. 1, og 3, 1. pkt., ændres »lager- og LNG-selskaber« til: »lager-, LNG- og brintterminalselskaber«.

50. I § 10 a, 1. pkt., indsættes efter »omfang«: », jf. dog § 18, stk. 6«.

51. I § 10 a indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»I brintsystemet skal opgaver efter 1. pkt. udføres i tæt samarbejde med sammenkoblede og tilstødende transmissionselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører og distributionselskaber med henblik på at optimere placeringen af produktionen og anvendelsen af brint på grundlag af en netudviklingsplan, jf. § 12, stk. 1, nr. 7.«

52. I § 10 a, 2. pkt., der bliver til 3. pkt., ændres »herom« til: »om vedligeholdelses-, om- og udbygningspligten efter 1. pkt. og samarbejdspligten efter 2. pkt.«

53. I § 10 c, stk. 5, 1. pkt., ændres »4 måneder« til: »100 arbejdsdage«.

54. I § 10 c, stk. 6, 2. pkt., ændres »artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet« til: »artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint«.

55. Overskriften før § 10 d affattes således:

»Certificering af gaslagersystemoperatører«.

56. I § 10 d, stk. 1 og 2, ændres »lagersystemoperatører« til: »gaslagersystemoperatører i metangassystemet«.

57. Efter § 10 d indsættes før overskriften før § 11:

»Horisontal adskillelse af brintaktiviteter

§ 10 e. Transmissionsselskaber, eller transmissionssystemejere og systemoperatører i brintsystemet, der er en del af en virksomhed, som varetager transmission eller distribution af metangas eller elektricitet, skal udøve brintaktiviteter i et selvstændigt datterselskab.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan efter ansøgning meddele dispensation til transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører i brintsystemet fra kravet i stk. 1, jf. dog stk. 5. En dispensation kan kun meddeles, hvis

- 1) ansøger har udarbejdet en positiv cost-benefit-analyse, som er offentligt tilgængelig, og
- 2) Forsyningstilsynet vurderer, at en dispensation ikke vil have en negativ indvirkning på gennemsigthed, krydssubsidiering, tariffer og grænseoverskridende handel.

Stk. 3. Forsyningstilsynets vurdering efter stk. 2, nr. 2, skal som minimum inkludere tidsplanen for forventede overførsler af aktiver fra metangassektoren til brintsektoren, herunder konvertering af metangasinfrastruktur til brintinfrastruktur.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren offentliggør dispensation meddelt efter stk. 2 og underretter Europa-Kommissionen om en sådan dispensation. Dispensationen skal være ledsaget af Forsyningstilsynets vurdering, jf. stk. 2, nr. 2, samtidig med, at fortroligheden af forretningsmæssigt følsomme oplysninger bevares.

Stk. 5. Forsyningstilsynet offentliggør sin vurdering af dispensationens indvirkning på gennemsigthed, krydssubsidiering, nettatariffer og grænseoverskridende handel.

Stk. 6. Forsyningstilsynet skal efterfølgende, mindst hvert syvende år eller efter begrundet anmodning fra Europa-Kommissionen, offentliggøre en vurdering af dispensationens indvirkning på gennemsigthed, krydssubsidiering, nettatariffer og grænseoverskridende handel.

Stk. 7. Klima-, energi- og forsyningsministeren skal tilbagekalde en dispensation meddelt efter stk. 2, hvis

- 1) Forsyningstilsynet på grundlag af en vurdering efter stk. 6 konkluderer, at fortsat anvendelse af dispensationen vil have en negativ indvirkning på gennemsigthed, krydssubsidiering, tariffer og grænseoverskridende handel, eller
- 2) klima-, energi- og forsyningsministeren vurderer, at overførslen af aktiver fra gassektoren til brintsektoren er afsluttet.«

58. I § 11 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »Distributions- og lagerselskaber« til: »Distributionsselskaber, som er en del af en vertikal integreret virksomhed, og lagerselskaber«.

59. I § 11 b ændres »Distributionsselskaber« til: »Distributionsselskaber, som er en del af en vertikalt integreret virksomhed,«.

60. Efter § 11 d indsættes:

»§ 11 e. I brintsystemet skal transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og brintterminalselskaber træffe rimelige foranstaltninger, der er til rådighed, for at forebygge og minimere brintudslip i forbindelse med deres drift og regelmæssigt foretage en undersøgelse med henblik på brintlækagedetektion og -reparation af alle relevante komponenter under selskabets ansvar.

Stk. 2. Selskaber omfattet af stk. 1, skal årligt forelægge en rapport om brintlækagedetektion og om nødvendigt et reparations- eller udskiftningsprogram for klima-, energi- og forsyningsministeren og offentliggøre statistiske oplysninger om brintlækagedetektion og -reparation.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan føre tilsyn med overholdelsen af bestemmelserne i stk. 1 og 2, samt regler fastsat i medfør af stk. 4.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om foranstaltninger og undersøgelser efter stk. 1, samt om afrapportering, reparationsprogram, udskiftningsprogram, statistiske oplysninger og offentliggørelse efter stk. 2.«

61. I § 12, stk. 1, nr. 1, ændres »jf. § 18, stk. 1-3, og« til: »jf. § 18, stk. 1-9, og sammenkoble med«.

62. I § 12, stk. 1, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:

- »2) give adgang til sit brinttransmissionsnet, hvis det er nødvendigt for, at andre gasselskaber kan udøve deres hverv, herunder i forbindelse med grænseoverskridende transport af brint,«.

Nr. 2-4 bliver herefter nr. 3-5.

63. I § 12, stk. 1, nr. 2, der bliver nr. 3, § 13, stk. 1, 4. pkt., § 35 g, stk. 6, stk. 7, nr. 1, og stk. 9, § 38, stk. 3, og to steder i § 55, stk. 4, og i stk. 6, 2. pkt., ændres »transmissionssystemet« til: »metangastransmissionssystemet og brinttransmissionsnettet«.

64. I § 12, stk. 1, indsættes efter nr. 4, der bliver nr. 5, som nyt nummer:

- »6) i brintsystemet tilstræbe at sikre tilstrækkelig grænseoverskridende kapacitet til at integrere den europæiske brintinfrastruktur under hensyntagen til enhver økonomisk rimelig og teknisk mulig efterspørgsel efter kapacitet, som er identificeret i en netudviklingsplan, jf. § 12, stk. 1, nr. 5, og den tiårige EU-dækkende netudviklingsplan for brint, der er omhandlet i artikel 60 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det indre marked for vedvarende gas, naturgas og brint, og til forsyningssikkerheden for brint.«

Nr. 5-8 bliver herefter nr. 7-10.

65. I § 12, stk. 1, nr. 6 og 7, der bliver nr. 8 og 9, ændres »transmissionssystem« til: »metangastransmissionssystem og brinttransmissionsnet«.

66. I § 12, stk. 1, nr. 7, der bliver nr. 9, ændres »nr. 6, jf. §§ 20 og« til: »nr. 8, jf. §«.

67. I § 12, stk. 2, og § 12 b, stk. 1, ændres »nr. 4« til: »nr. 5«.

68. I § 12, stk. 3, 1. pkt., udgår », jf. dog § 23 a«.

69. I § 12, stk. 4, ændres »nr. 2« til: »nr. 3«.

70. I § 12 a, stk. 1, nr. 2, ændres »nr. 3« til: »nr. 4«.

71. I § 12 a, stk. 3, ændres »stk. 1-3, § 20, stk. 1« til: »stk. 1-9«.

72. I § 14, stk. 1, nr. 1, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1-9«.

73. I § 14, stk. 1, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:

»2) give adgang til sit brintdistributionsnet, hvis det er nødvendigt for, at andre gasselskaber kan udøve deres hvern, herunder i forbindelse med grænseoverskridende transport af brint,«.

Nr. 2-5 bliver herefter nr. 3-6.

74. I § 14, stk. 1, nr. 2, der bliver nr. 3, § 14 a, stk. 1, 3. pkt., § 39 b, stk. 1, og § 55, stk. 4, og stk. 6, 1. pkt., ændres »distributionssystemet« til: »metangasdistributionsystemet og brintdistributionsnettet«.

75. I § 14, stk. 1, indsættes efter nr. 5, der bliver nr. 6, som nyt nummer:

»7) udarbejde en tilpasningsplan over de dele af metangassystemet, hvor nedlukning er nødvendiggjort af et svin-dende kundegrundlag, og indsende denne til klima-, energi- og forsyningsministerens godkendelse,«.

Nr. 6-9 bliver herefter nr. 8-11.

76. I § 14, stk. 1, nr. 7, der bliver nr. 9, ændres »§§ 20 og 36 a« til: »§ 36 a«, og »nr. 6« ændres til: »nr. 8«.

77. I § 14, stk. 1, nr. 6 og 7, der bliver nr. 8 og 9, § 34, stk. 1, 1. pkt., og stk. 8, 1. pkt., ændres »distributionssystem« til: »metangasdistributionsystem og brintdistributionsnet«.

78. I § 14, stk. 2, 2. pkt., ændres »nr. 9« til: »nr. 11«.

79. I § 14, stk. 4, ændres »nr. 15« til: »nr. 26«.

80. I § 14, stk. 5, og 6, ændres »nr. 9« til: »nr. 11«.

81. I § 14, stk. 10, ændres »nr. 2« til: »nr. 3«.

82. I § 14 indsættes som stk. 11:

»Stk. 11. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om udarbejdelse af tilpasningsplaner efter stk. 1, nr. 7, herunder regler om tilpasningsplanernes indhold, regler om distributionsselskabernes identificering af nødvendige infrastrukturtilpasninger, regler om tilpasningernes overensstemmelse med varmeplanlægning og biogasproduktion, regler om høring og offentliggørelse, herunder af høringsresultat, samt regler om ajourføring af tilpasningsplanerne.«

83. I § 14 a, stk. 1, 1. pkt., og stk. 3, § 36 a, stk. 4, og § 55, stk. 3, ændres »distributionssystemer« til: »metangasdistributionsystemer og brintdistributionsnet«.

84. Efter § 14 a indsættes:

»§ 14 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, hvordan forbrugerens måler- og forbrugsdata og data, som er nødvendige for leverandørskifte, udveksles og forvaltes, herunder om hvordan data stilles til

rådighed for berettigede parter mod et gebyr, samt fastsættelse af gebyrets størrelse.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om EU-interoperabilitet, datatilgængelighed og dataforvaltning for de data, der er nævnt i stk. 1, herunder om formater, standarder, digitale grænseflader og betingelser for adgang samt certificering og udpegning af overvågningsansvarlige.«

85. I § 15, stk. 1, nr. 3, ændres »nr. 3, nævnte opgaver« til: »nr. 4, nævnte opgaver, og for distributionsselskabers varetagelse af de i § 14, stk. 1, nr. 4, nævnte opgaver og i overensstemmelse med en netudviklingsplan, jf. § 12, stk. 1, nr. 7«.

86. Efter § 15 indsættes før overskriften før § 16:

»§ 15 a. Et terminalselskab skal stille nødvendig kapacitet til rådighed for transmissionsselskabers eller systemoperatørers varetagelse af opgaver, der er nævnt i § 12, stk. 1, nr. 4, og for distributionsselskabers varetagelse af opgaver, der er nævnt i § 14, stk. 1, nr. 4, og i overensstemmelse med en netudviklingsplan, jf. § 12, stk. 1, nr. 7.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1, herunder om den nødvendige kapacitet og samarbejdet mellem selskaberne.«

87. Overskriften før § 16 affattes således:

»LNG-terminaler«.

88. I § 16, stk. 1, 1. pkt., ændres »LNG-faciliteter« til: »LNG-terminaler«, og i 2. og 3. pkt., ændres »LNG-faciliteten« til: »LNG-terminalen«.

89. I § 17, stk. 2, ændres »anmodning om adgang til systemet« til: »anmodning om adgang til metangas- eller brintsystemet«.

90. I § 18, stk. 1, ændres »adgang til systemet« til: »tilslutning og adgang til metangas- eller brintsystemet«, og »jf. dog stk. 3-5 og regler udstedt i medfør af stk. 6« ændres til: »jf. dog stk. 3-8 og regler udstedt i medfør af stk. 11«.

91. I § 18, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »anmodning om«: »tilslutning og«, i 2. pkt., indsættes efter »skal give«: »tilslutning og«, og »20,« udgår.

92. I § 18, stk. 2, indsættes som 3. pkt:

»Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions- og LNG-selskaber skal give ansøgere om benyttelse af metangastransmissionssystemer, metangasdistributionsystemer, brinttransmissionsnet og brintdistributionsnet samt LNG-terminaler, og brintlagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner til brintsystemet, adgang til benyttelse af disse hurtigst muligt.«

93. I § 18 indsættes efter stk. 2, som nyt stykke:

»Stk. 3. I forbindelse med anmodning om adgang for vedvarende gas og kulstoffattig gas til markedet og infrastrukturen, tager transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributionsselskaber hensyn til antagelser om udviklingen i produktionen, forsyningen og forbruget af metangas i overensstemmelse med artikel 55, stk. 2, litra f, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles regler for de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

94. I § 18, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »nægte adgang« til: »meddele afslag på anmodning om tilslutning eller adgang«.

95. I § 18, stk. 3, nr. 1, der bliver stk. 4, nr. 1, indsættes efter »kapacitet,«: »eller der mangler sammenkobling, jf. dog nr. 3, og § 10 a, stk. 2,«.

96. I § 18, stk. 3, nr. 2, der bliver stk. 4, nr. 2, ændres »nr. 2, 3 og 6« til: »nr. 3, 4 og 8«.

97. § 18, stk. 3, nr. 3, ophæves.

98. I § 18 indsættes efter stk. 3, der bliver stk. 4, som nye stykker:

»Stk. 5. Uanset stk. 4, nr. 1 og 2, har transmissionsselskaber ikke ret til at nægte anmodninger om økonomisk rimelig og teknisk mulig tilslutning af nye eller af eksisterende, men endnu ikke tilsluttede, produktionsanlæg for vedvarende gas og kulstoffattig gas, medmindre det sker på grund af nedlukning af dele af systemet, som er fastsat i den langsigtede udviklingsplan, jf. § 12, stk. 1, nr. 7.

Stk. 6. Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributionsselskaber kan nægte tilsluttede produktionsanlæg til vedvarende gas og kulstoffattig gas adgang til metangassystemet, såfremt selskaberne ikke kan opfylde et krav om uafbrydelig kapacitet på grund af driftsmæssige begrænsninger, således at infrastrukturens sikkerheden og den økonomiske effektivitet sikres, eller hvis det på grund af en godkendt tilpasningsplan er besluttet, at dele af metangassystemet skal nedlukkes.

Stk. 7. Et transmissionsselskab, en transmissionssystemejere, en systemoperatør eller et distributionsselskab, som giver afslag på anmodning om adgang eller tilslutning til metangassystemet eller brintsystemet, jf. stk. 4, nr. 1, og stk. 6, skal foretage de nødvendige udbygninger, for så vidt dette er rentabelt, eller en potentiel kunde er villig til at betale for dem, jf. dog § 19, vedrørende nedlukning for så vidt angår metangassystemet.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 8.

99. I § 18, stk. 4, der bliver stk. 8, ændres »adgang« til: »tilslutning eller adgang«, og »stk. 3« ændres til: »stk. 4-7«.

100. I § 18 indsættes efter stk. 4, der bliver stk. 8, som nyt stykke:

»Stk. 9. Distributionsselskaber kan give afslag på anmodninger om tilslutning eller adgang efter stk. 2 for så vidt

angår de dele af metangassystemet, som er udpeget til nedlukning i en godkendt tilpasningsplan, jf. § 14, stk. 1, nr. 7.«

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 10 og 11.

101. I § 18, stk. 5, der bliver stk. 10, ændres »adgang« til: »tilslutning eller adgang«, og »stk. 3« ændres til: »stk. 4«.

102. I § 18, stk. 6, der bliver stk. 11, indsættes efter »nærmere regler om«: »tilslutning og adgang til systemet, herunder regler vedrørende rentabilitet, regler vedrørende«, »samt forhold omfattet af stk. 1-5« ændres til: », regler vedrørende forhold omfattet af stk. 1-10«, »nægtelse af adgang« ændres til: »afslag på anmodning om tilslutning eller adgang«, og efter »anmodninger« indsættes: », herunder frister herfor,«.

103. Efter § 18 indsættes:

»§ 18 a. Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributionsselskaber skal have adgang til andre transmissionsselskabers, transmissionssystemejeres, systemoperatørers og distributionsselskabers brintnet, hvis det er nødvendigt for, at de kan udøve deres hverv, herunder i forbindelse med grænseoverskridende transport af brint.

§ 19. Uanset § 18, stk. 1-7, kan distributionsselskaber afbryde forsyningen til systembrugere i dele af metangassystemet, forudsat at betingelserne i stk. 2 og regler udstedt i medfør af stk. 3 er opfyldt.

Stk. 2. Den planlagte afbrydelse af forsyningen skal vedrøre dele af metangassystemet, som er omfattet af en godkendt tilpasningsplan efter § 14, stk. 1, nr. 7.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om distributionsselskabernes afbrydelse af forsyningen til systembrugere, jf. stk. 1 og 2, herunder regler om myndighedsgodkendelse, regler om krav til distributionsselskabers afbrydelse af forsyningen, herunder krav om en rentabilitetsredegørelse, regler om beskyttelse af berørte systembrugere, regler om varsling, regler om høring og oplysning om alternative varmekilder, regler om tiltag målrettet sårbare gaskunder, regler om omstilling af aktiver og regler om klageadgang.«

104. § 20 ophæves.

105. I § 20 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »Adgang til lagerfaciliteter« til: »Adgang til brintterminaler, metangaslagerfaciliteter«, og efter »udbydes af« indsættes: »terminaloperatører og«.

106. I § 20 a, stk. 1, 2. pkt., ændres »lagerfaciliteter« til: »brintterminaler og metangaslagerfaciliteter«, og »i transmissionssystemet« ændres til: »til metangassystemet«.

107. I § 20 a, stk. 2, 1. pkt., ændres »Lager-« til: »Terminaloperatører og lager-«, »adgang til lagerfaciliteter« ændres til: »tilslutning og adgang til brintterminaler, metangaslagerfaciliteter«, og efter »hjælpfunktioner« indsættes: »til metangassystemet«.

108. I § 20 a, stk. 3, ændres »adgang til lagerfaciliteter« til: »tilslutning og adgang til brintterminaler, metangaslagerfaciliteter«, og efter »hjælpefunktioner« indsættes: »til metangassystemet«.

109. I § 20 a indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Forsyningstilsynet skal ved udøvelsen af sine beføjelser efter stk. 3 tage hensyn til resultaterne af de fælles og nationale risikovurderinger, der er foretaget i henhold til artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om foranstaltninger til opretholdelse af gasforsynings sikkerheden.«

110. § 22 ophæves.

111. I § 23, stk. 1, ændres »For at få adgang til systemet« til: »For at få tilslutning og adgang til systemet«.

112. I § 28 a, 1. pkt., ændres »lagervirksomhed og LNG-virksomhed« til: »lager-, LNG- og brintterminalvirksomhed«.

113. I § 30 a, stk. 1, ændres »LNG- eller lagervirksomhed« til: »lager-, LNG- eller brintterminalvirksomhed«.

114. I § 30 a, stk. 2, udgår »Energinet og denne virksomheds helejede datterselskaber i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet, der driver distributionsvirksomhed, samt«, og »selskaber«, ændres til: »Selskaber«.

115. § 30 a, stk. 3 og 4, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om størrelsen på beløb efter stk. 1 og 2.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 4.

116. I § 30 a, stk. 5, der bliver stk. 4, indsættes efter »stk. 1 og 2«: », herunder regler om beløbenes fordeling mellem selskaberne«.

117. § 36 a, stk. 1, affattes således:

»Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, brintlager- og LNG-selskaber, udarbejder metoder til at fastsætte tariffer, priser, vilkår og betingelser for tilslutning og adgang til metangastransmissionssystemer, metangasdistributionsystemer, brinttransmissionsnet og brintdistributionsnet samt LNG-terminaler, og brintlagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner til brintsystemet, efter § 18. Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributionselskaber i metangassystemet og brintsystemet udarbejder metoder til at fastsætte tariffer, priser, vilkår og betingelser for balanceringsydelser. Metoderne efter 1. og 2. pkt. skal anmeldes til Forsyningstilsynet med henblik på godkendelse, jf. § 40, stk. 1, nr. 1 og 2. Selskaberne nævnt i 1. og 2. pkt. skal offentliggøre godkendte metoder, samt tariffer, priser, vilkår og betingelser, som selskaberne fastsætter på baggrund heraf, jf. § 40, stk. 1, nr. 1-5.«

118. I § 37 a, stk. 4, nr. 2, ændres »nr. 5« til: »nr. 6 og 7«.

119. I § 37 a indsættes som stk. 8:

»Stk. 8. Forsyningstilsynet udarbejder retningslinjer for en strukturel tilgang til afskrivning af aktiver, som tages ud af brug, inden aktivets oprindelige livscyklus i forbindelse med planlagt nedlukning af dele af metangassystemet, jf. stk. 4, nr. 2, og § 14, stk. 1, nr. 7.«

120. I § 40, stk. 1, indsættes efter »LNG-selskaber«: »samt lagerselskaber i brintsystemet«, og »eller denne virksomheds helejede dattervirksomheder, der varetager distributionsvirksomhed«, udgår.

121. I § 40, stk. 1, nr. 1, ændres »beregne eller fastsætte betingelser og vilkår for adgang« til: »fastsætte tariffer, priser, vilkår og betingelser for tilslutning og adgang«, og »transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter, herunder tariffer« ændres til: »metangastransmissions- og distributionssystemer og LNG-terminaler samt brinttransmissions- og distributionsnet, brintlagerfaciliteter, og når det er teknisk og økonomisk nødvendigt for at sikre effektiv adgang til brintsystemet for forsyning af kunder, adgang til linepack og hjælpefunktioner til brintsystemet, med henblik på godkendelse,«.

122. I § 40, stk. 1, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:

»2) de metoder, der anvendes til at fastsætte tariffer, priser, vilkår og betingelser for transmissions- og distributionselskabernes balanceringsydelser i metangas- og brintsystemet, med henblik på godkendelse,«.

Nr. 2 bliver herefter nr. 3.

123. I § 40, stk. 1, nr. 2, der bliver nr. 3, ændres »tariffer og betingelser« til: »tariffer, vilkår og betingelser«, og »distributions- og« ændres til: »og distributionsydelserne samt«.

124. I § 40, stk. 1, indsættes efter nr. 2, der bliver nr. 3, som nye numre:

»4) procedurer for ikkediskriminerende tilslutning af produktionsanlæg for vedvarende gas og kulstoffattig gas til metangastransmissions- og distributionssystemet i overensstemmelse med de kapaciteter, der er identificeret i en udviklingsplan, jf. § 12, stk. 1, nr. 7, med henblik på godkendelse og offentliggørelse,

5) procedurer for ikkediskriminerende tilslutning af metangas- og brintlagerfaciliteter, LNG- og brintterminaler og industrielle kunder til metangastransmissionssystemet og brinttransmissionsnettet, med henblik på godkendelse og offentliggørelse,«

Nr. 3-5 bliver herefter nr. 6-8.

125. I § 40, stk. 1, nr. 4, der bliver nr. 7, ændres »indskudskapital,« til: »indskudskapital og«.

126. I § 41 indsættes som stk. 3 og 4:

»Stk. 3. I tilfælde af forsinkelser ved fastsættelse af tariffer kan Forsyningstilsynet træffe en midlertidig afgørelse om godkendelse af metode til brug for tariffastsættelse. Forsyningstilsynet kan træffe afgørelse om passende kompensations- og afviklingsforanstaltninger.«

tionsforanstaltninger, hvis de endelige metoder og tariffer afviger fra de midlertidige metoder og tariffer.

Stk. 4. Forsyningstilsynet kan ændre en afgørelse truffet efter stk. 3, når de bevillingspligtige selskaber eller Energinet efterfølgende fremlægger de krævede oplysninger. Ved ændring efter 1. pkt. kan der for perioden fra den midlertidige afgørelse blev truffet til tidspunktet for den nye afgørelse alene ske efterregulering af priser og betingelser, hvis efterreguleringen er til gunst for tredjemand.«

127. I § 41 a, stk. 2, ændres »efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet« til: »efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint eller netregler og retningslinjer udstedt i medfør af denne forordning«.

128. § 42 b, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Forsyningstilsynet offentliggør på sin hjemmeside de afgørelser, som tilsynet træffer i medfør af denne lov eller bekendtgørelser udstedt i medfør heraf, samt de afgørelser, som tilsynet træffer i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint eller netregler og retningslinjer udstedt i medfør af denne forordning.«

129. I § 42 d, stk. 4, indsættes efter »stk. 2«: », samt regler for certificeringskriterier og tilsyn vedrørende prisportalen i tilfælde af salg, jf. stk. 3«.

130. To steder i § 44, stk. 1, ændres »Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet« til: »Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint«.

131. § 45 b, affattes således:

»§ 45 b. Gasleverandører skal sørge for, at relevante data om alle transaktioner vedrørende kontrakter med engroskunder, transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører og lager- og LNG-selskaber om levering af gas er til rådighed for Forsyningstilsynet, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og Europa-Kommissionen i mindst 5 år med henblik på opfyldelsen af deres opgaver.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ligeledes for gasleverandørers transaktioner vedrørende metangas- og brintderivater med engroskunder og transmissionsselskaber såvel som lager- og terminal-selskaber. Disse data omfatter nærmere oplysninger om de relevante transaktioner, såsom varighed, regler om levering og afregning, mængde, datoer og tidspunkter for udførelse og transaktionspriser samt midler til at identificere den pågældende engroskunde såvel som nærmere detaljer om alle uafregnede metangas- og brintforsyningskontrakter og metangas- og brintderivater.

Stk. 3. Forsyningstilsynet kan træffe afgørelse om, at dele af de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, stilles til rådighed for andre markedsdeltagere. Forsyningstilsynet skal sikre, at der i den forbindelse ikke sker videregivelse af kommercielt

følsomme oplysninger om individuelle markedsdeltagere eller individuelle transaktioner.

Stk. 4. Stk. 3 gælder ikke oplysninger om finansielle instrumenter omfattet af værdipapirhandelsloven.«

132. I § 47, stk. 2, nr. 3, ændres »transmissionssystemer og distributionssystemer« til: »metangastransmissionssystemer, brinttransmissionsnet, metangasdistributionssystemer og brintdistributionsnet«.

133. § 47 b affattes således:

»§ 47 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren og Forsyningstilsynet kan påbyde, at forhold, der strider mod loven eller mod regler udstedt i medfør af denne lov eller mod Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint, eller afgørelser truffet i henhold til de nævnte regler, bringes i orden straks eller inden en nærmere angiven frist.«

134. I § 49, stk. 1, nr. 2, ændres »distributions-, transmissions-,« til: »metangastransmissionssystemer, brinttransmissionsnet, metangasdistributionssystemer, brintdistributionsnet,«, »LNG-faciliteter« ændres til: »LNG- og brintterminaler«, og »14 a« ændres til: »14 a, 15 a«.

135. I § 49, stk. 2, ændres »Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet« til: »Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint«.

136. § 51, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»Med de indskrænkninger, der følger af Europa-Kommis-sionens beføjelser, behandler Energiklagenævnet klager over afgørelser truffet af klima-, energi- og forsyningsministeren eller Forsyningstilsynet efter bestemmelser indeholdt i eller udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint.«

137. § 51, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Forsyningstilsynets afgørelser om certificering, jf. §§ 10 c og 10 d, kan alene indbringes for Energiklagenævnet, hvis Forsyningstilsynet afslår certificeringen.«

138. I § 55 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Til gennemførelse af en planlagt nedlukning af dele af metangassystemet i henhold til § 19 kan klima-, energi- og forsyningsministeren, når almenvellet kræver det, tillade, at der iværksættes ekspropriation af fast ejendom og den beskyttede rettighed, som knytter sig til retten til systemadgang i henhold til § 18, stk. 1.«

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7.

139. I § 55, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »distributionssystemerne eller transmissionssystemet« til: »metangas- eller brintsystemet«.

140. I § 55, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »stk. 1, 2 og 3« til: »stk. 1-4«.

141. I § 55, stk. 6, 1. og 2. pkt., der bliver stk. 7, 1. og 2. pkt., ændres »stk. 4« til: »stk. 5«.

§ 2

I lov nr. 466 af 18. maj 2011 om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om varmforsyning, lov om Energinet.dk og lov om fremme af vedvarende energi (Gennemførelse af el og gasdirektiverne mv.), foretages følgende ændring:

1. I § 7, stk. 2, udgår », og § 45 b, stk. 2, i lov om naturgasforsyning som affattet ved denne lovs § 2, nr. 26«.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2027, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 45 b, stk. 2, i lov om gasforsyning som affattet ved denne lovs § 1, nr. 131.

Stk. 3. Regler udstedt i medfør af § 7 b, stk. 1, § 12, stk. 3 og 4, § 14, stk. 2, § 14 a, stk. 3, § 18, stk. 6, § 30 a, stk. 5, § 36 a, stk. 4, § 37 a, stk. 4, nr. 2, § 41 a, stk. 2, og § 42 d, stk. 4, i lov om gasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1286 af 3. november 2025, som ændret ved § 2 i lov nr. 466 af 18. maj 2011, § 1 i lov nr. 923 af 18. maj 2021, og § 1 i lov nr. 1594 af 28. december 2022 forbliver i kraft indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 7 b, stk. 4, § 12, stk. 3 og 4, § 14, stk. 2, § 14 a, stk. 3, § 18, stk. 11, § 30 a, stk. 4, § 36 a, stk. 4, § 37 a, stk. 4, nr. 2, § 41 a, stk. 2, og § 42 d, stk. 4, i lov om gasforsyning, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 44, 68, 69, 78, 83, 102, 116, 118, 127 og 129.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Baggrund
3. Lovforslagets hovedpunkter
 - 3.1. To systemer
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Gasdirektivet
 - 3.1.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.1.4. Den foreslåede ordning
 - 3.2. Reguleret tredjepartsadgang til brintlagring
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Gasdirektivet
 - 3.2.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.2.4. Den foreslåede ordning
 - 3.3. Horisontal adskillelse
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.2. Gasdirektivet
 - 3.3.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.3.4. Den foreslåede ordning
 - 3.4. Forebyggelse af brintudslip
 - 3.4.1. Gældende ret
 - 3.4.2. Gasdirektivet
 - 3.4.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.4.4. Den foreslåede ordning
 - 3.5. Omstilling af gassystemet frem mod dekarbonisering
 - 3.5.1. Gældende ret
 - 3.5.1.1. Systemadgang
 - 3.5.1.2. Distributionsselskabets udviklingsplan og omkostningsramme
 - 3.5.1.3. Ekspropriation
 - 3.5.1.4. Langfristede forsyningskontrakter om fossil gas
 - 3.5.2. Gasdirektivet
 - 3.5.2.1. Langfristede forsyningskontrakter om fossil gas
 - 3.5.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet overvejelser
 - 3.5.3.1. Langfristede forsyningskontrakter om fossil gas
 - 3.5.4. Den foreslåede ordning
 - 3.6. Tilslutning og adgang til metangas- og brintsystemet
 - 3.6.1. Gældende ret
 - 3.6.1.1. Adgang til uafbrydelig kapacitet i metangassystemet for producenter af vedvarende gas og kulstoffattig gas
 - 3.6.1.2. Adgang – reguleret eller forhandlet adgang til metangas- og brintsystemet
 - 3.6.1.3. Reguleret adgang til metangas- og brintsystemet
 - 3.6.1.4. Forhandlet adgang til metangaslager
 - 3.6.1.5. Begrænsning af adgang i metangas- og brintsystemet
 - 3.6.1.6. Tilslutning til metangas- og brintsystemet
 - 3.6.1.7. Afslag på tilslutning til metangas- og brintsystemet
 - 3.6.1.8. Forsyningstilsynets godkendelse af procedurer for tilslutning
 - 3.6.1.9. Balanceringsydelse i metangas- og brintsystemet
 - 3.6.2. Gasdirektivets bestemmelser
 - 3.6.2.1. Adgang til metangas- og brintsystemet
 - 3.6.2.2. Afslag på adgang til metangassystemet for vedvarende gas og kulstoffattig gas
 - 3.6.2.3. Afslag på adgang i metangassystemet – nedlukning
 - 3.6.2.4. Afslag på adgang til brintsystemet
 - 3.6.2.5. Afslag på tilslutning i metangas- og brintsystemet - generelt

- 3.6.2.6. Afslag på tilslutning i metangas- og brintsystemet – systembrugere med aftag eller levering
- 3.6.2.7. Afslag på tilslutning til metangassystemet – vedvarende gas og kulstoffattig gas
- 3.6.2.8. Afslag på tilslutning til metangassystemet - nedlukning
- 3.6.2.9. Godkendelse af procedure for tilslutning af produktion
- 3.6.2.10. Godkendelse af procedure for tilslutning af aftag fra transmissionssystemet
- 3.6.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.6.3.1. Sondring mellem tilslutning og adgang
 - 3.6.3.2. Hensynet til rentabilitet
 - 3.6.3.3. Afslag på tilslutning til transmissionssystemet
 - 3.6.3.4. Fremtidig kapacitet som begrundelse for afslag på tilslutning af aftag og levering
 - 3.6.3.5. Godkendelse af procedure for tilslutning
- 3.6.4. Den foreslåede ordning
 - 3.6.4.1. Forsyningstilsynets godkendelse af procedure for tilslutning
 - 3.6.4.2. Metoder og procedurer
 - 3.6.4.3. Balanceydelser
- 3.7. Forbrugerrettigheder og beskyttelse
 - 3.7.1. Gældende ret
 - 3.7.1.1. Grundlæggende forbrugerrettigheder
 - 3.7.1.2. Aktive kunder
 - 3.7.1.3. Mindstekrav til faktureringsoplysninger
 - 3.7.1.4. Intelligente målersystemer
 - 3.7.1.5. Dataforvaltning og EU-interoperabilitet
 - 3.7.2. Gasdirektivet
 - 3.7.2.1. Grundlæggende forbrugerrettigheder
 - 3.7.2.2. Aktive kunder
 - 3.7.2.3. Mindstekrav til faktureringsoplysninger
 - 3.7.2.4. Intelligente målersystemer
 - 3.7.2.5. Dataforvaltning og EU-interoperabilitet
 - 3.7.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.7.3.1. Grundlæggende forbrugerrettigheder
 - 3.7.3.2. Aktive kunder
 - 3.7.3.3. Mindstekrav til faktureringsoplysninger
 - 3.7.3.4. Intelligente målersystemer
 - 3.7.3.5. Dataforvaltning og EU-interoperabilitet
 - 3.7.4. Den foreslåede ordning
 - 3.7.4.1. Grundlæggende forbrugerrettigheder
 - 3.7.4.2. Aktive kunder
 - 3.7.4.3. Mindstekrav til faktureringsoplysninger
 - 3.7.4.4. Intelligente målersystemer
 - 3.7.4.5. Dataforvaltning og EU-interoperabilitet
- 3.8. Forbrugerbeskyttelse ved en priskrise
 - 3.8.1. Gældende ret
 - 3.8.2. Gasdirektivet
 - 3.8.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.8.4. Den foreslåede ordning
- 3.9. Sårbare kunder
 - 3.9.1. Gældende ret
 - 3.9.2. Gasdirektivet
 - 3.9.4. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.9.5. Den foreslåede ordning
- 3.10. Tilladelsesprocesser og kontaktpunkt
 - 3.10.1. Gældende ret
 - 3.10.2. Gasdirektivet
 - 3.10.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.10.4. Den foreslåede ordning
- 3.11. Tilpasning af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets gebyrbestemmelser
 - 3.11.1. Gældende ret

- 3.11.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
- 3.11.3. Den foreslåede ordning
- 4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
- 5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
- 6. Administrative konsekvenser for borgerne
- 7. Klimamæssige konsekvenser
- 8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
- 9. Forholdet til EU-retten
- 10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
- 11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Dette lovforslag har til formål at implementere dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1788 af 13. juni 2024 om fælles regler for de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint (herefter "gasdirektivet"). Direktivet udgør sammen med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1789 af 13. juni 2024 om de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint (herefter "gasforordningen"), den såkaldte brint- og gasmarkedspakke.

Brint- og gasmarkedspakken er en central del af EU's Green Deal-dagsorden, og den skal modernisere EU's energiregler for at skabe de retlige rammer, der er nødvendige for at dekarbonisere energisektoren. Mens det tidligere direktiv og forordning primært fokuserede på det indre marked for metangas, har brint- og gasmarkedspakken primært til formål at skabe et integreret, effektivt og bæredygtigt marked for vedvarende gasser og grøn brint i Europa, som fremmer forsyningssikkerhed, konkurrence og grøn omstilling.

Lovforslagets emner afspejler hovedemnerne i det omarbejdede gasdirektiv, som bygger på veludviklede principper om markedsadgang og tredjeparters brug af gasinfrastruktur, der er udviklet gennem flere årtier og tre tidligere større revisioner af det europæiske gasdirektiv og gasforordning. Lovforslaget lægger derfor op til at implementere brint- og gasmarkedspakken, herunder nye regler om brintmarkedet, som ændringer til den gældende gasforsyningslov mv. og ikke som en ny hovedlov.

Lovforslaget introducerer for det første en række nye definitioner og begreber, som er specifikke for brint og vedvarende gasser, og som ikke er brugt i den gældende gasforsyningslov, hvor brint er indeholdt i begrebet gas. Behovet for nye og selvstændige definitioner og begreber i forhold til brint skyldes blandt andet, at brint- og gasmarkedspakken stiller krav om, at brintinfrastrukturen og brintmarkedet på visse områder skal være reguleret anderledes end metangas.

Lovforslaget indeholder for det andet regler på brintområdet om adskillelse, som skal sikre en effektiv adskillelse mellem brint- og gasinfrastrukturen og dermed gennemsigtighed med hensyn til finansiering og tariffer, samt at krydssubsidiering mellem regulerede virksomheders brint- og gasaktiviteter undgås.

Lovforslaget indeholder for det tredje nye regler vedrørende metangassystemet, herunder mulighed for at kunne tilpasse systemet efter udviklingen i metangasforbruget. Lovforslaget indeholder derfor regler, som skal give hjemmel til at lukke dele af gasdistributionssystemet, hvis det ikke længere er selskabsøkonomisk forsvarligt at opretholde driften. Direktivet giver mulighed for at implementere sådanne regler om nedlukning på trods af, at alle systemforbrugere som hovedregel har ret til at få adgang til gassystemer mod betaling.

Lovforslaget indeholder for det fjerde en række justeringer, der tydeliggør reglerne for tilslutning og adgang til metangas- og brintsystemet.

Lovforslaget indeholder for det femte regler, der skal styrke gasforbrugernes stilling på en række områder, herunder regler som skal sikre, at forbrugere – især sårbare forbrugere – skal være tilstrækkeligt beskyttet i forbindelse med evt. nedlukninger i gasdistributionssystemet, i forhold til fakturering, leverandørskifte og ved evt. større europæiske gaskriser.

Lovforslaget indeholder for det sjette regler om myndighedsopgaver, herunder regler om Energistyrelsens halvårslige gebyrer til Energinet og Evida.

Endelig indeholder lovforslaget regler om systemplanlægning og udviklingsplaner. Både gas- og brintoperatører skal i fremtiden lave systemplanlægning og udviklingsplaner, der har en 10-årig horisont. Dette gælder for transmissionselskaber inden for gas og brint, og det gælder for brintdistributionsselskaber samt gasdistributionsselskaber, hvis det planlægges at nedlukke eksisterende gasdistributionssystemer.

Lovforslaget giver nye opgaver til den nationale regulerende myndighed, som i Danmark er Forsyningstilsynet. I fremtiden vil Forsyningstilsynet f.eks. også skulle certificere og regulere en ny selvstændig brintransmissionssystemoperatør og godkende metoder for tariffastsættelse og adgangsvilkår mv. for den nye brintinfrastruktur, som forventes at blive bygget i de kommende år. Det forventes også, at der med udviklingen af et indre marked for brint og grønne gasser vil komme flere grænseoverskridende problemstillinger – f.eks. i forhold til bl.a. omkostningsfordeling ved investeringer og gas- og brintkvalitet, hvor de regulerende myndigheder skal samarbejde og træffe fælles afgørelser. De grænseoverskridende opgaver er i vidt omfang indeholdt i den omarbejdede

gasforordning, som lovforslaget vil supplere og præcisere, men som ikke skal implementeres direkte. Det er derfor et element i lovforslaget, at der gives hjemmel for Forsyningsstilsynet til at opkræve gebyrer i forbindelse hermed.

Det bemærkes, at de foreslåede bestemmelser vedrørende afgørelser vil udgøre afgørelser i forvaltningsretlig forstand. Forvaltningslovens regler om afgørelser vil således finde anvendelse, herunder regler om partshøring, begrundelse, klagevejledning og tavshedspligt. I det omfang de foreslåede bestemmelser om afgørelser indeholder regler vedrørende tavshedspligt, vil der være tale om regler, der uddyber den almindelige tavshedspligt efter forvaltningslovens § 27, herunder regler om mulighed for at undtage og anonymisere oplysninger i forbindelse med offentliggørelse af afgørelser. Eksempelvis følger det af gasforsyningslovens § 42 b, stk. 1, at Forsyningsstilsynet skal offentliggøre sine afgørelser på tilsynets hjemmeside, samt at offentliggørelsen kan omfatte navnet på det selskab, som er adressat for afgørelsen, når dette skønnes at være af almen interesse for offentligheden. Dog kan offentliggørelse af selskabets navn ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for selskabet.

De foreslåede bestemmelser omfatter bl.a. afgørelser om dispensation for geografisk afgrænsede brintnet, samt afgørelser om tilbagekaldelse af dispensation herfra efter det foreslåede i § 4, stk. 1 og 3, afgørelser om dispensation fra kravet om horisontal adskillelse samt afgørelse om tilbagekaldelse af dispensation herfra efter det foreslåede § 10 e, stk. 2 og 5, afgørelser efter § 18 om tredjepartsadgang og midlertidige afgørelser om godkendelse af metode til brug for tariffastsættelse.

2. Baggrund

Lovforslaget har til formål at implementere EU's brint- og gasmarkedsplan. Lovforslaget følger dertil op på en række politiske aftaler: "Klimaaftale om grøn strøm og varme 2022", af 25. juni 2022 mellem den daværende regering (Socialdemokratiet), Venstre, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance, Alternativet og Kristendemokraterne (herefter "Klimaaftale om grøn strøm og varme 2022"); "Udvikling og fremme af brint og grønne brændstoffer (Power-to-X strategi)" af 15. marts 2022 imellem den daværende regering (Socialdemokratiet), Venstre, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Alternativet; "Ejerskab og drift af fremtidens danske rorbundne brintinfrastruktur" af 22. maj 2023 mellem den daværende regering (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne), Socialistisk Folkeparti, Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti, Enhedslisten, Det Radikale Venstre, Dansk Folkeparti og Alternativet; Økonomiske rammevilkår for brintinfrastruktur af 4. april 2024 mellem den daværende regering (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne), Socialistisk Folkeparti, Liberal Alliance, Det Konservative

Folkeparti, Enhedslisten, Radikale Venstre, Dansk Folkeparti og Alternativet.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. To systemer

3.1.1. Gældende ret

I lov om gasforsyning (herefter gasforsyningsloven) anvendes begrebet "gas" som et overordnet begreb, der omfatter både metangas og brint, jf. § 1, stk. 1, og § 2, stk. 1. Det betyder, at lovens bestemmelser finder anvendelse på både metangas- og brintrelaterede forhold. Dermed gælder eksempelvis reglerne om tredjepartsadgang som udgangspunkt for både metangasinfrastruktur og brintinfrastruktur, jf. Folketingstidende 2022-23 (2. samling), tillæg A, L 8 som fremsat, side 13-14.

På samme vis dækker flere af gasforsyningslovens definitioner vedrørende infrastruktur og aktører både metangas- og brintområdet. Eksempelvis omfatter begrebet "transmissionssystem" både et metangastransmissionssystem og et brinttransmissionssystem, jf. § 6, nr. 35, og begrebet "transmissionsselskab" omfatter både et metangastransmissionsselskab og et brinttransmissionsselskab, jf. § 6, nr. 34.

Endelig indeholder gasforordningens artikel 2 en række definitioner, hvis indhold udfyldes med henvisning til definitioner i gasdirektivets artikel 2. Gennemførelse af disse begreber i gasforsyningsloven har således betydning for gasforordningens anvendelse.

3.1.2. Gasdirektivet

Gasdirektivet har til formål at fremme udbredelsen af vedvarende gas, kulstoffattig gas og brint i energisystemet ved at understøtte omstillingen fra fossil gas. Direktivet skal samtidig sikre, at bæredygtig gas, kulstoffattig gas og brint kan spille en vigtig rolle i opfyldelsen af EU's klimamål for 2030 og målet om klimaneutralitet senest i 2050. Endvidere har gasdirektivet til formål at styrke forbrugerrettigheder og detailmarkedet.

Gasdirektivet indfører en række nye definitioner for centrale dele af den fremtidige brintinfrastruktur, herunder "brintlagerfacilitet", "brintterminal", og "brintvirksomhed", jf. artikel 2, nr. 5, 8 og 14. Derudover fastsættes definitioner, der muliggør en sontring mellem henholdsvis et metangasbase-ret "naturgassystem", og et "brintsystem", jf. artikel 2, nr. 3 og 4.

Yderligere indfører direktivet flere definitioner, der understøtter en sontring mellem på den ene side fossil gas og på den anden side bæredygtig gas, kulstoffattig gas og brint, jf. f.eks. artikel 2, nr. 1 ("naturgas"), nr. 2 ("vedvarende gas"), nr. 11 ("kulstoffattig brint") og nr. 12 ("kulstoffattig gas").

Gasdirektivet indeholder mulighed for at indføre særregler for brint. Artikel 52 giver mulighed for at indføre, at den regulerende myndighed kan give undtagelse fra visse gene-

relle regler for geografisk afgrænsede brintnet, hvis betingelser herfor er opfyldt, herunder at der ikke er risiko for, at konkurrencen hæmmes, eller den effektive ibrugtagning af brintinfrastruktur eller udviklingen og funktionen af brintmarkedet i Unionen eller nationalt påvirkes negativt.

Endvidere indfører gasdirektivet i artikel 9 krav om, at kulstoffattige brændsler, herunder brint, certificeres. Dette er med henblik på at sikre, at besparelserne i drivhusgasemissionerne ved anvendelse af kulstoffattige brændsler udgør mindst 70 pct. sammenlignet med det fossile brændsel, de erstatter, uanset om de produceres i Unionen eller importeres. Det betyder, at hvis et brændsel ikke opfylder den tærskel, er der ikke tale om kulstoffattige brændsler. Certificeringen skal således afklare og bekræfte dette.

Af direktivets præambelbetragtning 14 fremgår det, at EU-strategien for integration af energisystemet sætter fokus på behovet for at indføre et EU-dækkende certificeringssystem, der også omfatter kulstoffattige brændsler. Formålet er at gøre det muligt for medlemsstaterne at sammenligne dem med andre dekarboniseringsmuligheder og overveje dem i deres energimiks som en rentabel løsning. Certificering af kulstoffattige brændsler bør ske på en måde, der er i overensstemmelse med certificeringen af vedvarende brændstoffer. Det er derfor hensigtsmæssigt at henvise til bestemmelserne om certificering af vedvarende brændstoffer i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, som bør anvendes analogt ved certificering af kulstoffattige brændsler.

Direktivet indfører i denne forbindelse definitioner af hhv. kulstoffattige brændsler, kulstoffattig brint og kulstoffattig gas.

Direktivet fastsætter således et krav om certificering og nævner, at det er op til medlemsstaterne at bestemme sit energimiks, men direktivet fastsætter ikke, om kulstoffattige brændsler skal injiceres og transporteres i det kollektive gassystem eller transporteres flydende ligesom LNG-gas.

3.1.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

En række af gasdirektivets definitioner fremgår allerede af § 6 i gasforsyningsloven, idet gasforsyningslovens anvendelsesområde både omfatter metangas og brint. Gasforsyningslovens definitioner vedr. eksempelvis infrastruktur og aktørroller på metangasområdet gælder derfor også for brintområdet. Med direktivets fokus på at fremtidssikre den regulatoriske ramme på brintområdet er det Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det vil være mest hensigtsmæssigt at justere § 6 i gasforsyningsloven således, at gasforsyningslovens definitioner vedrørende infrastruktur muliggør en klar sondring mellem metangassystemet og brintsystemet. Direktivet indeholder endvidere en række definitioner af mere teknisk karakter, herunder definitioner, som visse definitioner i gasforordningens artikel 2 henviser til. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurde-

ring, at disse mere tekniske definitioner, herunder definitioner med sammenhæng til gasforordningen, mest hensigtsmæssigt gennemføres ved bekendtgørelse med hjemmel i gasforsyningslovens § 3.

Da opgaverne i det danske metangassystem og brintsystem overordnet set varetages af to aktører, Energinet og Evida, vurderer Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, at gasdirektivets aktørbegreb mest hensigtsmæssigt vil kunne gennemføres ved, i vidst muligt omfang, at bevare fællesbetegnelser, der dækker både brint- og metangasoperatører. Eksempelvis omfatter "transmissionsselskab" i dag både gasdirektivets begreb "transmissionssystemoperatør" (metangasområdet) og "brinttransmissionsnetoperatør" (brintområdet).

Herudover foreslås en række ordlydsmæssige justeringer af mere teknisk karakter i flere af gasforsyningslovens definitioner. De foreslåede justeringer har samlet set til formål at ensrette og systematisere terminologien i gasforsyningsloven.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det er hensigtsmæssigt at gennemføre artikel 52 i gasdirektivet og supplere gasforsyningslovens eksisterende mulighed for at undtage klynger generelt. Den foreslåede bestemmelse vil muliggøre lempeligere krav for virksomheder, som etablerer og driver geografisk afgrænsede brintnet.

Endvidere bemærker Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, at definitionerne af hhv. kulstoffattige brændsler, kulstoffattig brint og kulstoffattig gas er centrale for at skabe et fælles sprog for dekarboniserede brændsler på tværs af EU-lovgivningen. Samtidig forventes det først og fremmest, at der ikke vil være stor produktion af kulstoffattige brændsler, da den brint, der forventes produceret i Danmark, vil være vedvarende brint. Det er derfor Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at gasdirektivets krav om certificering af kulstoffattige brændsler mest hensigtsmæssigt gennemføres ved at indsætte direktivets definition af hhv. kulstoffattige brændsler, kulstoffattig brint og kulstoffattig gas i gasforsyningsloven, og fastsætte nærmere regler om certificering ved bekendtgørelse med hjemmel i gasforsyningslovens § 3. Der henvises i øvrig til lovforslagets punkter vedr. definitionerne.

Endelig bemærker Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, at vedrørende overvågningsopgaver efter gasdirektivets artikel 78, stk. 1, litra g og h, er Erhvervsstyrelsen den kompetente myndighed for så vidt angår gaskvalitetsteknisk overvågning, mens Forsyningstilsynet er den kompetente myndighed for så vidt angår overvågning af omkostningsudvikling.

3.1.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at gasforsyningslovens § 6 ændres. Ændringen skal dels gennemføre nye definitioner i gasdirektivet, der er relevante i dansk kontekst, og dels sikre, at definitioner, der relaterer sig til infrastruktur, understøtter en klar sondring

mellem metangassystemet og brintsystemet. Ligeledes foreslås det at justere definitioner, der relaterer sig til aktørroller, så det vil blive tydeliggjort, at den samme aktørrolle kan omfatte både metangas- og brintområdet.

Den foreslåede ordning vil medføre dels et sprogligt begrebsskift, som har til formål at tydeliggøre sondringen mellem infrastrukturen i henholdsvis metangassystemet og brintsystemet, dels en gennemførelse af gasdirektivets definitioner.

For nærmere om de foreslåede ændringer til gasforsyningslovens definitioner henvises til lovforslagets § 1, nr. 8-41 og bemærkningerne hertil.

Endvidere foreslås det at indsætte en ny bestemmelse i gasforsyningsloven om geografisk afgrænsede brintnet. Det foreslås, at Forsyningstilsynet efter ansøgning, kan give dispensation fra bestemmelserne i §§ 10 b, 10 c, 11 b, 11 c, og 28 b for brintnet, der transporterer brint inden for et geografisk afgrænset industri- eller handelsområde. Det er bl.a. en betingelse, at Forsyningstilsynet kan konkludere, at undtagelsen ikke vil indebære risiko for, at konkurrencen hæmmes, eller den effektive ibrugtagning af brintinfrastruktur eller udviklingen og funktionen af brintmarkedet i Unionen eller Danmark påvirkes negativt. Den foreslåede ordning vil medføre, at der for geografisk afgrænsede brintnet, som omfattes af ordningen, vil gælde lempeligere krav, idet de, så længe en dispensation foreligger, ikke vil skulle efterleve krav i gasforsyningslovens §§ 10 b om ejermæssig adskillelse af transmissionsselskaber, 10 c om certificering af ejermæssig adskillelse, 11 b om distributionsselskabers kommunikation, 11 c om intern overvågning, og 28 b om funktionel adskillelse.

Endelig foreslås det at gennemføre gasdirektivets definitioner af hhv. kulstoffattige brændsler, kulstoffattig brint og kulstoffattig gas i gasforsyningsloven. Det vil medføre, at gasforsyningsloven også vil finde anvendelse på nye kulstoffattige brændsler og deres derivater. På den baggrund vil der kunne fastsættes regler om certificering af kulstoffattige brændsler ved bekendtgørelse med hjemmel i gasforsyningslovens § 3, hvorefter ministeren inden for lovens område fastsætter regler med henblik på opfyldelse af Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten. Der henvises i øvrigt til lovforslagets punkter vedr. definitionerne.

3.2. Reguleret tredjepartsadgang til brintlagring

3.2.1. Gældende ret

Det følger af gasforsyningslovens § 20 a, stk. 1, at adgang til lagerfaciliteter (herunder brintlagerfaciliteter), linepack (herunder brintlinepack) og andre hjælpefunktioner udbydes af lager- og transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører ved forhandlet adgang, herunder ved auktion, baseret på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier.

Bestemmelsen omfatter alle lagerfaciliteter i Danmark samt

al linepack og øvrige hjælpefunktioner i transmissionssystemet.

Det følger af stk. 2, at selskaberne én gang om året offentliggør deres kommercielle hovedvilkår, og at de i den forbindelse skal høre relevante systembrugere. Det fremgår af stk. 3, at Forsyningstilsynet fører tilsyn med, at udbudsprocedurer og hovedvilkår for adgang til lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner er baseret på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier.

3.2.2. Gasdirektivet

Artikel 37, stk. 1, i gasdirektivet pålægger medlemsstaterne at indføre en ordning for reguleret tredjepartsadgang til brintlagring, herunder brintlagerfaciliteter, linepack samt for tilrettelæggelse af adgang til hjælpefunktioner. Adgangen skal baseres på offentliggjorte tariffer, som anvendes objektivt og uden forskelsbehandling mellem brintsystembrugerne. Medlemsstaterne skal endvidere sikre, at tarifferne eller metoderne til fastsættelse heraf godkendes af den regulerende myndighed.

Artikel 37, stk. 2, indeholder en midlertidig undtagelsesmulighed, hvorefter medlemsstaterne kan have forhandlet tredjepartsadgang til brintlagring indtil den 31. december 2032, hvorefter reglerne efter stk. 1 om reguleret adgang skal anvendes. Efter artikel 37, stk. 3, kan medlemsstaterne fastsætte, at de kapacitetsrettigheder, der er tildelt inden den 5. august 2026 i henhold til en ordning for forhandlet tredjepartsadgang efter stk. 2, skal respekteres indtil deres udløbsdato, og at de ikke berøres af indførelsen af reguleret tredjepartsadgang i henhold til stk. 1.

3.2.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at det er mest hensigtsmæssigt ikke at benytte den midlertidige undtagelsesmulighed i artikel 37, stk. 2 og 3, der udskyder overgangen til reguleret adgang for brintlagerfaciliteter, linepack samt hjælpefunktioner for brint til den 31. december 2032.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker i den forbindelse, at det i dag alene er Gas Storage Denmark A/S, der er et datterselskab under det 100 pct. statsejede Energinet, som i Danmark råder over faciliteter, der potentielt kan tilpasses til brintlagring. Endvidere er der endnu ikke truffet politisk beslutning om brintlager i Danmark udover, at det fremgår af 1. delaftale om ejerskab og drift af fremtidens danske, rørbundne brintinfrastruktur af 22. maj 2023, at Gas Storage Denmark A/S har indledt en undersøgelse af, om en af kaverne i Lille Torup Gaslager, der i dag anvendes til lagring af metangas, kan konverteres til lagring af brint.

Det er i den forbindelse Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at ved en eventuel fremtidig politisk beslutning om brintlagerfaciliteter i Danmark, vil Energinet tidligst kunne realisere en tilslutning til et brintlager på

den anden side af 2033, dvs. efter den 31. december 2032, hvor tidsfristen for overgangsordningen udløber. Ministeriet vurderer derfor, at gasdirektivets midlertidige undtagelsesmulighed i artikel 37, stk. 2 og stk. 3, i praksis ikke vil være relevant i dansk kontekst for så vidt angår brintlagerfaciliteter. Derudover er det Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at for så vidt angår monopoler såsom brintlagerfaciliteter giver reguleret adgang generelt den samfundsøkonomisk bedste løsning.

Linepack er muligheden for at lagre brint i rør. Med den forventede etablering af brintrøret fra Esbjerg til Tyskland ("Syvtallet") kan linepack i begrænset omfang blive en mulighed fra udgangen af 2030, som vil kunne stilles til rådighed for brugerne som del af deres bookning af transportkapacitet i røret. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det er mest hensigtsmæssigt for adgang til linepack ikke at gøre brug af den midlertidige undtagelsesmulighed, idet ministeriet vurderer, at det er mest hensigtsmæssigt, at adgangsmodellen følger den regulerede model, som anvendes for brintnettet. Således sikres ensretning af adgangsmodellen for brintnettet samt lagringen af brint i rørene.

Der er i Danmark valgt en model med forhandlet tredjepartsadgang til metangaslagerfaciliteter, jf. de hidtidige gasdirektiver. Denne ordning videreføres uændret, og lovforslaget indebærer således ingen ændring af adgangen til metangaslagerfaciliteter.

3.2.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indføres en ordning med reguleret tredjepartsadgang til brintlagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner til brintsystemet. Formålet er at gennemføre artikel 37, stk. 1, i gasdirektivet. Endvidere er formålet at sikre et velfungerende og konkurrencepræget brintmarked, hvor ejere af brintlagerinfrastruktur ikke kan udnytte en dominerende markedsposition.

Kravet om metodegodkendelse fra Forsyningstilsynet giver tilsynet den nødvendige beføjelse til at sikre rimelige og omkostningsægte priser.

Den foreslåede ordning vil medføre, at tredjepartsadgangen til henholdsvis lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner til brintsystemet og metangassystemet bliver omfattet af forskellige ordninger for tredjepartsadgang, idet den til brintsystemet bliver reguleret, imens den til metangassystemet fortsat vil være forhandlet.

3.3. Horisontal adskillelse

3.3.1. Gældende ret

Regler om selskabsstruktur i gassektoren findes i gasforsyningsloven. Efter § 10 b skal transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører være ejermæssigt adskilt fra produktions- og handelsaktiviteter. Det betyder, at ejerskab over monopolaktiviteter (transmission af

gas) og kommercielle aktiviteter (produktion og handel med gas) ikke må ligge i samme koncern.

Efter § 47, stk. 2, nr. 1, er der et krav om regnskabsmæssig adskillelse, som skal sikre, at der føres separate regnskaber for el- og gasrelaterede aktiviteter, herunder brintaktiviteter.

De gældende regler indeholder dog ikke et krav om horisontal adskillelse, dvs. krav om selskabsmæssig adskillelse mellem monopolregulerede el- og gasaktiviteter. Energinets systemansvar på både el- og gasområdet er i dag samlet i ét datterselskab, Energinet Systemansvar A/S, jf. bemærkningerne til lovforslag om ændring af gasforsyningsloven, lov om Energinet og lov om elforsyning af 19. december 2022, jf. Folketingstidende 2022-23 (2. samling), tillæg A, L 8 som fremsat, side 20 og 33.

3.3.2. Gasdirektivet

Kravet om horisontal adskillelse fremgår af gasdirektivets artikel 69.

Artikel 69, stk. 1, fastsætter hovedreglen om, at en brint-transmissionsnetoperatør, der er en del af en virksomhed, som også beskæftiger sig med transmission eller distribution af metangas eller el, skal være uafhængig, hvad angår retlig form.

Artikel 69, stk. 2, giver medlemsstaterne mulighed for at indføre undtagelser fra hovedreglen. En undtagelse forudsætter udarbejdelse af en positiv cost-benefit-analyse og en positiv vurdering af analysen fra den nationale regulerende myndighed.

Artikel 69, stk. 3, fastslår, at en undtagelse skal offentliggøres og meddeles til Europa-Kommissionen.

Artikel 69, stk. 4, fastslår, at hvis en undtagelse meddeles, skal den regulerende myndighed på tidspunktet for indrømmelse af en undtagelse og mindst hvert syvende år vurdere og offentliggøre en analyse af undtagelsens konsekvenser med hensyn til fire faktorer - gennemsigthed, krydssubsidiering, grænseoverskridende handel og nettariffer. Medlemsstaten skal trække undtagelsen tilbage, hvis den vurderes at have en negativ indvirkning på gennemsigthed, krydssubsidiering, nettariffer og grænseoverskridende handel, eller når overførslen af aktiver fra naturgassektoren til brintsektoren er afsluttet.

Præambelbetragtning 82 og 83 fremhæver, at der kan være synergier ved fælles drift af brintnet og metangas- eller elnet, men at aktiviteterne i forbindelse med driften af brint-transmissionsnettet bør holdes i en særskilt organisatorisk juridisk enhed for at sikre gennemsigthed med hensyn til finansiering og anvendelse af tariffer for adgang. Dette omfatter bl.a. en klar og gennemsigtig adskillelse af regnskaber under de regulerende myndigheders overvågning.

Præambelbetragtning 83 præciserer yderligere, at oprettelsen af en dattervirksomhed eller en særskilt juridisk enhed

inden for naturgastransmissions- eller distributionssystemoperatørens koncernstruktur anses for at være tilstrækkelig. Præambelen præciserer også, at for at sikre gennemsigtighed med hensyn til omkostninger og finansiering af regulerede aktiviteter bør aktiviteterne i forbindelse med driften af brinttransmissionsnettet adskilles fra andre netdriftsaktiviteter for andre energibærere – i det mindste i forhold til netoperatørernes retlige form og regnskaber. Der er således ikke krav om en funktionel adskillelse af forvaltningen eller adskillelse af ledelse eller personale. Der bør således opnås gennemsigtighed med hensyn til omkostningerne ved og finansieringen af regulerede aktiviteter, uden at de synergier og omkostningsfordele, som driften af flere net kan medføre, går tabt.

3.3.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at kravet om horisontal adskillelse bør implementeres i national lovgivning for at sikre en korrekt implementering af artikel 69. Det er også ministeriets vurdering, at muligheden for at meddele undtagelse fra kravet om horisontal adskillelse er hensigtsmæssig, da den vil kunne sikre, at den danske brinttransmissionssystemoperatør ikke stilles dårligere end operatører i andre medlemslande. Således vil den danske brinttransmissionssystemoperatør få samme retsstilling i forhold til muligheden for at anvende undtagelsesmulighed og opnå synergier ved fælles drift af el-, gas- og brintaktiviteter som øvrige medlemslandes operatører, hvor denne undtagelsesmulighed anvendes. I øvrigt vurderes gasdirektivets mulighed for at undtage fra kravet om horisontal adskillelse at være i overensstemmelse med den 1. delaftale om mulighed for etablering af brintinfrastruktur af 22. maj 2023.

Dette er særligt vigtigt i den grønne omstilling, hvor integration mellem sektorerne er en stigende nødvendighed for at udnytte synergier og sikre effektiv udvikling af infrastruktur, f.eks. i forbindelse med Power-to-X-anlæg, hvor el-, metangas- og brintaktiviteter er tæt forbundet. Ministeriet vurderer, at en opsplitning af Energinets samlede systemansvar i særskilte juridiske enheder kan modvirke disse synergier og medføre unødvendige administrative omkostninger i løbet af første udviklingsstadium af brintinfrastrukturen i Danmark.

Energinet kan efter lov om Energinet oprette datterselskaber, som kan varetage afgrænsede opgaver inden for Energinets aktiviteter som transmissionsoperatør og systemoperatør. Datterselskaberne udgøres i dag bl.a. af Energinet El-transmission A/S, Energinet Gastransmission A/S, Energinet Systemansvar A/S og det nyoprettede Energinet Brint A/S (brint-TSO).

Energinet har oprettet et datterselskab Energinet Brint A/S, og opfylder dermed direktivets krav om horisontal adskillelse med oprettelse af en selvstændig juridisk enhed for brint. Det er endvidere Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at kravet om oprettelse af en selvstændig juridisk enhed indebærer, at brintaktiviteter skal varetages af

dette selskab. Dette er i overensstemmelse med direktivets krav om, at i en virksomhed, der også beskæftiger sig med transmission af el og metangas, skal den del af virksomheden, der beskæftiger sig med transmission af brint være uafhængig for så vidt angår retlig form og regnskaber.

Ønskes en anden organisering, således at brintaktiviteterne ikke adskilles fra el- og metangasaktiviteter, men varetages af samme selskab, giver direktivet mulighed for det ved at ansøge om undtagelse fra kravet om horisontal adskillelse.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at ved at implementere undtagelsesmuligheden gives der mulighed for, at Energinet kan søge om en selskabsorganisering for brint, hvor visse aktiviteter selskabsmæssigt placeres sammen med aktiviteter, som Energinet udfører som transmissionssystemoperatør for metangas og elektricitet. Denne løsning vil indebære, at Energinet vil skulle udarbejde en positiv cost-benefit-analyse, som skal redegøre for Energinets behov for anvendelse af undtagelsen, herunder fordele ved de fælles synergier, som direktivets præambler fremhæver, og at undtagelse fra kravet ikke vil skabe risiko for de ovenfor nævnte fire forhold, jf. pkt. 3.3.2.

Forsyningstilsynet har som den regulerende myndighed kompetencen til at foretage en vurdering af undtagelsens indvirkning, men opgaven i forbindelse med vurdering er afgrænset til det, som fremgår af direktivets ordlyd i artikel 69. Forsyningstilsynets vurdering vil således skulle begrænses til en vurdering af, om meddelelse af undtagelser vil have en negativ indvirkning på gennemsigtighed, krydssubsidiering, nettatariffer og grænseoverskridende handel.

En undtagelse vil kunne meddeles midlertidigt, idet direktivet fastsætter, at den regulerende myndighed hvert syvende år vil skulle offentliggøre en fornyet vurdering af undtagelsens indvirkning på gennemsigtighed, krydssubsidiering, nettatariffer og grænseoverskridende handel. Perioden på syv år kan forkortes, såfremt Europa-Kommissionen fremsender en begrundet anmodning om en fornyet vurdering på et tidligere tidspunkt. Ved en fornyet vurdering vil Forsyningstilsynet også skulle inddrage tidsplanen for forventede overførsler af aktiver fra metangassektoren til brintsektoren.

Såfremt Forsyningstilsynet efterfølgende vurderer, at fortsat anvendelse af undtagelsen vil føre til, at der er risiko for en krydssubsidiering mellem metangas- og brintsektoren, eller når overførsel af aktiver er afsluttet, vil ministeren skulle trække undtagelsen tilbage.

3.3.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås at indsætte en ny § 10 e i gasforsyningsloven, hvorefter brintaktiviteter vil skulle varetages i en særskilt juridisk enhed. Formålet med bestemmelsen er at sikre gennemsigtighed med hensyn til finansiering og anvendelse af tariffer for adgang til infrastrukturen, med henblik på at beskytte gasforbrugere imod krydssubsidiering mellem metangas- og brintbrugere.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Energinets daterselskab, Energinet Brint A/S, vil skulle varetage transmissionsoperatøropgaver på brintområdet. Det betyder, at alle opgaver angående brinttransmissionssystemet vil skulle være placeret i dette selskab.

Endvidere foreslås det at indsætte et nyt § 10 e, stk. 2, i gasforsyningsloven, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren efter ansøgning kan meddele undtagelse fra kravet i stk. 1. En undtagelse vil kun kunne meddeles, hvis 1) Energinet har udarbejdet en offentligt tilgængelig cost-benefit-analyse og 2) Forsyningstilsynet vurderer, at cost-benefit-analysen er positiv, således at meddelelse af undtagelsen ikke vil have en negativ indvirkning på gennemsigtighed, krydssubsidiering, tariffer og grænseoverskridende handel.

Formålet med bestemmelsen er at tilvejebringe muligheden for, at Energinet vil kunne ansøge om en midlertidig undtagelse fra kravet om horisontal adskillelse. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Energinet vil kunne placere visse opgaver på brintområdet i Energinet Systemansvar A/S sammen med el- og metangasopgaver.

Det foreslås endvidere at indsætte et nyt § 10 e, stk. 3, i gasforsyningsloven, hvorefter undtagelser, der indrømmes i henhold til stk. 2, skal offentliggøres og meddeles Europa-Kommissionen, ledsaget af den pågældende vurdering, der er omhandlet i stk. 4, samtidig med at fortroligheden af forretningsmæssigt følsomme oplysninger bevares. Formålet med bestemmelsen er at sikre fortroligheden ved offentliggørelse. De danske regler om aktindsigt finder fortsat anvendelse.

Det foreslås endvidere at indsætte et nyt § 10 e, stk. 4, hvorefter Forsyningstilsynet på tidspunktet for indrømmelse af en undtagelse og derefter mindst hvert syvende år - eller efter begrundet anmodning fra Europa-Kommissionen - vil skulle offentliggøre en vurdering af indvirkningerne af en meddelt undtagelse. En sådan vurdering vil som minimum skulle omfatte tidsplanen for forventede overførsler af aktiver fra metangassektoren til brintsektoren.

Det foreslås endvidere at indsætte et nyt § 10 e, stk. 5, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil skulle trække en meddelt undtagelse tilbage, hvis Forsyningstilsynet vurderer, at den fortsatte anvendelse af undtagelsen vil have en negativ indvirkning på gennemsigtighed, krydssubsidiering, tariffer eller grænseoverskridende handel. Ministeren vil også skulle trække undtagelsen tilbage, hvis det bliver konstateret, at overførslen af aktiver fra metangassektoren til brintsektoren er afsluttet.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at der regelmæssigt vil skulle føres tilsyn med undtagelsens indvirkninger på bl.a. gennemsigtighed og krydssubsidiering. Forsyningstilsynet, som den nationale regulerende myndighed, vil skulle føre tilsyn med dette.

3.4. Forebyggelse af brintudslip

3.4.1. Gældende ret

Gasforsyningsloven indeholder ingen bestemmelser om transmissions-, distributions-, og lagerselskabers eller terminaloperatørers ansvar for at undgå brintudslip eller disses afrapporteringskrav i forbindelse med brintlækager.

3.4.2. Gasdirektivet

Af præambelbetragtning nr. 15, fremgår, at metan og brint bidrager til den globale opvarmning, hvorfor lækage heraf fra naturgassystemet og brintsystemet bør undgås i overensstemmelse med princippet om energieffektivitet først og for at minimere klimapåvirkningen heraf. Naturgasstransmission, -distribution, underjordiske lagre og terminaler for flydende naturgas skal overholde de relevante bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om reduktion af metanemissioner i energisektoren. Det fremgår af gasdirektivets artikel 50, stk. 1, litra g, at operatører af brintnet, brintlagre eller brintterminaler skal træffe rimelige foranstaltninger, der er til rådighed for at forebygge og minimere brintudslip i forbindelse med deres drift. Operatørerne skal desuden regelmæssigt foretage en undersøgelse med henblik på brintlækagedetektion og -reparation af alle relevante komponenter under operatørens ansvar. Efter artikel 50, stk. 1, litra h, skal operatørerne forelægge en rapport om brintlækagedetektion og om nødvendigt et reparations- eller udskiftningsprogram for de kompetente myndigheder og derved årligt offentliggøre statistiske oplysninger om brintlækagedetektion og -reparation. Derudover fremgår det af præambelbetragtningen, at hvis det er relevant, bør Europa-Kommissionen aflægge rapport om miljø- og klimarisici ved brintlækage og, hvis det er relevant, fremsætte forslag til foranstaltninger, herunder maksimale brintlækagerater, der skal minimere mulige risici for brintlækage.

3.4.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet finder det hensigtsmæssigt at gennemføre artikel 50, stk. 1, litra g og h, ved en ny bestemmelse i gasforsyningsloven, som fastlægger operatørernes pligt til at forebygge brintudslip og rapportere om brintlækager, samt at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om foranstaltninger, undersøgelser, rapportering og reparations- og udskiftningsprogram, statistiske oplysninger, samt offentliggørelse heraf. På denne måde kan de nærmere regler revideres løbende i takt med den teknologiske udvikling og markedsudviklingen, samt eksempelvis retsakter udstedt af Europa-Kommissionen på området.

Klima-, energi- og forsyningsministeren, der dog har delegeret kompetencen til Energistyrelsen, jf. § 3, nr. 3, i bekendtgørelse nr. 244 af 3. februar 2026 om Energistylens opgaver og beføjelser, er allerede den kompetente myndighed for metanforordningen, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning om reduktion af metanemissioner i energisektoren. Det vurderes, at klima-, energi- og forsyningsministeren

er bedst egnet til at udgøre den kompetente myndighed, idet forpligtelserne har hensyn i energieffektivitet og minimering af klimapåvirkningen, samt at klima-, energi- og forsyningsministeren allerede varetager lignende opgave for metangas.

3.4.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås at indsætte en ny § 11 e i gasforsyningsloven, hvorefter transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og terminalsselskaber i brintsystemet vil skulle træffe de rimelige foranstaltninger, der er til rådighed for at forebygge og minimere brintudslip i forbindelse med deres drift, samt foretage regelmæssige undersøgelser med henblik på brintlækagedetektion og -reparation af alle relevante komponenter, der falder under deres ansvar. Endvidere foreslås det at indføre et krav om, at selskaberne vil skulle udarbejde og forelægge en rapport om lækagedetektion og eventuelle reparations- eller udskiftningsprogrammer for klima-, energi- og forsyningsministeren. Formålet er, at lækage fra brintsystemet bør undgås i overensstemmelse med princippet om energieffektivitet først og for at minimere klimapåvirkningen fra brintlækage fra brintsystemet. Det foreslås ligeledes at indføre en tilsynsret for klima-, energi- og forsyningsministeren med overholdelsen af § 11 e, samt regler fastsat i medfør af bemyndigelsesbestemmelsen beskrevet nedenfor.

Endvidere foreslås det at indsætte en bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte nærmere regler om foranstaltninger og undersøgelser samt om afreportering, reparationsprogram, udskiftningsprogram, statistiske oplysninger, og offentliggørelse. For eksempel kan ministeren fastsætte nærmere regler, om de nærmere foranstaltninger selskaberne skal træffe, komponenter omfattet af undersøgelsespligten, hvordan selskaberne skal afreportere, og nærmere regler om indholdet heraf, samt hvordan offentliggørelse skal ske. Bemyndigelsen skal bl.a. sikre, at de nærmere regler kan tilpasses den teknologiske udvikling, markedsudvikling og driftsmæssige erfaringer på området.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 60, og bemærkninger hertil.

3.5. Omstilling af gassystemet frem mod dekarbonisering

3.5.1. Gældende ret

3.5.1.1. Systemadgang

Efter gasforsyningslovens § 18, stk. 1, har systembrugere ret til mod betaling at få adgang til metangassystemet. Bestemmelsen gennemfører kravene fra det første gasdirektiv om generel og universel adgang til systemet.

Tredjepartsadgangen er dog ikke ubetinget. Udover de undtagelser der fremgår af § 18, fastsættes der i § 23 en række tekniske krav og standarder, herunder krav til leveringskvalitet, vilkår og betingelser for benyttelse af systemet.

Priser, vilkår og betingelser for benyttelse af distributionssy-

stemet, som er omfattet af § 18, skal baseres på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier i henhold til § 18, stk. 2, og de skal offentliggøres og metodegodkendes i henhold til §§ 20 og 36 a.

Efter gældende ret er distributionsselskaber desuden forpligtet til at varetage en sikker og effektiv drift samt vedligeholdelse af deres distributionssystem. Efter § 18, stk. 2, har distributionsselskaberne en tilslutningspligt, hvilket indebærer, at de er forpligtede til at give adgang, herunder tilslutte systembrugere til distributionssystemet, såfremt det er teknisk muligt og økonomisk hensigtsmæssigt.

Der findes i dag ingen regler, som giver distributionsselskaberne hjemmel til at nedlukke dele af gasinfrastrukturen som led i en planlagt tilpasning til et faldende gasforbrug. Den gældende regulering er primært baseret på en forudsætning om fortsat udvikling og udvidelse af metangassystemet snarere end en gradvis omstilling eller afvikling i takt med dekarboniseringen af energisektoren.

3.5.1.2. Distributionsselskabets udviklingsplan og omkostningsramme

Efter § 14, stk. 1 og 5, i gasforsyningsloven, skal distributionsselskaber bl.a. udarbejde en plan for den fremtidige systemudvikling. Den gældende bestemmelse er hidtil blevet udmøntet med henblik på at udbygge og vedligeholde systemet – og ikke for at afvikle det. Gasforsyningsloven mangler således en retlig ramme for en styret og kontrolleret proces for nedlukning af dele af metangassystemet, hvorved der kan tages hensyn til både selskabsøkonomi og forbrugerbeskyttelse.

Efter § 14, stk. 1, nr. 1, skal et distributionsselskab i fornødent omfang tilslutte systembrugere, jf. § 18, stk. 1-3. I henhold til § 37 a, stk. 4, nr. 2, og bekendtgørelse nr. 577 af 25. maj 2023 om indtægtsrammer for gasdistributionsselskaber omfatter omkostningsrammen fremadrettede omkostninger, som er opgjort i henhold til § 14, stk. 1, nr. 5, om planer for det fremtidige behov for distributionskapacitet. Den gældende formulering af omkostningsrammen omfatter således ikke omkostninger, der kan henføres til en planlagt nedlukning af dele af metangassystemet, herunder omkostninger til håndtering af aktiver, som tages ud af brug før udløbet af deres tekniske levetid.

3.5.1.3 Ekspropriation

Grundlovens § 73 fastsætter, at ejendomsretten er ukrænkelig. Ingen kan tilpligtes at afstå sin ejendom, uden hvor almenvellet kræver det. Afståelsen kan kun ske ifølge lov og mod fuldstændig erstatning.

Efter gasforsyningslovens § 55 er der i dag hjemmel til ekspropriation. Efter § 55, stk. 3, kan klima-, energi- og forsyningsministeren tillade ekspropriation vedrørende fast ejendom, når det er nødvendigt for at etablere og drive anlæg til transport, distribution, måling og lagring af gas. Bestemmelsen giver således adgang til at gennemtvinge de

nødvendige rettigheder over fast ejendom for at anlægge og vedligeholde gasinfrastruktur.

Der findes imidlertid ingen eksplicit hjemmel i gasforsyningsloven, som gør det muligt at gennemtvunge en afbrydelse af systembrugere, der berøres af en planlagt nedlukning af dele af metangassystemet. Der er således ikke lovhjemmel til ekspropriation af fast ejendom eller øvrige rettigheder, såsom gennemtvunget ophør af retten til systemadgang for eksisterende systembrugere, der foretages som led i et distributionsselskabs godkendte tilpasningsplan.

3.5.1.4 Langfristede forsyningskontrakter om fossil gas

Varigheden af langfristede forsyningskontrakter om fossil gas er ikke reguleret efter gældende ret.

3.5.2. Gasdirektivet

3.5.2.1. Metangassystemet

Gasdirektivet anerkender, at EU's dekarboniseringsmål vil føre til en gradvis udfasning af naturgas. Direktivet introducerer som noget nyt en ramme, der skal gøre det muligt for medlemsstaterne at håndtere denne udfasning på en planlagt og gennemsigtig måde.

Rammen er opdelt i to overordnede trin. I det første trin sikres, at planlægning af nedlukning sker ved en såkaldt tilpasningsplan, som udarbejdes af distributionsselskaberne, og at tilpasningsplanen er i overensstemmelse med den øvrige systemplanlægning. Tilpasningsplanen godkendes af den relevante myndighed, dvs. klima-, energi- og forsyningsministeren, jf. artikel 57, stk. 3.

Distributionsselskabernes tilpasningsplan, som identificerer infrastruktur, der skal nedlukkes som følge af faldende kundegrundlag, skal som minimum følge en række principper, som fremgår af artikel 57, stk. 2.

Tilpasningsplanerne skal således bl.a. baseres på de varme- og køleplaner, der er udarbejdet i henhold til artikel 25, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om energieffektivitet, og de skal baseres på rimelige antagelser om produktion af biometan og forbrug af naturgas i alle sektorer.

Distributionssystemoperatører skal identificere de nødvendige infrastrukturtilpasninger, herunder potentiel omstilling til transport af brint. Tilpasningsplanerne skal indeholde en liste over den infrastruktur, der skal nedlægges.

Distributionssystemoperatører skal gennemføre en høringsproces for relevante interessenter. Tilpasningsplanen og resultatet af høringen offentliggøres på distributionsselskabets hjemmeside og opdateres løbende. Resultatet forelægges ligeledes for den relevante nationale myndighed, dvs. klima-, energi- og forsyningsministeren, i forbindelse med dennes godkendelse af tilpasningsplanen.

Tilpasningsplanerne skal dække en 10-årig periode og ajourføres mindst hvert fjerde år. Tilpasningsplanerne skal være

i overensstemmelse med den EU-dækkende netudviklingsplan for naturgas, der er omhandlet i artikel 32 i gasforordningen, og de nationale netudviklingsplaner, der er udarbejdet i overensstemmelse med dette direktivs artikel 55.

Endvidere skal tilpasningsplanerne være i tråd med medlemsstatens integrerede nationale energi- og klimaplan, den integrerede nationale energi- og klimastatusrapport og den langsigtede strategi, som forelægges i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om forvaltning af energunionen og klimaindsatsen. Planerne skal understøtte målet om klimaneutralitet, der er fastsat ved artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet.

Det følger endvidere af artikel 57, stk. 6, at den regulerende myndighed, dvs. Forsyningstilsynet, skal udarbejde retningslinjer for en strukturel tilgang til afskrivning af aktiver, som tages ud af brug før deres oprindeligt planlagte livscyklus. Således fremgår det af artikel 78, stk. 1, litra gg, at den regulerende myndighed skal udarbejde retningslinjerne med kriterier og metoder under hensyntagen til omkostningerne ved nedlukning og det specifikke tilfælde med de aktiver, der måtte kræve nedlukning inden afslutningen på deres oprindeligt forventede livscyklus, og vejledning med hensyn til fastsættelse af tariffer i sådanne tilfælde.

I andet trin følger det af artikel 38, stk. 5, i gasdirektivet, at gennemførelsen af den planlagte nedlukning skal ske på baggrund af objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier som fastsat af medlemsstaten i en reguleringsmæssig ramme.

Med udgangspunkt i den reguleringsmæssige ramme følger det af artikel 38, stk. 4, i gasdirektivet, at distributionsselskaberne skal have mulighed for at give afslag på anmodning om adgang og tilslutning til systemet og afbryde forsyningen til systembrugere i områder, der er udpeget til nedlukning i en godkendt tilpasningsplan. Det fremgår af artikel 38, stk. 6, at ethvert afslag på anmodning om adgang eller tilslutning og enhver afbrydelse af forsyningen i henhold til denne artikel skal være behørigt begrundet.

I forbindelse med afbrydelse af forsyningen i områder, der er omfattet af en godkendt tilpasningsplan, fremgår det endvidere af artikel 38, stk. 5, at medlemsstaten træffer passende foranstaltninger til at beskytte systembrugere. Således fremgår det af artikel 13 i gasdirektivet, at medlemsstaterne skal sikre, at de berørte systembrugere og andre relevante interessenter, navnlig forbrugerorganer, er blevet hørt.

Det skal endvidere sikres, at systembrugere, slutkunder og relevante interessenter informeres i tilstrækkelig god tid inden den planlagte dato for nedlukning, proceduren for afbrydelse, de planlagte trin og den relevante tidsplan. Slutkunder skal modtage oplysninger om og have adgang til tilstrækkelig rådgivning om bæredygtige opvarmningsmuligheder samt oplysninger om finansiel støtte gennem relevante organer, som skal identificeres af de nationale myndigheder. Det

te omfatter bl.a. et kontaktpunkt oprettet i henhold til artikel 21 og 22 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om energieffektivitet, artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bygningers energimæssige ydeevne og kontaktpunkter oprettet eller udpeget i henhold til artikel 16, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder.

Det skal ved planlægningen og gennemførelsen af udfasningen af naturgas sikres, at der tages behørigt hensyn til de specifikke behov hos sårbare kunder, som omhandlet i artikel 26, og kunder, der er berørt af energifattigdom. Hvis det er relevant, skal der træffes passende foranstaltninger med henblik på at fjerne ugunstige virkninger af udfasningen af naturgas under hensyntagen til den vejledning, der er omhandlet i artikel 27, som kan omfatte brug af offentlige midler og finansieringsfaciliteter, der er oprettet på EU-plan.

Endelig sikrer medlemsstaten, at enhver finansiel overførsel mellem regulerede tjenester følger reglerne i artikel 5 i gasforordningen, og at der ingen forskelsbehandling er mellem forskellige kategorier af kunder og mellem energibærere.

Det fremgår bl.a. af præambelbetragtning nr. 33 i gasdirektivet, at nedlukning af naturgasinfrastruktur bør ledsages af foranstaltninger, der afhjælper negative virkninger for slutkunder, navnlig sårbare kunder og husholdningskunder, der er berørt af energifattigdom, samt foranstaltninger, der afhjælper uligheder som følge af energiomstillingen. Naturgasforbrugere bør beskyttes imod stigende tariffer i forbindelse med nedskrivning af naturgasaktiver, imod krydssubsidiering mellem gas- og brintbrugere og imod stigende naturgastariffer som følge af et svindende kundegrundlag.

Af præambelbetragtning nr. 88 i gasdirektivet fremgår bl.a., at medlemsstaterne kan vælge at udfase naturgas for at nå det mål om klimaneutralitet, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet, eller af andre tekniske årsager. Det er vigtigt at fastlægge en klar reguleringsmæssig ramme, som gør det muligt at give afslag på adgang og eventuelt afbryde forsyningen til systembrugere for at nå disse politikmål. Det bør være muligt, at systembrugere gives afslag på adgang eller forsyningen til dem afbrydes i forbindelse med infrastruktur, der vil blive nedlagt i overensstemmelse med netudviklingsplanen på transmissionsniveau, eller hvis nedlæggelsen er fastsat på distributionsniveau.

3.5.2.2. Langfristede forsyningskontrakter om fossil gas

I tråd med ovenstående tiltag til omstilling af metangassystemet, fastsætter gasdirektivet endvidere i artikel 31, stk. 3, at langfristede forsyningskontrakter om fossil gas med reduceret kulstofudledning skal udløbe senest den 31. december 2049. Efter artikel 78, stk. 1, litra s, skal den regulerende myndighed respektere kontraktfrihed, hvad angår langtidskontrakter, såfremt de overholder EU-retten, er i overensstemmelse med Unionens politikker og bidrager til

opfyldelsen af dekarboniseringsmålene, forudsat at der ikke indgås langsigtede forsyningskontrakter for fossil gas med uformindsket kulstofudledning med en varighed, der udløber efter den 31. december 2049.

3.5.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

3.5.3.1. Tilpasning af metangassystemet

Der forventes, jf. "Klimaaftale om grøn strøm og varme 2022", som var en del af "Danmark kan mere II", en nedgang i metangasforbruget, hvilket skaber et behov for en planlagt tilpasning af metangassystemet. En ureguleret udvikling, hvor kunder gradvist forlader metangassystemet, vil efterlade en stadig mindre gruppe af forbrugere til at dække de faste omkostninger ved at drive systemet. Dette kan føre til unødigt høje tariffer for de tilbageværende kunder og skabe såkaldte strandede aktiver, hvor store investeringer i gasinfrastrukturen går tabt. Ministeriet vurderer, at der er behov for at etablere en klar og forudsigelig ramme for, hvordan dele af distributionssystemet kan nedlukkes på en kontrolleret og selskabsøkonomisk hensigtsmæssig måde.

Ministeriet vurderer, at det er mest hensigtsmæssigt, at denne proces overordnet følger to trin, som danner en samlet ramme for at sikre overensstemmelse med de nye krav i gasdirektivet.

I det første trin udarbejder det statsligt ejede gasdistributionselskab, Evida, en tilpasningsplan, som skal godkendes af ministeren. Ministeriet vurderer, at de nærmere krav til tilpasningsplanen udfoldes mest hensigtsmæssigt som led i en bemyndigelse, hvorefter ministeren kan fastsætte nærmere regler, som sikrer rammen for gennemførelsen af direktivets krav til tilpasningsplanen.

I det andet trin skal der skabes den nødvendige reguleringsmæssige ramme for distributionselskabernes rentabilitetsvurdering og retssikkerhed for de berørte gaskunder, som gennem varsling og klare processer får mulighed for at forberede sig på en omstilling til andre energikilder.

Ministeriet vurderer, at dette andet trin løses bedst, ved at den reguleringsmæssige ramme for distributionselskabets afbrydelse af systembrugere fra dele af metangassystem udfoldes mest hensigtsmæssigt via en bemyndigelsesbestemmelse.

Bemyndigelsen til ministeren vil kunne bruges til at fastsætte detaljerede regler for en samlet proces for den planlagte nedlukning, der sikrer behørig hensyntagen til de berørte systembrugere, bl.a. med særligt fokus på sårbare kunder, i tråd med direktivets intentioner.

Ministeriet vurderer, at bemyndigelsesbestemmelsen vil kunne bruges til at gennemføre de passende foranstaltninger, som varetager ovenstående hensyn og kriterier. Ministeriet vurderer ligeledes, at bemyndigelsen mest hensigtsmæssigt indeholder hjemmel til, at ministeren kan fastsætte nærmere

regler for en myndighedsgodkendelse, hvor det forventes, at Forsyningstilsynet ud fra et forbrugerbeskyttelsesmæssigt perspektiv vil kunne påse, at distributionsselskabets konkrete gennemførelse af en planlagt nedlukning for et samlet område lever op til den fastsatte reguleringsmæssige ramme, og dermed opfylder objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier, samt at de nødvendige forbrugerbeskyttelseshensyn iagttages. Ministeriet vurderer ligeledes, at det er mest hensigtsmæssigt, at distributionsselskabernes varsling af de berørte systembrugere afventer denne myndighedsgodkendelse af distributionsselskabets anmodning om nedlukning for et konkret område.

Bekendtgørelsen, der udstedes med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse for gennemførelsen af den planlagte nedlukning, forventes at blive udmøntet på baggrund af politiske aftaler, og vil inden udstedelse blive forelagt de partier, der er en del af den pågældende politiske aftale.

Samlet set vurderes forslaget at være et nødvendigt redskab til at understøtte en tilpasning af metangassystemet i takt med et faldende forbrug i husholdningerne. Ministeriet vurderer, at det hverken vil være hensigtsmæssigt eller muligt i henhold til direktivkravet om at lette adgangen for vedvarende gas, at gennemføre nedlukning af dele af metangassystemet, hvis dette påvirker tilslutningen af biogasanlæg direkte.

Ministeriet vurderer, at en planlagt tilpasning af dele af metangassystemet som led i systemets grønne omstilling er et væsentligt samfundshensyn, der kan begrunde et indgreb i ejendomsretten. At sikre en effektiv gennemførelse af godkendte nedlukningsplaner er derfor et hensyn til almenvellet.

3.5.3.2. Langfristede forsyningskontrakter om fossil gas

Det er ministeriets vurdering, at den foreslåede ændring, der gennemfører gasdirektivets krav om en tidsfrist den 31. december 2049 for udløb af alle langfristede kontrakter om fossil gas med uformindsket kulstofindhold, vil kunne understøtte omstillingen til mere vedvarende gas og kulstoffattig gas.

3.5.4. Den foreslåede ordning

3.5.4.1. Tilpasning af metangassystemet

Lovforslaget vil skabe en samlet retlig ramme for en kontrolleret og strategisk tilpasning af det danske distributionsystem med henblik på en gradvis udfasning af metangas til rumopvarmning. Formålet er at implementere de nye krav i gasdirektivet og understøtte Evidas selskabsøkonomiske udfordringer forbundet med udfasningen af gasfyr i danske hjem.

Overordnet vil den foreslåede ordning bestå af to trin, som afspejler gasdirektivets model for nedlukning af dele af metangassystemet.

I første trin introduceres en ny, fremadrettet planlægnings-

forpligtelse for distributionsselskaberne. Forpligtelsen vil blive udvidet fra den nuværende "systemudvikling" til også at omfatte "systemtilpasning" for de dele af metangassystemet, som ikke længere er rentable som følge af faldende kundegrundlag. Tilpasningsplanen vil skulle godkendes af klima-, energi- og forsyningsministeren, hvilket vil sikre, at distributionsselskabets kortlægning i tilpasningsplanen af behovet for nedlukning af dele af metangassystemet er i overensstemmelse med direktivets krav og de politiske ønsker. Den foreslåede ordning indeholder en bemyndigelse til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om kravene til tilpasningsplanen for at sikre overensstemmelse med direktivets krav og proceduren for godkendelse heraf. Rammerne for distributionsselskabernes udviklingsplan er uændrede og denne forelægges til ministerens udtalelse som hidtil.

For at understøtte en planlagt nedlukning, der er omfattet af en godkendt tilpasningsplan, vil distributionsselskabet desuden få mulighed for at give afslag på anmodning om tilslutning og adgang i disse områder.

I andet trin vil den foreslåede ordning indeholde en bemyndigelse, der tager hånd om gennemførelsen af nedlukningen af konkrete dele af metangassystemet, således at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte en reguleringsmæssig ramme, som fastsætter objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier for distributionsselskabets gennemførelse af nedlukningen af dele af metangassystemet.

Den foreslåede bemyndigelse, vil for det første give ministeren mulighed for at fastsætte nærmere regler bl.a. om rentabilitetsvurderingen for et område og regler for varetagelsen af forbrugerbeskyttelsen af de berørte systembrugere. Bemyndigelsen vil således kunne bruges til at fastsætte regler om krav til høring, oplysninger om alternative varmekilder, varsling og beskyttelse af berørte gaskunder, herunder særligt sårbare kunder, samt regler om imødekommelse af risici for krydssubsidiering i forbindelse med omstilling af aktiver fra metangassystemet til brintsystemet, for at leve op til direktivets krav om forbrugerbeskyttelse.

Den foreslåede bemyndigelse vil for det andet kunne bruges til at fastsætte nærmere regler om en myndighedsgodkendelse, som har til formål at sikre, at distributionsselskabernes planlagte afbrydelse af forsyningen vedrører dele af metangassystem, som er omfattet af en godkendt tilpasningsplan, og sker i overensstemmelse med den foreslåede reguleringsmæssige ramme. I forbindelse hermed vil der ligeledes lægges op til, at myndighedsgodkendelsen vil kunne påklages til eks. Energiklagenævnet.

Med den foreslåede bemyndigelse lægges der således op til, at eksempelvis Forsyningstilsynet ud fra et forbrugerbeskyttelsesmæssigt perspektiv vil kunne godkende gennemførelsen af en planlagt nedlukning. Ved afgørelsen skal myndigheden påse, at området for den konkrete nedlukning af dele af metangassystemet sker i henhold til en godkendt

tilpasningsplan. Derudover skal anmodningen leve op til kravene i den reguleringsmæssige ramme, som er fastsat af ministeren, herunder at nedlukningen af det konkrete område begrundes i en rentabilitetsredegørelse og opfylder objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier samt, at de nødvendige forbrugerbeskyttelseshensyn er iagttaget af distributionsselskabet, såsom høring.

Den foreslåede ordning vil for det tredje give ministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler for, at distributionsselskabets varsling til de berørte systembrugere om, at gasforsyningen vil ophøre, vil skulle afvente myndighedsgodkendelse. Længden på varslingen vil ligeledes kunne fastsættes som led i den foreslåede bemyndigelse til den reguleringsmæssige ramme, som ministeren fastsætter.

Den foreslåede ordning vil for det fjerde adressere påvirkningen af den økonomiske regulering og afskrivningsmæssige konsekvenser af en nedlukning. Der vil blive indført en justering af de regulatoriske rammer for at kunne håndtere de afskrivningsmæssige konsekvenser for distributionselskaberne, når aktiver tages ud af drift før deres forventede livscyklus. De nærmere rammer vil skulle fastsættes af Forsyningstilsynet og forventes at være rammer i form af retningslinjer for den konkrete håndtering af sådanne aktiver.

Endelig, for at sikre en fuld gennemførelse af en nedlukning, vil den foreslåede ordning for det femte indeholde hjemmel til, at klima-, energi- og forsyningsministeren, hvis almenvellet kræver det, kan tillade ekspropriation. Hjemlen vil være målrettet de få tilfælde, hvor afbrydelse af gasforsyningen vurderes at udgøre et indgreb i en beskyttet rettighed, såsom retten til systemadgang, eller hvor der er behov for ekspropriation af fast ejendom.

I de fleste tilfælde forventes det, at det passende varsel, som berørte systembrugere vil modtage, vil medføre, at nedlukning inden for de foreslåede rammer vil kunne gennemføres som erstatningsfri regulering. Der kan dog opstå situationer, hvor ekspropriation vil være nødvendig for at sikre en effektiv og sikker gennemførelse af en samlet nedlukningsplan.

3.5.4.2. Langfristede forsyningskontrakter om fossil gas

Det foreslås at indsætte en ny § 7, hvorefter langtidskontrakter om levering af fossil metangas med uformindsket kulstofudledning ikke kan indgås med en varighed, der strækker sig ud over udgangen af den 31. december 2049. Med langtidskontrakter forstås gasforsyningskontrakter på mere end ét år. Efter det foreslåede fører Forsyningstilsynet tilsyn med, at sådanne langtidskontrakter ikke indgås med en længere varighed end tilladt.

3.6. Tilslutning og adgang til metangas- og brintsystemet

3.6.1. Gældende ret

3.6.1.1. Tredjepartsadgang

Det tidligere gasdirektivs bestemmelser om tredjepartsadgang til systemet er gennemført i gasforsyningsloven.

Systemet omfatter alle transmissionssystemer, distributionsystemer, LNG-faciliteter eller lagerfaciliteter, som ejes eller drives af et gasselskab, herunder linepack og selskabets eller tilknyttede selskabers tilknyttede faciliteter, som leverer hjælpefunktioner, der er nødvendige for at give adgang til transmission, distribution og LNG, jf. gasforsyningslovens § 6, nr. 29.

Efter gasforsyningslovens § 18, stk. 1, har alle systembrugere ret til mod betaling at få adgang til systemet. Således fremgår det af bestemmelsen, at systembrugere har ret til adgang til metangas- og brintsystemet, herunder lagre, linepack og andre hjælpefunktioner. Systembrugere omfatter alle, der forsyner eller forsynes af systemet, jf. § 6, nr. 31, herunder producenter af vedvarende gasser eller kulstoffattig gas.

Gasselskaberne skal give adgang til systembrugerne på grundlag af objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier, jf. § 18, stk. 2. Systembrugernes adgang til systemet forudsætter efter § 23, stk. 1, at systembrugerne overholder 1) tekniske krav og standarder for tilslutning, herunder leveringskvalitet, og 2) vilkår og betingelser for benyttelse af systemet.

Der er tale om vilkår og betingelser for transport af gas, og for tilførsel og opgradering af biogas, som Energinet og Evida udarbejder. Systembrugere, der overholder disse krav, kan som udgangspunkt ikke gives afslag på adgang til systemet.

Det bemærkes, at gasforsyningsloven som udgangspunkt ikke sonderer mellem ”adgang” og ”tilslutning” til systemet. Adgang til systemet omfatter alle systembrugere – dem der forsyner, herunder producenter, og dem der forsynes fra et gassystem. Begrebet ”adgang” anvendes i gasforsyningsloven som et samlet udtryk, der omfatter både tilslutning og adgang, idet adgang i praksis forudsætter, at et anlæg først er tilsluttet systemet. I gasforsyningsloven er ”tilslutning” således omfattet af reglerne om adgang i gasforsyningsloven. I det følgende uddybes dog gældende ret for hhv. ”adgang” og ”tilslutning”.

Det bemærkes endvidere, at der i ovenstående forbindelse er tale om hhv. tilslutning og adgang til det fysiske gassystem. Dette skal ses i modsætning til gasmarkedet (Energinets markedsmodel), hvor Europa-Kommissionens forordning (EU) 2017/460 af 16. marts 2017 om fastsættelse af en netregel for harmoniserede transmissionstarifstrukturer for gas (herefter NCTAR-forordningen), bl.a. fastsætter reglerne for ”netbrugeres” handel med transportkapacitet, herunder ifm. handel i kapacitetsmarkedet indenfor EU via auktionsplatformen PRISMA. NCTAR-forordningens begreb ”netbruger” omfatter ikke producenter.

3.6.1.2. Adgang til uafbrydelig kapacitet i metangassystemet for producenter af vedvarende gas og kulstoffattig gas

For så vidt angår adgang (i modsætning til tilslutning) til metangassystemet for vedvarende gas og kulstoffattig gas, fastsætter gasforordningen i artikel 20 og 36, at transmissionsystemoperatører og distributionssystemoperatører skal sørge for uafbrydelig kapacitet (dvs. fysisk kapacitet, også kendt som teknisk kapacitet) med henblik på at sikre adgangen for produktionsfaciliteter for vedvarende gas og kulstoffattig gas, der er tilsluttet deres net.

Efter gasforsyningslovens § 10 a har transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributionsselskaber m.fl. en generel pligt til at vedligeholde og om- og udbygge systemet ”i fornødent omfang”.

Det fremgår endvidere af definitionerne af henholdsvis distributionsselskab og transmissionsselskab i gasforsyningslovens § 6, nr. 6 og 34, at et distributionsselskab og et transmissionsselskab, er ansvarlige for nødvendig etablering og ændring af infrastruktur, så systemet på lang sigt kan tilfredsstille en rimelig efterspørgsel efter distribution og transmission af gas.

Udbygning af transmissionssystemet skal ske, hvis der er et "tilstrækkeligt behov", herunder at udbygningen sker med sigte på indpasning af vedvarende energi, jf. § 4, stk. 1, i lov om Energinet. Behov for udbygning af gastransmissionssystemer skal dokumenteres i den langsigtede udviklingsplan, jf. § 12, stk. 1, nr. 5, i gasforsyningsloven og § 4, stk. 2, i lov om Energinet.

De nærmere regler om systemansvarlig virksomhed og anvendelse af gassystemet er fastsat i bekendtgørelse om systemansvarlig virksomhed og anvendelse af gassystemet.

Den langsigtede udviklingsplan, som selskaberne skal udarbejde, jf. § 12 og § 14 i gasforsyningsloven, har til formål at identificere og dokumentere behovet for udvikling og eventuel udbygning af systemet. Det betyder, at vurderingen af behovet for udbygning skal være sammenhængende på transmissions- og distributionsniveau. Efter § 10 a er der således ikke et ubetinget krav om udbygning af systemet, for enhver pris, men udbygning skal ske på baggrund af en vurdering og afvejning af behovet for udbygning af systemet over for omkostningerne, herunder samfundsøkonomiske omkostninger. Bestemmelsen skal sikre, at de udbygninger, som distributions- og transmissionsselskaber gennemfører, er økonomisk forsvarlige og rimelige for alle gaskunder, der bidrager til finansieringen af udbygningsomkostningerne.

3.6.1.3. Adgang – reguleret eller forhandlet adgang til metangas- og brintsystemet

Efter §§ 20 og 20 a i gasforsyningsloven, har Danmark to forskellige ordninger for adgang til metangas- og brintsystemet, dels reguleret adgang, som først og fremmest gælder for transmission og distribution, dels forhandlet adgang som gælder for adgang til lager.

Uanset om der anvendes reguleret eller forhandlet adgang, skal adgang tilbydes på objektive, gennemsigtige og ikke-

diskriminerende kriterier. Forsyningstilsynet skal enten godkende metoden, jf. § 36 a, stk. 1 (ved reguleret adgang), eller føre tilsyn med, at udbudsprocedurer og vilkår for at adgang er baseret på objektive og ikke-diskriminerende kriterier, jf. § 20 a, stk. 3 (ved forhandlet adgang).

3.6.1.4. Reguleret adgang til metangas- og brintsystemet

Reguleret adgang betyder, at tariffer for anvendelse af infrastrukturen fastsættes på baggrund af metoder, som skal anmeldes til og godkendes af Forsyningstilsynet, jf. § 36 a og § 40, stk. 1, nr. 1. For både metangas og brint gælder der reguleret adgang for anvendelse af transmissions- og distributionssystemet samt LNG-faciliteter, jf. § 20 og § 36 a, stk. 1.

3.6.1.5. Forhandlet adgang til metangaslager

Ved forhandlet adgang fastsættes priser på baggrund af f.eks. udbud og ikke på baggrund af metoder, som den regulerende myndighed skal godkende.

Forhandlet adgang betyder, at adgang til kapacitet f.eks. udbydes ved auktioner, der skal være baseret på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier. Der gælder forhandlet adgang for anvendelse af lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner i metangas- og brintsystemet, jf. § 20 a, stk. 1.

Efter § 20 a, stk. 1, i gasforsyningsloven udbydes adgang til lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner af lager- og transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører ved forhandlet adgang, herunder ved auktion, baseret på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier. Bestemmelsen omfatter alle lagerfaciliteter i Danmark og al linepack og andre hjælpefunktioner i transmissionssystemet.

Efter stk. 2 skal lager- og transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører én gang om året offentliggøre deres kommercielle hovedvilkår for adgang til lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner. Inden fastsættelse af disse vilkår skal de relevante systembrugere høres.

Efter stk. 3 fører Forsyningstilsynet tilsyn med, at udbudsprocedurer og hovedvilkår for adgang til lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner er baseret på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier. Det betyder, at selvom der ikke er et krav om, at tilsynet forudgående godkender kriterier for udbudsprocedurer, vil Forsyningstilsynet i sit tilsyn skulle sikre, at udbudsprocedurer og hovedvilkår for adgang til lagerfaciliteter er effektive og er baseret på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier.

3.6.1.6. Begrænsning af adgang i metangas- og brintsystemet

Det fremgår af gasforsyningsloven, at alle har lige adgang til

systemet. Det fremgår dog samtidig, at adgang kan begrænses eller afslås på baggrund af objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier.

Efter § 18, stk. 3, nr. 1-3, kan transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og LNG-selskaber således give afslag på adgang til systemet, hvis visse betingelser er opfyldt.

Efter § 18, stk. 3, nr. 1, kan der gives afslag på adgang til metangas- eller brintsystemet, hvis selskaberne "ikke råder over den fornødne kapacitet". Bestemmelsen giver transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributionsselskaber hjemmel til at give afslag på en anmodning om adgang til metangas- eller brintsystemet, når der foreligger kapacitetsmangel.

Efter § 18, stk. 3, nr. 2, kan selskaberne endvidere give afslag på en anmodning om adgang, hvis adgang til systemet ville hindre dem i at opfylde deres forpligtelser vedrørende system- og forsyningssikkerhed, jf. § 12, stk. 1, nr. 2, 3 og 6, og § 14, stk. 1, nr. 2, 3 og 6.

Endelig giver § 18, stk. 3, nr. 3, mulighed for at give afslag på baggrund af take-or-pay-forpligtelser. Denne bestemmelse vurderes dog ikke længere at have praktisk relevans og foreslås derfor ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 97, vedr. ophævelse af § 18, stk. 3, nr. 3, og dermed ophævelse af reglen om take-or-pay-forpligtelser.

Gasselskabernes mulighed for at begrænse adgang (men ikke tilslutning) til uafbrydelig kapacitet for producenter af vedvarende og kulstoffattig gas er reguleret i gasforordningens artikel 20 og 36. Transmissionssystemoperatører og distributionssystemoperatører i metangassystemet kan alene begrænse producenternes adgang til uafbrydelig kapacitet med forbehold for driftsmæssige begrænsninger således, at infrastrukturens sikkerhed og den økonomiske effektivitet sikres. Et eksempel er såkaldte "biogaslommer", hvor produktionen af biometan overstiger det lokale aftag, hvilket kan skabe driftsmæssige begrænsninger i metangassystemet. Selskaberne må dog ikke anvende begrænsninger, hvis produktionsfaciliteten selv betaler de nødvendige omkostninger for at sikre den uafbrydelige kapacitet, som eksempelvis et tilbageførelsesanlæg. Den regulerende myndighed, Forsyningstilsynet, er ansvarlig for at revidere og godkende gasselskabernes generelle betingelser for betinget kapacitet.

Med adgang til systemet menes producenternes adgang til den fysiske kapacitet i systemet, (også kaldet teknisk kapacitet) i modsætning til markedsaktørers adgang til gasmarkedet og transportkapacitet. Efter gasforordningens artikel 20 og 36 skal producenter af vedvarende gas og kulstoffattig gas som udgangspunkt have adgang til uafbrydelig kapacitet. Det betyder, at transmissions- og distributionsselskaberne som udgangspunkt skal sikre, at der samlet set er plads nok i systemet til producenternes vedvarende gas og kulstoffattig gas. I praksis sker dette gennem en tilslutningsaftale mellem selskabet og producenten.

3.6.1.7. Tilslutning til metangas- og brintsystemet

Efter gasforsyningsloven har alle systembrugere ret til tilslutning til systemet. Begrebet "adgang" i gasforsyningsloven omfatter implicit både tilslutning og adgang, idet adgang indebærer, at et anlæg ikke har adgang til systemet uden først at være tilsluttet systemet. Adgang til systemet forudsætter således, at anlægget først tilsluttes systemet fysisk via et såkaldt tilslutningsanlæg. Transmissions- og distributionsselskaberne (Energinet og Evida) træffer afgørelse om adgang til systemet, herunder tilslutning. Dette indebærer, at selskaberne skal vurdere, om anlægget kan tilsluttes systemet, og de skal anviser et tilslutningspunkt.

Efter § 18, stk. 1, har alle systembrugere ret til mod betaling at blive tilsluttet metangas- og brintsystemet, herunder lagre, linepack og andre hjælpefunktioner. Systembrugere omfatter alle, der forsyner eller forsynes af systemet, jf. § 6, nr. 31, herunder producenter af grønne gasser eller kulstoffattig gas. Gasselskaberne skal tilslutte systembrugere på grundlag af objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier, jf. stk. 2. Endvidere fremgår det af § 23, stk. 1, at tilslutning forudsætter, at systembrugerne overholder 1) tekniske krav og standarder for tilslutning, herunder leveringskvalitet, og 2) vilkår og betingelser for benyttelse af systemet. Systembrugere, der overholder disse krav, kan som udgangspunkt ikke gives afslag på tilslutning til systemet.

Klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges efter § 18, stk. 6, til at fastsætte nærmere regler om adgang, herunder tilslutning. Bemyndigelsen er ikke begrænset til at fastsætte regler om tredjepartsadgang for vedvarende gas eller brint, men giver mulighed for at fastsætte regler om tredjepartsadgang i forbindelse med al gas, der kan injiceres sikkert i systemet.

Bemyndigelsen er bl.a. udmøntet i bekendtgørelse nr. 347 af 3. april 2025, om tilslutning af producenter af vedvarende gas eller kulstoffattig gas til det metanbaserede gassystem og bekendtgørelse nr. 348 af 3. april 2025 om tilslutning til det sammenkoblede brintsystem. Bekendtgørelserne fastsætter nærmere regler om tilslutning til metan- og brintsystemet, herunder regler om afgørelse om anvisning af tilslutningspunkt og fordeling af tilslutningsomkostninger.

For så vidt angår tilslutning af biogasproducenter til metangassystemet træffes afgørelse om tilslutning i overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 347 af 3. april 2025 om tilslutning af producenter af vedvarende gas eller kulstoffattig gas til det metanbaserede gassystem. Producenter af vedvarende gas eller kulstoffattig gas skal afholde de direkte henførbare omkostninger forbundet med tilslutningen til det anviste tilslutningspunkt samt de efterfølgende driftsomkostninger ved tilførslen af vedvarende gas eller kulstoffattig gas til det metanbaserede gassystem.

Øvrige omkostninger, herunder til etablering og ændringer i gassystemet efter tilslutningspunktet, afholdes af distributionsselskabet, hvis omkostningerne vedrører distributionssy-

stemet, eller af transmissionsselskabet, hvis omkostningerne vedrører transmissionssystemet.

I praksis sker tilslutning gennem en tilslutningsaftale, som en biogasproducent indgår med det selskab, som træffer afgørelse om tilslutning (enten transmissionsselskab eller distributionsselskab).

Ved vurderingen af anvisning af tilslutningspunktet skal transmissions- og distributionsselskaber foretage en afvejning mellem hensyn, herunder de lavest mulige udgifter for producenten af vedvarende gas eller kulstoffattig gas, den teknisk og økonomisk mest hensigtsmæssige løsning, og den løsning, der aktuelt passer bedst til den eksisterende tekniske kapacitet, dvs. den fysiske kapacitet i systemet, herunder den eksisterende tilslutning af producenter til systemet.

Ved vurderingen skal selskaberne afveje både producentens omkostninger ved tilslutning og selskabernes omkostninger i forbindelse med en eventuel udbygning af systemet, herunder om udbygningen vil være samfundsøkonomisk forsvarelig. Dette er fordi, alle gasforbrugere vil kunne skulle dække disse omkostninger via tariffene, som producentens tilslutning vil give anledning til. Der er derfor tale om en skønsmæssig vurdering, som selskaberne, som ejer systemet, bl.a. skal foretage på vegne af alle gasforbrugere. Det vil ikke være hensigtsmæssigt, hvis selskaberne ikke skulle forholde sig til omkostningerne og vil skulle imødekomme enhver anmodning om tilslutning. Selskaberne er forpligtede til at finde plads i den del af systemet, der hvor der findes tilstrækkelig kapacitet, som f.eks. i transmissionssystemet.

Således kan anvisning af tilslutningspunkt i specielle tilfælde, afhængigt af de konkrete omstændigheder, føre til beslutning om et andet tilslutningspunkt og en anden tilslutningsløsning end det ansøgte.

I overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 347 af 3. april 2025, om tilslutning af producenter af vedvarende gas eller kulstoffattig gas til det metanbaserede gassystem, udarbejder Energinet og Evida betingelser om tilslutning af biogasanlæg til systemet, som f.eks. fastsætter, at anvisning af tilslutningspunkt skal ske på baggrund af vurdering af den økonomisk mest hensigtsmæssige løsning.

Energinet og Evida er således ikke forpligtede til at anvise tilslutning i et ønsket tilslutningspunkt, men er alene forpligtede til at finde plads i den del af systemet, hvor der findes tilstrækkelig kapacitet, som f.eks. i transmissionssystemet.

Hvis et selskab meddeler afslag på anmodning om tilslutning til et bestemt tilslutningspunkt, skal selskabet begrunde afslaget. Afslaget vil kunne påklages til Forsyningstilsynet. I praksis betyder et afslag, at selskabet vil skulle tilbyde et andet tilslutningspunkt i den del af systemet, hvor der er ledig kapacitet, dvs. ledig fysisk kapacitet i systemet. Manglende kapacitet forekommer kun i dele af systemet og ikke i hele systemet. Alle systembrugere kan således sikres adgang og tilslutning til systemet som helhed i overensstemmelse

med deres ret til tredjepartsadgang til systemet, jf. § 18, stk. 1. Producenten skal anmode det relevante selskab, hvis infrastruktur ønskes benyttet, om tilslutning. Det er selskabet, som har kompetence til at vurdere, hvorvidt anmodningen kan imødekommes.

For så vidt angår brintsystemet træffes afgørelse om tilslutning til brintsystemet i overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 348 af 3. april 2025 om tilslutning af det sammenkoblede brintsystem. Der er endnu ikke truffet nogle afgørelser om tilslutning til brintsystemet.

Det følger af bekendtgørelse nr. 348 af 3. april 2025 om tilslutning af det sammenkoblede brintsystem, at et brintinfrastrukturselskab skal anvise et tilslutningspunkt ved anmodning fra en systembruger, såfremt systembrugeren opfylder betingelser for tilslutning. Forvaltningsloven gælder for afgørelser om anvisning af tilslutningspunkt og afgørelser kan påklages til Forsyningstilsynet. Derudover følger det af bekendtgørelsen, at tilslutningsanlæg skal ejes, drives og etableres af systembrugere med den undtagelse, at systembrugere kan anvende en serviceudbyder til etablering og drift.

Efter § 12, stk. 1, i bekendtgørelsen skal systembrugeren afholde alle omkostninger til eget tilslutningsanlæg og øvrige direkte henførbare omkostninger forbundet med tilslutningen, herunder sikring og måling af mængde, tryk og kvalitet. Efter stk. 2 finansieres omkostninger forbundet med tilslutningen efter tilslutningspunktet, herunder ændringer af transmissionssystemer og distributionssystemer, via tariffen.

3.6.1.8. Afslag på tilslutning til metangas- og brintsystemet

Ligesom det følger af gasforsyningsloven, at alle har lige mulighed for tilslutning til systemet, følger det også, at alle, på baggrund af objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier, kan gives afslag på anmodning om tilslutning til systemet. Efter § 18, stk. 3, nr. 1-3, kan transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og LNG-selskaber således give afslag på systembrugeres anmodning om tilslutning til systemet, hvis visse betingelser er opfyldt.

Efter § 18, stk. 3, nr. 1, kan der meddeles afslag på anmodning om tilslutning til metangas- eller brintsystemet, hvis selskaberne "ikke råder over den fornødne kapacitet". Bestemmelsen giver transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributionsselskaber hjemmel til at give afslag på en anmodning om tilslutning til metangas- eller brintsystemet, når der foreligger kapacitetsmangel.

Efter § 18, stk. 3, nr. 2, kan selskaberne endvidere meddele afslag på en anmodning om tilslutning, hvis tilslutning til systemet ville hindre dem i at opfylde deres forpligtelser med hensyn til system- og forsyningssikkerhed, jf. § 12, stk. 1, nr. 2, 3 og § 14, stk. 1, nr. 2, 3 og 6.

Efter § 18, stk. 3, nr. 3, er der yderligere mulighed for at

meddele afslag på baggrund af take-or-pay-forpligtelser. Der er dog tale om regulering, der ikke længere er relevant, jf. forslag om ophævelse af bestemmelsen i forbindelse med ophævelse af § 18, stk. 3, nr. 3 i § 1, nr. 97.

3.6.1.9. Forsyningstilsynets godkendelse af metoder og procedurer

Begrebet ”adgang” anvendes i gasforsyningsloven som et samlet udtryk, der omfatter både tilslutning og adgang, idet adgang i praksis forudsætter, at et anlæg først er tilsluttet systemet. Gasforsyningsloven sonderer endvidere mellem reguleret adgang og forhandlet adgang til systemet, jf. §§ 20 a og 36 a.

I forbindelse med reguleret adgang følger det af gasforsyningslovens § 36 a, stk. 1, at priser, vilkår og betingelser for anvendelse af transmissionssystemer og distributionssystemer fastsættes af transmissionsselskaber og distributionselskaber efter offentliggjorte metoder, som er godkendt af Forsyningstilsynet.

Efter § 40, stk. 1, nr. 1, skal Energinet og Evida anmelde de metoder, der anvendes til at beregne eller fastsætte betingelser og vilkår for adgang til transmissionssystemer og distributionssystemer, herunder tariffer til Forsyningstilsynet.

Kravet om anmeldelse af metoder til Forsyningstilsynet indebærer samtidig, at tilsynet skal godkende metoden, samt at metoden skal offentliggøres, inden den kan anvendes af selskaberne, jf. § 36 a, stk. 1. På baggrund af godkendte og offentliggjorte metoder fastsætter selskaberne vilkår og betingelser for tilslutning og adgang, som systembrugere skal overholde, jf. § 23.

Efter gasforsyningsloven § 40, stk. 1, nr. 2, og stk. 3, skal de fastsatte vilkår og betingelser for transmissions-, distributions- og LNG-ydelserne og grundlaget for fastsættelsen af disse endvidere anmeldes til Forsyningstilsynet. Vilkår og betingelser fastsat på baggrund af godkendte metoder skal således alene anmeldes til, men ikke godkendes af, Forsyningstilsynet. Efter gældende praksis indgår transmissions- og distributionsselskabernes procedurer for tilslutning i Energinet og Evidas vilkår om tilslutning af biogasanlæg til transmissions- og distributionssystemet, som er anmeldt til og godkendt af Forsyningstilsynet (daværende Energistilsynet) i 2014, samt offentliggjort på selskabernes hjemmeside i overensstemmelse med gasdirektivets krav i artikel 41, 42 og 45 vedrørende procedurer for tilslutning.

Endelig kan Forsyningstilsynet efter § 41, give påbud om ændring af vilkår, såfremt Forsyningstilsynet finder, at priser, vilkår og betingelser må anses for at være i strid med bestemmelserne i gasforsyningsloven.

3.6.1.10. Balanceringsydelser i metangas- og brintsystemet

Efter gasforsyningslovens § 12, stk. 1, nr. 2, 3 og 6, og § 14, stk. 1, nr. 2, 3 og 6, skal transmissions- og distributionsoperatørerne, i metangas- og brintsystemet, i fornødent

omfang tilslutte dels systembrugere, dels andre gasselskaber, og herunder sikre og måle kvaliteten af den gas, der leveres fra eller til systemet, samt sikre den sikkerhedsmæssigt forsvarlige fysiske balance i selskabets system.

Selskaberne skal efter § 40, stk. 1, nr. 2, anmelde deres ”priser, tariffer og betingelser for transmissions-, distributions- og LNG-ydelserne og grundlaget for fastsættelsen af disse, herunder leveringsaftaler”, til Forsyningstilsynet.

Efter § 38, stk. 1-2, skal priser, vilkår og betingelser for ydelser fra transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og LNG-selskaber fastsættes således, at der ikke diskrimineres mellem systembrugere.

Forsyningstilsynet fører tilsyn med prisernes og betingelsernes rimelighed, jf. § 38, stk. 4.

3.6.2. Gasdirektivet

3.6.2.1. Dekarbonisering

Det fremgår af gasdirektivets artikel 30, at under hensyntagen til antagelser om udviklingen i produktionen, forsyningen og forbruget af naturgas i overensstemmelse med gasdirektivets artikel 55, stk. 2, litra f), skal adgangen for vedvarende gas og kulstoffattig gas til markedet og infrastrukturen lettes. Herunder henviser præambelbetragtning 113, til gasforordningen, hvoraf det fremgår, at distributionssystemoperatører og transmissionssystemoperatører skal samarbejde om at muliggøre tilbagegående strømme fra distributions- til transmissionsnettet eller alternative midler med henblik på at lette markedsintegrationen af vedvarende gas og kulstoffattig gas.

Vedvarende gas omfatter både biometan, dvs. opgraderet biogas, e-metan og evt. andre gasser med den kvalitet, der kræves for at kunne injiceres i systemet, samt grøn brint, jf. gasdirektivets artikel 2, nr. 41. Kulstoffattig gas omfatter bl.a. den del af gasformige brændsler, der indgår i genanvendt kulstofbrændsel, samt kulstoffattig brint og syntetiske gasformige brændsler, jf. artikel 2, nr. 12.

3.6.2.2. Tredjepartsadgang

Gasdirektivets regler om tredjepartsadgang sonderer mellem på den ene side regler om tredjepartsadgang ifm. tilslutning til systemet og på den anden side regler om tredjepartsadgang ifm. adgang til kapacitet i systemet. Endvidere er direktivets bestemmelser om adgang forskellige for hhv. metangassystemet og brintsystemet.

3.6.2.3. Adgang til metangas- og brintsystemet

Tredjepartsadgang til gas- og brintsystemerne er reguleret bl.a. i gasdirektivets artikel 31 (reguleret adgang til transmissions- og distributionssystemet, samt LNG-faciliteter i metangassystemet), artikel 33 (reguleret eller forhandlet adgang til oplagring af naturgas) og artikel 35 (reguleret adgang til brintnet), og artikel 37 (reguleret eller forhandlet adgang til brintlagring).

Selskaberne har en generel forpligtelse til at give adgang til gassystemet og dermed tilslutte systembrugere til systemet. Forpligtelsen har en generel karakter, som indebærer en vurdering af, hvor i systemet tilslutningen kan ske. Selskaberne er ikke forpligtet til at tilslutte systembrugere til et bestemt sted i systemet, men kun hvor tilslutning er teknisk mulig og økonomisk hensigtsmæssig.

3.6.2.4. Afslag på adgang til metangassystemet for vedvarende gas og kulstoffattig gas

Gasdirektivets artikel 38, stk. 3, fastsætter, at transmissions- eller distributionssystemoperatøren kun kan give afslag på adgang til metangassystemet for vedvarende gas og kulstoffattig gas med forbehold for artikel 20 og 36 i gasforordningen. Det betyder, at adgang til metangassystemet (i modsætning til tilslutning til metangassystemet) som udgangspunkt alene reguleres af reglerne i gasforordningen. Gasforordningens artikel 20 og 36 pålægger transmissions- og distributionssystemoperatørerne at sørge for uafbrydelig kapacitet (dvs. fysisk kapacitet, også kaldet teknisk kapacitet) i metangassystemet for produktionsfaciliteter for vedvarende gas og kulstoffattig gas. Det betyder også, at transmissions- og distributionsselskaberne, som udgangspunkt, alene har mulighed for at fravige kravet om at sikre uafbrydelig kapacitet efter undtagelsesmulighederne i gasforordningens artikel 20 og 36. Heraf følger, at kravet om uafbrydelig kapacitet kan fraviges i de tilfælde, hvor det er nødvendigt for at sikre infrastrukturens sikkerhed og den økonomiske effektivitet. I sådanne tilfælde kan selskaber i stedet tilbyde "betinget kapacitet med forbehold af driftsmæssige begrænsninger".

Gasforordningens artikel 20 og 36 suppleres af gasdirektivets artikel 30 og artikel 38, stk. 4. Artikel 30 uddyber, at medlemsstaterne skal lette adgangen for vedvarende gas og kulstoffattig gas til markedet og infrastrukturen, men under hensyntagen til antagelser om udviklingen i produktionen, forsyningen og forbruget af naturgas, jf. de fælles scenarier udarbejdet for infrastrukturoperatørerne i henhold til artikel 55, stk. 2, litra f).

3.6.2.5. Afslag på adgang i metangassystemet – nedlukning

Efter gasdirektivets artikel 38, stk. 4, kan transmissions- og distributionssystemoperatørerne i metangassystemet - uanset de begrænsninger i operatørernes mulighed for at give afslag på adgang, der fremgår af henvisningen i artikel 38, stk. 3, til gasforordningens artikel 20 og 36 - give afslag på adgang til metangassystemet, hvis der foreligger en plan for nedlukning af systemet eller dele heraf, jf. de almindelige bemærkninger i pkt. 3.5 vedr. nedlukning.

Artikel 38, stk. 4, giver dermed yderligere en mulighed for at give afslag på adgang til systemet i de tilfælde, hvor transmissions- eller distributionssystemet, eller dele deraf, er omfattet af en nedlukningsplan. For yderligere herom henvises til de almindelige bemærkninger i pkt. 3.5.

3.6.2.6. Afslag på adgang til brintsystemet

Efter gasdirektivets artikel 38, stk. 1, kan brintnetoperatører afslå en anmodning om adgang til brintsystemet, "hvis de ikke råder over den fornødne kapacitet, eller der mangler sammenkobling". Med "sammenkobling" skal forstås et brintransmissions- eller distributionsnets sammenkoblinger med andre brintnet, jf. artikel 2, nr. 25, 26, og 27.

Artikel 38, stk. 2, fastsætter, at medlemsstaterne skal sikre, at en brintnetoperatør, som afslår en anmodning om adgang på grund af manglende kapacitet eller sammenkobling "foretager de nødvendige udbygninger for så vidt dette er rentabelt, eller en potentiel kunde er villig til at betale for dem". Af præambelbetragtning 96 fremgår det, at operatører, der afviser tilslutning på grund af manglende kapacitet, "bør... pålægges at forbedre deres system", hvor det er rentabelt og i overensstemmelsen med den relevante planlægning.

3.6.2.7. Afslag på tilslutning i metangas- og brintsystemet - generelt

Efter gasdirektivets artikel 38, stk. 1, kan transmissionssystem- og distributionssystemoperatører og brintnetoperatører afslå en anmodning om tilslutning til gas- eller brintsystemet, "hvis de ikke råder over den fornødne kapacitet, eller der mangler sammenkobling". Med "sammenkobling" skal forstås et metangastransmissions- eller distributionssystems sammenkobling med andre systemer, jf. artikel 2, nr. 18, 19, eller et brintransmissions- eller distributionsnets sammenkoblinger med andre brintnet, jf. artikel 2, nr. 25, 26, og 27.

Artikel 38, stk. 2, fastsætter, at medlemsstaterne skal sikre, at en transmissionssystemoperatør, distributionssystemoperatør eller brintnetoperatør, som afslår en anmodning om tilslutning på grund af manglende kapacitet eller sammenkobling "foretager de nødvendige udbygninger for så vidt dette er rentabelt eller en potentiel kunde er villig til at betale for dem". Af præambelbetragtning 96 fremgår det, at operatører, der afviser tilslutning på grund af manglende kapacitet, bør pålægges at forbedre deres system, hvor det er rentabelt og i overensstemmelsen med den langsigtede netudviklingsplan.

3.6.2.8. Afslag på tilslutning i metangas- og brintsystemet – systembrugere med aftag eller levering

For så vidt angår lagerfaciliteter, LNG-faciliteter, brinterminaler og industrielle kunder, dvs. systembrugere, der aftager gas fra eller leverer gas til metangas- og brintsystemet, fremgår det af gasdirektivets artikel 42, stk. 2, at transmissionssystemoperatøren og brintransmissionsnetoperatøren skal sikre tilstrækkelig indgangs- og udgangskapacitet for nye tilslutninger.

Transmissionssystemoperatøren og brintransmissionsnetoperatøren har ikke ret til at meddele afslag på anmodning om tilslutning af nye naturgas- eller brintlagerfaciliteter, LNG-faciliteter, brinterminaler eller industrielle kunder med den begrundelse, at der fremadrettet kan opstå begrænsninger i den disponible netkapacitet eller, at der kan komme

ekstra omkostninger, som følge af den nødvendige kapacitetsforøgelse.

3.6.2.9. Afslag på tilslutning til metangassystemet – vedvarende gas og kulstoffattig gas

For så vidt angår transmissionssystemoperatøren i metangassystemet (men ikke brintransmissionsoperatøren), begrænser artikel 41, stk. 2, transmissionssystemoperatørens mulighed for at afslå en anmodning om adgang til systemet. Således fastsætter artikel 41, stk. 2, at transmissionssystemoperatøren ikke kan afslå anmodninger om tilslutning af endnu ikke tilsluttede, produktionsanlæg for vedvarende gas og kulstoffattig gas, når tilslutningen er økonomisk rimelig og teknisk mulig. Det betyder modsætningsvist, at anmodninger om tilslutninger, som ikke er økonomisk rimelige eller teknisk mulige, kan afslås. Det bemærkes, at gasdirektivets artikel 45, som regulerer tilslutning af vedvarende gas og kulstoffattig gas til distributionssystemet, ikke indeholder en tilsvarende bestemmelse.

3.6.2.10. Afslag på tilslutning til metangassystemet - nedlukning

Det fremgår af gasdirektivets artikel 38, stk. 4, at transmissions- og distributionsoperatørerne i metangassystemet - uanset de begrænsninger i operatørernes mulighed for at meddele afslag på anmodninger om tilslutninger, der følger af artikel 38, stk. 1-3 - kan meddele afslag, hvis der foreligger en plan for nedlukning af systemet eller dele heraf, jf. de almindelige bemærkninger i pkt. 3.5 om nedlukning. Det betyder, at der kan gives afslag på anmodninger om tilslutninger til distributionssystemet, som ikke er økonomisk rimelige eller teknisk mulige, idet planer om nedlukning af dele af gasdistributionssystemet vil kunne indebære, at en tilslutning til systemet ikke kan anses som økonomisk rimelig.

3.6.2.11. Godkendelse af procedure for tilslutning af produktionsanlæg for vedvarende gas og kulstoffattig gas

Gasdirektivets artikel 41 og 45 regulerer transmissions- og distributionselskabernes beslutningsbeføjelse vedrørende tilslutning af produktionsanlæg for vedvarende gas og kulstoffattig gas til gassystemet.

For så vidt angår metangassystemet, fremgår det af gasdirektivets artikel 41 og 45, at transmissionssystem- og distributionssystemoperatøren skal fastlægge og offentliggøre gennemsigtige og effektive procedurer for ikkediskriminerende tilslutning af produktionsanlæg for vedvarende gas og kulstoffattig gas. Transmissionssystemoperatørens procedure for tilslutning af produktionsanlæggene skal være i overensstemmelse med de kapaciteter, der er identificeret i den tiårige netudviklingsplan, jf. gasdirektivets artikel 55. Transmissions- og distributionssystemoperatørens procedure skal godkendes af de regulerende myndigheder.

Gasdirektivets krav indebærer samtidig, at den regulerende myndighed skal godkende dels metoder for fastsættelse af vilkår og betingelser, herunder tariffer for tilslutning og

adgang, jf. art. 78, stk. 7, litra a og b, dels procedure for tilslutning af produktionsanlæg for vedvarende gas og kulstoffattig gas, jf. artikel 41 og 45.

Af artikel 41, stk. 3, fremgår det desuden, at med henblik på en hurtig gennemførelse af tilslutning af biometananlæg skal medlemsstaterne bestræbe sig på at sikre, at transmissionssystemoperatøren under de regulerende myndigheders tilsyn, jf. artikel 78, stk. 1, litra t, opfylder rimelige frister for at vurdere anmodninger om tilførsel af biometan, afgive tilbud og gennemføre tilslutningen.

Endelig fremgår det af gasdirektivets artikel 39, stk. 5, 2. pkt., og artikel 44, stk. 6, 2. pkt., at transmissionssystemoperatøren og distributionssystemoperatøren skal udarbejde metoder for vilkår og betingelser, herunder markedsregler og tariffer for balanceringsydelse.

3.6.2.12. Godkendelse af procedure for tilslutning af lager og industrielle kunder mv.

Gasdirektivets artikel 42, stk. 1, regulerer tilslutning til transmissions- og brintsystemet for fire typer af systembrugere: naturgas- og brintlagerfaciliteter, LNG-faciliteter, brintterminaler og industrielle kunder. Det fremgår af bestemmelsen, at transmissionssystemoperatøren og brintransmissionsnetoperatøren skal fastlægge og offentliggøre gennemsigtige og effektive procedurer og tariffer for ikkediskriminerende tilslutning af naturgas- og brintlagerfaciliteter, LNG-faciliteter, brintterminaler og industrielle kunder til transmissionssystemet og brintransmissionsnettet.

Gasdirektivets krav indebærer, at den regulerende myndighed skal godkende dels metoder for fastsættelse af vilkår og betingelser, herunder tariffer, for tilslutning og adgang, jf. art. 78, stk. 7, litra a og b, dels procedurer for tilslutning af naturgas- og brintlagerfaciliteter, LNG-faciliteter, brintterminaler og industrielle kunder til transmissionssystemet og brintransmissionsnettet., jf. artikel 42.

3.6.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

3.6.3.1. Dekarbonisering

Gasdirektivet har bl.a. til formål at fremme dekarbonisering i overensstemmelse med Unionens klimamål for 2050. Dette afspejles i gasdirektivets artikel 30, hvorefter medlemsstaterne pålægges at lette adgangen for vedvarende gas og kulstoffattig gas til markedet og infrastrukturen.

For at fremme dette formål fastlægger gasforordningens artikel 20 og 36, samt gasdirektivets artikel 38, 41 og 45 en tydelig ramme for tilslutning og adgang, herunder muligheden for afslag. Rammen indebærer blandt andet, at transmissions- og distributionselskaber har en forpligtelse til at foretage nødvendig udbygning eller sammenkobling.

Samtidig har gasdirektivet fortsat hensynet til gasforbrugere for øje. Således kan gasselskaberne efter artikel 38, stk.

2, tage hensyn til rentabilitet ifm. en vurdering af nødvendig udbygning eller sammenkobling. Præambelbetragtning 137 understreger, at de regulerende myndigheder ved fastsættelse eller godkendelse af tariffer eller metoder, som skal anvendes af transmissions- og distributionssystemoperatørerne, fortsat skal tage hensyn til disse systemoperatørers omkostninger og investeringer, jf. artikel 58, stk. 2. Endvidere modificerer gasdirektivets artikel 30 gasforordningens bestemmelser om adgang til ubegrænset kapacitet i metangastransmissions- og distributionssystemet. Artiklen præciserer, at operatørerne kan tage hensyn til antagelser om udvikling i produktion, forsyning og forbrug af metangas, der udarbejdes i overensstemmelse med gasdirektivets regler om netudviklingsplaner, jf. artikel 55, stk. 2, litra f.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at dette understøtter, at nødvendig udbygning og sammenkobling i metangassystemet både skal være rentabel og i overensstemmelse med den relevante planlægning.

Gasdirektivet fastslår tydeligt, at selvom adgangen for producenter af vedvarende gas og kulstoffattig gas bør lettes, skal omkostninger samtidig vurderes fra et systemmæssigt perspektiv, som led i en samlet vurdering af en anmodning om tilslutning eller adgang.

Efter Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering understøtter gasdirektivet, at udbygning og etablering af ekstra kapacitet i metangassystemet ikke skal foretages til enhver en pris, men skal være økonomisk fornuftig for systembrugere, som kommer til at dække udbygningsomkostningerne via gasariffer.

Ministeriet vurderer endvidere, at Danmarks nuværende regulatoriske rammer for tredjepartsadgang for vedvarende gas og kulstoffattig gas allerede er i overensstemmelse med gasdirektivets formål om at lette adgangen for vedvarende gas og kulstoffattig gas til markedet og infrastrukturen.

3.6.3.2. Sondring mellem tilslutning og adgang

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at gasforsyningsloven, som implementerer gasdirektivet, ikke i tilstrækkelig grad muliggør en sondring mellem regler for tilslutning og adgang, herunder muligheden for afslag på tilslutning og adgang. Efter gældende ret indebærer adgang til systemet implicit også tilslutning, da adgang indebærer, at anlægget skal være tilsluttet ved et tilslutningsanlæg, jf. pkt. 3.6.1 ovenfor vedrørende gældende ret.

Ministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt at foretage en ordlydsmæssig ændring i gasforsyningsloven, således at sondringen mellem adgang og tilslutning, herunder muligheden for afslag, tydeliggøres i gasforsyningsloven, i overensstemmelse med sondringen i gasforordningen og gasdirektivet. I den forbindelse er det Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det er i overensstemmelse med gasdirektivets rammer, at en anvisning af et bestemt tilslutningspunkt givet ud fra et samlet systemperspek-

tiv i forhold til både distributions- og transmissionssystemet, ikke vil udgøre et afslag på en anmodning om tilslutning.

Ministeriet vurderer, at den ordlydsmæssige ændring i overvejende grad udgør en tydeliggørelse af gældende ret og ikke medfører en ændring i de materielle regler. Hvor gasdirektivet eller supplerende regler til gasforordningen medfører materielle ændringer i gasforsyningslovens regler om tilslutning og adgang, fremgår dette af bemærkningerne, jf. f.eks. bemærkningerne til § 1, nr. 98.

Idet der er igangsat et arbejde med revision af tilslutningsreglerne for nye biometangasanlæg til transmissions- og distributionssystemet, vurderes gasdirektivets sondring mellem tilslutning og adgang til systemet også at kunne få betydning for den fremtidige regulering.

I den sammenhæng vurderer Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, at der er behov for at fremtidssikre reguleringen vedrørende tilslutning og adgang til systemet ved at udvide ministerens bemyndigelse i gasforsyningslovens § 18 til at kunne fastsætte nærmere regler om adgang og tilslutning til systemet, herunder regler vedrørende rentabilitet, i overensstemmelse med gasdirektivets regler herfor.

Ministeriet vurderer, at ændringen vil være i tråd med den regulatoriske udvikling på gasområdet. Lov nr. 341 af 3. april 2025 om ændring af lov om gasforsyning, lov om Energinet og lov om anvendelse af Danmarks undergrund medførte, at de nærmere rammer for tilslutning det metangasbaserede system og det brintbaserede system, med hjemmel i gasforsyningslovens § 18, blev overført til bekendtgørelser.

Udvidelse af bemyndigelsesbestemmelsen vil således både sikre, at gasdirektivet kan implementeres rettidigt og samtidig give mulighed for at kunne gennemføre eventuelle ændringer af rammerne for biometangasanlægs adgang og tilslutning til metangassystemet ved bekendtgørelse. Dette omfatter også hensynet til rentabilitet, som følge af "Klimaaftale om grøn strøm og varme 2022", hvor regeringen senest i 2026 vil genbesøge ambitionerne om udfasning af gasfyr i 2035 og 100 pct. grøn gas i 2030.

Bekendtgørelser, der udmøntes på baggrund af den foreslåede udvidelse af bemyndigelsen, og som hviler på politiske aftaler, vil inden udstedelse blive forelagt de partier, der er en del af den pågældende politiske aftale.

3.6.3.3. Hensynet til rentabilitet

Efter gældende regler skal transmissionssystemoperatøren, Energinet, og distributionssystemoperatøren, Evida, behandle ansøgninger om tilslutning af biogasproducenter til metangassystemet ud fra en samlet afvejning. Afvejningen omfatter hensynet til at sikre lavest mulige udgifter for producenten af vedvarende gas eller kulstoffattig gas, hensynet til den teknisk og økonomisk mest hensigtsmæssige løsning, samt hensynet til, hvilken løsning, der aktuelt passer bedst til den eksisterende tekniske kapacitet, herunder den eksi-

sterende tilslutning af producenter til systemet. Som følge heraf kan anvisning af tilslutningspunkt i specielle tilfælde - afhængigt af de konkrete omstændigheder - føre til beslutning om et andet tilslutningspunkt end det ansøgte.

Samtidig indebærer de gældende tilslutningsregler, at tilslutning kan ske til et punkt, som er billigst for biometanproducenten, men ikke nødvendigvis for de øvrige gaskunder og biometanproducenter. Dette kan i praksis betyde, at Evidas omkostninger forbundet med tilpasning af distributionssystemet, som den enkelte biometanproducent giver anledning til i forbindelse med tilslutning til systemet, vil skulle dækkes af gasforbrugerne eller andre biogasproducenter via tariffærne.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer endvidere, at hverken gasforordningen eller gasdirektivet forpligter Energinet eller Evidas til at foretage en udbygning eller sammenkobling af metangas- eller brintsystemet alene med den begrundelse, at en sådan udbygning eller sammenkobling er rentabel eller kundefinansieret, eller hvis udbygningen eller sammenkoblingen ikke er i overensstemmelse med de relevante udviklingsplaner.

3.6.3.4. Afslag på tilslutning til transmissionssystemet

Efter gasdirektivets artikel 41, stk. 2, kan transmissionsselskaber i metangassystemet ikke give afslag på anmodninger om tilslutning, hvis anmodningen er økonomisk rimelig og teknisk mulig. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at dette samtidig betyder, at der kan gives afslag på anmodninger om tilslutninger, som ikke er økonomisk rimelige eller teknisk mulige.

3.6.3.5. Fremtidig kapacitet som begrundelse for afslag på tilslutning af aftag og levering.

Efter gasdirektivets artikel 42, stk. 2, kan transmissionsselskaber i metangas- og brintsystemet ikke give afslag på tilslutning til nye metangas- eller brintlagerfaciliteter, LNG-faciliteter, brintterminaler eller industrielle kunder med den begrundelse, at der i fremtiden vil kunne ske eventuelle begrænsninger i den disponible kapacitet eller ekstraomkostninger som følge af den nødvendige kapacitetsforøgelse.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at dette alene omfatter fremtidige hensyn, der ikke fremgår af relevante udviklingsplaner. Ved en vurdering af den disponible kapacitet vil der i sagens natur altid være overvejelser om behovet for fremtidig kapacitet, hvilket netop tilgodeses gennem udarbejdelse af udviklingsplaner, i overensstemmelse med gasdirektivets krav, jf. artikel 55.

3.6.3.6. Godkendelse af procedure for tilslutning

For så vidt angår gasdirektivets krav i artikel 41, stk. 1, 42, stk. 1 og 45, stk. 1, om, at den regulerende myndighed skal godkende procedurer for tilslutning, vurderer Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, at gældende ret og administrative praksis er i overensstemmelse hermed. Efter gældende

praksis indgår transmissions- og distributionsselskabernes procedure for tilslutning allerede i dag i Energinet og Evidas Regler for Bionaturgas, som er anmeldt til og godkendt af Forsyningstilsynet (daværende Energitilsynet) i 2014, og offentliggjort på selskabernes hjemmeside.

3.6.4. Den foreslåede ordning

3.6.4.1. Sondring mellem tilslutning og adgang

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet foreslår for det første at justere ordlyden i gasforsyningslovens § 18 for at tydeliggøre, at gældende ret er i overensstemmelse med gasdirektivets sondring mellem tilslutning og adgang, i forbindelse med regulering af tredjepartsadgang til gastransmissions- og distributionssystemet.

For så vidt angår adgang, vil den foreslåede ændring bl.a. tydeliggøre Energinet og Evidas muligheder, jf. gasforordningens artikel 20 og 36, for at give afslag på anmodninger om adgang til systemet, dvs. adgang til fysisk kapacitet, for producenter af vedvarende gas og kulstoffattig gas. Det foreslås endvidere at supplere reglerne i gasforordningens artikel 20 og 36 med regler i gasforsyningsloven, der præciserer, at der - uanset forordningens artikel 20 og 36 - vil kunne gives afslag på adgang til systemet, hvis der er planlagt nedlukning for dele af metangassystemet i overensstemmelse med gasdirektivets artikel 38, stk. 4.

For så vidt angår tilslutning, vil den foreslåede ændring tydeliggøre, at tilslutning af vedvarende gas og kulstoffattig gas til metangastransmissionssystemet bl.a. kun kan afslås, hvis anmodningen ikke er økonomisk rimelig, teknisk mulig eller rentabel, eller hvis der er planlagt nedlukning af dele af transmissionssystemet i overensstemmelse med gasdirektivets artikel 38, stk. 4.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at en nedlukning af dele af transmissionssystemet i dansk kontekst alene er en hypotetisk mulighed på lang sigt, idet der fortsat vil være behov for at transportere grøn gas i det danske system. Bortset fra den planlagte konvertering til brint af den ene metangasrørledning mellem Frøslev og Egtved, er der derfor ikke yderligere konkrete planer om nedlukning af transmissionsrørledninger.

Derimod forventes det, at der kan opstå behov for at nedlukke dele af distributionssystemet.

Der henvises endvidere til de almindelige bemærkninger i pkt. 3.5 om nedlukning, herunder transmissions- og distributionsselskabernes mulighed for at give afslag på tilslutning eller adgang til dele af metangassystemet, der i en netudviklingsplan er udpeget til nedlukning.

Producenter af fossil metangas eller brint vil kunne gives afslag på adgang eller tilslutning til systemet, hvis der mangler den fornødne kapacitet i systemet eller hvis der mangler en sammenkobling i overensstemmelse med gasdirektivets artikel 38, stk. 2.

For det andet foreslås det at tydeliggøre, at transmissions- og distributionsselskaber, i forbindelse med anmodninger om tilslutning og adgang for vedvarende gas og kulstoffattig gas til markedet og infrastrukturen, skal tage hensyn til antagelser om udviklingen i produktionen, forsyningen og forbruget af metangas i overensstemmelse med gasdirektivets artikel 55, stk. 2, litra f.

For det tredje foreslås det at tydeliggøre muligheden for at give afslag på tilslutning og adgang til systemet på grund af manglende sammenkobling i overensstemmelse med gasdirektivets artikel 38, stk. 2.

For det fjerde foreslås det, for så vidt angår tilslutning, at tilføje stk. 5 i § 18, hvorefter et transmissionsselskab ikke har ret til at give afslag på anmodninger om økonomisk rimelig og teknisk mulig tilslutning af endnu ikke tilsluttede produktionsanlæg for vedvarende gas og kulstoffattig gas til transmissionssystemet, medmindre afslaget sker på baggrund af de godkendte nedlukningsplaner. Dette krav gælder ikke på distributionsniveau, hvor gasdistributionsselskaber fortsat vil kunne give afslag på adgang til distributionssystemet, hvis de ikke råder over den fornødne kapacitet eller hvis der mangler sammenkobling i overensstemmelse med artikel 38, stk. 2.

For det femte foreslås det at tilføje stk. 6 i § 18, hvorefter transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributionsselskaber kan nægte tilsluttede produktionsanlæg til vedvarende gas og kulstoffattig gas, adgang til metangassystemet, såfremt selskaberne ikke kan opfylde et krav om uafbrydelig kapacitet på grund af driftsmæssige begrænsninger, således at infrastrukturens sikkerheden og den økonomiske effektivitet sikres, eller hvis det på baggrund af en godkendt tilpasningsplan er besluttet, at dele af metangassystemet skal nedlukkes.

For det sjette foreslås det at tilføje stk. 7 i § 18, hvorefter et transmissions- eller distributionsselskab, som giver afslag på adgang eller tilslutning til metangassystemet eller brintsystemet på grund af manglende kapacitet eller sammenkobling, skal foretage de nødvendige udbygninger, hvis dette er rentabelt, eller hvis en potentiel kunde er villig til at betale for dem. Dette gælder dog ikke dele af metangassystemet, der er omfattet af en nedlukningsplan, jf. pkt. 3. 5 vedr. nedlukning.

For det syvende foreslås det at tilføje stk. 8 i § 18, hvorefter distributionsselskaber kan nægte anmodninger efter stk. 2, vedrørende tilslutning og adgang til metangassystemet, som er udpeget til nedlukning, jf. § 19.

For det ottende foreslås det, at ministerens bemyndigelse i § 18 udvides, således at der kan fastsættes nærmere regler om tilslutning og adgang ved bekendtgørelse, herunder vedrørende rentabilitet samt tidsfrister for transmissions- og distributionsselskabernes behandling af anmodninger om tilslutning af vedvarende gas og kulstoffattig gas.

3.6.4.2. Forsyningstilsynets godkendelse af procedure for tilslutning

For det niende foreslås det at ændre § 40, således at det tydeliggøres, at Forsyningstilsynet, i overensstemmelse med gældende regler og praksis, vil skulle godkende transmissions- og distributionsselskabernes procedurer, for tilslutning af produktionsanlæg for vedvarende gas og kulstoffattig gas i metangassystemet.

Det foreslås for det tiende at tilføje en tilsvarende bestemmelse for så vidt angår tilslutning til transmissionssystemet og brinttransmissionsnettet, hvorefter Forsyningstilsynet, i overensstemmelse med gældende regler og praksis, vil skulle godkende transmissions- og distributionsselskabernes procedurer, for tilslutning af metangas- og brintlagerfaciliteter, LNG-faciliteter, brintterminaler og industrielle kunder.

Ovenstående ændringer vil også sikre, at gasdirektivets systematiske sontring mellem adgang til gassystemet og tilslutning til gassystemet vil kunne tydeliggøres i gasforsyningsloven.

3.6.4.3. Metoder og procedurer

Som følge af tydeliggørelsen af sontringen mellem adgang og tilslutning, så foreslås det endvidere at justere ordlyden i § 40. Formålet er at sikre, at ordlyden mere tydeligt afspejler Forsyningstilsynets nuværende praksis, der i overensstemmelse med gasdirektivet sikrer, at metoder, der fastsætter tariffer, eller betingelser og vilkår, for anvendelse af systemet, godkendes af Forsyningstilsynet, ligesom procedure for tilslutning allerede i dag indgår i Energinet og Evidas vilkår for tilslutning af biogasanlæg til transmissions- og distributionssystemet i Regler for Biogas, som er anmeldt til og godkendt af Forsyningstilsynet.

3.6.4.4. Balanceringsydelse

Endelig foreslås det med § 40, stk. 1, nr. 2 at tydeliggøre de steder i gasforsyningsloven, hvor begrebet ”ydelse” vil skulle forstås som ”balanceringsydelse” i overensstemmelse med gasdirektivets artikel 39, stk. 5. Artikel 39, stk. 5, fastsætter krav til transmissionsselskaber i metangassystemet om udarbejdelse og godkendelse af metode vedr. betalingsydelser i forbindelse med balancering af metangastransmissionssystemet.

3.7. Forbrugerrettigheder og beskyttelse

3.7.1 Gældende ret

3.7.1.1. Grundlæggende forbrugerrettigheder

Efter den gældende § 7 a, stk. 1, i gasforsyningsloven kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler, der forpligter gasleverandører og distributionsselskaber til at sikre en række grundlæggende forbrugerrettigheder i forbindelse med aftaler. I medfør af § 7 a, stk. 2, nr. 1, kan disse regler blandt andet omfatte krav til kontraktens indhold, varsling af pris- og vilkårsændringer, opsigelse, betalings-

metoder og betaling for leverandørskifte. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 340 af 23. marts 2023 om forbrugeraftaler om levering af gas.

3.7.1.2. Aktive kunder

Gasforsyningsloven indeholder ikke en definition af eller specifikke regler for "aktive kunder". Lovens § 6 indeholder en række definitioner, men ingen af disse dækker over den rolle, som en aktiv kunde har. Forbrugere er i lovens forstand defineret som kunder, der køber gas til eget forbrug, og er som udgangspunkt passive aftagere af gas. Regler om systemansvarlig virksomhed og anvendelse af gassystemet findes i bekendtgørelse nr. 1818 af 28. december 2023, men denne indeholder heller ikke regler, der adresserer den type af egenproduktion af biometan, dvs. opgraderet biogas, og markedsdeltagelse, som kendetegner en aktiv kunde.

Således indeholder gasforsyningsloven ikke en definition, der favner en metangasforbruger, der samtidig kan producere, lagre og sælge biometan eller deltage i fleksibilitetsordninger, som en særskilt aktørtype med dertilhørende rettigheder og pligter.

3.7.1.3. Mindstekrav til faktureringsoplysninger

Efter den gældende gasforsyningslov § 7 b, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler, der forpligter gasleverandører til at give forbrugerne faktureringsoplysninger og adgang til forbrugsdata. Loven indeholder dog ikke specifikke krav om, at forbrugerne skal oplyses om sammensætningen af energikilder i den leverede gas. Den nuværende regulering fokuserer primært på forbrugerens ret til at modtage oplysninger om eget forbrug og fakturering, men stiller ikke krav om gennemsigtighed i forhold til gassens oprindelse og miljøpåvirkning.

Det fremgår af gasforsyningslovens § 42 a, stk. 4, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om oplysninger ved fakturering. De gældende krav er uddybet i bekendtgørelse nr. 209 af 7. marts 2023 om gasselskabernes fakturering og specificering af omkostninger over for modtagere af transport- og energiydelser, som fastsætter regler for bl.a. fakturaens indhold, frekvens og adgang til data.

Faktureringen via leverandørforpligtelser og Energinets opgørelse af et restenergimiks har en tæt forbindelse til oplysninger om oprindelsesgarantier og restenergimiks. Oplysninger om oprindelsesgarantier og restenergimiks er reguleret i bekendtgørelse nr. 388 af 10. april 2025 om oprindelsesgarantier for elektricitet, gas, fjernvarme og fjernkøling fra vedvarende energikilder, som er udstedt bl.a. i medfør af gasforsyningslovens § 36, stk. 3.

Det følger af bekendtgørelsens § 18, at gasleverandører skal dokumentere andelen af energi fra vedvarende energikilder i deres energimiks ved hjælp af oprindelsesgarantier. Endvidere fremgår det af § 14, stk. 8, at Energinet årligt offentliggør den generelle deklaration af det nationale restenergimiks

for bl.a. gas, hvilket har direkte betydning for leverandørernes oplysningspligt over for slutkunder.

Endvidere fremgår det af gasforsyningslovens § 39 a, stk. 5, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, hvilke oplysninger der skal gives til forbrugerne, herunder om gasleverandørens produkter og vilkår.

3.7.1.4. Intelligente målersystemer

Gasforsyningsloven indeholder i dag ikke specifikke regler om en systematisk indførelse og udbredelse af intelligente målersystemer for gas. Lovens nuværende rammer fokuserer primært på måling af forbrug generelt, men adresserer ikke de nye teknologiske muligheder og krav, som følger af energiomstillingen og behovet for øget forbrugerinddragelse og energieffektivitet. Der er således ikke i dag en klar lovhjemmel for ministeren til at fastsætte detaljerede regler om funktionskrav, tekniske krav og en eventuel systematisk udrulning af intelligente målere i gassektoren baseret på en samfundsøkonomisk vurdering.

Det er endvidere ikke i gasforsyningsloven nærmere reguleret, hvilke målersystemer der skal anvendes ved opgørelsen af leveret gas til en gaskunde.

Det følger imidlertid af § 4 i bekendtgørelse nr. 563 af 2. juni 2014 om individuel måling af el, gas, vand, varme og køling, udstedt i medfør af § 4 A i byggeloven, jf. lovebekendtgørelse nr. 1185 af 14. oktober 2010, at der i nybyggeri og ved nyinstallation af gas i eksisterende byggeri skal installeres individuelle gasmålere i hver bolig- eller erhvervsenhed. I eksisterende byggeri gælder kravet kun, hvis det er teknisk muligt og omkostningseffektivt. I ejendomme med flere enheder, der opvarmes fra en fælles varmecentral, skal der installeres en gasmåler ved leveringsstedet til afregningsformål.

Endvidere følger det af §§ 3 og 4 i bekendtgørelse nr. 29 af 14. januar 2025, om energivirksomheder og bygningsejeres oplysningsforpligtelser overfor slutkunder og slutbrugere om energiforbrug og fakturering m.v., udstedt i medfør af § 7 b i gasforsyningsloven, at distributionsselskaber og gasleverandører har mulighed for at etablere et system, hvor kunder uden fjernaflæste målere selv aflæser deres gasforbrug og indsender måleraflæsningen til distributionsselskabet. Hvis kunden ikke gør dette for det årlige forbrug, vil fakturaen i stedet blive udarbejdet på baggrund af et skønnet forbrug eller en fast takst.

Hvorvidt en kunde er fjernaflæst eller ej, er ikke generelt reguleret ved lov. Det fremgår dog af Evidas distributionsbetingelser og regler for gasdistribution, som er et privatretligt aftalegrundlag, som regulerer gasleverandørens samarbejde med Evida om transport af gas til kunder i Danmark.

For kunder med fjernaflæste målere skal distributionsselskaberne desuden sikre, at der – ud over den almindelige fakturering – er nem adgang til supplerende forbrugsoplysninger, så kunden kan foretage en detaljeret gennemgang af sit for-

brug. Disse oplysninger skal dække det samlede forbrug i mindst de seneste tre år eller siden kontraktens indgåelse, hvis perioden er kortere. Derudover skal kunden kunne tilgå detaljerede oplysninger om forbrugets tidspunkt – uanset dag, uge, måned eller år – via internettet eller målergrænsefladen, og dataene skal være tilgængelige i mindst 24 måneder eller siden kontraktens begyndelse.

3.7.1.5. Dataforvaltning og EU-interoperabilitet

Det følger af gasforsyningslovens § 14, stk. 1, nr. 8, at distributionsselskaber skal sikre, at forbrugerne oplyses om muligheden for gasbesparelser. Derudover skal distributionsselskaber give den enkelte forbruger, informationer om det faktiske gasforbrug og faktiske aktuelle priser, og mindst én gang årligt kortlægge det samlede gasforbrug i forsyningsområdet samt offentliggøre data fra kortlægningen eller på begæring stille sådanne data til rådighed.

Gældende ret indeholder ikke eksplicitte bestemmelser om systemernes evne til at tale sammen og udveksle data eller detaljerede regler for, hvordan individuelle forbrugeres data skal stilles til rådighed for berettigede parter i et standardiseret format.

3.7.2 Gasdirektivet

3.7.2.1. Grundlæggende forbrugerrettigheder

Ifølge artikel 11, stk. 4 i gasdirektivet, skal slutkunder have et enkelt resumé af de vigtigste kontraktbetingelser på en fremtrædende måde i et præcist og enkelt sprog. Medlemsstaterne skal kræve, at leverandøren anvender en fælles terminologi, og Europa-Kommissionen yder vejledning herom.

Ifølge artikel 12, stk. 4, har husholdningskunder ret til at deltage i kollektive skifteordninger, som er sammenslutningen mellem flere kunder om at opnå bedre vilkår. Medlemsstaterne skal fjerne alle lovgivningsmæssige eller administrative hindringer for kollektive skift og sikre forbrugerbeskyttelse mod misbrug. Endvidere følger det af artikel 12, stk. 5, at medlemsstaterne skal sikre, at oplysninger om leverandørskifte gives til slutkunderne i et brugervenligt format.

Det fremgår af direktivets præambelbetragtning nr. 42, at der er flere faktorer, der afholder kunder fra at tilgå, forstå og reagere på de forskellige kilder til markedsoplysninger, der er til rådighed. Derfor bør tilbuddenes sammenlignelighed forbedres, og uberettigede hindringer for at skifte leverandør bør fjernes. Det er afgørende, at leverandører giver kunderne klare og forståelige oplysninger, før en kontrakt indgås.

3.7.2.2. Aktive kunder

Direktivets artikel 15 fastsætter en ramme for aktive kunder på markedet for metangas. Formålet er at give forbrugere ret til at agere som aktive kunder på lige fod med andre mar-

kedsaktører samtidig med, at de bevarer deres rettigheder som forbrugere.

En aktiv kunde defineres i direktivets artikel 2, nr. 75, som en slutkunde (eller en gruppe af slutkunder), der forbruger eller lagrer vedvarende gas produceret på eget område, og som enten sælger egenproduceret vedvarende gas (dvs. biogas opgraderet til biometan), eller deltager i fleksibilitets- eller energieffektivitetsordninger, forudsat at disse aktiviteter ikke er kundens primære erhvervsvirksomhed.

Artikel 15, stk. 2, og 3, opstiller en række specifikke rettigheder og pligter for aktive kunder. Medlemsstaterne skal bl.a. sikre, at aktive kunder har ret til at sælge egenproduceret vedvarende gas via naturgassystemet, deltage i energieffektivitetsordninger, er omfattet af omkostningsægte og gennemsigtige nettariffer, som sikrer, at aktive kunder bidrage til systemets samlede omkostningsdeling, samt at aktive kunder er økonomisk ansvarlige for de ubalancer, de forårsager i systemet. Endvidere kan individuelle aktive kunder og aktive kunder, der handler i fællesskab, reguleres forskelligt.

Endvidere har aktive kunder med lagringsfaciliteter bl.a. ret til at blive tilsluttet nettet inden for rimelig tid (forudsat at de opfylder nødvendige betingelser såsom balanceansvar), forbud mod dobbeltgebyrer for vedvarende gas, som forbliver i egne anlæg, samt mulighed for at levere flere tjenesteydelser samtidig, hvis teknisk muligt.

Af præambelbetragtning nr. 44 fremgår det, at forventningen er, at kollektive ordninger mellem aktive kunder giver tjenesteleverandører og lokale virksomheder, navnlig SMV'er, mulighed for at bidrage til systembalancering og fleksibilitet.

3.7.2.3. Mindstekrav til faktureringsoplysninger

Ifølge gasdirektivets artikel 16, stk. 1, skal medlemsstaterne sikre, at regninger og faktureringsoplysninger er nøjagtige, letforståelige og opfylder mindstekravene i bilag I.

Direktivets bilag I, afsnit 5, specificerer kravene til angivelse af energikilder. Det fremgår heraf, at leverandører skal oplyse om andelen af vedvarende gas og kulstoffattig gas i leverandørens samlede blanding for det foregående år. Desuden skal der gives oplysninger om miljøpåvirkningen, herunder som minimum CO₂-emissioner, som følge af den leverede gas.

Disse krav understøttes af direktivets præambelbetragtning 45, som fremhæver, at regninger er et vigtigt middel til at informere og styrke forbrugerne. Betragtningen understreger, at regninger bør formidle oplysninger, der gør det lettere at sammenligne tilbud, skifte leverandør eller energikilde, og træffe grønnere valg. Endvidere fastslås det, at det er vigtigt at give forbrugerne omfattende og præcise oplysninger for at sikre, at de er bevidste om deres miljøpåvirkning.

3.7.2.4. Intelligente målersystemer

Et intelligent målersystem er i gasdirektivets artikel 2, nr. 70, defineret som et elektronisk system, som kan måle den naturgas eller brint, der leveres til nettet, eller den naturgas eller brint, der forbruges fra nettet, og som kan give flere oplysninger end en konventionel måler, og som kan sende og modtage data til informations-, overvågnings- og kontrolformål ved hjælp af en form for elektronisk kommunikation.

Det følger af gasdirektivets artikel 17, stk. 1, at medlemsstaterne supplerer energieffektivitetsforanstaltninger vedtaget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om energieffektivitet og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bygningers energimæssige ydeevne, med henblik på at styrke slutkundernes rolle ved at henstille til, at naturgasvirksomheder optimerer deres anvendelse af naturgas ved bl.a. at levere energistyringstjenesteydelser og indføre intelligente målersystemer, der kan tale sammen med forbrugerenergistyringssystemer og intelligente net i overensstemmelse med gældende EU-regler om databeskyttelse.

I henhold til direktivets artikel 17, stk. 2, påbegynder medlemsstaterne først indførelsen af intelligente målersystemer efter en cost-benefit-analyse, som identificerer de nettofordele, som kunderne får ved at anvende intelligente målere og ved at vælge tilbud, der muliggøres af intelligente målere, og som skal være i overensstemmelse med de tekniske principper og krav, der er fastlagt i bilag II. Medlemsstaterne kan i deres cost-benefit-analyse foretage særskilte vurderinger og evaluere virkningen af indførelsen af intelligente målersystemer for forskellige kategorier af kunder og kundegrupper såsom husholdningskunder, mikrovirksomheder, SMV'er og industrien.

Det følger bl.a. af direktivets artikel 17, stk. 3-5, at medlemsstater, der påbegynder indførelse af intelligente målersystemer vedtager og offentliggør et minimumssæt af funktionskrav og tekniske krav til de intelligente målersystemer i overensstemmelse med artikel 19 og bilag II, sikrer, at der leveres klare og forståelige oplysninger og råd til kunderne om fordelene ved intelligente målere, og sikrer, at slutkunderne bidrager til de omkostninger, der er forbundet med indførelsen på en gennemsigtig og ikkediskriminerende måde samtidig med, at der tages højde for de langsigtede fordele for hele værdikæden, herunder fordelene for netdrift.

Endelig følger det af artikel 17, stk. 7 og 8, at direktivets bestemmelser alene finder anvendelse på fremtidige installationer, og der tages højde for ældre intelligente målersystemer, som allerede er installeret og for projekter påbegyndt forud for 4. august 2024.

Det følger af gasdirektivets artikel 18, stk. 1, at medlemsstaterne skal sikre indførelse af intelligente målersystemer for brintsystemet, som nøjagtigt måler energiforbruget og angiver det faktiske forbrugstidspunkt, og som kan sende og modtage data til informations-, overvågnings- og kontrolformål ved hjælp af en form for elektronisk kommunikation.

Ifølge artikel 18, stk. 2, skal indførelse af intelligente måler-

systemer for brintsystemet underkastes en cost-benefit-analyse i det mindste for husholdningskunder.

3.7.2.5. Dataforvaltning og EU-interoperabilitet

Artikel 22 i gasdirektivet omhandler dataforvaltning. Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, at medlemsstaterne skal fastsætte regler for berettigede parter adgang til slutkundernes data. Dataene omfatter måler- og forbrugsdata samt data, der er nødvendige for kundeskitte og andre tjenester. Medlemsstaterne skal efter stk. 2, tilrettelægge dataforvaltningen med henblik på at sikre effektiv og sikker adgang til og udveksling af data samt databeskyttelse og datasikkerhed.

Uanset den valgte dataforvaltningsmodel skal de ansvarlige parter give berettigede parter adgang til data på baggrund af slutkunderens udtrykkelige samtykke. Dataadgangen skal være ikkediskriminerende og data skal stilles til rådighed samtidigt for alle berettigede parter. Procedurerne for dataadgang skal være lette at tilgå og offentliggjorte.

Det fremgår af gasdirektivets præambelbetragtning 51, at der er udviklet forskellige modeller for dataforvaltning i medlemsstaterne, og at det er vigtigt, at der indføres gennemsigtige regler om adgang til data på ikkediskriminerende vilkår.

Artikel 23 omhandler interoperabilitetskrav og procedurer for dataadgang. Det følger af bestemmelsens stk. 1, at medlemsstaterne skal fremme energitjenesters evne til at tale sammen på tværs af Unionen for at fremme konkurrencen på detailmarkedet for naturgas og undgå uforholdsmæssigt store administrative omkostninger for de berettigede parter.

Kommissionen bemyndiges i stk. 2, til at vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter tekniske krav og ikkediskriminerende og gennemsigtige procedurer for adgang til data.

Af præambelbetragtning 49, fremgår det, at der ved indførelse af intelligente målersystemer bør tages behørigt hensyn til anvendelsen af relevante standarder, der muliggør samtale på datamodel- og applikationslagsniveau, bedste praksis og vigtigheden af at udvikle dataudveksling.

3.7.3 Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

3.7.3.1. Grundlæggende forbrugerrettigheder

For at implementere de nye krav i gasdirektivet og dermed styrke forbrugernes stilling på gasmarkedet, finder Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet det nødvendigt at udvide den eksisterende bemyndigelse i gasforsyningslovens § 7 a. En udvidelse vil gøre det muligt at fastsætte mere detaljerede regler om de oplysninger og muligheder, forbrugerne skal have i forbindelse med indgåelse af aftaler og ved skift af leverandør.

Ministeriet vurderer, at en udvidelse af bemyndigelsen er den mest hensigtsmæssige måde at sikre en korrekt og fuldstændig implementering af direktivets artikel 11 og 12. Det-

te sikrer, at de administrative forskrifter, der udstedes, har den nødvendige hjemmel i loven og at der skabes klarhed for både forbrugere og energiselskaber om de gældende regler.

3.7.3.2. Aktive kunder

Med gasdirektivet introduceres "aktive kunder" som en ny aktørtype i gasmarkedet, hvilket anerkender den stigende decentralisering af energiproduktionen.

Dette giver forbrugerne mulighed for ikke kun at forbruge gas, men også at producere, lagre og sælge biometan, dvs. opgraderet biogas, og dermed bidrage til fleksibiliteten i energisystemet.

Det foreslås derfor at indsætte en definition af "aktiv kunde" i gasforsyningslovens § 6, som direkte afspejler definitionen i direktivets artikel 2, nr. 75. Herved skabes der klarhed over, hvilke aktører der er omfattet af de nye regler.

Da reguleringen af aktive kunders rettigheder og pligter kan være teknisk kompleks og kræve løbende justeringer i takt med markedsudviklingen, finder ministeriet det mest hensigtsmæssigt at fastsætte de detaljerede regler på bekendtgørelsesniveau. Det foreslås derfor at indsætte en ny bemyndigelsesbestemmelse i § 7 h, som giver klima-, energi- og forsyningsministeren hjemmel til at fastsætte regler for aktive kunder. Denne bemyndigelse vil bl.a. omfatte muligheden for at fastsætte regler om balanceansvar, deltagelse i markeder og afgrænsning af, hvad der anses for den aktive kundes eget område, herunder med mulighed for at regulere individuelle aktive kunder forskelligt fra aktive kunder, der handler i fællesskab. En sådan bemyndigelse sikrer den nødvendige fleksibilitet til at kunne tilpasse reguleringen til fremtidige behov i en dynamisk sektor uden at skulle foretage en ny lovændring.

3.7.3.3. Mindstekrav til faktureringsoplysninger

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at den gældende gasforsyningslov ikke i tilstrækkelig grad implementerer kravene i direktivets artikel 16 og bilag I, afsnit 5. For at sikre fuld overensstemmelse med direktivet er det nødvendigt at indføre en specifik hjemmel, der forpligter gasleverandører til at oplyse forbrugerne om energikilderne i den leverede gas.

Ministeriet finder det i overensstemmelse med direktivets formål at styrke forbrugernes stilling og fremme den grønne omstilling ved at øge gennemsigtigheden på gasmarkedet. Ved at give forbrugerne adgang til oplysninger om gassens oprindelse og miljøpåvirkning får de et bedre grundlag for at træffe informerede og bæredygtige valg. Dette understøtter den overordnede målsætning om at fremme anvendelse af vedvarende gas.

Det vurderes, at en bemyndigelsesbestemmelse til ministeren giver den nødvendige fleksibilitet til at tilpasse reglerne i takt med markedsudviklingen og eventuelle fremtidige æn-

dringer i EU-retten. En bemyndigelse vil gøre det muligt at fastsætte mere detaljerede regler for eksempelvis formatet for og hyppigheden af oplysningerne i en bekendtgørelse, hvilket er i tråd med den tekniske karakter af disse krav.

3.7.3.4. Intelligente målersystemer

Det er ministeriets vurdering, at den gældende gasforsyningslov ikke indeholder den nødvendige hjemmel til fuldt ud at implementere kravene i gasdirektivets artikel 17-21, som gennemgås ovenfor, under pkt. 3.7.2.4. Intelligente målersystemer. For at sikre en korrekt og fuldstændig implementering af direktivet og for at skabe en moderne og fremtidssikret regulering af målerområdet i gassektoren, foreslås det at indsætte en ny bemyndigelsesbestemmelse i loven til gennemførelse af disse krav.

En bemyndigelsesbestemmelse vurderes at være den mest hensigtsmæssige metode, da den giver den nødvendige fleksibilitet til administrativt at fastsætte de detaljerede og teknisk prægede regler, som er nødvendige for at specificere kravene til intelligente målersystemer. Dette giver mulighed for løbende at tilpasse reglerne til den teknologiske udvikling uden at skulle ændre selve loven.

Placeringen af den nye bestemmelse i lovens kapitel 2 om forbrugernes stilling vurderes som hensigtsmæssig, da formålet med bestemmelsen primært er at styrke forbrugernes rettigheder og muligheder for aktiv deltagelse på gasmarkedet.

3.7.3.5. Dataforvaltning og EU-interoperabilitet

Gasdirektivets artikel 22 og 23 stiller en række krav til medlemsstaternes regulering af dataadgang og systemernes evne til at tale sammen, som ikke fuldt ud er afspejlet i den nuværende gasforsyningslov.

En bemyndigelsesbestemmelse vurderes at være den mest hensigtsmæssige løsning, da reglerne om dataformater, standarder og digitale grænseflader er af teknisk karakter og kan have behov for løbende justeringer i takt med den teknologiske udvikling og eventuelle kommende gennemførelsesretsakter fra Europa-Kommissionen.

Det er ministeriets vurdering, at disse regler kun er relevante at gennemføre i forhold til distributionsselskaber, da forpligtelsen alene gælder dataforvaltning for så vidt angår måler- og forbrugsdata samt data, der er nødvendige for kundeskifte og andre tjenester.

3.7.4 Den foreslåede ordning

3.7.4.1. Grundlæggende forbrugerrettigheder

Det foreslås at udvide bemyndigelsesbestemmelsen i § 7 a, stk. 2, nr. 1, i gasforsyningsloven, så klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om fælles terminologi i kontrakter, resumé af de vigtigste kontraktbetingelser, brugervenlig formatering af oplysninger om leverandørskifte og kollektive skifteordninger.

Det foreslåede vil for det første give mulighed for at standardisere de begreber, der anvendes i gaskontrakter, så forbrugerne lettere kan sammenligne tilbud fra forskellige leverandører.

For det andet vil det foreslåede sikre, at forbrugerne modtager et letforståeligt overblik over de centrale vilkår i deres aftale, inden de binder sig.

For det tredje vil det foreslåede gøre processen med at skifte gasleverandør mere gennemskuelig og tilgængelig for forbrugerne.

For det fjerde vil det foreslåede skabe grundlag for at etablere rammer, der understøtter, at forbrugere kan gå sammen om at opnå bedre priser og vilkår ved leverandørskifte.

Med den foreslåede ordning sikres det, at de nye forbrugerbeskyttende elementer fra gasdirektivets artikel 11 og 12 kan implementeres i dansk ret. Dette vil ske ved en efterfølgende ændring af bekendtgørelsen om forbrugerbeskyttelse ved aftaler om levering af gas.

3.7.4.2. Aktive kunder

Med lovforslaget foreslås det at indføre begrebet "aktiv kunde" i gasforsyningsloven.

Den foreslåede ændring af § 6 indebærer, at der indsættes en ny definition. En aktiv kunde defineres som en gasforbruger, der – alene eller i en gruppe – forbruger eller lagrer egenproduceret vedvarende gas (biometan) og enten sælger denne gas via gassystemet eller deltager i fleksibilitets- eller energieffektivitetsordninger. Det er en forudsætning, at disse aktiviteter ikke udgør kundens primære erhvervsvirksomhed. Definitionen er en direkte implementering af direktivets artikel 2, nr. 75.

Den foreslåede nye § 7 h, giver klima-, energi- og forsyningsministeren hjemmel til at udstede en bekendtgørelse med regler for aktive kunder. Bemyndigelsen vil gøre det muligt administrativt at fastsætte specifikke regler for bl.a. aktive kunders balanceansvar, deres adgang til og deltagelse på gasmarkederne samt deres deltagelse i fleksibilitets- og energieffektivitetsordninger. Dette vil skabe en fleksibel ramme, der kan understøtte de aktive kunders rolle i det fremtidige dekarboniserede energisystem.

3.7.4.3. Mindstekrav til faktureringsoplysninger

Med den foreslåede § 7 b bemyndiges klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om, at gasforbrugere skal modtage oplysninger om anvendelsen af energikilder i den leverede gas for det seneste år. Bemyndigelsen omfatter regler om, at forbrugeren skal modtage en årlig opgørelse over sammensætningen af energikilderne, og at forbrugeren skal have adgang til oplysninger om miljøpåvirkninger ved henvisning til eksisterende, offentligt tilgængelige kilder. Bemyndigelsen skal anvendes til at implementere kravene i direktivets artikel 16 og bilag I, afsnit 5, og

sikrer, at forbrugerne får den nødvendige information til at vurdere deres gasforbrug i et bæredygtighedsperspektiv.

Den foreslåede bemyndigelse forventes at blive anvendt til at udstede en ny bekendtgørelse om deklaration af gas til forbrugerne, svarende til den der allerede eksisterer for elektricitet i medfør af elforsyningslovens § 63 a, stk. 2-4 og 7, benævnt bekendtgørelse nr. 1322 af 30. november 2010 om deklaration af elektricitet til forbrugerne (Elmærkningsbekendtgørelsen).

Som led i den foreslåede bestemmelse, vil ministeren dermed også kunne fastsætte nærmere regler for Energinets offentliggørelse af et restenergimiks for metangassystemet, som også er reguleret i bekendtgørelse nr. 388 af 10. april 2025 om oprindelsesgarantier for elektricitet, gas, fjernvarme og fjernkøling fra vedvarende energikilder, som er udstedt bl.a. i medfør af gasforsyningslovens § 36, stk. 3.

Med det foreslåede bemyndiges ministeren endvidere til at fastsætte regler om, at oplysninger om andelen af gas fra vedvarende energikilder og kulstoffattig gas kan meddeles af gasleverandøren for den enkelte levering eller på anden vis. Bestemmelsen giver fleksibilitet i forhold til, hvordan oplysningerne kan stilles til rådighed og åbner mulighed for mere dynamisk information til forbrugerne, f.eks. i forbindelse med digitale løsninger.

Den foreslåede ordning vil således kunne sikre en fuld og fleksibel implementering af direktivets krav og bidrage til et mere gennemsigtigt og forbrugervenligt gasmarked, der understøtter den grønne omstilling.

3.7.4.4. Intelligente målersystemer

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 7 g giver klima-, energi- og forsyningsministeren mulighed for at fastsætte regler om indførelse og udbredelse af intelligente målersystemer for både metangas- og brintsystemet. Bestemmelsen fastslår, at en sådan indførelse skal ske på baggrund af en cost-benefit-analyse for forskellige kundekategorier. Bemyndigelsen skal anvendes til at implementere direktivets artikel 17 og 18, som understøttes af præambelbetragtning 48.

Det foreslåede bemyndiger desuden ministeren til at fastsætte funktionskrav og tekniske krav til de intelligente målersystemer. Herved skabes hjemmel til at implementere de detaljerede krav i direktivets artikel 19, hvilket sikrer interoperabilitet, databeskyttelse og adgang for forbrugerne til egne forbrugsdata, jf. præambelbetragtning 49.

Endelig giver det foreslåede ministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om forbrugernes ret til at få installeret en intelligent måler i tilfælde, hvor en systematisk udrulning ikke finder sted. Dette implementerer direktivets artikel 20, og understøttes af præambelbetragtning 50.

3.7.4.5. Dataforvaltning og EU-interoperabilitet

Det foreslås at indsætte en ny § 14 c i gasforsyningsloven.

Med den foreslåede § 14 c, stk. 1, får klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om, hvordan forbrugeres måler- og forbrugsdata samt data, der er nødvendige for leverandørskifte, skal stilles til rådighed for berettigede parter. Bemyndigelsen vil blive anvendt til at implementere direktivets artikel 22, stk. 1 og 2, ved at fastsætte klare og gennemsigtige rammer for dataadgang, herunder krav om indhentning af samtykke fra forbrugeren og sikring af ikkediskriminerende adgang for tredjeparter.

Med den foreslåede § 14 c, stk. 2, bemyndiges klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om systemernes evne til at tale sammen, datatilgængelighed og dataforvaltning. Bemyndigelsen omfatter fastsættelse af regler om formater, standarder, digitale grænseflader og betingelser for adgang til data. Denne bemyndigelse skal anvendes til at implementere direktivets artikel 23 og vil sikre, at de danske regler for dataudveksling er i overensstemmelse med de interoperabilitetskrav, der måtte blive fastsat på EU-niveau. Dette vil understøtte udviklingen af et velfungerende indre marked for gas og give forbrugerne bedre mulighed for at udnytte nye tjenester på tværs af landegrænser.

3.8. Forbrugerbeskyttelse ved en priskrise

3.8.1. Gældende ret

Det danske detailmarked for gas er fuldt konkurrenceudsat, og gasleverandørerne kan frit fastsætte den pris, til hvilken de leverer gas til gaskunderne. Udgangspunktet er således markedsbaserede priser.

En undtagelse til udgangspunktet om fri prisfastsættelse findes i § 39 d, stk. 1, i gasforsyningsloven, der fastsætter en reguleret pris for gaskunder, der overføres til en anden gasleverandør, f.eks. som følge af gasleverandørens konkurs, jf. § 39 c, stk. 5, i gasforsyningsloven. Der er således i gasforsyningsloven fastsat et beredskab, der sikrer en uafbrudt forsyning til de gaskunder, som pludselig mister deres gasleverandør. Dette sker via en fordelingsordning, som administreres af Evida i medfør af § 39 c, i gasforsyningsloven.

Gasforsyningsloven indeholder dog ikke bestemmelser om muligheden for at fastsættelsen af priser for gaslevering i tilfælde af en metangaspriskrise.

3.8.2. Gasdirektivet

Gasdirektivets udgangspunkt er markedsbaserede forsyningspriser. Det fremgår således af artikel 4, stk. 1, at leverandørerne frit skal kunne fastsætte den pris, til hvilken de forsyner kunderne med naturgas og brint. Medlemsstaterne skal træffe passende foranstaltninger for at sikre en effektiv konkurrence mellem leverandørerne og for at sikre rimelige priser for slutkunderne.

Som noget nyt giver gasdirektivet mulighed for regulerede priser til husholdninger, små virksomheder og mellemstore

virksomheder, samt væsentlige sociale tjenester i tilfælde af, at engros- og detailpriserne på naturgas stiger betydeligt, og der erklæres naturgaspriskrise af Rådet.

Ifølge artikel 5, stk. 1-5, kan Rådet på et forslag fra Kommissionen ved en gennemførelsesretsakt erklære regional eller EU-dækkende naturgaspriskrise, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) tilstedeværelse af meget høje gennemsnitspriser på engrosmarkederne for naturgas, der er mindst to en halv gange gennemsnitsprisen i de foregående fem år og mindst 180 EUR/MWh, og som forventes at forblive høje i mindst seks måneder og

b) kraftige stigninger i detailpriserne for naturgas på omkring 70 pct., som forventes at forblive høje i mindst tre måneder.

Ifølge artikel 5, stk. 6, kan medlemsstaterne, såfremt Rådet har vedtaget en gennemførelsesafgørelse om naturgaspriskrise, inden for afgørelsens gyldighedsperiode anvende midlertidige målrettede offentlige indgreb i forbindelse med prisfastsættelsen for naturgasforsyning til husholdningskunder, små og mellemstore virksomheder (SMV'er) og væsentlige sociale tjenester som defineret i artikel 2, nr. 4), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om foranstaltninger til opretholdelse af gasforsyningssikkerheden (forsyningssikkerhedsforordningen).

Sådanne offentlige indgreb skal være begrænset til højst 70 pct. af støttemodtagerens forbrug over samme periode i det foregående år og fastholde et incitament til at reducere efterspørgslen.

Offentlige indgreb i prisfastsættelsen for naturgasforsyning er underlagt en række betingelser for at sikre et konkurrencedygtigt og velfungerende marked. Disse indgreb skal forfølge mål af almen økonomisk interesse og må ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål. De skal være klart definerede, gennemsigtige, ikkediskriminerende og kontrollerbare. Endvidere skal de sikre lige adgang for EU-gasvirksomheder til kunder og være tidsbegrænsede og stå i rimeligt forhold til de begunstigedes behov. Offentlige indgreb må ikke påføre markedsdeltagere yderligere omkostninger på en diskriminerende måde.

Priserne skal fastsættes ved hjælp af en metode, der sikrer ikkediskriminerende behandling af leverandører. Indgrebene må ikke påvirke engrosmarkedet negativt, og alle begunstigede skal have mulighed for at vælge tilbud på konkurrencemarkedet, herunder modtage information og bistand til at skifte til markedsbaserede tilbud. Endelig må de ikke føre til direkte krydssubsidiering mellem forskellige kundegrupper.

Gasdirektivets præambelbetragtning nr. 23 fastslår, at offentlige indgreb i fastsættelse af priserne for naturgasforsyning i princippet vil udgøre en markedsforvridende foranstaltning. Sådanne indgreb bør derfor kun gennemføres, når det er hensigtsmæssigt, og som en offentlig serviceforpligtelse

og bør være underlagt særlige betingelser. Et fuldt liberaliseret og korrekt fungerende detailmarked for naturgas vil fremme både prismæssig konkurrence og anden konkurrence mellem eksisterende leverandører og være et incitament for nye markedsdeltagere og vil dermed øge forbrugernes valgmuligheder og tilfredshed.

Under en naturgaspriskrise, hvor engros- og detailpriserne på naturgas stiger betydeligt, bør medlemsstaterne for så vidt angår husholdningskunder, væsentlige sociale tjenester og SMV'er have mulighed for, undtagelsesvis og midlertidigt, at fastsætte regulerede priser, der er lavere end omkostningerne, forudsat at dette ikke skaber konkurrenceforvridning mellem leverandører, og leverandørerne kompenseres for omkostningerne ved at levere til priser, der ligger under omkostningerne. Det er imidlertid nødvendigt at sikre, at en sådan prisregulering er målrettet og ikke skaber incitamenter til at øge forbruget. En sådan undtagelsesvis og midlertidig forlængelse af prisreguleringen bør derfor begrænses til 80 pct. af husholdningernes medianforbrug for husholdningskunder og til 70 pct. af det foregående års forbrug for væsentlige sociale tjenester og SMV'er.

Det bemærkes, at prisindgreb i øvrigt ikke må virke hæmmende på udfasningen af fossil gas mhp. at nå EU-klimamålet for 2030 og -målet om klimaneutralitet.

3.8.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det er ministeriets vurdering, at artikel 5 i gasdirektivet om naturgaspriskrise mest hensigtsmæssigt gennemføres ved, at der gives klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om regulerede priser.

Det er ministeriets vurdering, at gasmarkedets grundlæggende prismekanismer som udgangspunkt bør opretholdes, også i tilfælde af kraftige stigninger i detailpriserne for metangas.

I tilfælde af at der erklæres gaspriskrise, kan der således benyttes støtteordninger til erhvervslivet og husholdninger i stedet for offentlige indgreb i prisfastsættelsen. Som et eksempel herpå kan nævnes den politiske aftalte indefrysingsordning, jf. Aftale om Vinterhjælp af 23. september 2022. Indefrysingsordningen gav husstande og virksomheder mulighed for midlertidigt at indefryse den del af gasregningen, der oversteg et fastsat prisloft, og senere afdrage det indefrosne beløb til Erhvervsstyrelsen. Der blev således ikke foretaget offentlige indgreb i prisfastsættelsen, selvom det danske detailmarked oplevede voldsomme stigninger i detailpriserne på gas og elektricitet.

Ministeriet bemærker, at erklæring af en regional eller EU-dækkende gaspriskrise kan have betydning for dansk konkurrenceevne, da regulerede priser i andre EU-lande kan virke konkurrenceforvridende for danske virksomheder. Dette forhold taler ligeledes for, at Danmark bør kunne reagere i tilfælde af, at landene omkring os foretager offentlige indgreb i prisfastsættelsen.

Ministeriet vurderer, at adgangen til at regulere i medfør af en sådan bemyndigelsesbestemmelse skal afgrænses af direktivets artikel 5.

Muligheden for regulerede gaspriser for husholdninger, små- og mellemstore virksomheder og væsentlige sociale tjenester som defineret i artikel 2, nr. 4), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om foranstaltninger til opretholdelse af gasforsyningssikkerheden i medfør af gasmarkedsdirektivets artikel 5, er imidlertid afhængig af, at der erklæres gaspriskrise. Ministeriet bemærker, at risikoen for en gaspriskrise vurderes at være lille, men dog tilstede.

Det er ministeriets vurdering, at administrationen af en støtteudmøntning, forventes mest hensigtsmæssigt at kunne foregå ved, at ordningen forankres hos Evida. Det statslige distributionsselskab har i forvejen et aktivt kundeforhold og forestår løbende fakturering for transportydelser. Såfremt situationen opstår, forventes der at skulle ske politiske forhandlinger om udmøntning af støtte, hvorved der vil kunne tages højde for den byrde, der eventuelt pålægges Evida, eksempelvis ved at en eventuel støtte indeholder et administrationsbidrag, således at Evidas udgifter hertil ikke skal dækkes af tariffen.

3.8.4. Den foreslåede ordning

Den foreslåede ordning vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren gives bemyndigelse til at fastsætte regler om regulerede priser i tilfælde af, at Rådet har erklæret gaspriskrise.

Den foreslåede ordning vil indebære, at ministerens adgang til at fastsætte regler om regulerede priser for levering af metangas afgrænses af gasdirektivets artikel 5.

Den foreslåede ordning vil derfor indebære, at ministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om regulerede priser for husholdninger, små og mellemstore virksomheder og væsentlige sociale tjenester som defineret i artikel 2, nr. 4), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om foranstaltninger til opretholdelse af gasforsyningssikkerheden i tilfælde af, at Det Europæiske Råd erklærer regional eller EU-dækkende gaspriskrise.

Endvidere forventes den foreslåede ordning at indebære, at ministeren vil kunne fastsætte regler om udmøntning og administrationen af ordningen, eksempelvis således det statsligt ejede distributionsselskab, Evida, pålægges opgaven med at forestå administration af en eventuel støtteudmøntning via transportydelsen.

For nærmere om priskrise henvises til lovforslagets § 1, nr. 45, og bemærkningerne hertil.

3.9. Sårbare kunder

3.9.1. Gældende ret

Gasforsyningsloven indeholder i dag ikke en definition af "sårbare gaskunder" eller en bemyndigelse til ministeren til

at fastsætte regler herom. Loven fokuserer primært på forsynings sikkerhed, samfundsøkonomi, miljø og forbrugerbeskyttelse generelt. Kapitel 2 i gasforsyningsloven omhandler forbrugernes stilling og fastsætter en række grundlæggende rettigheder for alle forbrugere, herunder retten til frit at vælge gasleverandør, retten til en kontrakt og adgang til fakturerings- og forbrugsoplysninger. Der findes særlige beskyttelsesregler for husholdningsforbrugere, f.eks. i forbindelse med afbrydelse af gasforsyningen. Den gældende lovgivning adresserer dog ikke specifikt de særlige behov, som sårbare gaskunder kan have. Generelt er sårbare og udsatte borgere i Danmark beskyttet via sociallovgivningen.

3.9.2. Gasdirektivet

Direktivet fastsætter en række forpligtelser for medlemsstaterne med henblik på at beskytte sårbare kunder og kunder, der er berørt af energifattigdom. Disse regler skal sikre, at energiomstillingen og udviklingen af markederne for naturgas og brint sker på en socialt retfærdig og inkluderende måde.

Det følger af direktivets artikel 26, stk. 1, at medlemsstaterne skal træffe passende foranstaltninger for at beskytte slutkunder og navnlig sikre, at der er passende sikkerhedsforanstaltninger, der beskytter sårbare kunder og kunder berørt af energifattigdom. Bestemmelsen forpligter medlemsstaterne til at fastlægge en definition af begrebet ”sårbare kunder”, som kan henvise til energifattigdom. Definitionen skal desuden være i overensstemmelse med den definition, medlemsstaten har fastlagt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles regler for det indre marked for elektricitet (elmarkedsdirektivet).

I præambelbetragtning 54 uddybes det, hvilke foranstaltninger medlemsstaterne kan iværksætte for at opfylde forpligtelsen. Det fremhæves, at medlemsstaterne bør træffe egnede foranstaltninger, f.eks. ved at bringe deres sociale sikringsordninger i spil for at sikre den nødvendige forsyning til sårbare kunder. Derudover nævnes støtte til forbedringer af energieffektiviteten og udbredelsen af vedvarende energi som bæredygtige midler til at bekæmpe energifattigdom. Foranstaltningerne kan ifølge betragtningen variere alt efter nationale forhold og kan omfatte social- eller energipolitiske tiltag vedrørende betaling af regninger for naturgas og brint, investering i energieffektivitet i boligbyggeri eller forbrugerbeskyttelse, såsom sikkerhedsforanstaltninger mod afbrydelse af forsyningen.

Præambelbetragtning 55 henviser endvidere til Kommissionens henstilling (EU) 2020/1563 af 14. oktober 2020 og (EU) 2023/2407 af 20. oktober 2023 om energifattigdom, som fastlægger god praksis for bl.a. definition og måling af energifattigdom på nationalt plan samt for strukturelle foranstaltninger, som medlemsstaterne kan gennemføre.

Dette suppleres af præambelbetragtning 56, der understreger, at medlemsstaterne bør træffe foranstaltninger for at

forhindre, at forsyningen afbrydes for disse kunder af økonomiske eller kommercielle årsager.

Samlet set understreger direktivet, jf. bl.a. præambelbetragtning 20 og 146, at kravene til offentlig service og de fælles mindstenormer, der følger heraf, skal styrkes for at sikre, at alle forbrugere, og navnlig de sårbare, får gavn af konkurrencen og rimelige priser, og at beskyttelse af sårbare kunder er en grundlæggende målsætning i direktivet.

3.9.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Med henblik på at implementere direktivets krav om beskyttelse af sårbare kunder, finder Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet det nødvendigt at indføre en bemyndigelsesbestemmelse i gasforsyningsloven. Dette vil give ministeren den fornødne fleksibilitet til at fastsætte en præcis og tidssvarende definition af sårbare gaskunder og til at udvikle og tilpasse de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger i takt med udviklingen på gasmarkedet og i samfundet generelt.

Ministeriet bemærker, at direktivkravene alene gælder for husholdningskunder i metangassystemet.

En bemyndigelse vurderes at være den mest hensigtsmæssige løsning, da det kan være vanskeligt i selve lovteksten at fastlægge en udtømmende og fremtidssikret definition af, hvem der skal betragtes som sårbar. Behovet for beskyttelse kan ændre sig over tid, f.eks. som følge af ændringer i energipriser, sociale forhold eller teknologiske udviklinger. En bekendtgørelse vil gøre det muligt hurtigt at tilpasse reglerne til nye omstændigheder.

Ministeriet har overvejet, om de eksisterende forbrugerbeskyttelsesregler i gasforsyningsloven er tilstrækkelige, men vurderer, at direktivets specifikke krav om at definere og beskytte sårbare kunder går videre end den generelle beskyttelse, der findes i dag. Den foreslåede bemyndigelse vil sikre, at Danmark lever op til sine EU-retlige forpligtelser og skaber mulighed for en målrettet beskyttelse af de mest udsatte forbrugere på gasmarkedet.

3.9.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås at indsætte en ny § 7 f, i gasforsyningsloven. Bestemmelsen vil give klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om en definition af sårbare gaskunder samt om aktiviteter og tiltag, der skal prioritere og beskytte denne kundegruppe.

Den foreslåede bemyndigelse vil gøre det muligt at fastsætte kriterier for, hvornår en gaskunde kan betragtes som sårbar. Disse kriterier kan f.eks. relatere sig til lav husstandsindkomst eller lav ejendomsværdi og deraf følgende økonomiske barrierer, såsom problemer med at opnå finansiering til skift af varmekilde.

Bemyndigelsen vil endvidere give mulighed for at fastsætte regler om konkrete tiltag til beskyttelse af sårbare kun-

der. Sådanne tiltag kan f.eks. omfatte særlige varslingsprocedurer forud for afbrydelse af forsyningen, krav om tilbud om afdragsordninger, eller forbud mod afbrydelse i bestemte perioder, f.eks. om vinteren.

Med den foreslåede ordning muliggøres det, at Danmark kan implementere gasdirektivets artikel 26 korrekt, og at der skabes et retsgrundlag for at yde en målrettet og effektiv beskyttelse af de mest sårbare forbrugere på gasmarkedet.

3.10. Tilladelsesprocesser og kontaktpunkt

3.10.1. Gældende ret

Gasforsyningsloven indeholder regler om, at transmission-, distribution-, og lager- og LNG-virksomhed, herunder virksomhed i klynger, kun kan udøves i henhold til bevilling, som meddeles af klima-, energi- og forsyningsministeren, jf. § 10, stk. 1 og 2.

Virksomhed, der varetages af Energinet eller Energinets helejede datterselskaber i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet, udøves uden bevilling, jf. gasforsyningslovens § 10, stk. 3.

De gældende regler i § 10 giver endvidere ministeren mulighed for at fastsætte regler om betaling for myndighedsbehandlingen og overdragelse af bevillinger. Imidlertid findes der ikke en specifik og tværgående bemyndigelse til at fastsætte regler om selve tilladelsesprocessen, herunder sagsbehandlingsfrister og udpegning af et kontaktpunkt der vejleder ansøgere.

Efter § 13, stk. 1, kan etablering af nye transmissionssystemer og væsentlige ændringer i bestående transmissionssystemer kun foretages efter forudgående tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren. Dette gælder ikke for Energinet og dets helejede selskaber, idet Energinet er oprettet ved lov om Energinet.

Efter § 4, stk. 3, i lov om Energinet skal Energinet ansøge klima-, energi- og forsyningsministeren om godkendelse af projekter omfattet af godkendelsespligt. Det ansøgte skal være belyst i den langsigtede udviklingsplan, som skal give et samlet overblik over udviklingsbehovene for gastransmissionssystemet, herunder for klynger, på både kort og lang sigt, samt planlagte og mulige løsninger.

Efter § 14 a, stk. 1, kan etablering af nye distributionssystemer og væsentlige ændringer i bestående distributionssystemer, der falder uden for forhold omfattet af lov om varmemforsyning, kun foretages efter forudgående tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren.

Efter § 16, stk. 1, i gasforsyningsloven kan etablering af LNG-faciliteter kun foretages efter forudgående tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren. Tilladelsen kan kun gives, hvis ansøgeren kan dokumentere, at der er tilstrækkeligt behov for LNG-faciliteten.

Foruden selve bevillingen stilles der en række krav om

godkendelser til anlæg og infrastruktur. Disse godkendelser behandles i dag efter flere forskellige regelsæt afhængig af anlæggets art og placering. Dette kan involvere regler fra planloven, miljøvurderingsloven, naturbeskyttelsesloven og byggeloven. Processen er ofte fordelt på flere myndigheder, f.eks. kommuner, Miljøstyrelsen og Energistyrelsen.

Energistyrelsen er udpeget som kontaktpunkt for VE-projekter, som kan vejlede ansøgere på tværs af regelsæt og myndigheder. Hjemmesiden VE-projekter.dk vejleder således om myndighedsgodkendelser for biogas- og brintproduktion. Forvaltningslovens almindelige vejledningspligt gælder desuden i forbindelse med ansøgning om bevilling i henhold til gasforsyningslovens regler.

3.10.2. Gasdirektivet

Gasdirektivets artikel 8 fastsætter rammerne for medlemsstaternes godkendelsesprocedurer i de tilfælde, hvor medlemsstaterne stiller krav om bemyndigelse til etablering og drift af naturgasfaciliteter, brintproduktionsanlæg og brintsysteminfrastruktur.

Direktivets artikel 2, nr. 4, definerer et brintsystem som et system af infrastrukturer, herunder brintnet, brintlagre og brintterminaler, som indeholder brint af en høj renhedsgrad.

Direktivets artikel 2, nr. 31 og 33, indeholder definitioner på henholdsvis naturgaslagerfacilitet og LNG-facilitet. Begrebet naturgasfacilitet anvendes ikke i øvrig sammenhæng i direktivets bestemmelser eller præambelbetragtninger. Ved begrebet naturgasfaciliteter forstås således alene naturgaslager og LNG-terminaler.

Det følger endvidere af direktivets artikel 8, at medlemsstater, som udsteder godkendelser (bevillinger, tilladelser m.v.) til at etablere eller drive naturgasfaciliteter, brintproduktionsanlæg og brintsysteminfrastruktur, skal sikre overholdelse af en række vilkår for godkendelsesproceduren. Procedurerne skal være baseret på objektive, ikkediskriminerende kriterier og offentliggøres. Bestemmelsen i gasdirektivets artikel 8 omfatter således i henhold til det ovenstående ikke krav til tilpasning af godkendelsesproceduren i forbindelse med bevilling til etablering og drift af transmissions- og distributionssystemer i metangassystemet.

I henhold til direktivets artikel 8, stk. 5, må godkendelsesprocedurerne ikke overstige to år, dog med mulighed for forlængelse på op til ét år, hvis dette er behørigt begrundet i usædvanlige omstændigheder. Fristen vil kunne stilles i bero som følge af forpligtelser i henhold til gældende EU-miljøret og energilovgivning, herunder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, til søgsmål, retsmidler og andre sager ved en domstol eller ret og til alternative tvistbilægelsesmekanismer, herunder klageprocedurer og udenretslige klager.

Endvidere følger det af direktivets artikel 8, stk. 8, at medlemsstaterne skal oprette eller udpege et eller flere kontakt-

punkter, der efter anmodning vejleder ansøgere om den administrative proces for ansøgning om og tildeling af tilladelser.

Af præambelbetragtning nr. 59 fremgår det, at formålet med de forenklede og strømlinede administrative tilladelsesprocedurer og klare frister er at sikre, at brintproduktionsanlæg og brintsysteminfrastruktur kan tages i brug i et tilstrækkeligt tempo.

Af præambelbetragtning nr. 60 fremgår det, at formålet med at yde vejledning til ansøgere via et administrativt kontaktpunkt er at mindske kompleksiteten og øge effektiviteten og gennemsigtigheden.

Af artikel 8, stk. 9, fremgår det, at godkendelser udstedt til anlæg og drift af naturgasinfrastruktur også skal gælde for brintinfrastruktur, f.eks. ved omstilling af metangassystemet. Af præambelbetragtning 59 fremgår endvidere, at formålet med denne beskyttelse af erhvervede godkendelser er at forebygge unødige forsinkelser i forbindelse med omstillingen af eksisterende naturgasrørledninger til brinttransport. Bestemmelsen berører dog ikke medlemsstaternes ret til at håndhæve tekniske sikkerhedskrav for brintinfrastruktur.

Endelig følger det af artikel 8, stk. 12, at et eventuelt afslag på en ansøgning om godkendelse skal være objektiv, ikkediskriminerende og meddeles ansøgeren med en begrundelse. Medlemsstaterne skal desuden indføre en procedure, hvor ansøgeren kan klage over afslaget.

3.10.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Implementeringen af direktivets artikel 8 stiller specifikke krav til medlemsstaterne om at etablere effektive procedurer, herunder oprettelsen af et centralt kontaktpunkt, samt fastsættelse af tidsfrister for myndighedsbehandling. Den nuværende regulering er fordelt på flere love og er ikke tilstrækkelig til at sikre den koordinerede og fremskyndede sagsbehandling, som direktivet foreskriver.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at en række af de forpligtelser, der er anført i gasdirektivets artikel 8 er generelle myndighedsforpligtelser, der ikke som sådan kræver hjemmel i lov for at kunne gennemføres. Således stiller artikel 8 f.eks. krav om offentliggørelse af kriterier og procedurer for bevillinger, hvilket kan udmøntes som led i god forvaltningsskik, herunder at der tages højde for projektets betydning for de indre markeder for metangas og brint, hvilket er et generelt hensyn i forhold til behovsvurderingen ved godkendelse af ny infrastruktur. At godkendelser skal gives på objektive og ikkediskriminerende kriterier følger desuden af almindelige forvaltningsretlige grundsætninger. Princippet om energieffektivitet først er indført generelt for gasforsyningen. Ligeledes er myndighedsforpligtelsen om afrapportering til Europa-Kommissionen om begrundelsen for afslag på bevillinger ikke noget, der kræver hjemmel i lov.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at det væsentligste element i forhold til gennemførelse af artikel 8, vil være indførelsen af et krav om, at sagsbehandlingstiden for myndighedsgodkendelse ikke må overstige 2 år. Det bemærkes dog, at denne kan udvides med et ekstra år i særlige tilfælde. Denne tidsfrist vil endvidere kunne sættes i bero, såfremt det følger af forpligtelse i f.eks. EU-miljøret og energilovgivning eller hvis godkendelsen bliver genstand for klage eller retssag. Der er derfor et behov for at etablere en ny, klar hjemmel i forhold hertil.

Udpegningen af et kontaktpunkt, der kan vejlede ansøgere gratis, er et andet krav i artikel 8. Her vurderer Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, at dette allerede er gennemført i henhold til forvaltningslovens almindelige vejledningspligt, som også gælder i forhold til ansøgning om bevilling i henhold til gasforsyningsloven.

Det har således ingen betydning i forhold til hjemlen i gasforsyningslovens § 10, stk. 4, som giver mulighed for opkrævning af betaling for selve myndighedsbehandlingen af ansøgningen.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at gennemførelsen af artikel 8 vil kræve gennemførelse af en række yderligere og nye krav i forhold til de bevillingspligtige aktiviteter, der falder ind under bestemmelsens anvendelsesområde. Ministeriet bemærker, at der må foretages visse fortolkningsmæssige overvejelser i forhold til, hvilke aktiviteter, der skal omfattes af bestemmelsens anvendelsesområde.

For det første bemærkes det, at artikel 8 alene finder anvendelse i tilfælde, hvor der stilles krav om bevilling, som er den grundlæggende og systematiske procedure for ansøgninger om udøvelse af aktivitet i gassystemet, der anvendes i gasforsyningsloven. De bevillingspligtige aktiviteter i gasforsyningslovens § 10, stk. 1, er derfor omfattet, dog kun for så vidt angår lagervirksomhed i metangassystemet, LNG-terminaler og brintsysteminfrastruktur.

I denne sammenhæng bemærkes det, at virksomhed, der varetages af Energinet eller Energinets helejede datterselskaber i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet, udøves uden bevilling, jf. gasforsyningslovens § 10, stk. 3. Godkendelsen af disse aktiviteter er dermed ikke underlagt en administrativ afgørelse på samme vis som bevillingspligtige aktiviteter i henhold til gasforsyningslovens § 10. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at Energinets aktiviteter med såvel metangaslager og brintsysteminfrastruktur falder uden for anvendelsesområdet for gasdirektivets artikel 8.

Det angivne anvendelsesområde for de foreslåede bestemmelser er dermed i praksis afgrænset i forhold til aktiviteter, som udøves i henhold til lov om Energinet.

I lighed hermed skal det bemærkes, at det danske distributionselskab, Evida allerede har bevilling til distribution af metangas ved lavere tryk i hele landet.

For så vidt angår brintproduktionsanlæg, der også nævnes i artikel 8, og biogasanlæg, gør det sig endvidere gældende, at disse ikke er underlagt krav om bevilling i henhold til gasforsyningslovens § 10, stk. 1. Gasdirektivets artikel 8, stk. 1, finder kun anvendelse, når medlemsstaten stiller krav om bemyndigelse eller bevilling, og derfor falder brintproduktionsanlæg, dvs. elektrolyseanlæg, og biogasanlæg uden for den foreslåede bestemmelse.

For det andet bemærkes det, at der må foretages en sontring i forhold til anvendelsesområdet for gasdirektivets artikel 8, for så vidt angår aktiviteter som er reguleret i henhold til kravene i VEIII-direktivet (2018/2001/EU), der skal behandles i henhold til de regler, der gennemfører VEIII-direktivets krav.

Det følger således af gasdirektivets artikel 8, stk. 15, at tilladelser, som falder ind under bekendtgørelse nr. 487 af 15. maj 2025 om kontaktpunkt, VE-tilladelsesprocessen og områder til fremme af VE, derfor ikke er omfattet af den foreslåede bestemmelse. Således er anlæg til produktion af biogas, herunder opgraderingsanlæg for biogas, dvs. biometan, ikke omfattet af den foreslåede bestemmelse, der gennemfører gasdirektivets artikel 8.

Det skal i denne sammenhæng bemærkes, at det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at elektrolyseanlæg ikke er omfattet af VEIII-direktivets krav.

For det tredje skal det bemærkes, at det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at de i artikel 8 benævnte naturgasfaciliteter, skal forstås som lager- og LNG-anlæg i metangassystemet.

Direktivets artikel 2, nr. 31 og 33, indeholder definitioner på henholdsvis »naturgaslagerfacilitet« og »LNG-facilitet«. Begrebet »naturgasfacilitet« anvendes alene i artikel 8 og er ikke defineret. Hvor der i den foreslåede bestemmelse anvendes begrebet metangasfaciliteter, svarer dette til begrebet naturgasfaciliteter i gasdirektivets artikel 8, og skal forstås således, at der alene er tale om lagerfaciliteter og LNG-faciliteter (terminaler).

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker afslutningsvist, at ovenstående vurderinger også gælder for virksomhed i klynger i henhold til gasforsyningslovens § 10, stk. 1.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet har overvejet forskellige modeller for implementering. En model kunne være at indskrive alle detaljerede proceskrav direkte i gasforsyningsloven. Dette er dog blevet fravalgt, da gasforsyningsloven allerede indeholder en detaljeret systematik for de krav, der stilles til bevillingspligtig virksomhed.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet finder det derfor mest hensigtsmæssigt at muliggøre gennemførelsen af direktivets krav ved at indsætte en ny bemyndigelsesbestemmelse i gasforsyningslovens § 10. Denne løsning giver klima-, energi- og forsyningsministeren den nødvendige fleksibilitet

til at udstede detaljerede og målrettede regler om tilladelsesprocessen på bekendtgørelsesniveau.

Det sikrer, at reglerne hurtigt kan tilpasses den strukturelle udvikling og praktiske erfaringer, og at de kan udformes i tæt samarbejde med de relevante ressortministre, herunder miljøministeren, hvilket er afgørende for at sikre en balance-ret tilgang.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at betydningen for den kommunale sagsbehandling i forhold til godkendelse af brintproduktionsanlæg vil være begrænset.

3.10.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås at indsætte en ny bemyndigelsesbestemmelse i § 10, stk. 5, som skal skabe rammen for gennemførelse af direktivkravene i gasdirektivets artikel 8.

Den foreslåede ordning udgøres primært af en bemyndigelse til at kunne fastsætte regler om etablering og drift af de omfattede anlægstyper, som forventes anvendt til at fastsætte regler om selve tilladelsesprocessen, herunder navnlig tidsfrister for sagsbehandlingen, og udpegning af et kontaktpunkt, der vejleder ansøgere om processen.

Den foreslåede ordning skal skabe rammen om implementering gasdirektivets artikel 8, som vedrører administrative tilladelsesprocesser for specifikke anlægstyper.

Kernen i den foreslåede ordning er en ny bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler, der gennemfører eller supplerer EU-regler om etablering og drift af nye metangaslager- og LNG-faciliteter, samt brintinfrastruktur.

Det foreslåede giver endvidere klima-, energi- og forsyningsministeren mulighed for at fastsætte nærmere regler om selve tilladelsesprocessen. Dette inkluderer centrale elementer fra direktivet, såsom bindende tidsfrister for myndighedernes sagsbehandling.

Endelig udpeger ordningen et kontaktpunkt, dvs. en administrativ støttefunktion for ansøgere i overensstemmelse med direktivets krav.

3.11. Tilpasning af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets gebyrbestemmelser

3.11.1. Gældende ret

Energistyrelsen skal i medfør af gasforsyningslovens § 30, stk. 1, føre tilsyn med de aktiviteter, som bevillingspligtige selskaber og Energinet udøver.

Efter gasforsyningslovens § 30 a, stk. 3, skal Energinet årligt betale 0,46 mio. kr. og Evida 0,08 mio. kr. i gebyr til dækning af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets omkostninger til tilsyn med selskaberne.

Det følger endvidere af § 30 a, stk. 4, at det beløb, der

efter stk. 1 og 2 opkræves hos Energinet og Evida, fordeles mellem selskaberne i forhold til den mængde gas, som er transporteret gennem selskabernes net og systemer til forbrug i Danmark på baggrund af opgørelser over målinger af forbrug af gas i det foregående kalenderår.

Endelig følger det af gasforsyningslovens § 30 a, stk. 5, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om betaling og opkrævning af beløb til dækning af omkostningerne efter stk. 1 og 2.

3.11.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Som en konsekvens af lovforslagets gennemførelse af gasdirektivet forventer Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet et behov for at tilpasse en række opgaver, herunder i forbindelse med brintsektorens udvikling. Tilpasningen forventes bl.a. at indebære opgaver, som følger af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets tilsyn med Energinet og Evida.

Ud fra en betragtning om fremtidssikring og forenkling af reglerne vil det efter Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering være mest hensigtsmæssigt at tilpasse de eksisterende bestemmelser, hvorefter Energinet og Evida skal gebyrfinansiere opgavernes omkostninger. I tråd hermed vil det være hensigtsmæssigt samtidig at sikre rammerne for, at beløbets fordeling mellem selskaberne ligeledes vil kunne fastsættes ved bekendtgørelse.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer derfor, at de årlige gebyrbeløb samt fordelingen heraf mellem selskaberne, bør kunne fastsættes i bekendtgørelse om betaling for myndighedsbehandling i Energistyrelsen. Dette forudsætter, at klima-, energi- og forsyningsministeren får bemyndigelse til at fastsætte størrelsen på de beløb, som i dag figurerer af gasforsyningslovens § 30 a, stk. 3, samt at klima-, energi- og forsyningsministeren ligeledes bemyndiges til at fastsætte fordelingen af beløbet mellem selskaberne.

Formålet er, at gøre det nemmere fremadrettet at ajourføre gebyrernes størrelse og fordeling mellem selskaberne. Behov for at ajourføres gebyrernes størrelse vil f.eks. kunne opstå i forbindelse med nye opgaver som følge af EU-regulering, herunder nye opgaver, der følger af lovforslagets gennemførelse af gasdirektivet eller nye politiske aftaler, hvis gebyret skal op- eller nedjusteres, eller hvis opgaverne ikke længere skal administreres. Hermed forenkles endvidere processen for at udligne ubalance i gebyrsatserne, som efter budgetvejledningen tilstræbes udlignet inden for maksimalt 4 år.

Den foreslåede ordning vil ikke i sig selv medføre en stigning i de omkostninger, som Energinet og Evida skal betale til myndighederne. Ordningen vil således uændret hvile i sig selv og fortsat sikre, at princippet om proportionalitet mellem den ydelse, som virksomheden får, og det gebyr der opkræves herfor, overholdes, jf. Folketingstidende 2018-2019, A, L 178 om ændring af lov om Energinet, lov om elforsyning og lov om naturgasforsyning som fremsat, s. 35-36.

3.11.3. Den foreslåede ordning

Den foreslåede ordning vil indebære, at der i § 30 a, fastsættes en bemyndigelse til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte størrelsen på beløb, der skal betales af hhv. Energinet og Evida. Endvidere udvides den eksisterende bemyndigelse i § 30 a, stk. 5, til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om beløbets fordeling mellem selskaberne. Samtidig ophæves dels bestemmelsen i § 30 a, stk. 3, hvoraf de aktuelle gebyrbeløb fremgår og dels bestemmelsen i § 30 a, stk. 4, hvoraf det fremgår, hvorledes det samlede beløb fordeles mellem selskaberne.

Det forventes, at der fastsættes regler om, at betalingerne skal ske efter halvårlige fakturaer til Energistyrelsen, som har fået delegeret kompetencen til at varetage opgaverne. Se hertil bekendtgørelse nr. 779 af 9. september 2026 om betaling for myndighedsbehandling i Energistyrelsen. Endvidere forventes det, at der vil fastsættes regler om fordelingen mellem selskaberne.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vil fremlægge gebyrbeløbene for 2027, der vedrører opgaver i henhold til § 30 a, i forbindelse med udarbejdelsen af en ændring af bekendtgørelse om betaling for myndighedsbehandling i Energistyrelsen, som skal træde i kraft 1. januar 2027.

Det bemærkes endvidere, at der ikke ændres på, at gebyrerne opkræves halvårligt.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget forventes at have økonomiske konsekvenser for staten, herunder særligt for den regulerende myndighed, Forsyningstilsynet. Der vurderes ikke at være konsekvenser for regioner og kommuner.

Lovforslaget giver anledning til nye opgaver for Forsyningstilsynet, særligt i forhold til brint.

Lovforslaget bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler ved bekendtgørelse på flere områder. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at udmøntningen af lovforslaget kan få implementeringskonsekvenser for staten, herunder til sagsbehandling under i nogle tilfælde kortere frister i tilladelsesprocesser af etablering og drift af nye metangaslager- og LNG-faciliteter og brintinfrastruktur, samt sagsbehandling af rapporter og reparations- eller udskiftningsprogrammer vedrørende brintudslip. Det vil først ved udmøntningen være muligt at kvantificere evt. offentlige økonomiske konsekvenser nærmere.

Lovforslaget kan give anledning til øget administration for Erhvervsstyrelsen i relation til deres rolle som kompetent myndighed på området for gaskvalitet.

Lovforslaget vurderes at være i overensstemmelse med principperne om digitaliseringsklar lovgivning. Lovforslaget le-

ver op til princip 1 om enkle og klare regler. De øvrige principper om digitaliseringsklar lovgivning vurderes ikke at være relevante for lovforslaget.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget medfører generelt begrænsede konsekvenser for erhvervslivet, hvoraf en stor del af konsekvenserne først kan opgøres, når lovforslagets bemyndigelsesbestemmelser udmøntes. De administrative konsekvenser, når lovforslagets bemyndigelser udmøntes, vurderes dog samlet set til at overstige bagatelgrænsen på 4 mio. kr.

Lovforslaget tilpasser reglerne ift. brintinfrastruktur og -marked. Gasforsyningsloven blev i 2022 ændret til at gælde også for brintområdet. Det betyder, at selvom lovforslaget indfører særskilte definitioner for brintaktører og -infrastruktur, og konkretiserer hvilke bestemmelser, der vedrører disse, så er der tale om præciseringer. Lovforslaget ændrer dog reglerne for brint på visse områder, så disse ikke længe er ensartet for metan og brint.

Ændringer hertil vurderes ikke direkte at medføre erhvervsøkonomiske konsekvenser, da Danmark ikke i dag har et brintsystem med produktion, infrastruktur, og lagring, og der således ikke er aktører, der påvirkes af ændringerne. Dette er tilfældet for regler for brintlagring, der ændres fra forhandlet til reguleret tredjepartsadgang, samt krav til brintnet-, brintlager- og brintterminaloperatører om bl.a. samarbejde mellem ét brintsystem og tilkoblede og tilstødende systemer, med systemer i andre lande og krav om forebyggelse af brintudslip og -lækager. Lovforslaget indfører yderligere krav om horisontal adskillelse af Energinets brintaktiviteter fra el- og gas, hvilket ikke er tilfældet i dag. Energinet vil kunne undtages dette krav efter vurdering af Forsyningstilsynet, såfremt der foreligger en positiv cost-benefit-analyse, og at Forsyningstilsynet har vurderet, at undtagelsen ikke har negativ indvirkning på gennemsigtighed, krydssubsidiering, nettariffrer og grænseoverskridende handel. Kravet om horisontal adskillelse vurderes således at kunne medføre begrænsede administrative konsekvenser for Energinet, uanset, om undtagelsen anvendes eller ej.

Lovforslaget indfører mulighed for, at den danske gas-DSO Evida kan tilpasse metangasdistributionssystemet gennem planlagt nedlukning, når dele af infrastrukturen ikke længere er rentable. Muligheden implementeres gennem en udvidelse af Evidas planlægningsforpligtelse om systemudvikling til også at omfatte systemtilpasning samt flere bemyndigelsesbestemmelser, hvor klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler bl.a. ift. de indholdsmæssige krav til distributionsselskabets udviklings- og tilpasningsplaner, krav til distributionsselskabers anmodning til Forsyningstilsynet, processen for den planlagte nedlukning samt regler om Evidas omkostningsramme ift. dækning af omkostninger til strandede aktiver. En udvidet planlægningsforpligtelse kan potentielt give anledning til øget administration for Evida, hvorimod konkret nedlukning af urentabel

infrastruktur kan give anledning til driftsbesparelser for Evida.

Lovforslaget udvikler gasdetailmarkedet og øger forbrugerbeskyttelse for gas- og brintkunder gennem flere bemyndigelsesbestemmelser, hvor klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler. Bemyndigelserne vedrører bl.a. oplysningskrav til forbrugere om energikilder i leveret gas, herunder gennemsigtighed i forhold til gassens oprindelse og miljøpåvirkning, samt nye krav til forbrugerkontrakter. Udmøntningen af bemyndigelserne vedr. oplysningskrav om energikilder og nye krav til forbrugerkontrakter vurderes samlet set at have administrative konsekvenser for gasleverandørerne i form af 31.6 mio. kr. i omstillingsomkostninger og 14.8 mio. kr. årligt i løbende omkostninger. Dertil er der løbende omkostninger for Energinet på 0,4 mio. kr. årligt.

Bemyndigelserne vedrører yderligere udrulning af intelligente målersystemer i metan- og brintsystemet samt data- og interoperabilitetskrav til Evida. De konkrete regler kan have konsekvenser for Evida, der vil være ansvarlig for en evt. udrulning af intelligente målersystemer, samt vil skulle leve op til de konkrete data- og interoperabilitetskrav. Der gives også bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om definitionen af sårbare kunder og tiltag til beskyttelse af disse. Det kan f.eks. omfatte særlige varslingsprocedurer forud for afbrydelse af forsyningen, krav om tilbud om afdragsordninger eller forbud mod afbrydelse i bestemte perioder, f.eks. om vinteren. Afhængig af de konkrete regler kan det få administrative omkostninger for Evida og gasleverandørerne. Der gives ligeledes bemyndigelse til at fastsætte regler om regulerede priser for husholdninger, små og mellemstore virksomheder og væsentlige sociale tjenester i tilfælde af, at Rådet for Den Europæiske Union erklærer regional eller EU-dækkende naturgaspriskrise. For at rådet kan erklære regional eller EU-dækkende naturgaspriskrise skal følgende kriterier være opfyldt:

- tilstedeværelse af meget høje gennemsnitspriser på engrosmarkederne for naturgas, der er mindst to en halv gang gennemsnitsprisen i de foregående fem år og mindst 180 EUR/MWh, og som forventes at forblive høje i mindst seks måneder og
- kraftige stigninger i detailpriserne for naturgas på omkring 70 pct., som forventes at forblive høje i mindst tre måneder.

Udformningen af de konkrete regler kan have positive konsekvenser for gasforbrugende små- og mellemstore virksomheder, da det vil give anledning til reducerede omkostninger til gasindkøb under en gaspriskrise, såfremt bemyndigelsen udnyttes. Endvidere vil den foreslåede ordning indebære, at ministeren kan fastsætte regler om at pålægge Evida opgaven med at forestå udmøntningen og administrationen af ordningen, hvilket vil give anledning til øget administration for Evida.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget forventes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser

Det vurderes, at lovforslaget ikke har direkte klimamæssige konsekvenser.

Lovforslaget kan medføre indirekte klimamæssige konsekvenser, afhængig af erhvervslivets efterfølgende udnyttelse af lovforslagets ramme, herunder evt. fortrængning af fossile energikilder.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Det vurderes, at lovforslaget ikke har miljø- og naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget implementerer Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EU) 2024/1788 af 13. juni 2024 om fælles regler for de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint, om ændring af direktiv (EU) 2023/1791 og om ophævelse af direktiv 2009/73/EF (gasdirektivet). Gasdirektivet har til formål at fremme udbredelsen af vedvarende og kulstoffattige gasser, herunder brint på europæisk niveau, styrke forsyningssikkerheden i Europa og bidrage til at fremme et velfungerende indre marked for gas og brint. Direktivet har implementeringsfrist den 5. august 2026.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 17. november 2025 til den 14. december 2025 (28 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

ADB (Association Dansk Biobrændsel), 3F – Fagligt Fælles Forbund, 92-Gruppen, abf Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, Accura Advokatpartnerselskab, Advokatrådet - Advokatsamfundet, Affald Plus, AffaldVarme Aarhus, Akademikerne, Akademisk Arkitektforening, Aktive energiforbrugere, Aluminium Danmark, Andel, Ankenævnet på Energiområdet, Antenneforeningen Vejen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdstilsynet, ARI (Affald- og ressourceindustrien under DI), Artelia A/S, BattMan Energy ApS, Better Energy, Billund Vand A/S, Biobrændselsforeningen, Biofos A/S, Biogas Danmark, Blik- og Rørarbejderforbundet, Bopa Law, Borger, Bornholms Energi og Forsyning (BEOF), Brancheforeningen Cirkulær, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Skov, Have og Park-Forretninger, Branchehuset, Brintbranchen, Brunata, Bryggeriforeningen, BUILD, Business Region MidtVest (BRMV), Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BATT-kartellet), Byggecentrum, Byggeskedefonden, Bygningssagkyndige & Energikonsulenter, Bærebros A/S, Bæredygtigt Landbrug, Center for Electric Power and Energy (DTU), Centrica Energy Trading A/S, CEPOS, Cerius, Cevea, CO-industri, Concito, Copenhagen Infrastructure Partners, Copenhagen Merchants, COWI, Cross-

bridge Energy Fredericia, Daka, DAKOFA, Dana Petroleum, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), Danmarks Almene Boliger (BL), Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Frie Autocampere, Danmarks Jordbrugsforskning, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Danmarks Vindmølleforening, Danoil Exploration A/S, Dansk Affaldsforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Biotek, Dansk Byggeri, Dansk Center for Lys, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Facilities Management (DFM), Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center (DGC), Dansk halm, Dansk Industri, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Maskinhandlerforening, Dansk Metal, Dansk Methanolforening, Dansk Miljøteknologi, Dansk Retursystem A/S, Dansk Shell A/S, Dansk Skovforening, Dansk Solcelleforening, Dansk Standard, Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Transport og Logistik (DLTL), Dansk Varefakta Nævn, Danske Advokater, Danske Annoncører og Markedsførere, Danske Arkitektvirksomheder (DANSKE ARK), Danske Byggefag, Danske Bygningscenter, Danske Energiforbrugere (DENFO), Danske Havne, Danske Maritime, Danske Mediedistributører, Danske Rederier, Danske Regioner, Danske Shipping- og Havnevirksomheder, Danske Tegl, Danske Vandværker, DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening), DANVAK, Dataetisk Råd, Datatilsynet, DCC Energi Naturgas, DELTA Dansk Elektronik, DI, DOF BirdLife, Dommerfuldmægtigforeningen, Drivkraft Danmark, DTU – Myndighedsbetjening, E. ON Danmark A/S, EA Energianalyse, EBO Consult A/S, Ejendom Danmark, Emballageindustrien, Energi Danmark, Energi Fyn, Energi- og Bygningsrådgivning A/S (EBAS), Energiforum Danmark, Energifællesskaber, Energiklagenævnet, Energisammenslutningen, Energisystemer ApS, Energitjenesten, Energycluster, Enyday, European Energy, Eurowind Energy A/S, Everfuel, Evida, EWE Energie AG, FAB – Foreningen af byplanlæggere, Fagligt Fælles Forbund (3F), FDM, FDO, FH - Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finansrådet Realkreditforeningen og Realkreditrådet – Finans Danmark, Fjernvarme Fyn, Fonden Kraka, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af fabrikanten og importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA), Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen Biogasbranchen, Foreningen Danske Revisorer, Fors A/S, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Forsyningstilsynet, Fredericia Spildevand A/S, Frederiksberg Forsyning, Frie Funktionærer, FSE, FSR Danske revisorer, Gas Storage Denmark A/S, Gaz-system, Gentofte og Gladsaxe Fjernvarme, Get2Grid, GRAKOM, Green Power Denmark, Greenpeace, Grundfos, GTS (Godkendt Teknologisk service), H2 Energy Esbjerg, Havarikommissionen for Offshore Olie- og Gasaktiviteter, Hess Denmark ApS, HK-Kommunal, HK-Privat, HOFOR A/S, HOFOR el og varme, HOFOR Vind A/S, HORESTA, Hulgaard advokater, IBIS, Ineos Danmark, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for produktudvikling (IPU), Intelligent Energi, Investerings Danmark, Ista Danmark A/S, IT-Branchen, Justitia,

Kjærgaard A/S, Klimabevægelsen, KlimaEnergi A/S, Klimarådet, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Kooperationen, Kraka, Kredsløb A/S, Kræftens Bekæmpelse, Københavns Kommune – Teknik- og Miljøforvaltningen, Københavns Kommune – Økonomiforvaltningen, Københavns Kulturcenter, Københavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landinspektørforeningen, Landsbyggefonden, Landsforeningen af Solcelleejere, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Naboe til Kæmpevindmøller, Landsforeningen Polio-, Trafik- og Ulykkesskadede, LCA Center, Ledernes Hovedorganisation, Lokale Pengeinstitutter, Lundsby Biogas, Mellempåkeligt Samvirke, Maabjerg Energy Center (MEC), N1 A/S, Nationalbanken, Nationalt Center for Miljø og Energi, Nature Energy, NetVarme, Niras, NOAH Energi og Klima, Nordic RCC, Nordisk Energirådgivning ApS, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Noreco, Norlys, NRGi Renewables A/S, Nuuday, Nærbutikkernes landsforening, Nævnens Hus, Olie Gas Danmark, Otto Kjær, Oxfam IBIS, Planenergi, Plastindustrien, Plesner Advokat-

partnerselskab, Reel Energioplysning (REO), Regstrup Natur og miljøforening, Rejsearbejdere.dk, Rejsearrangører i Danmark, Ren Energi Oplysning (REO), Rådet for Bæredygtig Trafik, Rådet for Bæredygtigt Byggeri, Rådet for grøn omstilling, SEAS-NVE, SEGES, Serviceforbundet, Siemens Energy, Siemens Gamesa, SKAD, SMV Danmark, Solar Lightning Consultants ApS, Solaropti, Spirit Energy, Spyker Energy ApS, SRF Skattefaglig Forening, Sustain, Synergi, TEKNIQ Arbejdsgiverne, Teknologisk Institut, Total S. A., TREFOR/EWII, T-REGS, Varmepumpefabrikantforeningen, Varmepumpeindustrien, Vattenfall A/S, Vedvarende Energi, Vejle Spildevand, VEKS, VELTEK, Verdens Skove, Verdo Randers, Vestas Wind Systems A/S, Vestforbrænding, Vin og Spiritus Organisationen i Danmark, Vindmølleindustrien, VisitDenmark, Wind Denmark, Wind Estate A/S, WWF Verdensnaturfonden, Ældre Sagen, Økologisk Landsforening, Ørsted, Aalborg Energikoncern, Aalborg Forsyning, Aalborg Portland A/S, Aalborg Universitet og Aarhus Universitet.

11. Sammenfattende skema		
	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget øger ressourcebehovet hos Forsyningstilsynet, der gebyrfinansieres. Herudover kan lovforslaget medføre en begrænset stigning i administrationen ift. gas-kvalitet for Erhvervsstyrelsen. Der vurderes ikke at være konsekvenser for regioner og kommuner.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Lovforslagets krav om horisontal adskillelse af Energinets brintaktiviteter fra el- og gas kan medføre begrænsede administrative omkostninger for Energinet. Lovforslagets udvidelse af Evidas planlægningsforpligtelse til også at omfatte systemtilpasning i tillæg til systemudvikling kan medføre en begrænset stigning i de administrative omkostninger for Evida. Bemyndigelserne vedr. oplysningskrav om energikilder og nye krav til forbrugerkontrakter vurderes samlet set at have administrative konsekvenser for gasleverandørerne i form af 31.6 mio. kr. i omstillingsomkostninger og 14.8 mio. kr. årligt i løbende omkostninger. Dertil er der løbende omkostninger for Energinet på 0,4 mio. kr. årligt.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen

Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget implementerer Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EU) 2024/1788 af 13. juni 2024 om fælles regler for de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint, om ændring af direktiv (EU) 2023/1791 og om ophævelse af direktiv 2009/73/EF.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den gældende fodnote i gasforsyningsloven indeholder en udtømmende opstilling af de direktiver og forordninger, som gasforsyningsloven gennemfører.

Gasforsyningsloven gennemfører blandt andet dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF, EU-Tidende 2009, som ændret ved (EU) direktiv 2019/692 af 17. april 2019 om ændring af direktiv 2009/73/EF om fælles regler for det indre marked for naturgas, (herefter benævnt gasdirektivet).

Det foreslås, at der i *fodnoten* til lovens titel efter »der gennemfører dele af« indsættes »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1788 af 13. juni 2024 om fælles regler for de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint, om ændring af direktiv (EU) 2023/1791 og om ophævelse af direktiv 2009/73/EF (omarbejdning), EU-Tidende, L af 15. juli, 2024,«.

Den foreslåede ændring af fodnoten vil medføre, at fodnoten vil afspejle, at gasforsyningsloven gennemfører dele af ændringsdirektivet til gasdirektivet.

Til nr. 2

Gasforsyningsloven fastlægger rammen for reguleringen af den danske gasinfrastruktur og finder anvendelse på aktiviteter som transmission, distribution og oplagring af gas i det regulerede gassystem. Loven er ligeledes anvendelig på gas, der stammer fra vedvarende energikilder, forudsat at denne gas kan tilføres og transporteres sikkert i systemet.

Gasforsyningslovens § 2, stk. 1, fastslår lovens anvendelsesområde og indeholder specifikt en henvisning til håndtering af flydende gas (LNG). Denne henvisning er formuleret som »herunder håndtering af flydende gas (LNG) i systemet». Den juridiske anvendelse af udtrykket »herunder» i en

opregning indikerer, at LNG-håndtering kan fortolkes som en eksemplificerende underkategori af de aktiviteter (transmission, distribution, oplagring), der er nævnt umiddelbart før. Dette betyder, at LNG-håndtering er omfattet af loven, men dens placering i lovteksten kan potentielt give anledning til fortolkningstvivl om, hvorvidt den juridiske status er fuldt ud ligestillet med de primære systemfunktioner.

Gasforsyningsloven omfatter principielt allerede brint. Med lov nr. 1594 af 28. december 2022 er det fastlagt, at begrebet »gas» i loven skal forstås som omfattende både metangas og brint. For eksempel for så vidt angår oprindelsesgarantier for brint fra vedvarende energikilder, der ikke injiceres i systemet, jf. § 2, stk. 2. Imidlertid regulerer § 2, stk. 1, specifikt injektion og transport af gas fra vedvarende energikilder i systemet. Manglen på en eksplicit nævning af »brint» i denne forbindelse giver sproglig uoverensstemmelse sammenholdt med den øvrige lovtekst i § 2, hvor brint er eksplicit fremhævet som en del af det regulerede gasbegreb.

Det foreslås i § 2, stk. 1, at ændre »§ 6, nr. 29, herunder« til »§ 6, nr. 49«, samt at der efter »på gas« indsættes », herunder brint,«.

De foreslåede ændringer har til formål at sikre en sproglig harmonisering af reguleringen ved eksplicit at nævne brint i relation til gas fra vedvarende energikilder.

De foreslåede ændringer vil øge bestemmelsens entydighed og sikre sproglig harmonisering i lyset af den udvikling, gassystemet undergår, herunder øget fokus på flydende gas (LNG) og brint.

Dette vil bidrage til større klarhed i reguleringen af overgangen mellem det nuværende metanbaserede system og det eventuelt kommende brintbaserede system.

Der er tale om en konsekvensændring.

Ændringen medfører ingen materiel udvidelse eller indskrænkning af ministerens bemyndigelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Gasforsyningslovens § 2, stk. 2, fastlægger lovens anvendelsesområde for de dele af gasforsyningen, der vedrører markedet og kunden snarere end den fysiske infrastruktur.

Det fremgår af stk. 2, 1. pkt., at loven også finder anvendelse på visse forhold vedrørende handel med gas og visse kundeforhold.

Derudover finder loven eksplicit anvendelse på brint fra vedvarende energikilder, som ikke injiceres og transporteres i systemet, men som omfattes af reglerne om oprindelsesgarantier efter § 36, jf. § 2, stk. 2, 2. pkt.

Den sproglige formulering i § 2, stk. 2, er således i dag mindre konsekvent end i § 2, stk. 1, hvor brint er eksplicit nævnt i relation til systemaktiviteter.

Det foreslås, at der i § 2, stk. 2, 1. pkt., efter »gas« indsættes », herunder brint,«.

Den foreslåede ordlyd for § 2, stk. 2, 1. pkt., vil herefter være: »Loven finder også anvendelse på visse forhold vedrørende handel med gas, herunder brint, og visse kundeforhold.»

Den foreslåede ændring har til formål at præcisere og harmonisere lovteksten. Ændringen udvider ikke lovens anvendelsesområde materielt, idet brint allerede er inkluderet i det overordnede gasbegreb, men ved at indsætte den eksplicitte henvisning »herunder brint« i sætningen om handel med gas og kundeforhold, opnås fuld sproglig konsistens og klarhed med den øvrige ordlyd i § 2. Dette eliminerer enhver potentiel fortolkningstvivl om, hvorvidt reguleringen af handelsvilkår og kundebeskyttelsesforhold gælder for både metan og brint. Den foreslåede bestemmelse medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til bemærkninger til § 1, nr. 2, samt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4.

Efter gasforsyningslovens § 2, stk. 4, finder loven ikke anvendelse på transmissionssystemer på søterritoriet. Efter § 2, stk. 7, kan klima-, energi- og forsyningsministeren bestemme, at transmissionssystemer, der har tilslutning til det danske gassystem, helt eller delvis kan undtages fra lovens bestemmelser, når anlægget primært er etableret med henblik på transport af gas til andre lande. Efter § 13, 1. pkt., kan etablering af nye transmissionssystemer og væsentlige ændringer i bestående transmissionssystemer kun foretages efter forudgående tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren. Efter § 55, stk. 1, kan klima-, energi- og forsyningsministeren, når almenvellet kræver det, tillade, at der iværksættes ekspropriation vedrørende fast ejendom til etablering og drift af de nødvendige transmissionssystemer, herunder klynger.

Det foreslås i § 2, stk. 4 og 7, to steder i § 13, stk. 1, 1.

pkt., og i § 55, stk. 1, at ændre »transmissionssystemer« til »metangastransmissionssystemer og brintransmissionsnet«.

Der er tale om en konsekvensændring. Den foreslåede bestemmelse medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises således til § 1, nr. 31, vedrørende definitionen af begrebet »metangastransmissionssystem« og § 1, nr. 11, vedrørende definitionen af begrebet »brintransmissionsnet«.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Efter gasforsyningslovens § 2 a, stk. 1, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om hel eller delvis undtagelse fra lovens bestemmelser for klynger, transmissionssystemer, der har tilslutning til det danske gassystem, når anlægget primært er etableret med henblik på transport af gas til andre lande, og øvrige transmissionssystemer, distributionssystemer, lager- og LNG-faciliteter, der indgår som en del af brintforsyningen.

Det foreslås i § 2 a, stk. 1, at ændre »transmissionssystemer, der« til »metangastransmissionssystemer og brintransmissionsnet, der«, og at ændre »øvrige transmissionssystemer« til »øvrige metangastransmissionssystemer, brintransmissionsnet«.

Der er tale om en konsekvensændring. Den foreslåede bestemmelse medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises således til § 1, nr. 31, vedrørende definitionen af begrebet »metangastransmissionssystem« og § 1, nr. 11, vedrørende definitionen af begrebet »brintransmissionsnet«.

Til nr. 6

Gasforsyningslovens § 2 a, stk. 3, giver klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om etablering og udbygning af brintforsyningen, herunder konvertering af eksisterende gasinfrastruktur til brintforsyning.

Med lov nr. 1594 af 28. december 2022 er det fastlagt, at begrebet »gas« i loven skal forstås som omfattende både metangas og brint. Den generelle brug af termen »gasinfrastruktur« kan dog skabe en risiko for sproglig uklarhed, hvor der specifikt tænkes på metangas.

Det foreslås i § 2 a, stk. 3, at ændre »gasinfrastruktur« til »metangasinfrastruktur«.

Den foreslåede ordlyd for § 2 a, stk. 3, vil herefter være: »Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om etablering og udbygning af brintforsyningen, herun-

der konvertering af eksisterende metangasinfrastruktur til brintforsyning.”

Det foreslåede har til formål at præcisere lovteksten og fjerne sproglig tvivl om, hvilken infrastruktur der er genstand for ministerens bemyndigelse til at fastsætte konverteringsregler.

Ved at indsætte ordet »metan« tydeliggøres det, at bemyndigelsen specifikt vedrører regler for omstilling af den eksisterende metangasinfrastruktur, som i dag transporterer metanbaseret gas, til brintforsyning. Dette er en nødvendig lovteknisk justering i lyset af, at lovens overordnede gasbegreb nu dækker både metan og brint, og det vil bidrage til større klarhed i reguleringen af overgangen mellem det nuværende metanbaserede system og det eventuelt kommende brintbaserede system.

Der er tale om en konsekvensændring. Den foreslåede bestemmelse medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Ændringen medfører ingen materiel udvidelse eller indskrænkning af ministerens bemyndigelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Gasforsyningslovens § 2 fastsætter lovens anvendelsesområde. Det følger af stk. 1, at gasforsyningsloven som udgangspunkt finder anvendelse på transmission og distribution af gas, herunder brint, i systemet. Gasforsyningslovens bestemmelser finder således som udgangspunkt anvendelse på transmission og distribution af brint, herunder brintnet. Gasforsyningsloven indeholder ingen bestemmelser, der undtager geografisk afgrænsede brintnet fra lovens bestemmelser. Efter gasforsyningslovens § 2, stk. 5, kan klima-, energi- og forsyningsministeren dog bestemme, at klynger, mindre anlæg og mindre omfattende aktiviteter, som er omfattet af loven, helt eller delvis skal undtages fra lovens bestemmelser.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 4 om geografisk afgrænsede brintnet.

Det foreslås i *stk. 1*, at Forsyningstilsynet efter ansøgning kan dispensere fra bestemmelserne i §§ 10 b, 10 c, 11 b, 11 c og 28 b for brintnet, der transporterer brint inden for et geografisk afgrænset industri- eller handelsområde, hvis en undtagelse ikke vil indebære risiko for, at konkurrencen hæmmes, eller den effektive ibrugtagning af brintinfrastruktur eller udviklingen og funktionen af brintmarkedet i Unionen eller Danmark påvirkes negativt, jf. dog *stk. 2*.

Bestemmelsen vil give Forsyningstilsynet hjemmel til at meddele dispensation fra regler i gasforsyningslovens §§ 10 b, 10 c, 11 b, 11 c, og 28 b. Den foreslåede bestemmelse vil således muliggøre lempeligere krav for virksomheder,

som etablerer og driver geografisk afgrænsede brintnet. Den foreslåede bestemmelse vil supplere gasforsyningslovens eksisterende mulighed for at undtage klynger generelt. Bestemmelsen udgør dog ikke en generel mulighed for undtagelser fra lovens bestemmelser, men en begrænset mulighed for at undtage geografisk afgrænsede brint fra bestemmelserne i §§ 10 b, 10 c, 11 b, 11 c, og 28 b. Ved geografisk afgrænsede brintnet forstås brintnet, der transporterer brint inden for et geografisk afgrænset industri- eller handelsområde.

Derudover vil bestemmelsen pålægge en forpligtelse for Forsyningstilsynet til, i forbindelse med behandling af en anmodning om dispensation for geografisk afgrænsede brintnet, at foretage en vurdering af, hvilken indvirkning en potentiel meddelelse af dispensation vil have på konkurrencen, brintinfrastrukturen og udviklingen og funktionen af brintmarkedet i Unionen eller Danmark. Det er en betingelse for meddelelse af dispensation, at dispensationen ikke vil indebære risiko for, at konkurrencen hæmmes, eller den effektive ibrugtagning af brintinfrastruktur eller udviklingen og funktionen af brintmarkedet i Unionen eller Danmark påvirkes negativt.

Det foreslåede vil delvist gennemføre gasdirektivets artikel 52, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 2*, at en dispensation efter *stk. 1* kan meddeles, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Det geografisk afgrænsede brintnet omfatter ikke brint-sammenkoblingslinjer.
- 2) Det geografisk afgrænsede brintnet har ikke direkte tilslutninger til brintlagerfaciliteter eller brintterminaler, medmindre sådanne lagerfaciliteter eller terminaler også er tilsluttet et brintnet, som ikke er omfattet af en dispensation meddelt efter *stk. 1*.
- 3) Det geografisk afgrænsede brintnet primært har til formål at levere brint til kunder, der er direkte tilsluttet det pågældende geografisk afgrænsede brintnet.
- 4) Det geografisk afgrænsede brintnet er ikke tilsluttet et andet brintnet, undtagen net, der også er omfattet af en undtagelse, som er meddelt efter *stk. 1*, og som drives af det samme gasselskab.

Den foreslåede bestemmelse vil fastlægge betingelser for at opnå en dispensation. Betingelserne vil være kumulative og vil skulle være opfyldt under hele perioden, hvor dispensationen er givet. Den virksomhed, der meddeles dispensation, vil således være forpligtet til at sikre, at dens geografisk afgrænsede brintnet, løbende overholder alle betingelserne.

Forsyningstilsynet vil skulle foretage en konkret vurdering af, hvorvidt alle betingelser er opfyldt, før en dispensation kan meddeles. Derudover vil Forsyningstilsynet løbende skulle sikre, at betingelserne fortsat overholdes, så længe den meddelte undtagelse er gældende.

Det foreslåede vil delvist gennemføre gasdirektivets artikel 52, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 3*, at Forsyningstilsynet skal træffe afgørelse om tilbagekaldelse af en dispensation efter stk. 1, hvis Forsyningstilsynet konkluderer, at betingelserne i stk. 2 ikke længere er opfyldt, eller at en dispensation vil indebære risiko for, at konkurrencen hæmmes, eller den effektive ibrugtagning af brintinfrastruktur eller udviklingen og funktionen af brintmarkedet i Unionen eller Danmark påvirkes negativt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en forpligtelse for Forsyningstilsynet til løbende at sikre, at tidligere givne dispensationer fortsat overholder betingelserne i stk. 2, herunder at Forsyningstilsynet fortsat kan konkludere, at en dispensation i henhold til stk. 1 ikke vil indebære risiko for, at konkurrencen hæmmes, eller den effektive ibrugtagning af brintinfrastruktur eller udviklingen og funktionen af brintmarkedet i Unionen eller Danmark påvirkes negativt.

Bestemmelsen vil give Forsyningstilsynet hjemmel til at tilbagekalde en meddelt dispensation. Dette kan ske, hvis de faktiske eller retlige forhold, som lå til grund for den oprindelige afgørelse, har ændret sig, herunder at betingelserne i stk. 2, ikke længere er opfyldt. En sådan tilbagekaldelse vil for eksempel kunne ske på baggrund af en fornyet vurdering i henhold til stk. 4, hvori det vurderes, at en fortsat dispensation vil indebære risiko for, at konkurrencen hæmmes, eller den effektive ibrugtagning af brintinfrastruktur eller udviklingen og funktionen af brintmarkedet i Unionen eller Danmark påvirkes negativt.

Det foreslåede vil delvist gennemføre gasdirektivets artikel 52, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 4*, at Forsyningstilsynet hvert syvende år regnet fra tidspunktet for meddelelse af en dispensation efter stk. 1, skal offentliggøre en vurdering af, hvilken indvirkning dispensationen har på konkurrencen, brintinfrastrukturen og udviklingen og funktionen af brintmarkedet i Unionen eller i Danmark.

Bestemmelsen vil pålægge Forsyningstilsynet at foretage en vurdering af alle gældende meddelte dispensationer for geografisk afgrænsede brintnet. Vurderingen vil skulle foretages hvert syvende år efter dispensationen er meddelt.

Det foreslåede vil delvist gennemføre gasdirektivets artikel 52, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 5*, at klima-, energi- og forsyningsministeren skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at brintproducenters anmodninger om adgang, samt industrielle kunders anmodninger om tilslutning, meddeles Forsyningstilsynet, offentliggøres og behandles efter § 40, stk. 1, nr. 5, som foreslået i dette lovforslags § 1, nr. 124. Offentliggørelse af anmodninger om tilslutning og adgang er underlagt tavshedspligt for så vidt angår forretningsmæssigt følsomme oplysninger.

Det foreslåede vil delvist gennemføre gasdirektivets artikel 52, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Efter gældende ret indeholder gasforsyningsloven ikke en definition af begrebet »aktiv kunde«.

Lovens definitioner i § 6 omfatter grundlæggende aktører som forbrugere, gasleverandører og systemoperatører, men omfatter ikke en hybridrolle, hvor en forbruger samtidig kan være producent og markedsdeltager.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 6 nr. 1. Efter den foreslåede bestemmelse defineres »aktiv kunde«, som »en forbruger på gasområdet eller en gruppe af forbrugere, der handler i fællesskab, og som forbruger eller lagrer vedvarende gas i form af biometan, der er produceret på kundens eget område, der befinder sig inden for afgrænsede skel, og som enten sælger egenproduceret biometan via metangassystemet eller deltager i fleksibilitets- eller energieffektivitetsordninger. Det er en forudsætning, at aktiviteterne i 1. pkt. ikke udgør kundens primære erhvervs- eller forretningsmæssige virksomhed og overholder gældende ret for produktion af vedvarende gas, navnlig i forbindelse med drivhusgasemissioner.«

Indførelsen af definitionen er en forudsætning for at kunne fastsætte de rettigheder og pligter for aktive kunder, som følger af direktivets artikel 15.

Det skal bemærkes, at biogasaktiviteter i Danmark i praksis typisk organiseres i særskilte selskaber, hvor biogasproduktion og opgradering til biometan udgør selskabets primære aktivitet. I sådanne tilfælde vil selskabet ikke kunne anses for en aktiv kunde. Dette gælder, selvom selskabet måtte være ejet af landmænd eller andre aktører, for hvem biogas blot er et supplement til deres primære erhvervsaktivitet.

Ved biometan forstås opgraderet biogas, jf. § 6, nr. 4.

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 2, nr. 75.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 1, defineres begrebet »biogas« som gasformige brændsler produceret af biomasse. Ved biogas i §§ 35 g og 35 h forstås dog gas, der dannes ved biologisk nedbrydning af biologisk materiale under iltfrie forhold.

Det foreslås i § 6, nr. 1, 2. pkt., at ændre »dog gas« til »gasformige brændsler«.

Det foreslåede vil medføre, at »biogas« defineres som gasformige brændsler produceret af biomasse. Ved biogas i §§ 35 g og 35 h forstås gasformige brændsler, der dannes ved biologisk nedbrydning af biologisk materiale under iltfrie forhold.

Der er tale om et sprogligt begrebsskift, og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 25, defineres begrebet »opgraderet biogas«, som »biogas, der opfylder de gældende krav til, at den teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres gennem systemet, jf. § 2, stk. 1.«

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 6, nr. 4. Efter den foreslåede bestemmelse defineres »biometan« som »opgraderet biogas, der opfylder de gældende krav til, at den teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres i metangassystemet«.

Det foreslåede vil medføre, at begrebet »biometan« defineres som »opgraderet biogas, der opfylder de gældende krav til, at den teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres i metangassystemet«.

Der er tale om et sprogligt begrebsskift, som har til formål at tydeliggøre sondringen mellem infrastrukturen i henholdsvis metangassystemet og brintsystemet og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 11

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 3, defineres begrebet »Brint af behørig kvalitet:« som »brint af behørig kvalitet, som injiceres og transporteres teknisk og sikkert i et system eller i klynger.«

Brint er omfattet af lovens generelle anvendelsesområde, jf. § 2, stk. 1. Det vil sige brint, der i ren form transporteres gennem et system eller i klynger.

Med begrebet behørig kvalitet menes den gaskvalitet, der er fastsat ved national regulering. Den behørig kvalitet vil således på tilsvarende vis, som ved spørgsmålet om behørig kvalitet af metanbaserede brændbare gasarter, være reguleret af lov om sikkerhed for gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel (gassikkerhedsloven), og følge af anvisninger og regler fastsat af Erhvervsstyrelsen (tidligere Sikkerhedsstyrelsen), som er kompetent myndighed på forhold vedrørende gaskvaliteter.

For metan og brint, som er omfattet af gassikkerhedslovens anvendelsesområde, findes kravene i bekendtgørelse om gaskvalitet.

Det foreslås, at § 6, nr. 3, nyaffattes. Efter den foreslåede bestemmelse defineres »brint« som »gasformig brint af behørig brintkvalitet, som teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres i brintsystemet eller i klynger.«

Der er tale om et sprogligt begrebsskift og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Det foreslåede vil medføre, at begrebet »brint af behørig kvalitet« erstattes af begrebet »brint«.

Det foreslåede vil samtidig medføre, at begrebet »brint« defineres som »gasformig brint af behørig brintkvalitet, som teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres i brintsystemet«.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Efter gasforsyningslovens § 2, finder loven anvendelse på transmission, distribution og oplagring af gas, herunder brint. Det betyder, at gasforsyningslovens definitioner i § 6 skal forstås som at omfatte både metangas og brint. Således gælder begrebet »distributionssystem« jf. § 6, nr. 7, for både metangasdistributionssystemet og brintdistributionssystemet. Samme systematik gør sig gældende for begreberne »lager«, jf. § 6, nr. 19, »system«, jf. § 6, nr. 29, og »transmissionssystem«, jf. § 6, nr. 35.

Gasforsyningsloven indeholder imidlertid ikke en definition af »brintkvalitet«, »brintnet«, »brintsammenkoblingslinje«, og »brintterminal«.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 6, nr. 6. Efter den foreslåede bestemmelse defineres »brintdistributionsnet«, som »et rørledningsnet til lokal eller regional transport af brint, som primært har til formål at forsyne kunder, der er direkte tilsluttet, og ikke omfatter brintsammenkoblingslinjer, og som ikke er direkte tilsluttet brintlagerfaciliteter eller brintterminaler, medmindre det pågældende net var et metangasdistributionssystem den 4. august 2024 og helt eller delvist er blevet omlagt til brinttransport, eller to eller flere brintsammenkoblingslinjer.«

Der er tale om et sprogligt begrebsskift, som har til formål at tydeliggøre sondringen mellem infrastrukturen i henholdsvis metangassystemet og brintsystemet og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Det foreslåede vil endvidere gennemføre gasdirektivets artikel 2, nr. 24.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 6, nr. 7. Efter den foreslåede bestemmelse defineres »brintkvalitet«, som »udtryk for gassens egenskaber, herunder brændværdi, densitet, brintrenhed og forurenende stoffer i overensstemmelse med gældende brintkvalitetsstandarder for brintsystemet«.

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 2, nr. 10.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 6, nr. 8. Efter den foreslåede bestemmelse defineres »brintlagerfacilitet«, som »en facilitet, der anvendes til lagring af brint, herunder a) den del af en brintterminal, der benyttes til lagring, bortset fra den del, der benyttes til produktionsformål og faciliteter, der udelukkende er forbeholdt transmissions- og distributionselskaber, således at de kan udføre deres hverv, og b) store, navnlig underjordiske, brintlagre, bortset fra små, let reproducerbare brintlageranlæg.«

Der er tale om et sprogligt begrebsskift, som har til formål at tydeliggøre sondringen mellem infrastrukturen i henholdsvis metangassystemet og brintsystemet og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Det foreslåede vil endvidere gennemføre gasdirektivets artikel 2, nr. 5.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 6, nr. 9. Efter den foreslåede bestemmelse defineres »brintnet«, som »et net af onshore- og offshore-rørledninger, der benyttes til at transportere brint med henblik på levering af brint til kunder bortset fra forsyning.«

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 2, nr. 21.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 6, nr. 10. Efter den foreslåede bestemmelse defineres »brintsammenkoblingslinje«, som »brintnet, som krydser Danmarks grænse til en medlemsstat med henblik på at forbinde de nationale brintnet, eller brintnet mellem Danmark og et tredjeland op til medlemsstaternes område eller Danmarks søterritorium.«

Gasdirektivets præambelbetragtning 79, præciserer endvidere, at brintsammenkoblingslinjer, som er brintnet, der tjener det vigtige formål at forbinde medlemsstaternes nationale brintnet, bør drives af brinttransmissionsnetoperatører. I særlige og begrænsede tilfælde, når der er fastsat et brintdistributionsnet i den relevante netudviklingsplan, kan brintdistributionsnettet tilsluttes et brinttransmissionsnet i en anden medlemsstat. Såfremt et sådant brintdistributionsnet ikke tillige er tilsluttet et brinttransmissions- eller brintdistributionsnet i den medlemsstat, hvor nettet er beliggende, skal det fortsat drives som et brintdistributionsnet.

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 2, nr. 40.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 6, nr. 11. Efter den foreslåede bestemmelse defineres »brintsystem«, som »et system af infrastrukturer, herunder brintnet, brintlagre og brintterminaler, som indeholder brint af en høj renhedsgrad.«

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 2, nr. 4.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 6, nr. 12. Efter den foreslåede bestemmelse defineres »brintterminal«, som »et anlæg, der anvendes til losning og omdannelse af flydende

brint eller flydende ammoniak til gasformig brint med henblik på tilførsel til brintnettet eller metangassystemet eller flydendegørelse af gasformig brint og lastning heraf, herunder hjælpefunktioner og midlertidig lagring, der er nødvendig for omdannelsesprocessen og den efterfølgende tilførsel til brintnettet, men bortset fra de dele af brintterminalen, som anvendes til lagring.«

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 2, nr. 8.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 6, nr. 13. Efter den foreslåede bestemmelse defineres »brinttransmissionsnet«, som »et rørledningsnet til transport af brint, navnlig et net, som omfatter brintsammenkoblingslinjer, eller som er direkte tilsluttet brintlagre, brintterminaler eller to eller flere brintsammenkoblingslinjer, eller som primært har til formål at transportere brint til andre brintnet, brintlagre eller brintterminaler, uden at dette udelukker muligheden for, at sådanne net har til formål at forsyne kunder, som er direkte tilsluttet.«

Der er tale om et sprogligt begrebsskift, som har til formål at tydeliggøre sondringen mellem infrastrukturen i henholdsvis metangassystemet og brintsystemet og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Det foreslåede vil endvidere gennemføre gasdirektivets artikel 2, nr. 23.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 12

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 5, defineres begrebet »distribution« som transport af gas med behørig gaskvalitet i distributionssystemer med lavt tryk.

Det foreslås i § 6, nr. 5, 2. pkt., at ændre »med behørig gaskvalitet i distributionssystemer« til »i metangasdistributionsystemer«, og at der efter »tryk« indsættes »eller brintdistributionsnet, med henblik på levering af gas til kunder, bortset fra forsyning«.

Det foreslåede vil medføre, at begrebet »distribution« defineres som transport af gas i metangasdistributionsystemer med lavt tryk, eller brintdistributionsnet, med henblik på levering af gas til kunder, bortset fra forsyning.

Der er tale om et sprogligt begrebsskift, som har til formål at tydeliggøre sondringen mellem infrastrukturen i henholdsvis metangassystemet og brintsystemet og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 13

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 6, defineres begrebet »distributionselskab« som enhver fysisk eller juridisk person,

der varetager distribution og er ansvarlig for driften og vedligeholdelsen og om nødvendigt etablering og ændring af selskabets infrastruktur for at sikre, at distributionssystemet på lang sigt kan tilfredsstille en rimelig efterspørgsel efter distribution af gas.

Det foreslås, at der i § 6, nr. 6, 2. pkt., efter »varetager distribution« indsættes »af gas« og at der efter »infrastruktur« indsættes », samt i givet fald dets sammenkoblinger med andre metangas- eller brintsystemer,« og at »distributionssystem« ændres til »metangasdistributionssystemet og brintdistributionsnettet«.

Det foreslåede vil medføre, at begrebet »distributionsselskab« defineres som enhver fysisk eller juridisk person, der varetager distribution af gas og er ansvarlig for driften og vedligeholdelsen og om nødvendigt etablering og ændring af selskabets infrastruktur samt i givet fald dets sammenkoblinger med andre metangas- eller brintsystemer for at sikre, at distributionssystemet på lang sigt kan tilfredsstille en rimelig efterspørgsel efter distribution af gas.

Der er tale om et sprogligt begrebsskift, som har til formål at tydeliggøre sondringen mellem infrastrukturen i henholdsvis metangassystemet og brintsystemet og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 2, nr. 20 og 27.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 14

Gasforsyningsloven indeholder ikke en definition af »faktureringsoplysninger«.

Det foreslås, at § 6, nr. 7, nyaffattes. Efter den foreslåede bestemmelse defineres »faktureringsoplysninger«, som »oplysningerne på en slutkundes regning, bortset fra en betalingsanmodning.«

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 2, nr. 68.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 15

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 9, defineres begrebet »forsyning« som salg, herunder videresalg, af gas, herunder af flydende gas (LNG), til kunder.

Det foreslås i § 6, nr. 9, 2. pkt., at ændre »gas, herunder af flydende gas (LNG)« til »metangas og brint, såsom LNG, brint i form af flydende organiske brintbærere eller flydende brint, og brintderivater, herunder ammoniak eller metanol«.

Det foreslåede vil medføre, at begrebet »forsyning« define-

res som salg, herunder videresalg, af metangas og brint, såsom LNG, brint i form af flydende organiske brintbærere eller flydende brint, og brintderivater, herunder ammoniak eller metanol, til kunder.

Der er tale om et sprogligt begrebsskift, som har til formål at tydeliggøre sondringen mellem infrastrukturen i henholdsvis metangassystemet og brintsystemet og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Det foreslåede vil endvidere gennemføre gasdirektivets artikel 2, nr. 28.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 16

Gasforsyningsloven indeholder ikke en definition af »gas«.

Det foreslås, at § 6, nr. 10, nyaffattes. Efter den foreslåede bestemmelse defineres »gas«, som »metangas af behørig kvalitet eller brint af behørig kvalitet eller en kombination af disse, som i overensstemmelse med gældende gaskvalitetsstandarder og -krav rent teknisk og på sikker vis kan injiceres og transporteres i et metangas- eller brintsystem«.

Det foreslåede vil medføre, at det bliver tydeliggjort, at det overordnede begreb »gas« både kan være metangas af behørig kvalitet eller brint af behørig kvalitet eller en kombination af disse, som i overensstemmelse med gældende gaskvalitetsstandarder rent teknisk og på sikker vis kan injiceres og transporteres i et metangas- eller brintsystem. Dette understøtter lovforslagets formål med at introducere en selvstændig terminologi for henholdsvis brint og metangas, hvor der er behov for det, men samtidig bevarer et samlet begreb, som kan anvendes ved forpligtelser og rettigheder, som både dækker metangas og brint.

Med begrebet behørig kvalitet menes den gaskvalitet, der er fastsat ved national regulering. For metan og brint, som er omfattet af gassikkerhedslovens anvendelsesområde, fastsættes kravene i bekendtgørelsen om gaskvalitet.

Der er tale om et sprogligt begrebsskift, som har til formål at tydeliggøre sondringen mellem infrastrukturen i henholdsvis metangassystemet og brintsystemet og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 17

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 11, defineres begrebet »gasforsyningssikkerhed« som sandsynlighed for, at der er den tilstrækkelige mængde gas til rådighed, tilstrækkelig kapacitet og den nødvendige operationelle funktionalitet i gassystemet til at sikre fuld forsyning af alle danske gasforbrugere.

Det foreslås i § 6, nr. 11, 2. pkt., at ændre »gassystemet« til »metangassystemet og brintsystemet«.

Det foreslåede vil medføre, at begrebet »gasforsyningssikkerhed« defineres som sandsynlighed for, at der er den tilstrækkelige mængde gas til rådighed, tilstrækkelig kapacitet og den nødvendige operationelle funktionalitet i de danske gassystemer til at sikre fuld forsyning af alle danske gasforbrugere.

Der er tale om et sprogligt begrebsskift, som har til formål at tydeliggøre sondringen mellem infrastrukturen i henholdsvis metangassystemet og brintsystemet og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 18

Efter gasforsyningslovens § 2, finder loven anvendelse på transmission, distribution og oplagring af gas, herunder brint. Det betyder, at gasforsyningslovens definitioner i § 6 skal forstås som at omfatte både metangas og brint.

En »lagersystemoperatør« i metangassystemet er defineret i gasforsyningslovens § 6, nr. 21, som enhver fysisk eller juridisk person, der foretager oplagring af metanbaseret gas, og som er ansvarlig for driften af en metanbaseret gaslagerfacilitet. Gasforsyningsloven indeholder imidlertid ikke en definition af en brintlageroperatør.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 6, nr. 22. Efter den foreslåede bestemmelse defineres »gaslagersystemoperatør«, som »enhver fysisk eller juridisk person, der foretager oplagring af gas, og som er ansvarlig for driften af et gaslager.«

Det foreslåede vil medføre, at begrebet »gaslagersystemoperatør« vil kunne rumme funktionen i metangassystemet såvel som brintsystemet i tråd med gasforsyningslovens generelle systematik og formålet om at fremtidssikre reguleringen.

Endelig vil det foreslåede medføre, at begrebet »lagersystemoperatør« ophæves, jf. § 1, nr. 27, samt at gasforsyningslovens § 10 d, ændres, således at det vil fremgå, at Forsyningstilsynet er den certificerende myndighed for gaslagersystemoperatører i metangassystemet i Danmark, jf. § 1, nr. 55 og 56.

Der er tale om et sprogligt begrebsskift, som har til formål at tydeliggøre sondringen mellem infrastrukturen i henholdsvis metangassystemet og brintsystemet og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Det foreslåede vil endvidere gennemføre gasdirektivets artikel 2, nr. 6 og 32.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 19

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 13, defineres begrebet »gasselskab« som enhver fysisk eller juridisk person, der varetager mindst én af følgende funktioner: Produktion, transmission, distribution, forsyning, køb eller oplagring af gas, herunder LNG, og som er ansvarlig for de kommercielle, tekniske eller vedligeholdelsesmæssige opgaver i forbindelse med disse funktioner, men ikke er forbruger.

Det foreslås, at der i § 6, nr. 13, 3. pkt., efter »LNG« indsættes », flydende brint og flydende ammoniak,«.

Det foreslåede vil medføre, at begrebet »gasselskab« defineres som enhver fysisk eller juridisk person, der varetager mindst én af følgende funktioner: Produktion, transmission, distribution, forsyning, køb eller oplagring af gas, herunder LNG og flydende brint og flydende ammoniak og som er ansvarlig for de kommercielle, tekniske eller vedligeholdelsesmæssige opgaver i forbindelse med disse funktioner, men ikke er forbruger.

Der er tale om et sprogligt begrebsskift, som har til formål at tydeliggøre sondringen mellem infrastrukturen i henholdsvis metangassystemet og brintsystemet og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 20

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 14, defineres begrebet »hjelpefunktioner« som alle funktioner, der er nødvendige for adgang til og drift af et transmissions- eller distributionsystem, LNG-faciliteter eller lagre, herunder mængdebalancerings- og blandingsanlæg og anlæg til injicering af inerte gasser, men ikke faciliteter, der udelukkende er forbeholdt transmissionsselskaber, således at de kan udføre deres hverv.

Det foreslås i § 6, nr. 14, 2. pkt., at ændre »transmissions- eller distributionsystem, LNG-faciliteter eller lagre« til »metangastransmissions- eller distributionsystem, brint-transmissionsnet og brintdistributionsnet, eller lagre, eller LNG- eller brintterminaler«.

Det foreslåede vil medføre, at begrebet »hjelpefunktioner« defineres som alle funktioner, der er nødvendige for adgang til og drift af et metangastransmissions- eller distributionsystem eller brintnet, eller lagre, eller LNG- eller brintterminaler, herunder mængdebalancerings- og blandingsanlæg og anlæg til injicering af inerte gasser, men ikke faciliteter, der udelukkende er forbeholdt transmissionsselskaber, således at de kan udføre deres hverv.

Der er tale om et sprogligt begrebsskift, som har til formål at tydeliggøre sondringen mellem infrastrukturen i henholdsvis metangassystemet og brintsystemet og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Det foreslåede vil endvidere gennemføre gasdirektivets artikel 2, nr. 36.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 21

Gasforsyningsloven indeholder ikke en definition af »horisontalt integreret virksomhed«.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 6, nr. 26. Efter den foreslåede bestemmelse defineres »horisontalt integreret virksomhed«, som »en virksomhed, der driver mindst én af følgende former for virksomhed: produktion, transmission, distribution, forsyning eller oplagring af metangas samt en aktivitet, som ikke vedrører metangas.«

Det foreslåede vil medføre en tydeliggørelse af, hvilke virksomheder der er omfattet begrebet »horisontalt integreret virksomhed« og dermed de krav til adskillelse af brintaktiviteter fra transmission eller distribution af metangas eller elektricitet, der foreslås gennemført med § 10 e.

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 2, nr. 44.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 22

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 27, defineres begrebet »ikkebeskyttet gaskunde«, som en gasforbruger, som har et gasforbrug over en årligt fastsat tærskelværdi.

Det foreslås i § 6, nr. 16, 2. pkt., at ændre »gasforbrug« til »metangasforbrug«.

Det foreslåede vil medføre, at begrebet »ikkebeskyttet gaskunde« defineres som en forbruger, som har et metangasforbrug over en årligt fastsat tærskelværdi.

Der er tale om et sprogligt begrebsskift, som har til formål at tydeliggøre sondringen mellem infrastrukturen i henholdsvis metangassystemet og brintsystemet og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 23

Gasforsyningsloven indeholder ikke en definition af »intelligent målersystem«.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 6, nr. 29. Efter den foreslåede bestemmelse defineres »intelligent målersystem« som »et elektronisk system, som kan måle den metangas eller brint, der leveres til systemet, eller den metangas eller brint, der forbruges fra systemet, og give flere oplysninger end en konventionel måler, og som kan sende og modtage

data til informations-, overvågnings- og kontrolformål ved hjælp af en form for elektronisk kommunikation.«

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 2, nr. 44.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 24

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 17, defineres begrebet »klynger« som transmissionssystemer, distributionssystemer, LNG-faciliteter eller lagerfaciliteter omfattet af denne lov, men som ikke er en sammenkoblet del af et system. Derudover systemer koblet sammen i ikke væsentlig grad.

Det foreslås i § 6, nr. 17, 2. pkt., at ændre »Transmissionssystemer, distributionssystemer, LNG-faciliteter« til »Metangastransmissionssystemer, metangasdistributionssystemer, brintnet, LNG- eller brintterminaler«.

Det foreslåede vil medføre, at begrebet »klynger« defineres som metangastransmissionssystemer, metangasdistributionssystemer, brintransmissionsnet, brintdistributionsnet, LNG- eller brintterminaler eller lagerfaciliteter omfattet af denne lov, men som ikke er en sammenkoblet del af et system. Derudover systemer koblet sammen i ikke væsentlig grad.

Der er tale om et sprogligt begrebsskift, som har til formål at tydeliggøre sondringen mellem infrastrukturen i henholdsvis metangassystemet og brintsystemet og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 25

Gasforsyningsloven indeholder ikke en definition af »konventionel måler«, »kulstoffattig brint«, »kulstoffattig gas« eller »kulstoffattige brændsler«.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 6, nr. 31. Efter den foreslåede bestemmelse defineres »konventionel måler«, som »en analog eller elektronisk måler, der ikke både kan sende og modtage data.«

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 2, nr. 69.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 6, nr. 32. Efter den foreslåede bestemmelse defineres »kulstoffattig brint«, som »brint, hvis energiindhold stammer fra ikkevedvarende energikilder, og som opfylder tærsklen for reduktion af drivhusgasemissioner på 70 pct. i forhold til det fossile brændstof, der sammenlignes med for vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som er omhandlet i metoden til vurdering af drivhusgasemissionsbesparelser fra

vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse og fra genanvendt kulstofbrændsel og vedtaget efter artikel 29 a, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder.«

Kulstoffattig brint defineres som brint produceret fra ikke-vedvarende energikilder (f.eks. metangas med CCS, 'blå brint'). Det centrale krav er, at den skal opfylde en drivhusgasemissionsbesparelse på 70 pct. sammenlignet med det fossile brændsel, den erstatter.

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 2, nr. 11, og sikre rammerne for at kunne gennemføre gasdirektivets artikel 9.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 6, nr. 33. Efter den foreslåede bestemmelse defineres »kulstoffattig gas« som »den del af gasformige brændsler, der indgår i genanvendt kulstofbrændsel som defineret i artikel 2, nr. 35), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, samt kulstoffattig brint og syntetiske gasformige brændsler, hvis energiindhold stammer fra kulstoffattig brint, og som opfylder tærsklen for reduktion af drivhusgasemissioner på 70 pct. i forhold til det fossile brændstof, der sammenlignes med, for vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som er omhandlet i metoden vedtaget efter artikel 29a, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder.«

Kulstoffattig gas defineres som den gasformige del af genanvendte kulstofbrændsler og syntetiske gasformige brændsler, hvis energiindhold stammer fra kulstoffattig brint. Ligesom kulstoffattig brint skal den opfylde en tærskel på 70 pct. i drivhusgasemissionsbesparelse.

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 2, nr. 12, og sikre rammerne for at kunne gennemføre gasdirektivets artikel 9.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 6, nr. 34. Efter den foreslåede bestemmelse defineres »kulstoffattige brændsler«, som »genanvendt kulstofbrændsel som defineret i artikel 2, nr. 35), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, samt kulstoffattig brint og syntetiske gasformige og flydende brændsler, hvis energiindhold stammer fra kulstoffattig brint, og som opfylder tærsklen for reduktion af drivhusgasemissioner på 70 pct. i forhold til det fossile brændstof, der sammenlignes med for vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som er omhandlet i metoden vedtaget efter artikel 29a, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder.«

Kulstoffattige brændsler defineres som en overordnet kategori, som omfatter genanvendt kulstofbrændsel, kulstoffattig brint samt syntetiske gasformige og flydende brændsler, hvis

energiindhold stammer fra kulstoffattig brint. Også denne kategori er betinget af en 70 pct. reduktionstærskel.

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 2, nr. 13, og sikre rammerne for at kunne gennemføre gasdirektivets artikel 9.

Definitionerne af hhv. kulstoffattige brændsler, kulstoffattig brint og kulstoffattig gas er centrale for at skabe et fælles sprog for dekarboniserede brændsler på tværs af EU-lovgivningen.

Gennemførelsen af gasdirektivets definitioner af hhv. kulstoffattige brændsler, kulstoffattig brint og kulstoffattig gas i gasforsyningsloven vil medføre, at gasforsyningsloven også vil finde anvendelse på nye kulstoffattige brændsler og deres derivater. På den baggrund vil der kunne fastsætte nærmere regler om certificering af kulstoffattige brændsler ved bekendtgørelse med hjemmel i gasforsyningslovens § 3, hvorefter ministeren inden for lovens område fastsætter regler med henblik på opfyldelse af Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 26

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 19, defineres begrebet »lager«, som et anlæg, der anvendes til oplagring af gas, og som ejes eller drives af et gasselskab, herunder den del af LNG-faciliteter, der benyttes til oplagring, bortset fra den del, der benyttes til produktionsformål, og bortset fra faciliteter, der udelukkende er forbeholdt transmissionselskaber, således at de kan udføre deres hverv.

Det foreslås, at § 6, nr. 19, ophæves.

Der er tale om en konsekvensændring. Den foreslåede bestemmelse medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises således til § 1, nr. 31, vedrørende definitionen af begrebet »metangaslagerfacilitet«.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 27

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 21, defineres begrebet »lagersystemoperatør« som enhver fysisk eller juridisk person, der foretager oplagring af metanbaseret gas, og som er ansvarlig for driften af en metanbaseret gaslagerfacilitet.

Det foreslås, at § 6, nr. 21, ophæves.

Der er tale om en konsekvensændring. Den foreslåede bestemmelse medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises til § 1, nr. 21, vedrørende definitionen af begrebet »gaslagersystemoperatør«.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 28

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 22, defineres begrebet »linepack« som oplagring af gas ved kompression i gastransmissions- og distributionssystemer, men ikke faciliteter, der er forbeholdt transmissionsselskaber, således at de kan udføre deres hverv.

Det foreslås i § 6, nr. 22, 2. pkt., at ændre »gastransmissions-« til »metangastransmissions-«, og at der efter »distributionssystemer« indsættes »eller brintnet«.

Det foreslåede vil medføre, at begrebet »linepack« defineres som oplagring af gas ved kompression i metangastransmissions- og distributionssystemer, men ikke faciliteter, der er forbeholdt transmissionsselskaber, således at de kan udføre deres hverv.

Det foreslåede vil medføre, at det tydeliggøres, at begrebet »linepack« omfatter oplagring af gas ved kompression i både metangas- og brintsystemet.

Der er tale om et sprogligt begrebsskift, som har til formål at tydeliggøre sondringen mellem infrastrukturen i henholdsvis metangassystemet og brintsystemet og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Det foreslåede vil endvidere gennemføre gasdirektivets artikel 2, nr. 7 og 37.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 29

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 23, defineres begrebet »LNG-facilitet« som en terminal, som anvendes til flyden- degørelse af gas eller import, losning og forgasning af LNG, herunder de hjælpefunktioner og de midlertidige lagerfaciliteter, der er nødvendige for forgasningsprocessen og den efterfølgende levering til transmissionssystemet, bortset fra de dele af LNG-terminaler, der benyttes til oplagring.

Det foreslås, at § 6, nr. 38, nyaffattes. Efter den foreslåede affattelse defineres en »LNG-terminal«, som »et anlæg, som anvendes til flydendegørelse af metangas eller import, losning og forgasning af flydendegjort metangas, herunder de hjælpefunktioner og de midlertidige lagerfaciliteter, der er nødvendige for forgasningsprocessen og den efterfølgende levering til metangastransmissionssystemet, bortset fra de dele af LNG-terminaler, der benyttes til oplagring.«

Det foreslåede vil for det første medføre, at begrebet »LNG-facilitet« erstattes af begrebet »LNG-terminal«. Der er tale om et sprogligt begrebsskift, der sker for at tydeliggøre

sondringen mellem metangas og brint og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Det foreslåede vil for det andet medføre, at begrebet »LNG-terminal« defineres som et anlæg, som anvendes til flyden- degørelse af metangas eller import, losning og forgasning af LNG, herunder de hjælpefunktioner og de midlertidige lagerfaciliteter, der er nødvendige for forgasningsprocessen og den efterfølgende levering til metangastransmissionssystemet, bortset fra de dele af LNG-terminaler, der benyttes til oplagring.

Der er tale om et sprogligt begrebsskift, som har til formål at tydeliggøre sondringen mellem infrastrukturen i henholdsvis metangassystemet og brintsystemet og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Det foreslåede vil endvidere gennemføre gasdirektivets artikel 2, nr. 33.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 30

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 1, defineres begrebet »LNG-selskab« som enhver fysisk eller juridisk person, der varetager funktionen med at gøre gas flydende eller med at importere, losse og forgasse LNG.

Det foreslås i § 6, nr. 24, 2. pkt., at ændre »gas« til »metangas«.

Det foreslåede vil medføre, at begrebet »LNG-selskab« defineres som enhver fysisk eller juridisk person, der varetager funktionen med at gøre metangas flydende eller med at importere, losse og forgasse LNG.

Der er tale om et sprogligt begrebsskift, som har til formål at tydeliggøre sondringen mellem infrastrukturen i henholdsvis metangassystemet og brintsystemet og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 31

Gasforsyningsloven indeholder ikke en definition af »metangas«.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 6, nr. 40. Efter den foreslåede bestemmelse defineres »metangas« som »gas, af behørig kvalitet, der primært består af metan, herunder biometan, eller andre gastyper, som teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres i metangassystemet.«

Med begrebet behørig kvalitet menes den gaskvalitet, der er fastsat ved national regulering. For metan og brint, som er omfattet af gassikkerhedslovens anvendelsesområde, fastsættes kravene i bekendtgørelse om gaskvalitet.

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 2, nr. 1.

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 7, defineres et »distributionssystem« som »lavtryksrørledninger med tilhørende nødvendige anlæg til transport af gas med behørig gaskvalitet, men ikke bygasnet.«

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 6, nr. 41. Efter den foreslåede bestemmelse defineres »metangasdistributionsystem« som »lavtryksrørledninger med tilhørende nødvendige anlæg til transport af metangas, men ikke bygasnet.«

Der er tale om et sprogligt begrebsskift, som har til formål at tydeliggøre sondringen mellem infrastrukturen i henholdsvis metangassystemet og brintsystemet og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 19, defineres et »lager« som »et anlæg, der anvendes til oplagring af gas, og som ejes eller drives af et gasselskab, herunder den del af LNG-faciliteter, der benyttes til oplagring, bortset fra den del, der benyttes til produktionsformål, og bortset fra faciliteter, der udelukkende er forbeholdt transmissionsselskaber, således at de kan udføre deres hverv.«

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 6, nr. 42. Efter den foreslåede bestemmelse defineres »metangaslagerfacilitet« som »et anlæg, der anvendes til oplagring af metangas, og som ejes eller drives af et gasselskab, herunder den del af LNG-terminaler, der benyttes til oplagring, bortset fra den del, der benyttes til produktionsformål, og bortset fra faciliteter, der udelukkende er forbeholdt transmissionsselskaber, således at de kan udføre deres hverv.«

Der er tale om et sprogligt begrebsskift, som har til formål at tydeliggøre sondringen mellem infrastrukturen i henholdsvis metangassystemet og brintsystemet og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Det foreslåede vil endvidere gennemføre gasdirektivets artikel 2, nr. 31.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 6, nr. 43. Efter den foreslåede bestemmelse defineres »metangassammenkoblingslinje« som »transmissionslinje, som krydser Danmarks grænse til en anden medlemsstat med det formål at forbinde de nationale transmissionssystemer, eller en transmissionslinje mellem Danmark og et tredjeland op til medlemsstaternes område eller Danmarks søterritorium.«

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 2, nr. 39.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 6, nr. 44. Efter den foreslåede bestemmelse defineres »metangassystem« som »et system af infrastrukturer, herunder rørledninger, LNG-terminaler og lagre for metangas, som benyttes til transport eller lagring af metangas.«

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 2, nr. 3.

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 35, defineres et »transmissionssystem« som »højtryksrørledninger med tilhørende nødvendige anlæg til transport af gas med behørig gaskvalitet, men ikke opstrømsanlæg.«

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 6, nr. 45. Efter den foreslåede bestemmelse defineres »metangastransmissionssystem« som »højtryksrørledninger med tilhørende nødvendige anlæg til transport af metangas med behørig gaskvalitet, men ikke opstrømsanlæg.«

Der er tale om et sprogligt begrebsskift, som har til formål at tydeliggøre sondringen mellem infrastrukturen i henholdsvis metangassystemet og brintsystemet og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 32

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 25, defineres begrebet »opgraderet biogas« som biogas, der opfylder de gældende krav til, at den teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres gennem systemet, jf. § 2, stk. 1.

Det foreslås, at § 6, nr. 25, ophæves.

Der er tale om en konsekvensændring. Den foreslåede bestemmelse medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises således til § 1, nr. 10, vedrørende definitionen af begrebet »biometan«.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 33

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 27, defineres begrebet »opstrømsrørledningsnet« som enhver rørledning eller ethvert net af rørledninger, der drives eller er anlagt, som en del af et olie- eller gasproduktionsanlæg eller anvendes til at lede gas fra et eller flere af sådanne anlæg til et behandlingsanlæg, en behandlingsterminal eller en endelig kystlandingsterminal.

Det foreslås i § 6, nr. 27, 2. pkt., at ændre »gas« til »metangas«.

Det foreslåede vil medføre, at begrebet »opstrømsrørledningsnet« defineres som opstrømsrørledningsnet og tilknyttet behandlingsanlæg på land, der drives samlet.

Der er tale om et sprogligt begrebsskift, som har til formål at tydeliggøre sondringen mellem infrastrukturen i henholdsvis metangassystemet og brintsystemet og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Det foreslåede vil endvidere gennemføre gasdirektivets artikel 2, nr. 16.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 34

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 29, defineres begrebet »system« som alle transmissionssystemer, distributionssystemer, LNG-faciliteter eller lagerfaciliteter, som ejes eller drives af et gasselskab, herunder linepack og selskabets eller tilknyttede selskabers tilknyttede faciliteter, som leverer hjælpefunktioner, der er nødvendige for at give adgang til transmission, distribution og LNG. De enkelte dele af systemet afgrænses over for hinanden ved brug af balanceringszoner og sammenkoblingspunkter.

Det foreslås i § 6, nr. 29, 2. pkt., at ændre »transmissionssystemer, distributionssystemer, LNG-faciliteter eller lagerfaciliteter« til »metangastransmissionssystemer, metangasdistributionssystemer, brintnet, brint- eller metangaslagerfaciliteter, eller LNG- og brintterminaler«.

Det foreslåede vil medføre, at begrebet »system« defineres som alle metangastransmissionssystemer, metangasdistributionssystemer, brintnet, gaslagerfaciliteter, eller LNG- eller brintterminaler, som ejes eller drives af et gasselskab, herunder linepack og selskabets eller tilknyttede selskabers tilknyttede faciliteter, som leverer hjælpefunktioner, der er nødvendige for at give adgang til transmission, distribution, LNG, flydende brint eller flydende ammoniak. De enkelte dele af systemet afgrænses over for hinanden ved brug af balanceringszoner og sammenkoblingspunkter.

Der er tale om et sprogligt begrebsskift, som har til formål at tydeliggøre sondringen mellem infrastrukturen i henholdsvis metangassystemet og brintsystemet og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Det foreslåede vil endvidere gennemføre gasdirektivets artikel 2, nr. 35.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 35

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 31, defineres begrebet »systembruger« som enhver fysisk eller juridisk person, der forsyner eller forsynes fra et system.

Det foreslås i § 6, nr. 31, 2. pkt., at ændre »system« til »metangassystem eller brintsystem«.

Det foreslåede vil medføre, at begrebet »systembruger« defineres som enhver fysisk eller juridisk person, der forsyner eller forsynes fra et metangassystem eller et brintsystem.

Der er tale om et sprogligt begrebsskift, som har til formål at tydeliggøre sondringen mellem infrastrukturen i henholdsvis metangassystemet og brintsystemet og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 2, nr. 31.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 36

Gasforsyningsloven indeholder ikke en definition af »terminaloperatør«.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 6, nr. 52. Efter den foreslåede bestemmelse defineres »terminaloperatør« som »enhver fysisk eller juridisk person, der foretager mindst én af følgende funktioner: a) Flydendegørelse af metangas eller import, losning og forgasning af LNG og er ansvarlig for driften af en LNG-terminal, b) losning og omdannelse af flydende brint eller flydende ammoniak til gasformig brint med henblik på tilførsel til brintnettet eller til metangassystemet eller flydendegørelse og lastning af gasformig brint, og som er ansvarlig for driften af en brintterminal.«

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 2, nr. 9 (brintterminaloperatør) og nr. 34 (LNG-systemoperatør).

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 37

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 33, defineres begrebet »transmission« som transport af gas gennem transmissionssystemer, der hovedsagelig består af højtryksrørledninger, bortset fra opstrømsanlæg og bortset fra den del af højtryksrørledninger, der hovedsagelig anvendes i forbindelse med lokal distribution af gas, med henblik på levering af gas til kunder, men ikke forsyning.

Det foreslås i § 6, nr. 33, 2. pkt., at ændre »transmissionssystemer« til »metangastransmissionssystemer«, »opstrømsanlæg« ændres til »opstrømsledningsnet«, og at der efter »distribution af gas« indsættes »eller transport af gas gennem brinttransmissionsnet«.

Det foreslåede vil medføre, at begrebet »transmission« defineres som »transport af gas gennem metangastransmissionssystemer, der hovedsagelig består af højtryksrørledninger, bortset fra opstrømsledningsnet, og bortset fra den del af højtryksrørledninger, der hovedsagelig anvendes i forbindelse med lokal distribution af gas, eller transport af gas gennem brinttransmissionsnet, med henblik på levering af gas til kunder, men ikke forsyning.«

Der er tale om et sprogligt begrebsskift, som har til formål at tydeliggøre sondringen mellem infrastrukturen i henholdsvis metangassystemet og brintsystemet og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 2, nr. 17.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 38

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 34, defineres begrebet »transmissionsselskab« som enhver fysisk eller juridisk person, der varetager transmission og er ansvarlig for driften, vedligeholdelsen og om nødvendigt etablering og ændring af selskabets infrastruktur for at sikre, at transmissionssystemet på lang sigt kan tilfredsstille en rimelig efterspørgsel efter transmission af gas.

Det foreslås, at der i § 6, nr. 34, 2. pkt., efter »infrastruktur« indsættes »samt i givet fald dets sammenkoblinger med andre metangassystemer eller brintnet«.

Det foreslåede vil medføre, at begrebet »transmissionsselskab« defineres som enhver fysisk eller juridisk person, der varetager transmission og er ansvarlig for driften, vedligeholdelsen og om nødvendigt etablering og ændring af selskabets infrastruktur samt i givet fald sammenkoblinger med andre metangassystemer eller brintnet for at sikre, at transmissionssystemet på lang sigt kan tilfredsstille en rimelig efterspørgsel efter transmission af gas.

Der er tale om et sprogligt begrebsskift, som har til formål at tydeliggøre sondringen mellem infrastrukturen i henholdsvis metangassystemet og brintsystemet og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 39

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 35, defineres begrebet »transmissionssystem« som højtryksrørledninger med tilhørende nødvendige anlæg til transport af gas med behørig gaskvalitet, men ikke opstrømsanlæg.

Det foreslås, at § 6, nr. 35, ophæves.

Der er tale om en konsekvensændring. Den foreslåede bestemmelse medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises således til § 1, nr. 31, vedrørende definitionen af begrebet »metangastransmissionssystem«.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 40

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 36, defineres begrebet »transmissionssystemejer« som enhver fysisk eller juridisk person, der ejer et transmissionssystem.

Det foreslås i § 6, nr. 36, 2. pkt., at ændre »transmissionssystem« til »metangas- eller brinttransmissionssystem«.

Det foreslåede vil medføre, at begrebet »transmissionssystemejer« defineres som enhver fysisk eller juridisk person, der ejer et metangas- eller brinttransmissionssystem.«

Der er tale om et sprogligt begrebsskift, som har til formål at tydeliggøre sondringen mellem infrastrukturen i henholdsvis metangassystemet og brintsystemet og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 41

Gasforsyningsloven indeholder ikke en definition af »vedvarende gas« eller »vertikalt integreret virksomhed«.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 6, nr. 57. Efter den foreslåede bestemmelse defineres »vedvarende gas« som »biogas, herunder biogas, som er blevet opgraderet til biometan og vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse.«

Der henvises i øvrigt til definitionen af »vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse« i § 2, nr. 29, i drivhusgasfortrængningsbekendtgørelsen, hvoraf det fremgår, at vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse er flydende og gasformige brændstoffer, hvis energiindhold stammer fra andre vedvarende energikilder end biomasse.

Der er tale om et sprogligt begrebsskift, som har til formål at tydeliggøre gasforsyningslovens begrebsanvendelse, herunder sammenhæng mellem biogas, biometan og vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse. Det foreslåede medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til § 1, nr. 16 (vedrørende forslag om at nyaffatte definitionen af begrebet gas fra vedvarende energikilder i § 6, nr. 10).

Det foreslåede vil endvidere gennemføre gasdirektivets artikel 2, nr. 2.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 6, nr. 58. Efter den foreslåede bestemmelse defineres »vertikalt integreret virksomhed« som »et gasselskab eller en gruppe af gasselskaber, som den samme person eller de samme personer har ret til direkte eller indirekte at udøve kontrol over, og som driver virksomhed i mindst en af formerne i hver af følgende to kategorier: a) Transmission, distribution, LNG- eller brintterminaldrift eller metangas eller brintoplagring. b) Produktion af eller forsyning med metangas eller brint.«

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 2, nr. 43.

Der henvises endvidere til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 42

Efter gasforsyningslovens § 7, stk. 1, kan en forbruger frit vælge gasleverandør og gasprodukt. Forbrugeren må ikke opkræves gebyr, når forbrugeren skifter gasleverandør. Levering af gas til en forbruger forudsætter, at forbrugeren og gasleverandøren har indgået en aftale om levering af gas.

Gasdirektivets artikel 3, stk. 1, fastsætter, at den enkelte gas- eller brintkunde ud over frit leverandørvalg også skal kunne have flere leverandører på samme tid og kan have mere end én forsyningskontrakt for naturgas eller brint på samme tid, forudsat at den krævede tilslutning og de nødvendige målepunkter er etableret.

Gasdirektivets mulighed er ikke dækket af den gældende § 7, stk. 1, som implementerede en bestemmelse om frit leverandørvalg i gasdirektivet fra 2009.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 7, stk. 2. Efter den foreslåede bestemmelse kan en forbruger for hvert etableret og tilsluttet målepunkt frit indgå aftale med en gasleverandør om levering af gas.

Det foreslåede vil give mulighed for udvidet kundefleksibilitet og konkurrence ved at gøre det muligt for kunder at vælge forskellige gas- eller brintprodukter til forskellige formål. En industrikunde kan eksempelvis vælge at købe metangas til basisdrift via én leverandør, mens grøn brint til dekarboniserede processer købes fra en anden leverandør.

Retten til flere kontrakter vil være betinget af, at forbrugeren har etableret de nødvendige tilslutninger og målepunkter til særskilt afregning.

Det bemærkes, at gasdirektivets artikel 3, stk. 1, omfatter både metanbaseret gas og brint. Begrebet ”gas” i det foreslåede stk. 2 omfatter derfor både metanbaseret gas og brint, i overensstemmelse med lovforslagets definitioner og begrebsanvendelse.

Det bemærkes endvidere, at direktivets artikel 3, stk. 1, anvender begrebet kunde. Da der er tale om en situation, hvor kunden får leveret gas til eget forbrug, er forbrugeren den korrekte term efter gasforsyningsloven.

En forbruger, som fysisk eller juridisk person vil kunne indgå flere forsyningsaftaler, hvis forbrugeren f.eks. ejer eller bruger flere ejendomme med individuelle målepunkter, hvor hvert enkelt målepunkt kan have sin egen leverandør. Dette er i overensstemmelse med gældende praksis, hvor leverandørskift sker for det enkelte målepunkt med udgangspunkt i målepunktets individuelle nummer.

Det foreslåede vil således ikke ændre ved udgangspunktet om, at et forbrugssted består af alle de målepunkter, som er placeret på ét matrikelnummer, men hvor kunden kan vælge, at samtlige målepunkter på flere matrikelnumre, som udgør et skelfællesskab, skal udgøre ét forbrugssted. Hvis der på ét matrikelnummer er flere selvstændige lejemaal med hvert sit målepunkt, udgør hvert lejemaal med tilhørende målepunkt ét forbrugssted. Dette fremgår af Evidas gældende regler for

gasdistribution, som er godkendt af Forsyningstilsynet. Evidas anvender begrebet målersted.

Ansvar for etablering og drift af målepunkter, der muliggør udnyttelse af retten efter det foreslåede stk. 2, påhviler forbrugeren eller dennes operatør.

Det foreslåede vil sikre rammerne for at kunne gennemføre gasdirektivets artikel 3, stk. 1

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 43

Efter den gældende § 7 a, stk. 1, i gasforsyningsloven, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler for at sikre grundlæggende forbrugerrettigheder i aftaler med gasleverandører og distributionsselskaber. Bemyndigelsen er uddybet i stk. 2, nr. 1, som specificerer, at reglerne kan omfatte blandt andet krav til kontraktens indhold, varsling af ændringer, opsigelse, betalingsmetoder og gebyrer for leverandørskift.

Det foreslås, at der i § 7 a, stk. 2, nr. 1, efter »betalingsmetoder,« indsættes »fælles terminologi i kontrakter og resumé af de vigtigste kontraktbetingelser, oplysninger om leverandørskift i brugervenligt format, kollektive skifteordninger,«.

Med den foreslåede ændring udvides bemyndigelsen i § 7 a, stk. 2, nr. 1, til også at omfatte fastsættelse af regler om fælles terminologi i kontrakter og resumé af de vigtigste kontraktbetingelser, oplysninger om leverandørskift i brugervenligt format, kollektive skifteordninger.

Den foreslåede ændring vil medføre en styrkelse af forbrugerbeskyttelsen på gasmarkedet ved at implementere nye krav fra gasdirektivet. Indførelsen af fælles terminologi og et resumé af de vigtigste kontraktbetingelser har til formål at gøre aftaler mere gennemskuelige og lette for forbrugerne at sammenligne tilbud fra forskellige leverandører. Kravet om brugervenlig formatering af oplysninger om leverandørskifte skal gøre processen mere overskuelig og tilgængelig. Endelig vil bemyndigelsen skabe rammerne for at kunne fastsætte regler for kollektive skifteordningers grundlag for, at forbrugere kan gå sammen om at opnå bedre vilkår, hvilket fremmer konkurrencen på markedet. Ændringen giver ministeren den nødvendige bemyndigelse til at sikre, at disse nye forbrugerrettigheder bliver gennemført.

Det foreslåede vil sikre rammerne for at kunne gennemføre gasdirektivets artikel 11 og 12.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 44

Efter den gældende § 7 b i gasforsyningsloven kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler, der forpligter gasleverandører til at give forbrugerne faktureringsoplys-

ninger og adgang til forbrugsdata. Det følger ligeledes af gasforsyningslovens § 42 a, stk. 4, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om oplysninger ved fakturering. De gældende krav er uddybet i bekendtgørelse nr. 209 af 7. marts 2023 om gasselskabernes fakturering og specificering af omkostninger over for modtagere af transport- og energiydelser, som fastsætter regler for bl.a. fakturaens indhold, frekvens og adgang til data.

Ifølge gasforsyningslovens § 49, stk. 1, nr. 6, kan den, der undlader at efterkomme påbud eller forbud efter loven, herunder påbud om at berigtige et ulovligt forhold, straffes med bøde.

Loven indeholder ikke specifikke krav om, at forbrugere skal oplyses om sammensætningen af energikilder i den leverede gas. Den nuværende regulering fokuserer primært på forbrugers ret til at modtage oplysninger om eget forbrug og fakturering, men stiller ikke krav om gennemsigtighed i forhold til gassens oprindelse og miljøpåvirkning.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 7 b, stk. 1. Efter den foreslåede bestemmelse skal forbrugere modtage oplysninger om anvendelsen af energikilder i den leverede gas i det seneste år. Når det kan påvises, at oplysninger, der er givet i medfør af 1. pkt., og regler, der er fastsat efter stk. 2, er urigtige eller vildledende, kan klima-, energi- og forsyningsministeren påbyde den, der har udarbejdet oplysningerne, at berigtige forholdene.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den, der har udarbejdet oplysningerne, kan påbydes at berigtige oplysninger, hvis det påvises, at oplysninger, som skal gives efter regler fastsat i medfør af stk. 2, er urigtige eller vildledende. Bestemmelsen skal sikre, at mærkningsordningens oplysninger er korrekte og troværdige for forbrugere.

Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, vil manglende efterlevelse af påbud efter loven straffes med bøde, jf. gasforsyningslovens § 49, stk. 6.

Efter det foreslåede stk. 2, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte nærmere regler om stk. 1, 1. pkt., herunder at forbrugere skal modtage en årlig opgørelse over sammensætningen af energikilderne, og at forbrugere skal have adgang til oplysninger om miljøpåvirkninger af energikilder ved henvisning til eksisterende, offentligt tilgængelige kilder.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, at forbrugere skal modtage oplysninger om anvendelsen af energikilder i den leverede gas i det seneste år. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at forbrugere skal modtage en årlig opgørelse over sammensætningen af energikilderne, og at forbrugere skal have adgang til oplysninger om miljøpåvirkninger af energikilder ved henvisning til eksisterende, offentligt tilgængelige kilder.

Den foreslåede bestemmelse vil kunne medføre øgede krav

om gennemsigtighed for at styrke forbrugernes bevidsthed om deres energiforbrug og dets miljømæssige konsekvenser.

Efter det foreslåede stk. 3, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om, at oplysninger om andelen af gas fra vedvarende gas og kulstoffattig gas som nævnt i stk. 2 skal meddeles af gasleverandøren for den enkelte levering eller på anden måde.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre at, ministeren vil kunne fastsætte regler om, at gasforbrugere skal modtage en årlig opgørelse over sammensætningen af energikilderne i den gas, leverandøren har leveret det seneste år. Opgørelsen vil typisk skulle indeholde oplysninger om andelen af vedvarende gas (f.eks. biogas) og kulstoffattig gas i den samlede gasblanding.

Efter det foreslåede vil ministeren endvidere kunne fastsætte regler om, at forbrugere skal have adgang til oplysninger om miljøpåvirkninger af de anvendte energikilder. Gasdirektivet kræver, at der som minimum oplyses om CO₂-emissioner. For at undgå unødige administrative byrder for gasleverandørerne, lægger bestemmelsen op til, at oplysningerne kan stilles til rådighed ved at henvise til eksisterende, offentligt tilgængelige kilder, f.eks. på en hjemmeside eller i en offentliggjort rapport.

Bemyndigelsen forventes udnyttet til at fastsætte regler ved bekendtgørelse, der nærmere fastlægger kravene til oplysningernes format, indhold og den måde, hvorpå de skal stilles til rådighed for gasforbrugere. Som led i dette foreslås det, at opgørelsen struktureres på samme måde, som det kendes fra elområdet, om en generel deklaration, hvor Energinet redegør enten i tekst eller ved grafik, for restenergimikset, og en individuel deklaration, hvor gasleverandøren gør rede for indholdet af gasleverancen på produktniveau.

Med den foreslåede bestemmelse, kan klima-, energi- og forsyningsministeren endvidere fastsætte regler om, at oplysninger om andelen af gas fra vedvarende gas og kulstoffattig gas som nævnt i stk. 2 skal meddeles af gasleverandøren for den enkelte levering eller på anden måde.

Den foreslåede bemyndigelse vil give en fleksibel ramme, der gør det muligt at tilpasse oplysningspligten til den teknologiske udvikling og markedets behov.

Den foreslåede bemyndigelse vil f.eks. kunne anvendes til at fastsætte regler om, at en gasleverandør, der tilbyder et specifikt grønt gasprodukt, skal kunne oplyse om dette ved den enkelte levering eller på forbrugers løbende regninger, frem for blot i en årlig opgørelse. Dette giver mulighed for mere dynamisk og målrettet kommunikation, som kan understøtte forbrugernes incitament til at vælge mere klimavenlige gasprodukter.

Det foreslåede vil sikre rammerne for at kunne gennemføre gasdirektivets artikel 16 og Bilag I.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.7. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 45

(Til § 7 e)

Danmark har et fuldt liberaliseret detailmarked for gas. Gasleverandørerne kan således selv fastsætte den pris, til hvilken de leverer gas til kunderne.

Gasforsyningsloven følger dermed udgangspunktet i gasdirektivets artikel 4, stk. 1, om markedsbaserede forsyningspriser. Der findes ganske få undtagelser til dette udgangspunkt, bl.a. det såkaldte leveringspligtprodukt i gasforsyningslovens § 39 c og d. Der findes ikke i den gældende gasforsyningslov bemyndigelse til, at ministeren kan fastsætte regler om fastsættelsen af priser for gaslevering.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 7 e. Efter den foreslåede bestemmelse, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om fastsættelsen af priser for gaslevering af metangas i tilfælde af en gaspriskrise.

Bestemmelsen skal give mulighed for at sikre danske gaskunder i tilfælde af ekstreme prisudsving ved fastsættelse af priser for levering af metangas.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der kan fastsættes regler om fastsættelsen af priser for gaslevering til husholdningsforbrugere, små- og mellemstore virksomheder og væsentlige sociale tjenester som defineret i artikel 2, nr. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om foranstaltninger til opretholdelse af gasforsynings sikkerheden i tilfælde af at Rådet har erklæret en naturgaspriskrise i overensstemmelse med gasdirektivets artikel 5.

Det foreslås, at klima-, energi- og forsyningsministerens hjemmel til at fastsætte regler om fastsættelsen af priser for gaslevering afgrænses af markedsdirektivets bestemmelser i artikel 5, og derfor kun i helt særlige situationer.

Det er fortsat hensigten, at gasmarkedets grundlæggende prismekanismer bør opretholdes, også i tilfælde af kraftige stigninger i detailpriserne på gas. I tilfælde af at en gaspriskrise erklæres, bør der som udgangspunkt gøres brug af støtteordninger til erhvervslivet og husholdninger i stedet for offentlige indgreb i prisfastsættelsen som følge af regulerede priser i andre EU-lande.

Erklæring af en regional eller EU-dækkende gaspriskrise vil kunne få betydning for dansk konkurrenceevne, da regulerede priser i andre EU-lande kan virke konkurrenceforvridende for danske virksomheder.

Den foreslåede bestemmelse vil således give mulighed for hurtigt at kunne reagere i tilfælde af, at det viser sig nødvendigt.

Den foreslåede bestemmelse forventes at medføre, at en eventuel støtteudmøntning vil kunne administreres af Evida

i forbindelse med fakturering af transportydelsen, og at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler herom.

Det foreslåede vil sikre rammerne for at kunne gennemføre gasdirektivets artikel 5.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.8. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

(Til § 7 f)

Der findes ikke en definition af sårbare gaskunder i gasforsyningsloven. Det skyldes, at Danmark historisk set har holdt energipolitik og socialpolitik adskilt.

Den gældende gasforsyningslov indeholder ikke en definition af sårbare gaskunder eller en hjemmel for ministeren til at fastsætte regler om denne kundegruppe. Loven indeholder generelle forbrugerbeskyttelsesregler, herunder bestemmelser om forbrugerens ret til en kontrakt, faktureringsoplysninger og regler for afbrydelse af gasforsyningen for husholdningsforbrugere. Disse regler gælder for alle forbrugere og tager ikke specifikt højde for de særlige udfordringer, som sårbare kunder kan stå over for. Der eksisterer således ikke i dag et særskilt retsgrundlag for at målrette beskyttelsesforanstaltninger mod en specifikt defineret gruppe af sårbare gaskunder.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 7 f. Efter den foreslåede bestemmelse kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om, hvem der skal anses som sårbare gaskunder, samt aktiviteter og tiltag, hvorved sårbare gaskunder prioriteres.

Gasdirektivet stiller krav om, at hver medlemsstat fastsætter en definition af sårbare kunder. Definitionen vil skulle anvendes i forbindelse med gennemførelsen af en række valgfri og obligatoriske beskyttende foranstaltninger, som er målrettet denne gruppe, såsom foranstaltninger der skal forhindre afbrydelse af forsyningen til sårbare kunder.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om en definition af sårbare kunder og regler om en række beskyttende foranstaltninger, som er målrettet denne gruppe.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at gruppen af sårbare kunder kan håndteres administrativt hensigtsmæssigt.

Sårbare kunder skal i denne sammenhæng forstås som en delmængde af husholdningsforbrugere og kun denne kundetype, dvs. kunder eller forbrugere, som køber metangas til eget forbrug og hovedsageligt husholdningsforbrug, jf. gasforsyningslovens § 6, stk. 1, nr. 8 og 15.

Hermed forstås husholdningsforbrugere, som anvender gas til opvarmningsformål, såsom rumvarme og varmt brugsvand, og ikke husholdningsforbrugere, som alene anvender gas fra metangassystemet til et gaskomfur eller andre anvendelsesformål.

Bemyndigelsen vil for det første blive anvendt til at udstede regler, der fastlægger en klar definition af, hvem der skal betragtes som en sårbar gaskunde. Definitionen vil kunne baseres på forskellige kriterier, såsom økonomiske forhold, helbredstilstand, alder eller andre faktorer, der kan medføre en forhøjet risiko for energifattigdom eller alvorlige konsekvenser ved afbrydelse af forsyningen.

For det andet vil bemyndigelsen give ministeren mulighed for at fastsætte regler om konkrete aktiviteter og tiltag til beskyttelse af sårbare kunder. Dette kan eksempelvis omfatte indførelse af skærpede procedurer forud for en eventuel afbrydelse af gasforsyningen, krav til gasleverandører om at tilbyde særlige betalingsordninger eller et midlertidigt forbud mod afbrydelse i kritiske perioder, f.eks. i vinterhalvåret. Ved at udforme reglerne i en bekendtgørelse opnås den nødvendige fleksibilitet til løbende at kunne tilpasse definitionen og beskyttelsesforanstaltningerne til samfundsudviklingen og udviklingen på energimarkedene. Med forslaget skabes der således et klart og målrettet retsgrundlag for at beskytte de mest udsatte gaskunder.

Aktiviteter og tiltag skal forstås bredt, og klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om teknisk bistand, såsom telefon- eller internet-hotlines, rådgiverbesøg, kontaktpunkter og lignende. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om forbruger- og informationsaktiviteter, herunder f.eks. informationskampagner via tv og internet, fysisk materiale, der oplyser om fordelene ved energieffektivitet, offentliggørelse af data om energiforbrug, energikilder og energieffektivitet eller krav til detaljeret information om energiregninger. Ministeren kan også fastsætte aktiviteter om støttefinansiering og andre finansielle redskaber, herunder offentligt tilskud til husholdninger til gennemførelse af energieffektiviseringsforanstaltninger, offentlige garantiordninger, der reducerer risikoen for finansielle institutioner ved at yde lån til energieffektivitetsprojekter, samt støtte til pilotprojekter, der tester og demonstrerer nye løsninger inden for energieffektivitet.

Bestemmelsen vil sikre rammerne for at kunne gennemføre gasdirektivets artikel 26 og 28.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.9. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

(Til § 7 g)

Gasforsyningsloven indeholder ikke en bestemmelse om intelligente målersystemer. Udbredelsen af såkaldte intelligente målersystemer, dvs. målersystemer, som er i stand til at sende og modtage information for såvel det metanbaserede system og brintsystemet, er ikke reguleret i dansk ret.

Der eksisterer time-aflæste målersystemer for det metanbaserede system for kunder, som har et årligt forbrug på 300.000 kubikmeter eller derover. Udbredelsen af denne målerstype er ikke reguleret ved lov, men følger af Evidas distributionsbetingelser.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 7 g. Efter det foreslåede *stk. 1*, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om indførelsen og udbredelsen af intelligente målersystemer fordelt på metangassystemet og brintsystemet, herunder om at indførelsen og udbredelsen af intelligente målersystemer skal ske på baggrund af en cost-benefit-analyse, som foretages for forskellige kategorier af kunder.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en eventuel beslutning om en systematisk udrulning af intelligente målersystemer skal træffes på baggrund af en samfundsøkonomisk cost-benefit-analyse. Analysen skal vurdere de langsigtede omkostninger og fordele for markedet og de enkelte forbrugere ved en udrulning.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere medføre, at ministeren kan udstede en bekendtgørelse, der fastsætter rammerne for det videre arbejde med resultaterne af cost-benefit-analysen, og derigennem træffe beslutning om, hvilke kundekategorier skal omfattes af udrulningen.

Det forventes endvidere, at indførelsen af intelligente målersystemer alene omfatter fremtidige installationer, og at der tages højde for ældre intelligente målersystemer, som allerede er installeret eller for projekter påbegyndt forud for 4. august 2024.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om overgangstilfælde.

Det foreslåede vil sikre rammerne for at kunne gennemføre gasdirektivets artikel 17 og 18.

Efter det foreslåede *stk. 2*, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om funktionskrav og tekniske krav til intelligente målersystemer.

Direktivet opstiller en række minimumskrav til målersystemernes funktionalitet.

Den foreslåede bestemmelse forventes anvendt til at fastsætte specifikke krav til målerne for metangassystemet. Det kan f.eks. omfatte krav om, at målerne skal kunne levere data om faktisk forbrug i næsten realtid, understøtte fjernaf-læsning, sikre databeskyttelse og sammenhæng på tværs af systemer samt give forbrugerne let adgang til egne data. Udmøntningen af bemyndigelsen skal sikre, at forbrugerne får et reelt redskab til at overvåge og styre deres energiforbrug og at målerne understøtter et effektivt og velfungerende energimarked.

Det foreslåede vil sikre rammerne for at kunne gennemføre gasdirektivets artikel 17, stk. 3 og 19.

Efter det foreslåede *stk. 3*, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om retten til at få installeret en intelligent måler, hvis intelligente målere ikke indføres systematisk.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at ministeren vil

kunne fastsætte regler om, hvordan individuelle forbrugere, der ønsker fordelene ved en intelligent måler, kan få adgang til teknologien, selvom en bred udrulning ikke vurderes at være samfundsøkonomisk rentabel. Bemyndigelsen forventes anvendt til at fastsætte regler for denne rettighed, herunder vilkår for installation og eventuel fordeling af omkostninger, således at betingelserne er rimelige og gennemskuelige for forbrugeren.

Der er ikke tiltænkt en overførelse af beføjelser fra erhvervsministeren til klima-, energi- og forsyningsministeren i forhold til at fastsætte regler om anvendelse og tilgængeliggørelsen af målersystemer, herunder disse systemers nøjagtighed og overensstemmelse med øvrige mærkningsordninger.

Det foreslåede vil sikre rammerne for at kunne gennemføre gasdirektivets artikel 20.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

(Til § 7 h)

Efter gældende ret er klima-, energi- og forsyningsministeren ikke bemyndiget til at fastsætte detaljerede regler for den nye aktørtype "aktive kunder".

Der kendes ligeledes i dag ikke eksempler på aktive kunder i Danmark, der sælger deres egenproduceret biometan via metangassystemet, da kunden primært skal være forbruger, jf. den foreslåede definition af "aktiv kunde".

Da det er en betingelse i direktivets artikel 15, at den aktive kunde skal sælge sin egenproducerede vedvarende metangas via metangassystemet, vil der være tale om biometan, dvs. biogas, der er opgraderet, så det opfylder de gældende krav til, at den teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres i metangassystemet.

De virksomheder, der i dag producerer biometan, er energiproducenter, og har biometan som deres primære aktivitet, og falder derfor uden for definitionen af en "aktiv kunde". De landmænd, der f.eks. har biogasproduktion som en sideaktivitet, vil normalvis have udskilt biometanproduktionen i særskilt selskab, hvorfor det også i de tilfælde som udgangspunkt vil udgøre selskabets primære aktivitet, og ellers vil der være tale om egetforbrug af rå biogas.

Det foreslås at der indsættes en ny § 7 h. Efter den foreslåede bestemmelse kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om aktive kunder, herunder om individuelle aktive kunder, om grupper af forbrugere, der handler i fællesskab, om hvad der anses for den aktive kundes eget område i forbindelse med egenproduceret biometan, om aktive kunders balanceansvar, og om aktive kunders deltagelse i metangasmarkeder og i fleksibilitets- eller energieffektivitetsordninger.

Med den foreslåede bemyndigelse vil ministeren kunne udmontere en nærmere ramme for aktive kunder og bl.a. fastsætte

regler, der præciserer, hvad der udgør en aktiv kundes eget område, herunder regler, der regulerer individuelle aktive kunder og aktive kunder, der handler i fællesskab, forskelligt, regler for aktive kunders balanceansvar, og aktive kunders deltagelse i markeder for metangas samt i fleksibilitets- og energieffektivitetsordninger, samt regler for de aktive kunder, der ejer lagerfaciliteter, hvori der lagres biometan.

Det foreslåede vil sikre rammerne for at kunne gennemføre gasdirektivets artikel 15.

Det henvises i øvrigt til bemærkningerne vedr. definitionen af en aktiv kunde, jf. § 1, nr. 8, samt pkt. 3.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

(Til § 7 i)

Det fremgår af gasforsyningslovens § 18, at der gælder tredjepartsgang til systemet på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende vilkår, således at systembrugere mod betaling som det klare udgangspunkt har ret til at få adgang til systemet. Imidlertid er der ikke fastsat begrænsninger for aftalefriheden med hensyn til kontraktens løbetid. Dansk ret indeholder således ingen bestemmelser, der regulerer den maksimale varighed af forsyningskontrakter for metangas.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 7 i. Efter det foreslåede stk. 1, kan langtidskontrakter om levering af vedvarende gas og kulstoffattig gas indgås, såfremt de bidrager til dekarbonisering.

Dokumentation af dekarbonisering kan f.eks. ske ved oprindelsesgrantier, som dokumenterer, at en given andel eller mængde af energi er produceret fra vedvarende energikilder.

Med langtidskontrakter forstås gasforsyningskontrakter på mere end ét år.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at forbuddet i stk. 2 ikke utilsigtet hæmmer markedet for vedvarende og kulstoffattig gas, der bidrager til dekarboniseringen, hvorfor bestemmelsen skaber klarhed over, at disse typer af kontrakter gerne må indgås.

Efter det foreslåede stk. 2, må langtidskontrakter om levering af fossil metangas med uformindsket kulstofudledning ikke indgås med en varighed, der strækker sig ud over udgangen af den 31. december 2049.

Formålet med bestemmelsen er at understøtte omstillingen til mere vedvarende gas og kulstoffattig gas.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der ikke kan indgås langtidskontrakter om levering af fossil metangas med uformindsket kulstofudledning, hvis kontraktens løbetid strækker sig ud over den 31. december 2049.

Forbuddet omfatter alene kontraktens løbetid og indebærer ikke et krav om opsigelse af eksisterende kontrakter, der er indgået før bestemmelsens ikrafttræden.

Bestemmelsen retter sig mod langtidskontrakter om levering af fossil metangas. Dette betyder, at bestemmelsens forbud omfatter kontrakter vedrørende køb af gas, men ikke kontrakter vedrørende transport af gas, idet køb af gas og transport af gas er to forskellige ydelser. Det vil eksempelvis betyde, at kontrakter om transport af metangas i Baltic Pipe fra Norge til Polen ikke er omfattet af forbuddet.

Det foreslåede vil medføre, at indgåelse af forsyningskontrakter for metan, herunder deres maksimale varighed, reguleres.

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 31, stk. 3.

Efter det foreslåede *stk. 3*, fører Forsyningstilsynet tilsyn med, at langtidskontrakter som nævnt i *stk. 2* ikke indgås med en længere varighed end tilladt.

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 78, stk. 1, litra s.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 46

Det fremgår af § 9, stk. 2, at transmissionsselskabers, transmissionssystemejerers, systemoperatørers og distributions-, lager- og forsyningselskabers øvrige omkostninger påhviler de systembrugere, der modtager selskabets ydelser, og opkræves gennem det enkelte selskabs tariffer.

Det foreslås i § 9, *stk. 2*, at ændre »lager- og forsyningselskabers« til »lager-, terminal- og forsyningselskabers«.

Den foreslåede ændring medfører en tydeliggørelse af sondringen mellem metangas og brint, og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. og 3.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 47

Det følger af gasforsyningslovens § 10, stk. 1, at transmissions-, distributions-, lager- og LNG-virksomhed kun kan udøves efter bevilling. Bestemmelsen indeholder således en udtømmende opstilling af de gasinfrastrukturaktiviteter, der kræver en forudgående tilladelse fra myndighederne for at kunne blive udført lovligt, dog med undtagelse af virksomhed, der varetages af Energinet eller Energinets helejede datterselskaber, der i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet, udøves uden bevilling, jf. gasforsyningslovens § 10, stk. 3. Efter gasforsyningsloven § 49, stk. 1, nr. 1, straffes den, der driver distributions-, transmissions-, lager- og LNG-virksomhed efter § 10 uden bevilling med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Det foreslås i § 10, *stk. 1*, § 30, *stk. 2*, og § 49, *stk. 1, nr. 1*,

at ændre »lager- og LNG-virksomhed« til »lager-, LNG- og brintterminalvirksomhed«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at brintterminalvirksomhed tilføjes til opstillingen af bevillingspligtig virksomhed i gasforsyningslovens § 10, stk. 1. Ændringen vil medføre, at etablering og drift af brintterminalvirksomhed fremover vil kræve en bevilling fra klima-, energi- og forsyningsministeren på lige fod med de øvrige typer af gassystemer, der er opført i bestemmelsen.

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 73.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. og 3.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 48

Efter gasforsyningslovens § 10, stk. 1 og 2, kan transmissions-, distributions-, lager- og LNG-virksomhed, herunder virksomhed i klynger, kun udøves efter bevilling, som meddeles af klima-, energi- og forsyningsministeren. Virksomhed, der varetages af Energinet eller Energinets helejede datterselskaber i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet, udøves dog uden bevilling, jf. gasforsyningslovens § 10, stk. 3. Gasforsyningslovens § 10, stk. 4, giver ministeren mulighed for at fastsætte regler om betaling for myndighedsbehandling.

Loven indeholder dog ikke i dag en specifik bemyndigelse til ministeren til at fastsætte nærmere regler om selve tilladelsesprocessen for de bevillingspligtige aktiviteter, herunder om tidsfrister for myndighedernes sagsbehandling eller udpegning af et specifikt kontaktpunkt for ansøgere vedrørende gasinfrastruktur.

Etablering af den type anlæg og infrastruktur, der er omfattet af § 10, stk. 1, kræver ud over selve bevillingen typisk godkendelser efter anden lovgivning, såsom planloven, miljøvurderingsloven, naturbeskyttelsesloven og byggeloven, og involverer ofte flere forskellige myndigheder. Energistyrelsen er udpeget som et kontaktpunkt for VE-projekter, der vejleder om godkendelsesprocesser for bl.a. biogas- og brintproduktion, og forvaltningslovens almindelige vejledningspligt gælder for ansøgninger efter gasforsyningsloven.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 10, *stk. 5*. Efter den foreslåede bestemmelse kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om tilladelsesprocessen for etablering og drift af metangaslagerfaciliteter, LNG-terminaler, brinttransmissionsnet, brintdistributionsnet, brintlagerfaciliteter og brintterminaler, herunder regler om tidsfrister for myndighedernes sagsbehandling og udpegning af et kontaktpunkt, der vejleder ansøgere om processen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ministeren vil kunne udstede regler, der strømliner og effektiviserer processerne, herunder ved at fastsætte bindende tidsfrister for myndighedernes samlede sagsbehandling i overensstemmelse med direktivets krav om en maksimal sagsbehandlingstid

på to år med mulighed for ét års forlængelse under særlige omstændigheder og under hensyntagen til de i direktivet nævnte muligheder for at sætte fristen i bero.

Den foreslåede bemyndigelse vil give ministeren mulighed for formelt at kunne udpege et kontaktpunkt, der kan vejlede ansøgere om hele tilladelsesprocessen på tværs af relevant lovgivning og involverede myndigheder i tråd med direktivets formål om at mindske kompleksitet og øge gennemsigtighed og effektivitet.

Den foreslåede bemyndigelse vil give fleksibilitet til, at reglerne administrativt kan tilpasses den strukturelle udvikling og praktiske erfaringer samt koordineres med relevant ressource-lovgivning, navnlig på miljøområdet.

Anvendelsesområdet for regler udstedt i medfør af bemyndigelsen er afgrænset i overensstemmelse med direktivets artikel 8, således at det omfatter metangaslagerfaciliteter og LNG-terminaler samt brinttransmissionsnet, brintdistributionsnet, brintlagerfaciliteter og brintterminaler, der kræver bevilling efter § 10, stk. 1, men undtager aktiviteter varetaget af Energinet (som ikke kræver bevilling) og anlæg omfattet af VE III-direktivets regler om tilladelser, såsom biogasanlæg, herunder opgraderingsanlæg til biometan.

Det bemærkes endvidere, at brintproduktionsanlæg (elektrolyseanlæg) ikke er omfattet af bevillingskravet i § 10, stk. 1, og derfor falder uden for anvendelsesområdet for den foreslåede bemyndigelse, selvom de nævnes i direktivets artikel 8. Den nye bemyndigelse ændrer ikke på den eksisterende bemyndigelse i § 10, stk. 4, til at fastsætte regler om betaling for myndighedsbehandlingen.

Med den foreslåede bestemmelse i § 10, stk. 5, vil klima-, energi- og forsyningsministeren endvidere kunne fastsætte regler om en række generelle myndighedsforpligtelser i overensstemmelse med gasdirektivets krav. Der er tale om forpligtelser, som ikke kræver hjemmel i lov for at kunne gennemføres. Således stiller gasdirektivet f.eks. krav om offentliggørelse af kriterier og procedurer for bevillinger, hvilket kan udmøntes som led i god forvaltningsskik, herunder at der tages højde for projektets betydning for de indre markeder for metangas og brint, hvilket er et generelt hensyn i forhold til behovsvurderingen ved godkendelse af ny infrastruktur. At godkendelser skal gives på objektive og ikkediskriminerende kriterier følger desuden af almindelige forvaltningsretlige grundsætninger. Princippet om energieffektivitet først er indført generelt for gasforsyningen. Ligeledes er myndighedsforpligtelsen om afrapportering til Europa-Kommissionen om begrundelsen for afslag på bevillinger ikke noget, der kræver hjemmel i lov.

Det foreslåede vil sikre rammerne for at kunne gennemføre gasdirektivets artikel 8.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.10. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 49

Det følger af gasforsyningslovens § 10 a, 1. pkt., at bl.a. lager- og LNG-selskaber vedligeholder og om- og udbygger systemet i forsyningsområdet i fornødent omfang. Efter § 18, stk. 3, kan bl.a. lager- og LNG-selskaber nægte adgang til systemet i henhold til stk. 1. Efter § 45 a, stk. 1, skal bl.a. lager- og LNG-selskaber meddele andre transmissions-, distributions-, lager- og LNG-selskaber tilstrækkelige oplysninger til at sikre, at transport og oplagring af gas kan foregå på en måde, der er forenelig med en sikker og effektiv drift af det sammenkoblede system. Efter § 45 a, stk. 2, skal bl.a. lager- og LNG-selskaber give systembrugerne de oplysninger, der er nødvendige for at få effektiv adgang til og sikre effektiv udnyttelse af systemet. Efter § 45 b, stk. 1, skal gasleverandører sørge for, at relevante data om alle transaktioner vedrørende kontrakter med bl.a. lager- og LNG-selskaber om levering af gas er til rådighed for Forsyningstilsynet, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og Europa-Kommissionen i mindst 5 år med henblik på opfyldelsen af deres opgaver. Efter § 46, stk. 1, skal bl.a. lager- og LNG-selskaber behandle forretningsmæssigt følsomme oplysninger, som de modtager under udøvelsen af deres virksomhed, fortroligt og forhindre, at oplysninger om egne aktiviteter, som kan være forretningsmæssigt fordelagtige, bliver videregivet på en diskriminerende måde. Efter § 46, stk. 3, 1. pkt., må bl.a. lager- og LNG-selskaber ikke i forbindelse med det pågældende selskabs eller tilknyttede eller associerede selskabers køb og salg af gas misbruge oplysninger, som de har fået fra tredjepart i forbindelse med tildeling af eller forhandling om adgang til systemet.

Det foreslås i § 10 a, 1. pkt., § 18, stk. 3, to steder i § 45 a, stk. 1, i § 45 a, stk. 2, § 45 b, stk. 1, og § 46, stk. 1 og 3, 1. pkt., at ændre »lager- og LNG-selskaber« til »lager-, LNG- og brintterminalselskaber«.

Den foreslåede ændring medfører, at brintterminalselskaber omfattes af den række af selskaber, der er omfattet af forpligtelserne efter gasforsyningslovens § 10 a, 1. pkt., § 18, stk. 3, to steder i § 45 a, stk. 1, i § 45 a, stk. 2, § 45 b, stk. 1, og § 46, stk. 1 og 3, 1. pkt.

Det foreslåede vil endvidere medføre en tydeliggørelse af sondringen mellem infrastrukturen i henholdsvis metangas-systemet og brintsystemet, dels en gennemførelse af gasdirektivets definitioner.

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 50, stk. 1, litra a.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. og 3.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 50

Det følger af gasforsyningslovens § 10 a, at transmissions-selskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og LNG-selskaber skal vedligeholde og om- og udbygge systemet i forsyningsområdet i fornødent omfang. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Det foreslås, at der i § 10 a, 1. pkt., efter »omfang« indsættes », jf. dog § 18, stk. 7«.

Det foreslåede vil medføre, at selskabernes forpligtelse efter § 10 a modificeres således, at nødvendige udbygninger skal foretages, såfremt dette er rentabelt eller en potentiel kunde er villig til at betale for dem, jf. dog § 19, vedrørende nedlukning for så vidt angår metangassystemet.

Det foreslåede vil delvist gennemføre gasdirektivets artikel 38, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 51

Efter gasforsyningslovens § 10 a, 1. pkt., skal transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og LNG-selskaber vedligeholde og om- og udbygge systemet i forsyningsområdet i fornødent omfang. 2. pkt. bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte nærmere regler herom.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 10 a, 2. pkt. Efter den foreslåede bestemmelse skal opgaver i brintsystemet efter 1. pkt., udføres i tæt samarbejde med sammenkoblede og tilstødende transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører og distributionsselskaber med henblik på at optimere placeringen af produktionen og anvendelsen af brint på grundlag af en netudviklingsplan, jf. § 12, stk. 1, nr. 7.

Den foreslåede ordning vil medføre, at opgaver inden for brintsystemet vil skulle udføres i tæt samarbejde med tilkoblede og tilstødende transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører og distributionsselskaber med henblik på at optimere placeringen af produktionen og anvendelsen af brint på grundlag af en netudviklingsplan, jf. § 12, stk. 1, nr. 5.

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 50, stk. 1, litra a.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 52

Efter gasforsyningslovens § 10 a, 2. pkt., kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte nærmere regler om forpligtelsen i 1. pkt., hvorefter transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og LNG-selskaber vedligeholder og om- og udbygger systemet i forsyningsområdet i fornødent omfang.

Det foreslås i § 10 a, 2. pkt., der bliver til 3. pkt., at ændre »herom« til »om vedligeholdelses-, om- og udbygningspligten efter 1. pkt. og samarbejdspligten efter 2. pkt.«.

Den foreslåede ordning vil medføre, at ministeren efter 2.

pkt., der bliver 3. pkt., vil kunne fastsætte nærmere regler om § 10 a. Det foreslåede 2. pkt. vil bl.a. medføre, at ministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om samarbejdet med tilkoblede og tilstødende transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører og distributionsselskaber.

Det foreslåede vil helt eller delvist gennemføre gasdirektivets artikel 50, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 53

Efter gasforsyningslovens § 10 c, stk. 5, træffer Forsyningstilsynet afgørelse om certificering senest fire måneder efter modtagelse af en ansøgning eller en underretning eller efter datoen for Europa-Kommissionens anmodning. Ved udløbet af denne periode anses certificeringen for udstedt, hvis Forsyningstilsynet ikke har truffet udtrykkelig afgørelse herom. Forsyningstilsynets udtrykkelige eller stiltiende afgørelse får dog først virkning efter, at Forsyningstilsynet har underrettet Europa-Kommissionen, jf. § 10 c, stk. 6.

Det foreslås i § 10 c, stk. 5, 1. pkt., at ændre »4 måneder« til »100 arbejdsdage«.

Det foreslåede vil medføre, at fristen for rettidig afgørelse om certificering bliver senest efter 100 arbejdsdage, enten efter modtagelse af en ansøgning eller en underretning eller efter datoen for Europa-Kommissionens anmodning.

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 71, stk. 5.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.10. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 54

Efter gasforsyningslovens § 10, stk. 1, skal Forsyningstilsynet efter forudgående ansøgning certificere transmissionsselskaber, hvis de opfylder kravene om ejermæssig adskillelse i § 10 b.

Efter gasforsyningslovens § 10 c, stk. 6, 2. pkt., skal Forsyningstilsynet straks tilsende Europa-Kommissionen en underretning om sin afgørelse om certificering sammen med alle relevante oplysninger om afgørelsen, hvorefter Europa-Kommissionen handler i overensstemmelse med den relevante procedure fastsat i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgasstransmissionsnet.

I Danmark er Energinet certificeret som transmissionssystemoperatør.

Det foreslås i § 10 c, stk. 6, 2. pkt., at ændre »artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgasstransmissionsnet« til »artikel 14

i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint«.

Der er tale om en konsekvensændring. Gasforordningen (forordning nr. 2024/1789) indeholder et kapitel om certificering af transmissionssystemoperatører, hvor artikel 14 viderefører de procedurer for certificering af transmissionssystemoperatører, som var fastsat i artikel 3 i den tidligere, nu ophævede gasforordning (forordning nr. 715/2009).

Ændringen har ingen materiel indflydelse på de krav til ejermæssig adskillelse, som transmissionsselskaberne skal opfylde for at opnå certificering i henhold til gasforsyningslovens § 10 b, eller på Forsyningstilsynets beføjelser og pligter til at træffe selve certificeringsafgørelsen, jf. § 10 c, stk. 1-5.

Det foreslåede vil delvist gennemføre gasdirektivets artikel 14.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 55

Før § 10 d anvendes overskriften »Certificering af gaslager-systemoperatører«.

Det foreslås, at *overskriften* før § 10 d nyaffattes. Efter det foreslåede anvendes overskriften »Certificering af gaslager-systemoperatører«.

Der er tale om en konsekvensændring. Den foreslåede bestemmelse medfører således ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises til § 1, nr. 18, vedrørende definitionen af begrebet »gaslagersystemoperatør«.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 56

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 21, er en lagersystemoperatør defineret som enhver fysisk eller juridisk person, der foretager oplagring af metanbaseret gas, og som er ansvarlig for driften af en metanbaseret gaslagerfacilitet.

Efter gasforsyningslovens § 10 d, stk. 1 og 2, er Forsyningstilsynet den certificerende myndighed for lagersystemoperatører i Danmark. Forsyningstilsynet certificerer lagersystemoperatører i henhold til artikel 15 i gasforordningen.

Det foreslås i § 10 d, stk. 1 og 2, at ændre »lagersystemoperatører« til »gaslagersystemoperatører i metangassystemet«.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede ændringer vedr. definitioner i lovforslagets § 1, nr. 27, hvorefter § 6, nr. 21 ophæves, jf. samtidig lovforslagets § 1, nr. 18 vedrørende »gaslagersystemoperatør«, der defineres som enhver fysisk eller juridisk person, der foretager

oplagring af gas, og som er ansvarlig for driften af et gaslager.

Der er alene tale om en sproglig omformulering som følge af de foreslåede ændringer af definitionerne vedrørende lagervirksomhed.

Der er ikke med den foreslåede bestemmelse tilsigtet en ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 57

De nuværende danske regler om selskabsstruktur i gassektoren fremgår primært af gasforsyningsloven og lov om Energinet. Det danske gastransmissionssystem er ejet af den danske stat ved Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet. Energinet er en selvstændig offentlig virksomhed, der er oprettet ved lov om Energinet.

Lov om Energinet fastlægger de selskabsretlige rammer for Energinet. Energinet ejer og varetager driften af både el- og gastransmissionssystemet i Danmark. Loven afspejler et politisk valg om at samle ansvaret for den kritiske energiinfrastruktur i én virksomhed med henblik på at udnytte synergier. For at sikre transparens og undgå krydssubsidiering mellem el- og gassektoren stiller loven krav om fuld regnskabsmæssig adskillelse af de to aktivitetsområder. Energinets nuværende ejerskabsmæssige organisering er baseret på en ejerskabsmæssig adskillelse af monopolaktiviteter fra konkurrenceudsatte aktiviteter i form af produktion og handel. Monopolaktiviteter vedrørende transmission af gas varetages af selskaber inden for Energinets koncern. Produktion og handel med gas varetages af kommercielle selskaber, og ikke af Energinet. Energinets aktiviteter på el og på gas er placeret hos tre koncerninterne datterselskaber: Energinet Eltransmission A/S, Energinet Gastransmission A/S og Energinet Systemansvar A/S. Disse selskaber ejer, driver og vedligeholder infrastrukturen, men det overordnende ejerskab af aktiverne (el- og gasinfrastrukturen) er hos moderselskabet Energinet SOV.

Energinet er ansvarlig for at drive og vedligeholde transmissionssystemet. Energinet er oprettet ved lov og har derfor ikke en bevilling. Efter § 2 stk. 5, i lov om Energinet skal Energinets aktiviteter, som ligger uden for de i stk. 2 angivne, udøves i selvstændige selskaber med begrænset ansvar. Efter § 10 b, § 28 a og § 28 b i gasforsyningsloven gælder der et krav om ejermæssig og ledelsesmæssig adskillelse. Disse regler har historisk haft til formål at sikre en vertikal adskillelse, dvs. en adskillelse af monopolaktiviteterne (transmission og distribution) fra de konkurrenceudsatte aktiviteter (produktion og handel). Gasforsyningslovens bestemmelser fastsætter, at den, der direkte eller indirekte udøver kontrol over transmissionssystemet ikke samtidig må udøve kontrol over et gasproduktions-, gasforsynings, elproduktions- eller elhandelsselskab.

Ud over de nævnte krav gælder et krav om regnskabsmæssig adskillelse, hvilket indebærer, at gasselskaber i deres interne regnskabsføring skal føre separate regnskaber for hver af deres bevillingspligtige aktiviteter. Samme krav gælder for Energinet og virksomhedens helejede datterselskaber, jf. § 12 i lov om Energinet. Formålet er at undgå forskelsbehandling, krydssubsidiering og konkurrenceforvridning.

Loven indeholder dog ikke specifikke regler om horisontal adskillelse, dvs. adskillelse mellem driften af forskellige energisystemer (gassystemet, elsystemet og brintnettet) inden for samme koncern.

Det foreslås, at der efter § 10 d, før overskriften før § 11, indsættes *overskriften* »Horisontal adskillelse af brintaktiviteter«, og en ny § 10 e.

Efter det foreslåede *stk. 1*, skal transmissionsselskaber, eller transmissionssystemejere og systemoperatører i brintsystemet, der er en del af en virksomhed, som varetager transmission eller distribution af metangas eller elektricitet, udøve brintaktiviteter i et selvstændigt datterselskab.

Formålet med bestemmelsen er, at sikre gennemsigtighed med hensyn til finansiering og anvendelse af tariffer for adgang for at beskytte gasforbrugere imod krydssubsidiering mellem gas- og brintbrugere. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Energinets datterselskab, Energinet Brint A/S (Brint-TSO), vil skulle varetage transmissionsoperatørens opgaver på brintområdet. Det vil således betyde, at alle opgaver angående brinttransmissionssystem skal være placeret i dette selskab.

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 69, stk. 1.

Efter det foreslåede *stk. 2*, kan klima-, energi- og forsyningsministeren efter ansøgning meddele dispensation til transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører i brintsystemet fra kravet i stk. 1, jf. dog stk. 5. En dispensation kan kun meddeles, hvis 1) ansøger har udarbejdet en positiv cost-benefit-analyse, som er offentlig tilgængelig, og 2) Forsyningstilsynet vurderer, at en dispensation ikke vil have en negativ indvirkning på gennemsigtighed, krydssubsidiering, tariffer og grænseoverskridende handel.

Det bemærkes, at klima-, energi- og forsyningsministeren kun vil kunne meddele dispensation, hvis den regulerende myndigheds vurdering er positiv.

Det bemærkes, at gasdirektivets ikke udpeger en bestemt aktør til at udarbejde cost-benefit-analysen. Spørgsmålet er dog afklaret med Europa-Kommissionen, som bekræfter, at artikel 69, når den læses sammen med præambelbetragtning 82, overlader det til medlemsstaterne at beslutte, hvem der skal udarbejde cost-benefit-analysen. På den baggrund vurderes det, at analysen ikke bør udarbejdes af den samme myndighed, som efterfølgende skal vurdere, om undtagelsens indvirkning vil være positiv eller negativ.

Det foreslåede vil medføre, at undtagelsesbestemmelserne i gasdirektivets artikel 69 gennemføres, så der gives den nødvendige fleksibilitet til at vælge den selskabsstruktur, der er mest omkostningseffektiv og fremmende for en hurtig og koordineret udbygning af brintinfrastrukturen i Danmark.

Det foreslåede vil desuden medføre, at det er Energinet, som skal udarbejde cost-benefit-analysen, idet det er Energinet, som kan redegøre for synergier ved fælles opgavevaretagelse på brint-, el- og gasområdet. Energinet vil i cost-benefit-analysen eksempelvis kunne redegøre for omkostningsmæssige fordele, samt at undtagelsen ikke vil påføre risiko for krydssubsidiering, manglende gennemsigtighed, nettariffer og grænseoverskridende handel.

Forsyningstilsynet vil skulle foretage en vurdering af Energinets cost-benefit-analyse, herunder om analysen er objektiv og saglig, samt foretage en selvstændig vurdering af undtagelsens indvirkning på gennemsigtighed, krydssubsidiering, nettariffer og grænseoverskridende handel.

Det bemærkes, at kravet alene gælder for brinttransmissionsnetoperatører og det er derfor alene brinttransmissionsnetoperatører og ikke andre koncerninterne søsterselskaber, som kan anmode om undtagelse fra kravet om horisontal adskillelse, herunder fremsende listen om overførsel af aktiver. Det kan derfor være et moderselskab eller et brintsel-skab, som anmoder om undtagelse fra kravet i § 10 e, stk. 1.

Det bemærkes endvidere, at hvis Forsyningstilsynet, efter en dispensation er meddelt, foretager en ny vurdering - hvilket skal finde sted mindst hvert syvende år eller efter begrundet anmodning fra Europa-Kommissionen - og på grundlag heraf konkluderer, at fortsat anvendelse af dispensationen vil have en negativ indvirkning på gennemsigtighed, krydssubsidiering, nettariffer og grænseoverskridende handel, vil klima-, energi- og forsyningsministeren skulle tilbagekalde dispensationen.

Bestemmelsen skal give mulighed for, at Energinet vil kunne ansøge om en midlertidig undtagelse fra kravet om horisontal adskillelse. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Energinet vil kunne placere visse opgaver på brintområdet sammen med el- og gasopgaver. Det betyder, at Energinet Systemansvar A/S, som beskæftiger sig med visse gas- og elrelaterede TSO-opgaver også vil kunne varetage brintrelaterede TSO-opgaver.

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 69, stk. 2.

Efter det foreslåede *stk. 3*, skal Forsyningstilsynets vurdering efter stk. 2, nr. 2, som minimum inkludere tidsplanen for forventede overførsler af aktiver fra metangassektoren til brintsektoren, herunder konvertering af metangasinfrastruktur til brintinfrastruktur.

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 69, stk. 3.

Efter det foreslåede *stk. 4*, offentliggør klima-, energi- og forsyningsministeren dispensation meddelt efter *stk. 2* og underretter Europa-Kommissionen om en sådan dispensation. Dispensationen skal være ledsaget af Forsyningstilsynets vurdering, jf. *stk. 2, nr. 2*, samtidig med, at fortroligheden af forretningsmæssigt følsomme oplysninger bevares.

Formålet med den foreslåede § 10 e, *stk. 4*, er at sikre fortroligheden ved offentliggørelse. Kravet om horisontal adskillelse er med til at sikre, at der ikke vil opstå risiko for krydssubsidiering, og at metangasforbrugerne ikke vil blive opkrævet tariffer, som vil dække omkostninger knyttet til udvikling af brintinfrastruktur.

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 69, *stk. 4, 1. afsnit*.

Efter det foreslåede *stk. 5*, offentliggør Forsyningstilsynet sin vurdering af dispensationens indvirkning på gennemsigtighed, krydssubsidiering, nettariffer og grænseoverskridende handel.

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 69, *stk. 4, 1. afsnit*.

Efter det foreslåede *stk. 6*, skal Forsyningstilsynet efterfølgende, mindst hvert syvende år eller efter begrundet anmodning fra Europa-Kommissionen, offentliggøre en vurdering af dispensationens indvirkning på gennemsigtighed, krydssubsidiering, nettariffer og grænseoverskridende handel.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet som tilsynsmyndighed vil skulle sikre, at dispensationens anvendelse ikke vil have en negativ indvirkning på gennemsigtighed og gastariffer. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at der regelmæssigt føres tilsyn med dispensationens potentielle indvirkninger på bl.a. gennemsigtighed og krydssubsidiering. Bestemmelsen vil forpligte Forsyningstilsynet, som den nationale regulerende myndighed, til at føre tilsyn med dette. Bestemmelsen har til formål at tilgodese brintvirksomhedernes behov for synergier ved fælles drift af brint, gas og el i den fase, hvor brintinfrastrukturen er under udvikling, samt ikke at gå på kompromis med risiko for manglende gennemsigtighed og krydssubsidiering, som kan betyde, at metangasforbrugerne skal betale højere tariffer, som henfører fra udvikling af brintinfrastrukturen.

Efter det foreslåede *stk. 7*, skal klima-, energi- og forsyningsministeren tilbagekalde en dispensation meddelt efter *stk. 2*, hvis 1) Forsyningstilsynet på grundlag af en vurdering efter *stk. 6* konkluderer, at fortsat anvendelse af dispensationen vil have en negativ indvirkning på gennemsigtighed, krydssubsidiering, tariffer og grænseoverskridende handel, eller 2) klima-, energi- og forsyningsministeren vurderer, at overførslen af aktiver fra gassektoren til brintsektoren er afsluttet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at dispensation vil kunne meddeles midlertidigt og vil skulle trækkes tilbage, når et af kriterierne er opfyldt.

Det bemærkes, at Europa-Kommissionen har bekræftet, at overførsel af aktiver som udgangspunkt ikke omfatter overførsel af finansielle aktiver, men kun overførsel af fysiske aktiver, såsom konvertering af infrastruktur. Der er tale om en påbegyndt konvertering af gasinfrastruktur til brintinfrastruktur. Når konverteringen er afsluttet, vil overførsel af aktiver være afsluttet, og ministeren vil skulle trække dispensation tilbage.

Såfremt Forsyningstilsynet vurderer, at der er en negativ indvirkning, vil tilsynet skulle orientere klima-, energi- og forsyningsministeren om dette, som derefter vil skulle trække dispensation tilbage. Kravet om at udarbejde en tidsplan for forventet overførsel af aktiver fra gassektoren til brintsektoren skal ophæves, når overførslen af aktiver er afsluttet.

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 69, *stk. 4, 2. afsnit*.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 58

I § 11 a, *stk. 1*, anvendes begrebet »Distributions- og lagerekselskaber«.

Det foreslås i § 11 a, *stk. 1, 1. pkt.*, at ændre »Distributions- og lagerekselskaber« til »Distributionsselskaber, som er en del af en vertikal integreret virksomhed, og lagerekselskaber«.

Den foreslåede ændring sker for at tydeliggøre gældende ret, idet forpligtelsen alene omfatter de gasdistributionsselskaber, som er en del af en vertikal integreret virksomhed. Den foreslåede ændring er alene en konsekvensændring og medfører ingen ændring af retstilstanden på området. Der henvises således til § 1, nr. 41, vedrørende definitionen af begrebet »vertikal integreret virksomhed«.

Kravet gælder for distributionsselskaber i metangassystemet og brintnettet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 59

I § 11 b, anvendes begrebet »distributionsselskaber«.

Det foreslås i § 11 b, at ændre »Distributionsselskaber« til »Distributionsselskaber, som er en del af en vertikal integreret virksomhed«.

Den foreslåede ændring sker af hensyn til en tydeliggørelse af gældende ret og medfører ingen ændring af retstilstanden på området. Der henvises således til § 1, nr. 41, vedrørende definitionen af begrebet »vertikal integreret virksomhed«.

Kravet gælder for distributionsselskaber i metangassystemet og brintnettet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 60

Gasforsyningsloven indeholder ingen bestemmelser om transmissions-, distributions-, lager-, eller brintnet-, brintlagre- eller brintterminaloperatørers ansvar for at undgå brintudslip eller disse selskabers afrapporteringskrav i forbindelse med brintlækager.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 11 e. Efter det foreslåede *stk. 1*, skal transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og brintterminalselskaber i brintsystemet træffe rimelige foranstaltninger, der er til rådighed for at forebygge og minimere brintudslip i forbindelse med deres drift og regelmæssigt foretage en undersøgelse med henblik på brintlækagedetektion og -reparation af alle relevante komponenter under selskabets ansvar.

Det foreslåede vil medføre en pligt for brintinfrastrukturselskaber til at træffe foranstaltninger for at forebygge og minimere brintudslip i rimeligt omfang. Det skal ske i forbindelse med selskabernes drift af brintinfrastruktur. Derudover vil det foreslåede forpligte brintinfrastrukturselskaberne til regelmæssigt at skulle foretage en undersøgelse med henblik på brintlækagedetektion og -reparation af alle relevante komponenter under selskabets ansvar. Undersøgelsen skal foretages i forbindelse med brintinfrastrukturselskabernes drift af deres system, herunder net, og undersøgelsen skal foretages regelmæssigt.

Det foreslåede vil gennemføre artikel 50, stk. 1, litra g.

Efter det foreslåede *stk. 2*, skal selskaber omfattet af *stk. 1*, årligt forelægge en rapport om brintlækagedetektion og om nødvendigt et reparations- eller udskiftningsprogram for klima-, energi- og forsyningsministeren og offentliggøre statistiske oplysninger om brintlækagedetektion og -reparation.

Det foreslåede vil medføre, at transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og brintterminalselskaber i brintsystemet årligt forpligtes til at forelægge en rapport om brintlækagedetektion og om nødvendigt et reparations- eller udskiftningsprogram for klima-, energi- og forsyningsministeren og derved offentliggøre statistiske oplysninger om brintlækagedetektion og -reparation. Formålet er, at lækage fra brintsystemet bør undgås i overensstemmelse med princippet om energieffektivitet først og for at minimere klimapåvirkningen fra brintlækage fra brintsystemet.

Det foreslåede vil delvist gennemføre gasdirektivets artikel 50, stk. 1, litra h.

Efter det foreslåede *stk. 3*, kan klima-, energi- og forsyningsministeren føre tilsyn med overholdelsen af bestemmelserne i *stk. 1* og *2*, samt regler fastsat i medfør af *stk. 4*.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en tilsynsret for klima-, energi- og forsyningsministeren, som vil sikre, at der kan føres kontrol med overholdelsen af forpligtelserne fastsat i *stk. 1*. og *stk. 2*. Tilsynsretten vil også medføre, at det sikres, at der kan føres tilsyn med overholdelse af forpligtelser fastsat i medfør af bemyndigelsesbestemmelsen i *stk. 4*, der er beskrevet nedenfor. Med bestemmelsen sikres det, at den kompetente myndighed blandt andet kan føre tilsyn med validiteten af oplysninger tilsendt i forbindelse med rapporteringsforpligtelsen fastsat i *stk. 2*, og eventuelt uddybet i regler fastsat i medfør af *stk. 4*.

Det foreslåede vil sikre rammerne for at kunne gennemføre gasdirektivets artikel 50, stk. 1, litra g og h.

Efter det foreslåede *stk. 4*, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte nærmere regler om foranstaltninger og undersøgelser efter *stk. 1*, samt om afrapportering, reparationsprogram, udskiftningsprogram, statistiske oplysninger, og offentliggørelse efter *stk. 2*.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at kunne fastsætte nærmere regler om foranstaltninger og undersøgelser omfattet af *stk. 1*, herunder for eksempel nærmere regler om de relevante komponenter, der vil være under et selskabs ansvar, således at det i de nærmere regler kan præciseres, hvilke komponenter under et selskabs ansvar, der er omfattet af undersøgelsespligten, samt for eksempel nærmere regler, der præciserer de rimelige foranstaltninger selskaberne skal træffe. Den foreslåede bestemmelse vil endvidere medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at kunne fastsætte nærmere regler om afrapportering, reparationsprogram, udskiftningsprogram, statistiske oplysninger, og offentliggørelse omfattet af *stk. 2*., herunder for eksempel nærmere regler om hvorledes selskaberne skal afrapportere, det nærmere indhold af rapporten, det nærmere indhold af materialet, der skal offentliggøres, data omfattet af statistiske oplysninger efter *stk. 2*, kommunikationsmetode, samt nærmere regler om, hvordan offentliggørelse skal ske. Med bemyndigelsen sikres den nødvendige fleksibilitet til at tilpasse de nærmere regler i takt med teknologiske udviklinger, markedsudvikling og driftsmæssige erfaringer på området eller andre forhold, der giver anledning til justeringer, herunder behov for tilpasning af national regulering ved Europa-Kommissionens udstedelse af retsakter på området.

Det foreslåede vil sikre rammerne for at kunne gennemføre gasdirektivets artikel 50, stk. 1, litra g og h.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 61

Det fremgår af § 12, stk. 1, nr. 1, i gasforsyningsloven, at et transmissionsselskab, en transmissionssystemejer og en systemoperatør i fornødent omfang skal tilslutte systembrugere, jf. § 18, stk. 1-3, og andre gasselskaber. Bestemmelsen

anvender således verbet »tilslutte« om tilslutning af både systembrugere og andre gasselskaber.

Det foreslås i § 12, stk. 1, nr. 1, at ændre »jf. § 18, stk. 1-3, og« til »jf. § 18, stk. 1-9, og sammenkoble med«.

Den foreslåede ændring har til formål at præcisere terminologien, så den stemmer overens med gasdirektivets brug af begrebet "sammenkobling". Ændringen medfører en tydeliggørelse af, at transmissionsselskabet m.v. "tilslutter" systembrugere og "sammenkobler med" andre gasselskaber og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 62

Det fremgår af gasforsyningslovens § 12, stk. 1, nr. 1, at et transmissionsselskab, en transmissionssystemejer og en systemoperatør i fornødent omfang skal tilslutte systembrugere og andre gasselskaber. Endvidere fremgår det af § 12, stk. 1, nr. 4, at de skal samarbejde med andre transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører i Danmark og i andre lande med henblik på en effektiv udveksling af gas. Gasforsyningslovens § 12, stk. 1 fastsætter således en række forpligtelser for et transmissionsselskab, en transmissionssystemejer og en systemoperatør.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 12, stk. 1, nr. 2. Efter den foreslåede bestemmelse skal et transmissionsselskab, en transmissionssystemejer og en systemoperatør »give adgang til sit brinttransmissionsnet, hvis det er nødvendigt for, at andre gasselskaber kan udøve deres hverv, herunder i forbindelse med grænseoverskridende transport af brint«.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at et transmissionsselskab, en transmissionssystemejer og en systemoperatør skal give andre gasselskaber adgang til selskabets brinttransmissionsnet, hvis det er nødvendigt for, at disse selskaber kan udøve deres hverv. Dette vil bl.a. omfatte situationer vedrørende grænseoverskridende transport af brint.

Med den foreslåede bestemmelse vil det sikres, at gasselskaber, i nødvendigt omfang, får adgang til andre selskabers brinttransmissionsnet, hvilket er en forudsætning for at etablere et velfungerende og integreret indre marked for brint. Ved at sikre sådan adgang, herunder til grænseoverskridende transport, understøttes udviklingen af et konkurrencedygtigt brintmarked i EU.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 1, nr. 73, hvori der foreslås en tilsvarende forpligtelse for distributionsselskaber.

Det foreslåede vil delvist gennemføre gasdirektivets artikel 35, stk. 3.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 63

Efter gasforsyningslovens § 12, stk. 1, nr. 2, skal et transmissionsselskab, en transmissionssystemejer og en systemoperatør sikre og måle kvaliteten af den gas, der leveres fra eller til transmissionssystemet. Efter § 13, stk. 1, 4. pkt., kan klima-, energi- og forsyningsministerens tilladelse til etablering af nye transmissionssystemer og væsentlige ændringer i bestående transmissionssystemer betinges af overholdelse af vilkår vedrørende den nærmere etablering og drift af transmissionssystemet. Efter § 35 g, stk. 6, dispenseres der fra skæringsdatoen den 1. januar 2020, jf. stk. 5, forudsat der senest den 1. april 2019 er indgået aftale om tilslutning af et opgraderingsanlæg og tilslutningen til distributionssystemerne eller transmissionssystemet forsinkes til efter den 1. januar 2020 på grund af hændelser, som skyldes forhold, som ejeren af anlægget ikke med rimelighed kunne påvirke eller forudse. Efter § 35 g, stk. 7, nr. 1, kan klima-, energi- og forsyningsministeren meddele tilsagn om pristillæg efter stk. 1 og 2, når der senest den 8. februar 2019 er foretaget en irreversibel investering i anlægget til opgradering af biogas i form af investering i etablering af opgraderingsanlægget eller indgåelse af aftale om tilslutning af opgraderingsanlægget til distributionssystemerne eller transmissionssystemet med distributions- eller transmissionsselskabet eller transmissionssystemejeren og systemoperatøren. Efter § 35 g, stk. 9, meddeles tilsagn efter stk. 5-7, for en periode på 20 år regnet fra det tidspunkt, hvor anlægget leverer opgraderet biogas til distributionssystemerne eller transmissionssystemet. Efter § 38, stk. 3, omfatter krav i stk. 1 og 2, om at der ikke må diskrimineres mellem systembrugere, ikke adgang til linepack og andre hjælpefunktioner i transmissionssystemet. Efter § 55, stk. 4, kan klima-, energi- og forsyningsministeren for tilslutning til transmissionssystemet eller kommunalbestyrelsen for tilslutning til distributionssystemet, når almenvellet kræver det, tillade, at der iværksættes ekspropriation vedrørende fast ejendom, til etablering og drift af de nødvendige tilslutninger af systembrugere til distributionssystemerne eller transmissionssystemet. Efter § 55, stk. 6, 2. pkt., finder reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom anvendelse ved ekspropriation for tilslutninger til transmissionssystemet efter stk. 4.

Det foreslås i § 12, stk. 1, nr. 2, § 13, stk. 1, 4. pkt., og § 35 g, stk. 6, stk. 7, nr. 1, og stk. 9, § 38, stk. 3, og to steder i § 55, stk. 4, og i stk. 6, 2. pkt., at ændre »transmissionssystemet« til »metangastransmissionssystemet og brinttransmissionsnettet«.

Der er tale om en konsekvensændring. Den foreslåede bestemmelse medfører således ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises til § 1, nr. 31, vedrørende definitionen af begrebet »metangastransmissionssystem« og § 1, nr. 11, vedrørende definitionen af begrebet »brinttransmissionsnet«.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 64

Efter § 12, stk. 1, nr. 4, i gasforsyningsloven, skal et transmissionsselskab, en transmissionssystemejer og en systemoperatør samarbejde med andre operatører i Danmark og i andre lande med henblik på en effektiv udveksling af gas.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 12, stk. 1, nr. 6. Efter den foreslåede bestemmelse skal et transmissionsselskab, en transmissionssystemejer og en systemoperatør »i brintsystemet tilstræbe at sikre tilstrækkelig grænseoverskridende kapacitet til at integrere den europæiske brintinfrastruktur under hensyntagen til enhver økonomisk rimelig og teknisk mulig efterspørgsel efter kapacitet, som er identificeret i en netudviklingsplan, jf. § 12, stk. 1, nr. 5, og den tiårige EU-dækkende netudviklingsplan for brint, der er omhandlet i artikel 60 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det indre marked for vedvarende gas, naturgas og brint, og til forsyningssikkerheden for brint.«

Den foreslåede ordning vil forpligte transmissionsselskaber mv. i brintsystemet at tilstræbe at sikre tilstrækkelig grænseoverskridende kapacitet til at integrere den europæiske brintinfrastruktur under hensyntagen til enhver økonomisk rimelig og teknisk mulig efterspørgsel efter kapacitet, som er konstateret i den nationale netudviklingsplan og den 10-årige EU-dækkende netudviklingsplan for brint, og til forsyningssikkerheden for brint.

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 50, stk. 2, 1. pkt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 65

Efter gasforsyningslovens § 12, stk. 1, nr. 6, skal et transmissionsselskab, en transmissionssystemejer og en systemoperatør sikre den sikkerhedsmæssigt forsvarlige fysiske balance i selskabets transmissionssystem. Efter § 12, stk. 1, nr. 7, skal et transmissionsselskab, en transmissionssystemejer og en systemoperatør sikre, at der er økonomiske incitamenter for systembrugere til at opretholde balancen i selskabets transmissionssystem uden indgreb efter nr. 6, jf. §§ 20 og 36 a.

Det foreslås i § 12, stk. 1, nr. 6 og 7, at ændre »transmissionssystem« til »metangastransmissionssystem og brinttransmissionsnet«.

Der er tale om en konsekvensændring. Den foreslåede bestemmelse medfører således ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises til § 1, nr. 31, vedrørende definitionen af begrebet »metangastransmissionssystem« og § 1, nr. 11, vedrørende definitionen af begrebet »brinttransmissionsnet«.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 66

Efter gasforsyningslovens § 12, stk. 1, nr. 7, skal et transmissionsselskab, en transmissionssystemejer og en systemoperatør sikre, at der er økonomiske incitamenter for systembrugere til at opretholde balancen i selskabets transmissionssystem uden indgreb efter nr. 6, jf. §§ 20 og 36 a.

Det foreslås i § 12, stk. 1, nr. 7, at ændre »nr. 6, jf. §§ 20 og« til »nr. 8, jf. §«.

Der er tale om en konsekvensændring. Den foreslåede bestemmelse medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises til § 1, nr. 104, vedrørende ophævelse af § 20.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 67

Efter gasforsyningslovens § 12, stk. 2, skal aftaler i medfør af stk. 1, nr. 4, der vedrører drift af transmissionsforbindelser mellem Danmark og et land uden for Den Europæiske Union, anmeldes til Forsyningstilsynet. Efter § 12 b, stk. 1, kan Energinet eller denne virksomheds helejede datterselskaber, som led i samarbejdet med andre landes transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører, efter klima-, energi- og forsyningsministerens godkendelse, indtræde som medejer af selskaber med begrænset ansvar, der har til opgave at medvirke til en effektiv udveksling af gas mellem landene som nævnt i § 12, stk. 1, nr. 4.

Det foreslås i § 12, stk. 2, og § 12 b, stk. 1, at ændre »nr. 4« til »nr. 5«.

Der er tale om en konsekvensændring. Den foreslåede bestemmelse medfører således ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 68

I gasforsyningslovens § 12, stk. 3, jævnføres til § 23 a. § 23 er ophævet, jf. lov nr. 341 af 3. april 2025 om ændring af lov om gasforsyning, lov om Energinet og lov om anvendelse af Danmarks undergrund.

Det foreslås, at i § 12, stk. 3, 1. pkt., udgår », jf. dog § 23 a«.

Der er tale om en konsekvensændring. Den foreslåede bestemmelse medfører således ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 69

Efter gasforsyningslovens § 12, stk. 4, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om, at et transmissionsselskab, en transmissionssystemejer og en systemoperatør skal videregive målinger efter stk. 1, nr. 2, til en EU-database og verificere indberettede målinger fra økonomiske aktører.

Det foreslås i § 12, stk. 4, at ændre »nr. 2« til »nr. 3«.

Der er tale om en konsekvensændring. Den foreslåede bestemmelse medfører således ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 70

Efter gasforsyningslovens § 12 a, stk. 1, nr. 2, skal den, der varetager systemansvarlig virksomhed, bidrage til at sikre, at der skabes de bedst mulige betingelser for forsyningssikkerhed i Danmark, jf. § 12, stk. 1, nr. 3.

Det foreslås i § 12 a, stk. 1, nr. 2, at ændre »nr. 3« til »nr. 4«.

Der er tale om en konsekvensændring. Den foreslåede bestemmelse medfører således ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 71

Efter gasforsyningslovens § 12 a, stk. 3, kan den, der varetager systemansvarlig virksomhed, ud over det, der er nævnt i stk. 1 og 2, hvis det er nødvendigt og rimeligt, varetage den overordnede sammenhængende og helhedsorienterede koordinering for systemet, herunder opgaver på vegne af en eller flere juridiske personer efter § 10 a, § 18, stk. 1-3, § 20, stk. 1 og § 36 a, stk. 1.

Det foreslås i § 12 a, stk. 3, at ændre »stk. 1-3, § 20, stk. 1« til »stk. 1-9«.

Der er tale om en konsekvensændring. Den foreslåede bestemmelse medfører således ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises endvidere til § 1, nr. 104, vedrørende ophævelse af § 20.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 72

Efter gasforsyningslovens § 14, stk. 1, nr. 1, skal et distributionsselskab i fornødent omfang tilslutte systembrugere, jf. § 18, stk. 1-3,

Det foreslås i § 14, stk. 1, nr. 1, at ændre »stk. 1-3« til »stk. 1-9«.

Der er tale om en konsekvensændring. Den foreslåede bestemmelse medfører således ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 73

Det fremgår af gasforsyningslovens § 14, stk. 1, nr. 1, at et distributionsselskab i fornødent omfang skal tilslutte systembrugere. Endvidere fremgår det af nr. 4, at et distributionsselskab skal samarbejde med transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører, herunder andre infrastrukturselskaber i Danmark, med henblik på en effektiv udveksling af gas. Gasforsyningslovens § 14, stk. 1, fastsætter således en række forpligtelser for et distributionselskab.

Det foreslås, at der indsættes et ny § 14, stk. 1, nr. 2. Efter den foreslåede bestemmelse skal distributionsselskaber »give adgang til sit brintdistributionsnet, hvis det er nødvendigt for, at andre gasselskaber kan udøve deres hverv, herunder i forbindelse med grænseoverskridende transport af brint,«.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at et distributionselskab forpligtes til at give andre gasselskaber adgang til sit brintdistributionsnet, hvis det er nødvendigt for, at disse selskaber kan udøve deres hverv. Dette omfatter også situationer i forbindelse med grænseoverskridende transport af brint.

Med den foreslåede bestemmelse vil det sikres, at gasselskaber, i det omfang det er nødvendigt, vil have adgang til andre selskabers brintdistributionsnet, hvilket er en forudsætning for et velfungerende og integreret indre marked for brint. Ved at sikre adgang, herunder for grænseoverskridende transport, understøttes udviklingen af et konkurrencedygtigt brintmarked i EU. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 1, nr. 62, hvori der foreslås en tilsvarende forpligtelse for transmissionsselskaber, transmissionssystemejere og systemoperatører.

Det foreslåede vil delvist gennemføre gasdirektivets artikel 35, stk. 3.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 74

Efter gasforsyningslovens § 14, stk. 1, nr. 3, skal distributionsselskaber bistå transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører med opgaver vedrørende forsyningssikkerheden. Efter § 14 a, stk. 1, kan etablering af nye distributionssystemer og væsentlige ændringer i bestående distributionssystemer, der falder uden for forhold omfattet af lov om varmforsyning, kun foretages efter

forudgående tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren. Tilladelsen kan kun gives, hvis ansøgeren kan dokumentere, at der er tilstrækkeligt behov for etableringen eller ændringen. Tilladelsen kan betinges af overholdelse af vilkår vedrørende den nærmere etablering og drift af distributionssystemet, herunder sikkerhedsstillelse for sløjfning og bortskaffelse af anlæg. Det fremgår af § 39 b, stk. 1, at hvis distributionsselskabet, transmissionsselskabet, transmissionssystemejeren eller systemoperatøren afbryder sin ydelse til en gasleverandør på grund af manglende overholdelse af selskabets offentliggjorte betingelser for anvendelse af transmissions- eller distributionssystemet, overfører distributionsselskabet uden forsinkelse denne gasleverandørs aftennumre til andre gasleverandører efter proceduren i § 39 c.

Efter § 55, stk. 4, kan klima-, energi- og forsyningsministeren for tilslutning til transmissionssystemet eller kommunalbestyrelsen for tilslutning til distributionssystemet, når alment vellet kræver det, tillade, at der iværksættes ekspropriation vedrørende fast ejendom, til etablering og drift af de nødvendige tilslutninger af systembrugere til distributionssystemerne eller transmissionssystemet, jf. § 18, stk. 1. Det fremgår af § 55, stk. 6, 1. pkt., at ved ekspropriation for tilslutninger til distributionssystemet efter stk. 4 finder reglerne i kapitel 3 i lov om varmforsyning anvendelse.

Det foreslås i § 14, stk. 1, nr. 2, § 14 a, stk. 1, 3. pkt., § 39 b, stk. 1, og § 55, stk. 4, og stk. 6, 1. pkt., at ændre »distributionssystemet« til »metangasdistributionssystemet og brintdistributionsnettet«.

Der er tale om en konsekvensændring. Den foreslåede bestemmelse medfører således ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises således til § 1, nr. 31, vedrørende definitionen af begrebet »metangasdistributionssystem« og § 1, nr. 11, vedrørende definitionen af begrebet »brintdistributionsnet«.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 75

Det fremgår af gasforsyningslovens § 14, stk. 1, nr. 5, at et distributionsselskab skal udarbejde planer for det fremtidige behov for distributionskapacitet og systemudvikling. Bestemmelsen fokuserer således på planlægning af udbygning og udvikling af distributionsnettet baseret på en forventning om et stigende fremtidigt kapacitetsbehov. Den gældende regulering af distributionsselskabers planlægning tager ikke højde for behov for tilpasning og nedlukning af dele af distributionssystemet som følge af faldende kundegrundlag.

Planerne skal indsendes til klima-, energi- og forsyningsministeren til udtalelse. En udtalelse er ikke en bindende afgørelse, og ministeren har således ikke en formel beføjelse til at godkende eller afvise planerne.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 14, stk. 1, nr. 7. Efter den foreslåede bestemmelse skal distributionsselskaber »udarbejde en tilpasningsplan over de dele af metangassystemet, hvor nedlukning er nødvendiggjort af et svindende kundegrundlag, og indsende denne til klima-, energi- og forsyningsministerens godkendelse«.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at distributionsselskabernes planlægningsforpligtelse udvides til også at omfatte systemtilpasning. Der er ikke hermed tiltænkt nogen ændring af den hidtidige planlægningsforpligtelse.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der sikres en klar hjemmel til, at selskabernes planer dækker den forventede udvikling i den grønne omstilling, hvor der ikke kun vil være tale om systemudvikling, men også om en bevidst og planlagt tilpasning af metangassystemet som følge af ændret efterspørgsel på lokalt plan. Den faldende efterspørgsel vil ofte, men ikke altid, ske som følge af udrulningen af fjernvarme.

Planer om systemtilpasning afvejer hensynet til Evidas selskabsøkonomiske rentabilitet mod hensynet til de berørte systembrugere.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at distributionsselskaber i sammenhæng med den eksisterende udviklingsplan vil skulle udarbejde en tilpasningsplan, som identificerer behov for nedlukning af dele af distributionssystemet, hvor driften forventes at blive urentabel.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren eller den myndighed, ministeren bemyndiger hertil fremadrettet, vil skulle godkende distributionsselskabernes tilpasningsplaner.

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 57, stk. 1 og 3.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 76

Efter gasforsyningslovens § 14, stk. 1, nr. 7, skal et distributionsselskab sikre gennem metodeanmeldelse for balancering, jf. §§ 20 og 36 a, at der er økonomiske incitamenter for systembrugere til at opretholde balancen i selskabets distributionssystem uden indgreb efter nr. 6.

Det foreslås i § 14, stk. 1, nr. 7, at ændre »§§ 20 og 36 a« til »§ 36 a«, og at ændre »nr. 6« til »nr. 8«.

Der er tale om en konsekvensændring. Den foreslåede bestemmelse medfører således ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises til § 1, nr. 104, vedrørende ophævelse af § 20.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 77

Efter gasforsyningslovens § 14, stk. 1, nr. 6, skal et distributionsselskab, i samarbejde med transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører, herunder den, der varetager systemansvarlig virksomhed, sikre den sikkerhedsmæssigt forsvarlige fysiske balance i selskabets distributionssystem. Efter § 14, stk. 1, nr. 7, skal et distributionsselskab sikre gennem metodeanmeldelse for balance-ring, jf. §§ 20 og 36 a, at der er økonomiske incitamenter for systembrugere til at opretholde balancen i selskabets distributionssystem uden indgreb efter nr. 6. Efter § 34, stk. 1, 1. pkt. kan et distributionssystem, som ejes af en bevillingshaver, og ejerandele i distributionsselskaber, der ejer sådanne systemer (distributionsandele), udelukkende afstås til staten. Det fremgår af § 34, stk. 8, 1. pkt., at ved mangel af enighed, fastsættes pris- og betalingsvilkår for overtagelse af ejerskab til et distributionssystem efter stk. 1 og 2 af Taksationskommissionen efter reglerne i kapitel 4 i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Det foreslås i § 14, stk. 1, nr. 6 og 7, § 34, stk. 1, 1. pkt., og stk. 8, 1. pkt., at ændre »distributionssystem« til »metangasdistributionssystem og brintdistributionssystem«.

Der er tale om en konsekvensændring. Den foreslåede bestemmelse medfører således ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises til § 1, nr. 31, vedrørende definitionen af begrebet »metangasdistributionssystem« og § 1, nr. 11, vedrørende definitionen af begrebet »brintdistributionssystem«.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 78

Efter gasforsyningslovens § 14, stk. 2, 2. pkt., kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om, at visse energibesparelsesaktiviteter, jf. stk. 1, nr. 9, skal ske efter udbud, og regler for udbuddets afholdelse og for virksomhedernes finansiering af de udbudte opgaver.

Det foreslås i § 14, stk. 2, 2. pkt., at ændre »nr. 9« til »nr. 11«.

Der er tale om en konsekvensændring. Den foreslåede bestemmelse medfører således ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 79

Efter gasforsyningslovens § 14, stk. 4, skal distributionsselskaber, netvirksomheder, jf. § 5, nr. 15, i lov om elforsyning, og varmedistributionsvirksomheder samlet sikre samkøringen efter stk. 3.

Det foreslås i § 14, stk. 4, at ændre »nr. 15« til »nr. 26«.

Der er tale om en konsekvensændring. Den foreslåede bestemmelse medfører således ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 80

Efter gasforsyningslovens § 14, stk. 5, skal realiseringen af energibesparelser efter bestemmelsen i stk. 1, nr. 9, ske gennem virksomheder, som er selskabsmæssigt adskilte fra distributionsselskabet. Efter § 14, stk. 6 skal distributionselskaberne betale klima-, energi- og forsyningsministerens omkostninger til opgaver forbundet med distributionsselskabernes opgaver vedrørende energibesparelser, jf. stk. 1, nr. 9.

Det foreslås i § 14, stk. 5, og 6, ændres »nr. 9« til »nr. 11«.

Der er tale om en konsekvensændring. Den foreslåede bestemmelse medfører således ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 81

Efter gasforsyningslovens § 14, stk. 10, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om, at et distributionsselskab skal videregive målinger efter stk. 1, nr. 2, til en EU-database og verificere indberettede målinger fra økonomiske aktører.

Det foreslås i § 14, stk. 10, at ændre »nr. 2« til »nr. 3«.

Der er tale om en konsekvensændring. Den foreslåede bestemmelse medfører således ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 82

Klima-, energi- og forsyningsministerens bemyndigelse i gasforsyningslovens § 14, stk. 2, giver ministeren kompetence til at fastsætte regler om gennemførelsen af distributionsselskabets opgaver i henhold § 14, stk. 1.

Den eksisterende bemyndigelse omfatter imidlertid ikke specifikt fastsættelse af nærmere regler om gennemførelse af de indholdsmæssige krav til distributionsselskabets tilpasningsplaner i overensstemmelse med gasdirektivet, herunder bl.a. regler om planernes indhold og hyppighed.

Det foreslås, at der indsættes et § 14, stk. 11. Efter den foreslåede bestemmelse kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om udarbejdelse af tilpasningsplaner efter stk. 1, nr. 7, herunder regler om tilpasningsplanernes

indhold, regler om distributionsselskabernes identificering af nødvendige infrastrukturtilpasninger, regler om tilpasningernes overensstemmelse med varmeplanlægning og biogasproduktion, regler om høring og offentliggørelse, herunder af høringsresultat, samt regler om ajourføring af tilpasningsplanerne.

Den foreslåede bemyndigelse vil medføre, at ministeren kan fastsætte regler om de nærmere indholdsmæssige krav til distributionsselskabers tilpasningsplaner i henhold til den foreslåede § 14, stk. 1, nr. 7. Tilpasningsplanerne skal overholde en række indholdsmæssige krav, som er fastsat i gasdirektivets artikel 57, stk. 2, ligesom der stilles krav om godkendelse af tilpasningsplanerne af den relevante nationale myndighed. Distributionsselskabers tilpasningsplaner udgør en væsentlig del af den nødvendige kortlægning, som skal sikre at behovet for tilpasning af distributionskapaciteten sker som følge af faldende kundegrundlag.

Det foreslåede vil sikre rammerne for at kunne gennemføre gasdirektivets artikel 57, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 83

Efter gasforsyningslovens § 14 a, stk. 1, 1. pkt., kan etablering af nye distributionssystemer og væsentlige ændringer i bestående distributionssystemer, der falder uden for forhold omfattet af lov om varmforsyning, kun foretages efter forudgående tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren. Efter § 14 a, stk. 3, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte nærmere regler om bestemmelserne i stk. 1 og 2, herunder hvilke distributionssystemer der er omfattet af kravet om tilladelse efter stk. 1, og samspillet med forhold omfattet af § 13 i gasforsyningsloven eller § 4 i lov om Energinet. Efter § 36 a, stk. 4, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om forhold, der muliggør differentierede priser ved overdragelse af distributionssystemer til et statsligt selskab. Efter § 55, stk. 3, kan klima-, energi- og forsyningsministeren, når almenvellet kræver det, tillade, at der iværksættes ekspropriation vedrørende fast ejendom, til etablering og drift af de nødvendige distributionssystemer, herunder klynger, i henhold til § 14 a.

Det foreslås i § 14 a, stk. 1, 1. pkt., og stk. 3, § 36 a, stk. 4, og § 55, stk. 3, at ændre »distributionssystemer« til »metangasdistributionssystemer og brintdistributionsnet«.

Der er tale om en konsekvensændring. Den foreslåede bestemmelse medfører således ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises således til § 1, nr. 31, vedrørende definitionen af begrebet »metangasdistributionssystem« og § 1, nr. 11, vedrørende definitionen af begrebet »brintdistributionsnet«.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 84

Efter gasforsyningslovens § 14, stk. 1, nr. 8, skal distributionsselskaber sikre, at forbrugerne oplyses om mulighed for gasbesparelser, give den enkelte forbruger informationer om forbrugerens faktiske gasforbrug og faktiske aktuelle priser, og mindst en gang årligt kortlægge det samlede gasforbrug i forsyningsområdet, samt offentliggøre data fra kortlægningen eller på begæring stille sådanne data til rådighed.

Gældende ret indeholder ikke specifikke regler om EU-interoperabilitet for data på gasområdet, dvs. systemernes evne til at tale sammen. Der er således ingen eksplicit hjemmel til at fastsætte krav, der sikrer, at danske dataudvekslingsløsninger er kompatible med systemer i andre EU-lande.

Den nuværende regulering fokuserer primært på forbrugers egen adgang til data og den dataudveksling, der er nødvendig for gasmarkedets drift.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 14 b. Efter det foreslåede *stk. 1*, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om, hvordan forbrugers måler- og forbrugsdata og data, som er nødvendige for leverandørskifte, udveksles og forvaltes, herunder om hvordan data stilles til rådighed for berettigede parter mod et gebyr, samt fastsættelse af gebyrets størrelse.

Den foreslåede bemyndigelse vil medføre, at ministeren vil kunne fastsætte regler, som sikrer, at berettigede parter, med forbrugers samtykke, kan få adgang til data på en ikkediskriminerende og gennemsigtig måde. Bemyndigelsen vil således gøre det muligt at fastsætte klare rammer for, hvordan tredjeparter, såsom udbydere af energitjenester eller prissammenligningsportaler, kan få adgang til en forbrugers data.

Der vil som led i bemyndigelsen kunne fastsættes relevante gebyrer i forbindelse med berettigede parters adgang til data. Sådanne gebyrer vil skulle fastsættes, så der tilstræbes fuld dækning for de omkostninger, der er forbundet med den administration, som knytter sig til at stille de nævnte data til rådighed. Gebyrfastsættelsen vil i overensstemmelse med budgetvejledningen skulle justeres på baggrund af seneste års regnskab og væsentlige ubalancer mellem omkostninger og takster skal udlignes over en periode på maksimalt 4 år, fra og med det år, hvori ubalancen opstår. Dette omfatter dog ikke over- eller underdækning, der bidrager til at udligne tidligere års ubalance.

Den foreslåede bestemmelse vil generelt skabe rammen for en styrket konkurrence og fremme udviklingen af nye, innovative tjenester til gavn for forbrugerne ved at gøre det lettere for dem at udnytte deres egne data aktivt.

Efter det foreslåede *stk. 2*, vil klima-, energi- og forsyningsministeren endvidere kunne fastsætte regler om EU-interoperabilitet, datatilgængelighed og dataforvaltning for de data, der er nævnt i stk. 1, herunder om formater, standarder,

digitale grænseflader og betingelser for adgang samt certificering og udpegning af overvågningsansvarlige.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren endvidere vil kunne fastsætte regler om systemernes evne til at tale sammen på tværs af EU, datatilgængelighed og dataforvaltning for de data, der er omfattet af stk. 1. Bemyndigelsen vil desuden omfatte adgang til at fastsætte regler om tekniske specifikationer såsom formater, standarder, digitale grænseflader og betingelser for dataadgang samt om certificering af dataansvaret og eventuel udpegning af overvågningsansvarlige som skal føre tilsyn med gennemførelsen af de foranstaltninger, der træffes for at sikre ikkediskriminerende adgang til data.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ministeren kan fastsætte regler som sikrer, at de danske systemer for datahåndtering er i overensstemmelse med fælles europæiske standarder. Dette skal lette adgangen til det danske marked for udenlandske tjenesteudbydere og omvendt, hvilket understøtter et velfungerende indre marked for energi. Bemyndigelsen vil give den nødvendige fleksibilitet til at kunne tilpasse de danske regler i takt med den teknologiske udvikling og eventuelle fremtidige gennemførelsesretsakter fra Kommissionen på området.

Det foreslåede vil sikre rammerne for at kunne gennemføre gasdirektivets artikel 22 og 23.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 85

Efter § 15, stk. 1, nr. 3, skal et lagerselskab stille nødvendig lagerkapacitet til rådighed for transmissionsselskabers eller systemoperatørers varetagelse af de i § 12, stk. 1, nr. 3, nævnte opgaver.

Det foreslås i § 15, stk. 1, nr. 3, at ændre »nr. 3, nævnte opgaver« til »nr. 4, nævnte opgaver, og for distributionsselskabers varetagelse af de i § 14, stk. 1, nr. 4, nævnte opgaver og i overensstemmelse med en netudviklingsplan, jf. § 12, stk. 1, nr. 7«.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at et lagerselskab skal stille nødvendig lagerkapacitet til rådighed for både transmissionsselskabers og distributionsselskabers varetagelse af deres opgaver vedrørende forsyningssikkerheden, som fremgår af henholdsvis gasforsyningslovens § 12, stk. 1, nr. 3 og § 14, stk. 1, nr. 3. Endvidere vil den foreslåede bestemmelse medføre, at det skal være i overensstemmelse med en netudviklingsplan, jf. § 12, stk. 1, nr. 5.

Det foreslåede vil delvist gennemføre gasdirektivets artikel 50, stk. 1, litra b.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. og 3.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 86

Gasforsyningsloven indeholder ikke bestemmelser om brint-terminalsselskabers og LNG-terminalsselskabers pligt til at stille nødvendig kapacitet til rådighed for transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributionsselskaber.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 15 a. Efter det foreslåede *stk. 1*, skal et terminalsselskab stille nødvendig kapacitet til rådighed for transmissionsselskabers eller systemoperatørers varetagelse af opgaver, der er nævnt i § 12, stk. 1, nr. 4, og for distributionsselskabers varetagelse af opgaver, der er nævnt i § 14, stk. 1, nr. 4, og i overensstemmelse med en netudviklingsplan, jf. § 12, stk. 1, nr. 7.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at et brintterminalsselskab og et LNG-terminalsselskab skal stille nødvendig kapacitet til rådighed for både transmissionsselskabers og distributionsselskabers varetagelse af deres opgaver vedrørende forsyningssikkerheden, som fremgår af henholdsvis gasforsyningslovens § 12, stk. 1, nr. 3 og § 14, stk. 1, nr. 3. Endvidere at det skal være i overensstemmelse med en netudviklingsplan, jf. § 12, stk. 1, nr. 5.

Det foreslåede vil delvist gennemføre gasdirektivets artikel 50, stk. 1, litra b.

Efter det foreslåede *stk. 2*, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1, herunder om den nødvendige kapacitet og samarbejdet mellem selskaberne.

Den i stk. 2 foreslåede bemyndigelse vil bl.a. kunne anvendes til at fastsætte nærmere regler, der sikrer passende måder for terminalsselskaber at opfylde sine forpligtelser på.

Det foreslåede vil sikre rammerne for at kunne gennemføre gasdirektivets artikel 50, stk. 1, litra b og litra c.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 87

Overskriften efter § 15 b (ophævet) har følgende ordlyd: »LNG-faciliteter«.

Det foreslås, at *overskriften* for § 16 nyaffattes. Efter den foreslåede bestemmelse anvendes overskriften »LNG-terminaler«.

Der er tale om en konsekvensændring. Den foreslåede bestemmelse medfører således ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises således til § 1, nr. 29, vedrørende definitionen af begrebet »LNG-terminal«.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 88

I § 16, stk. 1, anvendes begrebet »LNG-faciliteter«. Det fremgår således, at etablering af LNG-faciliteter kun kan foretages efter forudgående tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren. Tilladelsen kan kun gives, hvis ansøgeren kan dokumentere, at der er tilstrækkeligt behov for LNG-faciliteten. Tilladelsen kan betinges af overholdelse af vilkår vedrørende den nærmere etablering og drift af LNG-faciliteten, herunder sikkerhedsstillelse for bortskaffelse.

Det foreslås i § 16, stk. 1, 1. pkt., at ændre »LNG-faciliteter« til »LNG-terminaler«, og i 2. og 3. pkt., at ændre »LNG-faciliteten« til »LNG-terminalen«.

Der er tale om en konsekvensændring og den foreslåede ændring medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises således til § 1, nr. 29, vedrørende definitionen af begrebet »LNG-terminal«.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 89

Efter § 17, stk. 2, i gasforsyningsloven kan tilladelsen til anlæggelse af direkte ledninger kun gives, hvis ansøgeren forinden har fået afslag på en anmodning om adgang til systemet, jf. § 18, og spørgsmålet ikke har kunnet løses ved forelæggelse for Forsyningstilsynet.

Det foreslås i § 17, stk. 2, at ændre »anmodning om adgang til systemet« til »anmodning om adgang til metangas- eller brintsystemet«.

Det foreslåede medfører en sproglig tydeliggørelse af son- dringen mellem infrastrukturen i henholdsvis metangassys- temet og brintsystemet, og medfører ikke materielle æn- dringer i loven.

Det foreslåede vil delvist gennemføre gasdirektivets artikel 57, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 90

Det fremgår af § 18, stk. 1, i gasforsyningsloven, at system- brugere som udgangspunkt har ret til mod betaling at få adgang til systemet. Bestemmelsen indebærer således en ge- nerel ret til tredjepartsadgang til både det metangasbaserede og det brintbaserede gassystem.

Det foreslås i § 18, stk. 1, at ændre »adgang til systemet« til »tilslutning og adgang til metangas- eller brintsystemet«, og at ændre »jf. dog stk. 3-5 og regler udstedt i medfør af stk. 6« til »jf. dog stk. 3-8 og regler udstedt i medfør af stk. 11«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det tydeliggøres, at tredjepartsadgangen gælder både det metangasbaserede og det brintbaserede gassystem.

Den foreslåede ændring vil delvist gennemføre gasdirekti- vets artikel 36, stk. 1, samt tydeliggøre at artikel 35, stk. 1, og artikel 37, stk. 1, delvist er gennemført.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 91

Det fremgår af gasforsyningslovens § 18, stk. 2, at anmod- ning om adgang til systemet rettes til det relevante selskab inden for systemet, hvis infrastruktur ønskes benyttet. Ad- gang forudsætter, at systembrugere skal være tilsluttet syste- met for at få adgang til systemet.

Selskaberne skal give adgang til systemet på grundlag af objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier, jf. §§ 20, 20 a, 23 og 36 a.

Det foreslås, at der i § 18, stk. 2, 1. pkt., efter »anmodning om« indsættes »tilslutning og«, at der i 2. pkt., efter »skal give« indsættes »tilslutning og«, og at »20,« udgår.

Ændringen har til formål at tydeliggøre son- dringen mellem tilslutning og adgang i overensstemmelse med gasdirektivets son- dring mellem tilslutning og adgang.

Ændringen vil medføre, at selskaberne Energinet og Evida vil skulle tilslutte systembrugere til systemet samt give sy- stembrugere adgang til systemet på grundlag af objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende vilkår, jf. §§ 20 a, 23 og 36 a. Henvisningen til disse bestemmelser vil indebæ- re, at Energinet og Evida ved vurderingen af anmodning om tilslutning og adgang til systemet vil skulle foretage en samlet vurdering i overensstemmelse med de relevante regler, herunder om tekniske krav for tilslutning til systemet og om vilkår og betingelser om benyttelse af systemet er opfyldt. Henvisningen til § 20 a vil indebære, at adgang til systemet også vil omfatte adgang til lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner, som udbydes af lager- og trans- missionsselskaber.

Den foreslåede ændring vil medføre, at systembrugere fort- sat vil skulle udarbejde en anmodning om adgang til sy- stemet, som vil indebære, at der også anmodes om tilslut- ning. Selskaberne vil ved vurdering af, om anmodning vil kunne imødekommes, skulle forholde sig til begrundelser for afslag og hvornår der kan nægtes tilslutning og hvornår der kan nægtes adgang til systemet (dvs. til den fysisk kapa- citet, aka teknisk kapacitet).

Den foreslåede ændring vil delvist gennemføre artikel 38, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 92

Det følger af § 20, stk. 2, at transmissionsselskaber, trans- missionssystemejere, systemoperatører og distributions- og

LNG-selskaber skal give ansøgere om benyttelse af transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter efter § 18 adgang til benyttelse af disse hurtigst muligt.

Det foreslås, at der i § 18, stk. 2, indsættes et 3. pkt. Efter den foreslåede bestemmelse skal transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions- og LNG-selskaber give ansøgere om benyttelse af metangastransmissionssystemer, metangasdistributionsystemer, brinttransmissionsnet og brintdistributionsnet samt LNG-terminaler, og brintlagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner til brintsystemet, adgang til benyttelse af disse hurtigst muligt.

Det bemærkes at lovforslaget samtidig foreslår at ophæve § 20, stk. 2, jf. § 1, nr. 104.

Gasdirektivets artikel 41, stk. 3, og artikel 45 fastsætter, at medlemsstaterne skal bestræbe sig på at sikre, at transmissions- og distributionssystemoperatører under de regulerende myndigheders tilsyn skal opfylde rimelige frister for at vurdere anmodninger om tilførsel af biometan, afgive tilbud og gennemføre tilslutningen.

Dette er med henblik på en hurtig gennemførelse af nettilslutning af biometananlæg til det metangastransmissions- og distributionssystem. Gasdirektivets krav omfatter alene frister for anmodninger fra biometananlæg, men det gældende krav i § 20, stk. 2, og § 36 a i gasforsyningsloven omfatter alle anmodninger om adgang til systemet, jf. § 18, og ikke kun biogasanlæg.

For brint vil den foreslåede ordning i § 18, stk. 2, 2. pkt., medføre, at brintlagerselskaber pålægges samme forpligtelse til at give adgang til benyttelse hurtigst muligt, som gælder for øvrige infrastrukturselskaber omfattet af ordningen for reguleret tredjepartsadgang efter gasforsyningsloven. For brintlagerselskaber vil det medføre, at de skal give hurtigt adgang til brintlagerfaciliteter, linepack og hjælpefunktioner til brintsystemet. Derudover vil den medføre en tydeliggørelse af, at transmissionsselskaber, transmissionssystemejere og systemoperatører skal give adgang til benyttelse af brinttransmissionssystemer hurtigst muligt samt at distributionselskaber skal give adgang til brintdistributionsnet hurtigst muligt. Kravet omfatter ansøgere, som anmoder om adgang efter § 18.

Det bemærkes endvidere, at det foreslås, at klima-, energi- og forsyningsministerens bemyndigelse i § 18, stk. 6, også vil omfatte mulighed for at fastsætte faste frister for behandling af anmodninger, jf. § 1, nr. 102.

Det foreslåede vil delvist gennemføre gasdirektivets artikel 41, stk. 3, og 45.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 93

Efter § 18, stk. 1, har systembrugere ret til mod betaling at få adgang til systemet og, hvis det er teknisk eller økonomisk nødvendigt for at yde effektiv systemadgang, lagre, linepack og andre hjælpefunktioner. Imidlertid findes der ikke regler i gældende ret, som fastsætter, at transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributionselskaber, ved vurderingen af anmodning om adgang til systemet, kan tage hensyn til antagelser om udviklingen i produktion, forsyning og forbrug af metangas.

Det foreslås at indsætte et nyt § 18, stk. 3. Efter den foreslåede bestemmelse tager transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributionselskaber, i forbindelse med anmodning om adgang for vedvarende gas og kulstoffattig gas til markedet og infrastrukturen, hensyn til antagelser om udviklingen i produktionen, forsyningen og forbruget af metangas i overensstemmelse med artikel 55, stk. 2, litra f, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles regler for de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint.

Det foreslåede vil medføre, at selskaberne, i deres vurdering af en anmodning fra tilsluttede produktionsfaciliteter for vedvarende gas og kulstoffattig gas om adgang til metangasystemet, f.eks. vil kunne inddrage hensyn til de antagelser om udvikling i produktion, forsyning og forbrug af metangas, i overensstemmelse med gasdirektivets artikel 55, stk. 2, litra f, herunder forventede biogaslommer.

Biogaslommer opstår især i sommerperioder, hvor forbruget af gas er lavt, mens produktionen er uforandret. Der opstår derfor en dissonans i systemet, idet systemet ikke kan tage imod de mængder biogas, som bliver produceret, men ikke aftaget.

Imidlertid kan der være tale om manglende plads kun i den del af systemet, hvor biogasanlægget er tilsluttet distributionssystemet, men ikke i de andre dele af systemet. De mængder af biogas, der ikke er plads til, kan indføres andre steder i distributionssystemet, hvor der er plads, eller i transmissionssystemet i stedet for. Dette kan ske ved hjælp af tilbageførelsesanlæg, som kan transportere gas fra transmissionssystem til distributionssystem og omvendt.

Det vil medføre, at en afgørelse om adgang til systemet fortsat vil skulle træffes på baggrund af objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier, jf. stk. 2, 2. pkt., mens vurderingen af objektive kriterier vil kunne omfatte vurdering af hensyn til udvikling i produktion, forsyning og forbrug af metangas, herunder udfordringer med biogaslommer.

Bestemmelsen vil delvist gennemføre gasdirektivets artikel 30.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 94

Det følger af gasforsyningslovens § 18, stk. 3, at selskaber kan give afslag på adgang til systemet, Imidlertid fremgår selskabers mulighed for at give afslag på tilslutning ikke, da tilslutning hidtil har været omfattet af begrebet "adgang"

Det foreslås i § 18, stk. 3, at ændre »nægte adgang« til »meddele afslag på anmodning om tilslutning eller adgang«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at selskaber vil kunne meddele afslag på anmodning om tilslutning eller adgang til systemet (dvs. adgang til at benytte den fysiske kapacitet), jf. § 18, stk. 3, nr. 1-3. Det foreslåede vil betyde, at Energinet og Evida ved vurdering af anmodninger om tilslutning og anmodninger om adgang til systemet, vil kunne meddele tilslutning til systemet, men afslag på f.eks. adgang til uafbrydelig kapacitet, hvis betingelserne for et sådan afslag er til stede. Det betyder således, at ret til tilslutning til systemet ikke nødvendigvis giver ret til ubegrænset adgang til systemet.

Bestemmelsen vil delvis gennemføre gasdirektivets artikel 38, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 95

Det følger af gasforsyningslovens § 18, stk. 3, nr. 1, at selskaber kan give afslag på adgang til systemet, hvis de ikke råder over den fornødne kapacitet. Bestemmelsen giver således infrastrukturselskaberne en klar hjemmel til at afvise en anmodning om tredjepartsadgang, når der foreligger kapacitetsmangel. Gasforordningens artikel 20 og 36 stiller et yderligere krav om, at hhv. transmissions- og distributionselskaber i metangassystemet skal sørge for uafbrydelig kapacitet med henblik på at sikre adgang for produktionsfaciliteter for vedvarende gas og kulstoffattig gas, der er tilsluttet deres net. Af forordningen fremgår det endvidere, at tilsluttede produktionsfaciliteter til vedvarende gas og kulstoffattig gas kun kan nægtes adgang til metangassystemet, dvs. den fysiske kapacitet, aka teknisk kapacitet, med forbehold for driftsmæssige begrænsninger, således at infrastruktursikkerheden og den økonomiske effektivitet sikres.

Det foreslås, at der i § 18, stk. 3, nr. 1, efter »kapacitet,« indsættes »eller der mangler sammenkobling, jf. dog nr. 3, og § 10 a, stk. 2,«.

Den foreslåede indsættelse vil medføre, at manglende sammenkobling bliver en eksplicit grund til at give afslag på adgang eller tilslutning. Desuden indsættes en henvisning til et nyt stykke 4, for at tydeliggøre, at der ikke kan gives afslag på hverken adgang eller tilslutning på grund af manglende kapacitet eller sammenkobling, hvis en systembruger er villig til at betale for de nødvendige udbygninger, der sikrer den fornødne kapacitet eller manglende sammenkoblinger.

Det bemærkes dog, at uanset den foreslåede ændring vil der

altid kunne gives afslag på både adgang og tilslutning efter reglerne vedrørende nedlukning, jf. § 18, stk. 5.

Det foreslåede vil delvist gennemføre gasdirektivets artikel 38, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 96

Efter gasforsyningslovens § 18, stk. 3, nr. 2, kan transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og LNG-selskaber nægte adgang til systemet i henhold til stk. 1, hvis adgang til systemet ville hindre dem i at opfylde de forpligtelser, som de er pålagt i § 12, stk. 1, nr. 2, 3 og 6, og § 14, stk. 1, nr. 2, 3 og 6.

Det foreslås i § 18, stk. 3, nr. 2, at ændre »nr. 2, 3 og 6« til »nr. 3, 4 og 8«.

Der er tale om en konsekvensændring. Den foreslåede bestemmelse medfører således ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 97

Det følger af gasforsyningslovens § 18, stk. 3, nr. 3, at transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og LNG-selskaber kan nægte adgang til systemet i henhold til stk. 1, på grund af alvorlige økonomiske og finansielle problemer med kontrakter, der indeholder en mindsteaftageforpligtelse (take-or-pay-vilkår), jf. § 22.

Det foreslås, at § 18, stk. 3, nr. 3, ophæves.

Det foreslåede vil medføre, at den gældende § 18, stk. 3, nr. 3, vedrørende take-or-pay-forpligtelser ophæves. Dette er i overensstemmelse med, at gasdirektivets krav om take-or-pay-forpligtelser ligeledes er ophævet, hvorfor bestemmelse vurderes ikke længere at have praktisk relevans.

Der henvises i øvrigt til § 1, nr. 110 vedrørende forslag om ophævelse af gasforsyningslovens § 22 (gasselskabers take-or-pay-forpligtelser).

Til nr. 98

(Til § 18, stk. 5)

Efter § 18, stk. 3, i gasforsyningsloven kan transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og LNG-selskaber meddele afslag på anmodning om adgang til systemet, såfremt de ikke råder over den fornødne kapacitet eller hvis adgang til systemet vil hindre dem i at opfylde forpligtelser i loven.

Der fastsættes lige vilkår om adgang for alle samt lige

grundlag for afslag for alle, idet der i § 18, stk. 3, ikke sondres mellem producenter af grønne gasser og andre former for gas. Bestemmelsen sonder heller ikke mellem anmodninger om adgang eller anmodninger om tilslutning efter systematikken benyttet i gasdirektivets artikel 38, stk. 1, og stk. 3, og artikel 41, stk. 2.

Det foreslås, at indsætte et nyt § 18, stk. 5. Efter den foreslåede bestemmelse har transmissionsselskaber, uanset stk. 4, nr. 1 og 2, ikke ret til at nægte anmodninger om økonomisk rimelig og teknisk mulig tilslutning af nye eller af eksisterende, men endnu ikke tilsluttede, produktionsanlæg for vedvarende gas og kulstoffattig gas, medmindre det sker på grund af nedlukning af dele af systemet, som er fastsat i den langsigtede udviklingsplan, jf. § 12, stk. 1, nr. 7.

Den foreslåede bestemmelse vil alene gælde for anmodninger om tilslutning af produktionsanlæg til vedvarende gas og kulstoffattig gas til metangastransmissionssystemet. Modsetningsvist vil Energinet kunne give afslag på anmodning om tilslutning af nye eller eksisterende produktionsanlæg for vedvarende gas eller kulstoffattige gas, hvis anmodningen *ikke* er økonomisk rimelig eller teknisk mulig. Energinet vil således skulle foretage en skønsmæssig vurdering af, om anmodning om tilslutning kan imødekommes.

Det foreslåede vil endvidere medføre, at Energinet vil kunne give alle systembrugere, herunder biogasproducenter, afslag om tilslutning til systemet på grund af planlagt nedlukning.

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 41, stk. 2.

Der henvises i øvrige til de almindelige bemærkninger i pkt. 3.6.

(Til § 18, stk. 6)

Det følger af gasforsyningslovens § 18, stk. 3, nr. 1, at infrastrukturselskaber har en generel ret til at give afslag på anmodning om adgang til systemet ved kapacitetsmangel. Der gælder således ingen særlig beskyttet adgangsret for vedvarende gas og kulstoffattig gas.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 18, stk. 6. Efter den foreslåede bestemmelse kan transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributionselskaber nægte tilsluttede produktionsanlæg til vedvarende gas og kulstoffattig gas, adgang til metangassystemet, såfremt selskaberne ikke kan opfylde et krav om uafbrydelig kapacitet på grund af driftsmæssige begrænsninger, således at infrastruktursikkerheden og den økonomiske effektivitet sikres, eller hvis det på baggrund af en godkendt tilpasningsplan er besluttet, at dele af metangassystemet skal nedlukkes.

Der er tale om to muligheder for afslag på anmodning om adgang til metangassystemet, dvs. den fysiske infrastruktur.

Gasforordningen pålægger transmissions- og distributions-

selskaber en pligt til at sørge for uafbrydelig kapacitet til producenter af vedvarende gas og kulstoffattig gas, således at der er plads i den fysiske infrastruktur, så producenter kan injicere deres gas i metangassystemet. Samtidig giver artikel 20 og 36 i gasforordningen for det første mulighed for at give afslag på anmodning om adgang til uafbrydelig kapacitet. For eksempel kan uafbrydelig kapacitet begrænses ved at tilbyde kapacitet med forbehold for driftsmæssige begrænsninger, således at infrastruktursikkerheden og den økonomiske effektivitet sikres. For det andet indføres med gasdirektivets artikel 38, stk. 4, en mulighed for at give afslag på anmodning om adgang, såfremt der er udarbejdet tilpasningsplaner om nedlukning af dele af distributionssystemet. Dette skal forstås som en undtagelse til gasforordningens hovedregel om adgang til uafbrydelig kapacitet.

Det foreslåede har således til formål at tydeliggøre gasforordningens betingelser i artikel 20 og 36.

Gasforordningen gælder direkte og skal ikke gennemføres. Imidlertid kan forordningen suppleres med nationale regler. Det vurderes, at direktivets artikel 38, stk. 3, der henviser til gasforordningen, samt artikel 38, stk. 4, der indeholder en undtagelse til gasforordningens artikel 20 og 36, gør det hensigtsmæssigt, at supplere gasforordningens regler om uafbrydelig kapacitet.

Det følger endvidere af gasforordningens artikel 20 og 36, at Forsyningstilsynet er ansvarlig for at revidere og godkende transmissionssystemoperatørernes betingelser for betinget kapacitet. Forsyningstilsynet skal i den forbindelse sikre at eventuelle begrænsninger i uafbrydelig kapacitet eller driftsmæssige begrænsninger, der indføres af transmissionssystemoperatørerne, sker på grundlag af gennemsigtige og ikkediskriminerende procedurer og ikke skaber unødige hindringer for markedsadgang. Disse begrænsninger kan anvendes, såfremt infrastruktursikkerheden og økonomisk effektivitet kan sikres. Hvis produktionsfaciliteten bærer omkostningerne ved at sikre den uafbrydelige kapacitet, må der ikke anvendes begrænsninger.

I dansk kontekst kan det betyde, at økonomisk effektivitet ikke kan sikres, hvis biogas skal tilføres systemet, når der mangler plads i dele af systemet (mangler fysisk kapacitet, dvs. teknisk kapacitet), som vil medføre, at systemet enten skal udvides eller der skal bygges et tilbageførelsesanlæg, som vil føre biogas op til et andet niveau i systemet, op på transmissionsniveau. En alternativ løsning er at finde plads i den del af systemet, hvor der er kapacitet. Dette kan også understøtte infrastruktursikkerheden.

Gasforordningens begreb driftsmæssige begrænsninger vil eksempelvis omfatte Danmarks udfordring med biogaslommer, hvor et faldende forbrug, men uforandret eller stigende produktion og tilførsel af biogas, vanskeliggør en hensigtsmæssig balancering af systemet, og medfører driftsmæssige udfordringer, herunder med periodisk mangel på plads, i dele af systemet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at afslagsgrunde angivet i den foreslåede § 18, stk. 4, nr. 1 og 2, der gælder alle systembrugere, vil være modificeret for så vidt angår vedvarende og kulstoffattig gas.

Samtidig er formålet med bestemmelsen at sikre regulatorisk klarhed ved at tydeliggøre lovtekstens interne sammenhæng, dels med gasforordningens regulering af adgang til metangassystemet, dels med gennemførelsen af direktivets mulighed for at give afslag, når dele af metangassystemet er omfattet af en nedlukningsplan, jf. § 1, nr. 82.

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 38, stk. 3, samt supplere gasforordningens artikel 20 og 36.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

(Til § 18, stk. 7)

Det følger af gasforsyningslovens § 10 a, at transmissions-selskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og LNG-selskaber vedligeholder og om- og udbygger systemet i forsyningsområdet i fornødent omfang.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 18, stk. 7. Efter den foreslåede bestemmelse skal et transmissionsselskab, en transmissionssystemejer, en systemoperatør eller et distributions-selskab, som giver afslag på anmodning om adgang eller tilslutning til metangassystemet eller brintsystemet, jf. stk. 4, nr. 1, og stk. 6, foretage de nødvendige udbygninger, for så vidt dette er rentabelt, eller en potentiel kunde er villig til at betale for dem, jf. dog § 83 vedrørende nedlukning for så vidt angår metangassystemet.

Det foreslåede vil medføre, at et transmissionsselskab eller distributionsselskab, som nægter adgang eller tilslutning til metangassystemet eller brintsystemet, fordi det ikke råder over den fornødne kapacitet, eller der mangler sammenkobling, vil skulle foretage de nødvendige udbygninger, for så vidt dette er rentabelt, medmindre en potentiel systembruger er villig til at betale for dem, jf. § 18, stk. 4, litra b.

Der foreslås således, at det gældende krav, om at systemet skal udbygges i fornødent omfang, ændres til, at udbygningen skal være rentabel i overensstemmelse med gasdirektivets rammer.

Det indebærer en vurdering af, hvornår det er rentabelt at udbygge systemet, hvilket er en skønsmæssig vurdering. Gasdirektivet indikerer således, at udbygningen ikke skal foretages for enhver pris. Med det foreslåede vil det tydeliggøres, at systemet ikke skal udbygges for enhver pris, men systemoperatørerne skal inddrage hensynet til rentabilitet i deres vurdering af udbygningen eller sammenkobling.

Bestemmelsen vil omfattes af og skal ses i sammenhæng med den foreslåede udvidelse af klima-, energi- og forsyningsministerens bemyndigelse i § 18, stk. 6, jf. § 1, nr.

102, hvorefter ministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler bl.a. om rentabilitet i forbindelse med adgang og tilslutning.

Nærmere regler om omkostningsfordelingen er fastsat i bekendtgørelse nr. 347 af 3. april 2025 om tilslutning af producenter af vedvarende gas eller kulstoffattig gas til det metanbaserede gassystem og i bekendtgørelse nr. 348 af 3. april 2025 om tilslutning til det sammenkoblede brintsystem. Hensyn til rentabilitet vil også kunne fastsættes i bekendtgørelserne.

Bestemmelsen vil delvist gennemføre gasdirektivets artikel 38, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 99

Efter § 18, stk. 4, i gasforsyningsloven skal afslag på en anmodning om adgang til systemet begrundes af transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og LNG-selskaber.

Efter gasforordningen skal producenter af vedvarende gas og kulstoffattig gas som udgangspunkt have adgang til uafbrydelig kapacitet. Det betyder, at transmissions- og distributionsselskaberne som udgangspunkt skal sikre, at der samlet set er plads nok i systemet til producenternes vedvarende gas og kulstoffattig gas. I praksis sker dette gennem en tilslutningsaftale mellem selskabet og producenten.

Efter de gældende regler træffer Energinet og Evida afgørelse om adgang, herunder tilslutning, til systemet, dvs. tilslutning til den fysiske infrastruktur, i forbindelse med anmodninger herom fra producenter af vedvarende gas og kulstoffattig gas.

Det foreslås i § 18, stk. 4, at ændre »adgang« til »tilslutning eller adgang«, og »stk. 3« ændres til »stk. 4-7«.

Der vil være tale om en samlet afgørelse, som vil bestå af to delafgørelser. Den første delafgørelse vil tage stilling til, om anmodning om tilslutning kan imødekommes, herunder valg af et bestemt tilslutningspunkt i systemet. Den anden delafgørelse vil tage stilling til, om anmodning om adgang til systemet kan imødekommes. Med producenternes adgang til systemet menes adgang til den fysiske kapacitet i infrastrukturen i modsætning til professionelle markedsaktørers adgang til gasmarkedet og transportkapacitet.

Afgørelse om tilslutning indebærer, at Energinet og Evida vil kunne anvise et andet tilslutningspunkt end det punkt, som fremgår af producentens anmodning. Ved sin vurdering af tilslutningspunkt vil Energinet og Evida skulle foretage en afvejning, bl.a. den teknisk og økonomisk mest hensigtsmæssige løsning og den løsning, der aktuelt passer bedst til den eksisterende fysiske kapacitet, herunder den eksisterende tilslutning af producenter til systemet. Disse regler er

reguleret i bekendtgørelse om tilslutning af producenter af vedvarende gas eller kulstoffattige gas til det metanbaserede gassystem og bekendtgørelse om tilslutning til det sammenkoblede brintsystem.

Afslag på anmodning om tilslutning og adgang til den fysiske kapacitet, skal begrundes.

Der er tale om et forvaltningsretligt krav om, at ikke-begunstigende afgørelser altid skal begrundes. Begrundelsen skal gøre rede for, hvilket grundlag afgørelsen er truffet på, herunder det relevante retsgrundlag og sagsfremstilling, og de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen, hvis der er udøvet et administrativt skøn. Part i sagen vil således kunne vurdere, om alle relevante oplysninger er lagt til grund ved sagens vurdering, og om afgørelsen er mangelfuld og kan påklages.

Det foreslåede vil delvis gennemføre gasdirektivets artikel 38, stk. 1 og 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 100

Det fremgår af gasforsyningslovens § 18, stk. 1, at systembrugere har ret til mod betaling at få adgang til gassystemet.

Endvidere følger det af gasforsyningsloven § 18, stk. 2 og 3, at et distributionsselskab kun kan give afslag på en anmodning om adgang til systemet, hvis det ikke råder over den fornødne kapacitet, hvis adgangen hindrer opfyldelsen af visse forpligtelser, eller på grund af alvorlige økonomiske problemer med take-or-pay-kontrakter.

Den nuværende lovgivning indeholder ikke hjemmel til at give afslag på adgang eller afbryde forsyningen som led i en planlagt nedlukning af dele af gassystemet.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 18, stk. 9. Efter den foreslåede bestemmelse kan distributionsselskaber give afslag på anmodninger om tilslutning eller adgang efter stk. 2, for så vidt angår de dele af metangassystemet, som er udpeget til nedlukning i en godkendt tilpasningsplan, jf. § 14, stk. 1, nr. 7.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at distributionsselskabet får udtrykkelig hjemmel til at afvise anmodninger om tilslutning eller adgang til gasinfrastruktur i områder, der er omfattet af en godkendt tilpasningsplan for nedlukning, jf. den foreslåede § 14, stk. 1, nr. 7. Bestemmelsen er en undtagelse til den generelle tilslutningspligt i § 18, stk. 2.

Det foreslåede vil give distributionsselskabet et nødvendigt og centralt redskab til at administrere planlagt nedlukning af dele af metangassystemet. Uden denne adgang til at give afslag på nye tilslutninger ville selskabet kunne blive tvunget til at foretage urentable og selskabsøkonomisk u hensigtsmæssige investeringer i et område, hvor gasforsyningen er planlagt at ophøre.

Den foreslåede beføjelse for distributionsselskabet til at give afslag på tilslutning vil være betinget af, at der foreligger en godkendt og offentliggjort tilpasningsplan for nedlukning af området, hvor der nægtes adgang og tilslutning i henhold til den foreslåede § 14, stk. 1, nr. 7. Dette sikrer, at afslag meddeles på et objektivt og gennemsigtigt grundlag, og at potentielle kunder og bygherrer i god tid får klarhed over forsyningssituationen i det pågældende område. De vil dermed kunne planlægge med alternative energikilder fra starten.

Det foreslåede vil delvis gennemføre gasdirektivets artikel 38, stk. 4 og 5.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 101

Efter § 18, stk. 5, i gasforsyningsloven behandler Forsyningstilsynet klager over afslag på anmodninger om adgang, herunder tilslutning, til systemet.

Det foreslås i § 18, stk. 5, at ændre »adgang« til »tilslutning eller adgang«, og at ændre »stk. 3« til »stk. 4«.

Der foreslås at ændre bestemmelsen, således at det både er afslag på anmodninger om tilslutning til systemet og afslag på anmodninger om adgang til systemet, dvs. adgang til fysisk kapacitet, som vil kunne påklages til Forsyningstilsynet. Der er tale om konsekvensrettelse af bestemmelsen i overensstemmelse med stk. 1-4.

Ændringen af § 18, stk. 5, der bliver stk. 10, vil medføre, at det vil være muligt at påklage et afslag på anmodning om tilslutning til systemet eller et afslag på anmodning om adgang til systemet. Forsyningstilsynet er klageinstans i disse afgørelser og vil herunder skulle vurdere, om afgørelsen overholder de forvaltningsretlige regler om sagsfremstilling og begrundelse. Forsyningstilsynet vil herunder skulle vurdere, om afgørelsen er truffet på baggrund af objektive, gennemsigtige og ikke diskriminerende kriterier, jf. § 18, stk. 2, i gasforsyningsloven. I det omfang afgørelsen beror på et administrativt skøn, skal selskabernes begrundelse angive de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen. Forsyningstilsynets klagebehandling omfatter ikke det konkrete valg af geografisk tilslutningspunkt, som infrastrukturselskaberne anviser i afgørelsen, men om valget af tilslutningspunkt er truffet på baggrund af objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier.

Den foreslåede ændring vil indebære, at det fortsat vil være Forsyningstilsynet, som vil være klageinstans ved afgørelser om afslag om tilslutning og ved afgørelser om afslag om adgang til systemet. At Forsyningstilsynet også er kompetent myndighed i forhold til godkendelse af infrastrukturselskabernes metoder udelukker ikke, at Forsyningstilsynet er klageinstans for afgørelser om tilslutning eller adgang til systemet.

Det foreslåede vil ikke ændre på den eksisterende praksis, men vil præcisere, at der vil kunne indbringes klage vedrørende afslag om tilslutning eller adgang til systemet.

Det foreslåede vil delvist gennemføre gasdirektivets artikel 38, stk. 1 og 2 og artikel 79, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 102

Efter § 18, stk. 6, i gasforsyningsloven kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte nærmere regler om tilslutningsanlæg, herunder ejerskab, etablering og drift af tilslutningsanlæg, samt forhold omfattet af stk. 1-5, herunder om omkostningsfordelingen mellem systembrugere og infrastrukturselskaber, om afslag på adgang, om infrastrukturselskabernes behandling af anmodninger og om Forsyningstilsynets behandling af klager over afslag.

Klima-, energi- og forsyningsministeren kan således efter § 18, stk. 6, fastsætte nærmere regler om adgang, herunder tilslutning, samt nægtelse på anmodning af adgang, herunder tilslutning, til metangas og brintsystemet. Bemyndigelsen er bl.a. udmøntet i bekendtgørelse nr. 347 af 3. april 2025 om tilslutning af producenter af vedvarende gas eller kulstoffattig gas til det metanbaserede gassystem og i bekendtgørelse nr. 348 af 3. april 2025 om tilslutning til det sammenkoblede brintsystem.

Det foreslås, at der i § 18, stk. 6, efter »nærmere regler om« indsættes »tilslutning og adgang til systemet, herunder regler vedrørende rentabilitet, regler vedrørende«, at »samt forhold omfattet af stk. 1-5« ændres til », regler vedrørende forhold omfattet af stk. 1-10«, at »nægtelse af adgang« ændres til »afslag på anmodning om tilslutning eller adgang«, og at der efter »anmodninger« indsættes », herunder frister herfor,«.

Der er tale om en udvidelse af bemyndigelsen til ministeren til at fastsætte nærmere regler om forhold reguleret i § 18, stk. 1-5, der bliver stk. 1-10, jf. § 1, nr. 109.

Det foreslåede vil sikre en bred bemyndigelse til, at ministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om tilslutning og adgang til systemet, herunder regler vedrørende rentabilitet, regler vedrørende tilslutningsanlæg, herunder ejerskab, etablering og drift af tilslutningsanlæg, samt forhold omfattet af stk. 1-10, herunder om omkostningsfordelingen mellem systembrugere og infrastrukturselskaber, om afslag på anmodning om tilslutning og adgang, om infrastrukturselskabernes behandling af anmodninger, herunder frister herfor, og om Forsyningstilsynets behandling af klager over afslag.

Det foreslåede indføres dels for at kunne sikre, at gasdirektivet implementeres, dels for samtidig at kunne tage højde for eventuelle ændringer bl.a. som følge af kommende politiske aftaler om den fremtidige regulering vedrørende tilslutning og adgang til systemet, herunder regler vedrørende rentabili-

tet og regler om afslag på anmodning om tilslutning eller adgang.

Det foreslåede vil således sikre mulighed for at kunne gennemføre eventuelle ændringer af regler vedrørende biometangasanlægs adgang og tilslutning til metangassystemet ved bekendtgørelse, herunder i forhold til rentabilitet, som følge af »Klimaaftale om grøn strøm og varme 2022».

Den foreslåede bestemmelse relaterer sig ikke kun til forhold, der er omfattet af gasdirektivet. Klima-, energi- og forsyningsministeren vil også kunne fastsætte regler om forhold indenfor gassektoren, der ikke har sit udspring i EU-regler, eller andre internationale regler. Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren ved næste udmøntning af bemyndigelsen vil fastsætte regler, der gør, at Danmark lever op til sine forpligtelser i henhold til gasdirektivet. Det forventes endvidere, at ministeren vil bruge bemyndigelsen til i en bekendtgørelse at gennemføre eventuelle ændringer bl.a. som følge af kommende politiske aftaler om biometangasanlægs adgang og tilslutning til metangassystemet ved bekendtgørelse, herunder i forhold til hensyn om rentabilitet i forbindelse med udbygning af systemet, som følge af »Klimaaftale om grøn strøm og varme 2022».

Bekendtgørelser, der med hjemmel i den foreslåede udvidelse af bemyndigelsen udmøntes på baggrund af politiske aftaler, vil inden udstedelse forelægges de partier, der er en del af den pågældende politiske aftale.

Det forventes endvidere, at klima-, energi- og forsyningsministeren ved næste udmøntning af bemyndigelsen vil fastsætte regler, der fastsætter supplerende regler til gasforordningens artikel 20 og 36 vedrørende adgang til uafbrydelig kapacitet, dvs. den fysiske kapacitet i infrastrukturen, til vedvarende gas og kulstoffattig gas i metangassystemet, herunder nærmere regler om driftsmæssige begrænsninger, såsom driftsmæssige begrænsninger på grund af biogaslommer, der giver mulighed for afslag på anmodning om adgang til systemet, dvs. til den fysiske kapacitet, aka teknisk kapacitet.

Det foreslåede vil sikre rammerne for at gennemføre gasdirektivet rettidigt, herunder ved at kunne fastsætte nærmere regler, der gennemfører artikel 38, stk. 1-3, samt artikel 41, stk. 3, og artikel 45, 2. pkt., som bl.a. fastsætter at medlemsstaterne, med henblik på en hurtig gennemførelse af nettilslutning af biometananlæg og brintproducerende anlæg, bestræber sig på at sikre, at distributionssystemoperatøren under de regulerende myndigheders tilsyn, opfylder rimelige frister for at vurdere anmodninger om tilslutning af producenter af grønne gasser og kulstoffattig gas, afgive tilbud og gennemføre tilslutningen.

Det foreslåede vil sikre rammerne til at kunne gennemføre gasdirektivets artikel 38, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 103

(Til § 18 a)

Det følger af gasforsyningslovens § 18, stk. 1, at systembrugere som udgangspunkt har ret til mod betaling at få adgang til systemet. Bestemmelsen indebærer således en generel ret til tredjepartsadgang. Endvidere følger det af gasforsyningslovens § 12, stk. 1, nr. 1, at et transmissionsselskab, en transmissionssystemejer og en systemoperatør i fornødent omfang skal tilslutte andre gasselskaber. Der følger af gasforsyningslovens § 14, stk. 1, nr. 1 en forpligtelse for distributionsselskaber til at tilslutte systembrugere.

Det foreslås at indsætte en ny § 18 a. Efter den foreslåede bestemmelse skal transmissionsselskaber, transmissions-systemejere, systemoperatører og distributionsselskaber have adgang til andre transmissionsselskabers, transmissions-systemejeres, systemoperatørers og distributionsselskabers brintnet, hvis det er nødvendigt for, at de kan udøve deres hverv, herunder i forbindelse med grænseoverskridende transport af brint.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at transmissions-selskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributionsselskaber har ret til adgang til andre transmissionsselskabers, transmissionssystemejeres, systemoperatørers og distributionsselskabers brintnet, såfremt det er nødvendigt for, at selskabet kan udøve sit hverv. Dette omfatter specifikt situationer i forbindelse med grænseoverskridende transport af brint. Bestemmelsen hænger sammen med det foreslåede i § 1, nr. 64 og 73, der vil pålægge henholdsvis transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, samt systemoperatører, og distributionsselskaber en tilsvarende forpligtelse. Med bestemmelsen sikres det, at transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributionsselskaber, i nødvendigt omfang vil have en klar ret til adgang til andre selskabers brintnet, hvilket er en forudsætning for et velfungerende og integreret indre marked for brint. Ved at sikre adgang, herunder for grænseoverskridende transport, understøttes udviklingen af et konkurrencedygtigt brintmarked i EU.

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 35, stk. 3.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

(Til § 19)

Det fremgår af gasforsyningslovens § 18, stk. 1, at systembrugere har ret til mod betaling at få adgang til gassystemet.

Endvidere følger det af gasforsyningsloven § 18, stk. 2 og 3, at et distributionsselskab kun kan give afslag på en anmodning om adgang til systemet, hvis det ikke råder over den fornødne kapacitet, hvis adgangen hindrer opfyldelsen af visse forpligtelser, eller på grund af alvorlige økonomiske problemer med take or-pay-kontrakter.

Den nuværende lovgivning indeholder ikke hjemmel til at give afslag på adgang eller afbryde forsyningen som led i en planlagt nedlukning af dele af gassystemet, herunder evt. myndighedsgodkendelse og proces i den forbindelse.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 19. Efter det foreslåede *stk. 1*, kan distributionsselskaber, uanset § 18, stk. 1-7, afbryde forsyningen til systembrugere i dele af metangassystemet, forudsat at betingelserne i stk. 2 og regler udstedt i medfør af stk. 3 er opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en ny mulighed for distributionsselskaber for at gennemføre en planlagt nedlukning af dele af metangassystemet. Hjemlen til at afbryde forsyningen til de berørte systembrugere vil være betinget af, at kravene i stk. 2 og regler udstedt i medfør af stk. 3 er opfyldt.

Ved afbrydelse af forsyningen i den foreslåede bestemmelse forstås, at dette sker som led i gennemførelsen af planlagt nedlukning. Planlagt nedlukning er kendetegnet ved en kontrolleret og planlagt proces for udfasning af metangassystemet i afgrænsede geografiske områder, hvor dette er selskabsøkonomisk nødvendigt. Der vil således skulle være tale om en planlagt og permanent eller langsigtet ophør af gasforsyning i et afgrænset område, som iværksættes for at opnå strukturelle fordele og bedre rentabilitet i distributionsystemet. Planlagt nedlukning adskiller sig fra midlertidige driftsafbrydelser forårsaget af tekniske fejl, vedligehold eller midlertidig kapacitetsmangel.

Det foreslåede stk. 1, vil medføre, at distributionsselskaber får mulighed for at fravige den hidtidige ret til systemadgang, for at kunne realisere en omkostningseffektiv grøn omstilling, hvor dele af gasinfrastrukturen kan tages ud af drift, når det ikke længere er selskabsøkonomisk rentabelt og hensigtsmæssigt at opretholde forsyningen til et område.

Det foreslåede vil delvist gennemføre gasdirektivets artikel 38, stk. 4, litra b.

Efter det foreslåede *stk. 2*, skal den planlagte afbrydelse af forsyningen vedrøre dele af metangassystemet, som er omfattet af en godkendt tilpasningsplan efter § 14, stk. 1, nr. 7.

Det foreslåede vil medføre, at der stilles krav om, at de dele af metangassystemet, som distributionsselskabet anmoder om tilladelse til at gennemføre afbrydelse af, skal være beskrevet i en godkendt tilpasningsplan.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 75 og 82 for en gennemgang af distributionsselskabets udarbejdelse af en tilpasningsplan over de dele af metangassystemet, hvor nedlukning er nødvendiggjort af et svindende kundegrundlag og klima-, energi- og forsyningsministerens godkendelse heraf.

Det foreslåede vil delvist gennemføre gasdirektivets artikel 38, stk. 4, litra b.

Efter det foreslåede *stk. 3*, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om distributionsselskabernes afbrydelse af forsyningen til systembrugere, jf. *stk. 1* og *2*, herunder regler om myndighedsgodkendelse, regler om krav til distributionsselskabers afbrydelse af forsyningen, herunder krav om en rentabilitetsredegørelse, regler om beskyttelse af berørte systembrugere, regler om varsling, regler om høring og oplysning om alternative varmekilder, regler om tiltag målrettet sårbare gaskunder, regler om omstilling af aktiver og regler om klageadgang.

Den foreslåede bemyndigelse vil medføre, at ministeren vil kunne fastsætte nærmere regler for gennemførelsen af nedlukningen af dele af metangassystemet, som samlet set vil skulle udgøre et sæt af passende foranstaltninger til at beskytte de systembrugere, som berøres af en planlagt nedlukning.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil benytte bemyndigelsen til at udstede en ny bekendtgørelse, som skal udgøre den reguleringsmæssige ramme for den nærmere gennemførelse af den planlagte nedlukning af dele af metangassystemet, og dermed den konkrete gennemførelse af de tilpasningsplaner, der udarbejdes i medfør af den foreslåede § 14, *stk. 1*, nr. 7.

Bekendtgørelsen, der udstedes med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse, forventes at blive udmøntet på baggrund af politiske aftaler, og vil inden udstedelse blive forelagt de partier, der er en del af den pågældende politiske aftale.

Det forventes endvidere, at den foreslåede bemyndigelse i *stk. 3*, vil medføre, at ministeren fastsætter nærmere regler om en myndighedsbehandling i forbindelse med distributionsselskabernes konkrete gennemførelse af en planlagt afbrydelse af forsyningen, som vil kunne omfatte opgaver for eksempelvis Forsyningstilsynet.

Det forventes, at den foreslåede bemyndigelse vil kunne bruges til at stille krav om, at distributionsselskabet skal anmode om en myndighedsgodkendelse, f.eks. hos Forsyningstilsynet, som vil skulle påse, at den planlagte afbrydelse opfylder en række krav, som fastsættes af klima-, energi- og forsyningsministeren i en reguleringsmæssig ramme på baggrund af gasdirektivets krav hertil mv., herunder at distributionsselskabets planlagte afbrydelse opfylder de fastsatte objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier.

Den foreslåede bemyndigelse forventes endvidere at medføre, at der vil kunne fastsættes regler, som sikrer at berørte systembrugere modtager en behørig begrundelse for varslingen om afbrydelse af forsyningen.

Den foreslåede bestemmelse vil ligeledes medføre, at ministeren kan fastsætte regler om, at distributionsselskabet skal afvente en myndighedsgodkendelse, før der kan iværksættes varsling af de berørte systembrugere om ophør af gasforsyningen, samt eksempelvis længden på varslingen.

Den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om myndighedsgodkendelsesproces vil bl.a. kunne sikre, at det ud fra et forbrugerbeskyttelsesmæssigt perspektiv påses, at distributionsselskabet overholder de nærmere fastsatte regler, før de berørte systembrugere kan varsles om afbrydelse fra metangassystemet. Herunder vil en varsling have til formål at inddrage berørte systembrugere tidligt i processen, så berørte systembrugere vil kunne få mulighed for at forberede sig på en fremtidig afbrydelse og omstille sig til alternative energikilder.

Ved »berørte systembrugere« i den foreslåede bestemmelse forstås alle de kunder, som har et direkte aftaleforhold om systemadgang eller tilslutning til den del af metangassystemet, der planlægges nedlukket. Begrebet omfatter således alle de kunder, der som en direkte konsekvens af den planlagt nedlukning vil få afbrudt deres gasforsyning. Parter, der alene påvirkes indirekte eller afledt af nedlukningen, betragtes ikke som "berørte systembrugere" i bestemmelsens forstand. Dette begreb skal fortolkes som de parter, hvis retsstilling direkte ændres ved nedlukningen, dvs. de brugere, hvis fysiske tilslutningspunkt til gasnettet bliver nedlagt.

Ved »omstilling af aktiver« i den foreslåede bestemmelse forstås den eventuelle omstilling af dele af metangassystemet til anvendelse i brintsystemet, hvilket kan medføre risiko for krydssubsidiering, som skal imødegås.

Med det foreslåede *stk. 3* vil klima-, energi- og forsyningsministeren for det første kunne fastsætte regler om kravene til distributionsselskabers anmodning om myndighedsgodkendelse og processen for den konkrete gennemførelse af en planlagt nedlukning. Dette kan indebære, at der kan stilles specifikke krav til indholdet af den dokumentation og beregninger, som et distributionsselskab skal fremlægge som led i rentabilitetsredegørelsen, når det ansøger om tilladelse til nedlukning. Det kan f.eks. være krav om detaljerede tidsplaner, konsekvensvurderinger, kommunikationsplaner for de berørte kunder og analyser af de samfundsøkonomiske virkninger. Der vil endvidere kunne fastsættes regler for sagsbehandling, herunder eventuelle tidsfrister og procedurekrav.

Med det foreslåede *stk. 3* vil klima-, energi- og forsyningsministeren for det andet kunne fastsætte regler om beskyttelse af de berørte systembrugere, herunder regler om varsling og høring. Det foreslåede skal sikre en retfærdig og gennemsigtig proces for de borgere og virksomheder, der bliver berørt af en nedlukning af gasforsyningen. Hjemlen forventes at blive brugt til at fastsætte en passende varslingssperiode, så kunderne får god tid til at omstille sig til en alternativ varmforsyning. Der vil ligeledes kunne fastsættes regler for, hvordan og hvornår distributionsselskaberne skal gennemføre høringer af lokalsamfund, kommuner og andre interessenter. Bestemmelsen vil også kunne bruges til at implementere særlige beskyttelsesforanstaltninger for sårbare kunder og imødegåelse af risici for krydssubsidiering i overensstemmelse med direktivets krav herom.

Med det foreslåede vil ministeren for det tredje kunne fast-

sætte regler om klage over en planlagt nedlukning, med henblik på at sikre retssikkerheden for de berørte parter. Der kan f.eks. fastsættes regler for, hvem der har klageadgang, hvilke afgørelser der kan påklages og den myndighed, der skal behandle klager, f.eks. Energiklagenævnet.

Det foreslåede vil skulle give mulighed for at sikre rammen for gennemførelse af direktivets artikel 13 og artikel 38, stk. 5 og 6.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 104

Efter gasforsyningslovens § 20, stk. 1, fastsættes priser, vilkår og betingelser for benyttelse af transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter efter § 18, af transmissionsselskabet, transmissionssystemejeren, systemoperatøren og distributions- eller LNG-selskabet, jf. kapitel 7. Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions- og LNG-selskaber skal offentliggøre tariffer og betingelser for benyttelse af transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter efter § 18.

Efter stk. 2, skal transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions- og LNG-selskaber give ansøgere om benyttelse af transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter efter § 18, adgang til benyttelse af disse hurtigst muligt.

Efter stk. 3, betales ved transport af gas gennem flere distributionssystemer med henblik på forsyning af en forbruger alene for transport svarende til tarifferne for transport i det distributionssystem, som forbrugeren er tilsluttet. Provenuet fra transporten fordeles efter indbyrdes aftale mellem de distributionsselskaber, hvis distributionssystemer gassen transporteres igennem.

Efter stk. 4, kan et eller flere af de berørte distributionsselskaber indbringe tvisten for Forsyningstilsynet til afgørelse, hvis der opstår tvist om fordelingen af provenuet, jf. stk. 3.

Efter § 36 a, stk. 1, i gasforsyningsloven fastsættes priser, vilkår og betingelser for anvendelse af transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter, af transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions- og LNG-selskaber efter offentliggjorte metoder, som er godkendt af Forsyningstilsynet.

Det foreslås at ophæve § 20.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der skabes regulatorisk klarhed, således at dobbeltregulering undgås, idet både § 20, stk. 1, og § 36 a, stk. 1, regulerer samme forhold og er næsten identiske i deres ordlyd.

Ophævelsen af § 20, stk. 1, og de foreslåede konsekvensændringer til § 36 a, stk. 1, og § 40, stk. 1, vil samlet bidrage til

øget regulatorisk klarhed ved at samle ensartede bestemmelser ét sted i loven.

Gasdirektivets bestemmelser om metodegodkendelse er allerede implementeret i gasforsyningsloven. Ændringen vil således alene medføre klarhed.

Der henvises til bemærkninger til § 1, nr. 117, vedrørende § 36 a.

Til nr. 105

Det følger af gasforsyningslovens § 20 a, stk. 1, 1. pkt., at adgang til lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner udbydes af lager- og transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører ved forhandlet adgang, herunder ved auktion, baseret på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier.

Gasforsyningslovens § 20 a fastsætter således, at lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner er omfattet af en ordning med forhandlet tredjepartsadgang. Paragraffen skelner ikke imellem metangas og brint. Adgang til LNG-faciliteter er derimod efter gasforsyningslovens § 20 omfattet af en ordning med reguleret tredjepartsadgang baseret på offentliggjorte tariffer, der er godkendt af Forsyningstilsynet. Ved LNG forstås flydende metangas.

Det foreslås i § 20 a, stk. 1, 1. pkt., at ændre »Adgang til lagerfaciliteter« til »Adgang til brintterminaler, metangaslagerfaciliteter«, og at der efter »udbydes af« indsættes »terminaloperatører og«.

Den foreslåede ændring vil medføre flere materielle ændringer.

For det første vil den foreslåede ændring medføre, at kun metangaslagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner til metangassystemet omfattes af ordningen for forhandlet tredjepartsadgang i gasforsyningsloven. For det andet vil den foreslåede ændring medføre, at brintterminaler, i lighed med metangaslagerfaciliteter, metangaslinepack og andre metangashjælpfunktioner, vil blive omfattet af ordningen med forhandlet tredjepartsadgang. Indsættelsen af brintterminaler i rækken af infrastruktursystemer omfattet af gasforsyningslovens § 20 a vil sikre, at adgangsmodellen hertil bliver forhandlet. Indsættelsen af terminaloperatører i listen af selskaber vil medføre, at de omfattes af forpligtelsen til at udbyde adgangen efter den pågældende adgangsmodel. Bestemmelsen vil sikre en ordning for tredjepartsadgang til brintterminaler baseret på forhandlet adgang. Endvidere er formålet at etablere en fleksibel og mindre administrativt byrdefuld adgangsmodel til brintterminaler, der kan understøtte udviklingen af brintmarkedet.

Det foreslåede vil delvist gennemføre gasdirektivets artikel 36, stk. 1 og stk. 2, samt artikel 37, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. og 3.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 106

Det følger af gasforsyningslovens § 20 a, stk. 1, 2. pkt., at bestemmelsen omfatter alle lagerfaciliteter i Danmark og al linepack og andre hjælpefunktioner i transmissionssystemet. Gasforsyningslovens § 20 a fastsætter således, at lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner er omfattet af en ordning med forhandlet tredjepartsadgang. Paragraffen skelner ikke imellem metangas og brint.

Det foreslås i § 20 a, stk. 1, 2. pkt., at ændre »lagerfaciliteter« til »brintterminaler, metangaslagerfaciliteter«, og at ændre »i transmissionssystemet« til »til metangassystemet«.

Den foreslåede ændring medfører, at det præciseres, at alle brintterminaler og metangaslagerfaciliteter i Danmark og al metangas linepack og andre hjælpefunktioner i metangassystemet er omfattet af ordningen med forhandlet tredjepartsadgang. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring i nr. 86.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. og 3.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 107

Det følger af gasforsyningsloven § 20 a, stk. 2, at lager- og transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører offentliggør en gang om året deres kommercielle hovedvilkår for adgang til lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner. Inden fastsættelse af vilkårene høres de relevante systembrugere herom. Gasforsyningslovens § 20 a, stk. 1, fastsætter, at lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner er omfattet af en ordning med forhandlet tredjepartsadgang. § 20 a skelner ikke mellem metangas og brint. Adgang til LNG-faciliteter er derimod efter gasforsyningslovens § 20, omfattet af en ordning med reguleret tredjepartsadgang baseret på offentliggjorte tariffer, der er godkendt af Forsyningstilsynet. Ved LNG forstås flydende metangas.

Det foreslås i § 20 a, stk. 2, 1. pkt., at ændre »Lager-« til »Terminaloperatører og lager-«, at ændre »adgang til lagerfaciliteter« til »tilslutning og adgang til brintterminaler, metangaslagerfaciliteter«, og at der efter »hjelpefunktioner« indsættes »til metangassystemet«.

Den foreslåede ændring medfører, at terminaloperatører og lager- og transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører en gang om året skal offentliggøre deres kommercielle hovedvilkår for tilslutning og adgang til brintterminaler, metangaslagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner til metangassystemet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. og 3.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 108

Det følger af gasforsyningslovens § 20 a, stk. 3, at Forsyningstilsynet fører tilsyn med, at udbudsprocedurer og ho-

vedvilkår for adgang til lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner er baseret på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier.

Det foreslås i § 20 a, stk. 3, at ændre »adgang til lagerfaciliteter« til »tilslutning og adgang til brintterminaler, metangaslagerfaciliteter«, og at der efter »hjelpefunktioner« indsættes »til metangassystemet«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Forsyningstilsynet skal føre tilsyn med, at udbudsprocedurer og hovedvilkår for tilslutning og adgang til brintterminaler, metangaslagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner til metangassystemet er baseret på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier.

Forsyningstilsynets tilsynsbeføjelse i medfør af § 20 a, stk. 3, vil således blive indskrænket for så vidt angår lagerfaciliteter, linepack og hjælpefunktioner til kun at omfatte metangasområdet.

Samtidig vil den foreslåede ændring medføre, at Forsyningstilsynets tilsyn i medfør af § 20 a, stk. 3, udvides til at omfatte tilsyn med tilslutnings- og adgangsbetingelserne for brintterminaler. Forsyningstilsynet vil således blive pålagt at overvåge og, om nødvendigt, gribe ind for at forbedre adgangen til brintterminaler og sikre fair konkurrence.

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 36, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. og 3.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 109

Det følger af gasforsyningslovens § 20 a, at adgang til lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner udbydes ved forhandlet adgang baseret på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier. Endvidere følger det af bestemmelsen, at Forsyningstilsynet fører tilsyn med, at udbudsprocedurer og hovedvilkår for adgangen er baseret på disse kriterier. Imidlertid fremgår det ikke tydeligt, at Forsyningstilsynet skal sikre, at der tages hensyn til de fælles og nationale risikovurderinger, der foretages i henhold til artikel 7 i forordning Europa-Parlamentets og Rådets forordning om foranstaltninger til opretholdelse af gasforsynings-sikkerheden (gasforsyningssikkerhedsforordningen).

Det foreslås indsatte et nyt § 20 a, stk. 4. Efter den foreslåede bestemmelse skal Forsyningstilsynet ved udøvelsen af sine beføjelser efter stk. 3 tage hensyn til resultaterne af de fælles og nationale risikovurderinger, der er foretaget i henhold til artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om foranstaltninger til opretholdelse af gasforsyningssikkerheden.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet ved udøvelse af sine beføjelser efter § 20 a, eksplicit vil

skulle tage hensyn til resultaterne af de nævnte risikovurderinger.

Angivelsen af denne forpligtelse vil sikre klarhed om Forsyningstilsynets opgaver i forbindelse med tilsynet og indebærer, at hensynet til forsyningssikkerheden, som vurderet i de officielle risikovurderinger, vil skulle indgå som et grundlag i Forsyningstilsynets tilsyn med den forhandlede adgang til metangaslagerfaciliteter, metangaslinepack og metangashjælpfunktioner.

Det bemærkes, at der med den foreslåede ordning ikke ændres ved den grundlæggende adgangsmodel til metangaslagerfaciliteter, metangaslinepack og metangashjælpfunktioner, som fortsat er baseret på forhandlet adgang, selvom gasdirektivets artikel 33, stk. 1, giver mulighed for reguleret adgang.

Det foreslåede vil delvist gennemføre gasdirektivets artikel 33, stk. 1, 2. afsnit.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 110

Det fremgår af gasforsyningslovens § 22, at hvis et gasselskab får eller forventer at få alvorlige økonomiske og finansielle problemer på grund af sine mindsteaftageforpligtelser (take-or-pay-forpligtelser) i henhold til en eller flere kontrakter om køb af gas, kan det ansøge om en midlertidig undtagelse fra reglerne om adgang til systemet i § 18. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler herom.

Det fremgår endvidere af § 18, stk. 3, nr. 3, at transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og LNG-selskaber kan give afslag på adgang til systemet på grund af alvorlige økonomiske og finansielle problemer med kontrakter, der indeholder en mindsteaftageforpligtelse (take-or-pay-vilkår), jf. § 22.

I medfør af § 22, 2. pkt., er der fastsat bekendtgørelse nr. 731 af 31. juli 2000 om nægtelse af adgang til naturgas-systemet på grund af alvorlige økonomiske og finansielle problemer med kontrakter, der indeholder en mindsteaftageforpligtelse (take-or-pay-kontrakter).

Gasdirektivet ophæver det tidligere gasdirektivs bestemmelser om take-or-pay-forpligtelser.

Det foreslås at ophæve § 22.

Det foreslåede vil medføre, at gasselskaber fortsat vil kunne give afslag på tilslutning eller adgang til systemet, hvis de ikke råder over den fornødne kapacitet eller hvis tilslutning eller adgang til systemet ville hindre dem i at opfylde deres forpligtelser, men ikke længere på grund af alvorlige økonomiske og finansielle problemer med kontrakter, der indeholder en mindsteaftageforpligtelse (take-or-pay-forpligtelse).

Endvidere vil bekendtgørelsen også blive ophævet som en konsekvens af den foreslåede ophævelse af § 22.

Det foreslåede vil medføre en korrekt implementering af gasdirektivet ved at tydeliggøre sondringen mellem regler for adgang og regler for tilslutning, herunder at gasdirektivet ikke længere giver mulighed for at nægte adgang på grund af alvorlige økonomiske og finansielle problemer med take-or-pay-forpligtelser, jf. det tidligere gasdirektivets artikel 35, samt at det tidligere gasdirektivs artikel 48 om undtagelser i forbindelse med take-or-pay-forpligtelser er ophævet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 111

Efter § 23, stk. 1, følger det, at for at få adgang til systemet skal systembrugerne overholde 1) tekniske krav og standarder for tilslutning, herunder leveringskvalitet, og 2) vilkår og betingelser for benyttelse af systemet.

Efter § 23, stk. 2, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte nærmere regler om de i stk. 1 nævnte forhold, herunder om, at visse tekniske krav og standarder for tilslutning og vilkår og betingelser for benyttelse af systemet skal fastsættes af gasselskaber eller den, der varetager systemansvarlig virksomhed.

Der foreslås i § 23, *stk. 1*, at ændre »For at få adgang til systemet« til »For at få tilslutning og adgang til systemet«.

Der er tale om en mindre konsekvensrettelse af § 23, stk. 1. Dette vil følge en ensartet ændring af alle formuleringer i loven, som regulerer adgang, idet der skal tilføjes tilslutning til systemet. Dette vil sikre korrekt implementering af direktivet. Det vil medføre, at systembrugere, som ønsker tilslutning til systemet og adgang til systemet, vil skulle overholde teknisk krav og standarder for tilslutning, og vilkår og betingelser for benyttelse af systemet.

Det foreslåede vil delvist gennemføre artikel 38, stk. 1 og 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 112

Det fremgår af gasforsyningslovens § 28 a, at et selskab med bevilling til henholdsvis transmissionsvirksomhed, distributionsvirksomhed, lagervirksomhed og LNG-virksomhed alene kan udøve de aktiviteter, som ligger inden for bevillingen. Andre aktiviteter, som ligger uden for den pågældende bevilling, herunder andre bevillingspligtige aktiviteter, skal udøves i selvstændige selskaber med begrænset ansvar.

Det foreslås i § 28 a, *1. pkt.*, at ændre »lagervirksomhed og LNG-virksomhed« til »lager-, LNG- og brintterminalvirksomhed«.

Det foreslåede vil medføre en sproglig tydeliggørelse af sondringen mellem infrastrukturen i henholdsvis metangassystemet og brintsystemet, og medfører ikke materielle ændringer i loven.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 113

Det fremgår af gasforsyningslovens § 30 a, stk. 1, at Energinet og denne virksomheds helejede datterselskaber i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet, der driver transmissionsvirksomhed eller opstrømsanlægsvirksomhed, samt selskaber, der driver transmissions-, LNG- eller lagervirksomhed efter bevilling, betaler halvårligt et beløb til Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet til dækning af omkostninger til tilsyn med selskaberne efter § 30, stk. 1.

Det foreslås i § 30 a, stk. 1, at ændre »LNG- eller lagervirksomhed« til »lager-, LNG- eller brintterminalvirksomhed«.

Det foreslåede vil medføre en sproglig tydeliggørelse af sondringen mellem infrastrukturen i henholdsvis metangassystemet og brintsystemet, og medfører ikke materielle ændringer i loven.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 114

Efter gasforsyningslovens § 30 a, stk. 2, skal Energinet og denne virksomheds helejede datterselskaber, der driver distributionsvirksomhed, samt selskaber, der driver distributionsvirksomhed efter bevilling, halvårligt betale et beløb til Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet til dækning af omkostninger til tilsyn med selskaberne efter § 30, stk. 1.

Det foreslås i § 30 a, stk. 2, at »Energinet og denne virksomheds helejede datterselskaber i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet, der driver distributionsvirksomhed, samt« udgår, og at »selskaber,« ændres til »Selskaber«.

Forslaget har til formål at fjerne en overflødig angivelse af Energinet og dets datterselskaber som operatører af distributionsvirksomhed. Energinet varetager i dag ikke gasdistributionsopgaver, idet det statslige gasdistributionssystem er udskilt til distributionsselskabet Evida. Henvisningen til Energinet i § 30 a, stk. 2, er derfor forældet og unødvendig. Med den foreslåede ændring vil bestemmelsen alene omfatte "distributionsselskaber", hvilket afspejler de faktiske ejer- og driftsforhold i gassektoren. Der er således tale om en teknisk rettelse og forenkling af lovteksten, som ikke indebærer nogen materiel ændring af gældende ret.

Til nr. 115

Det fremgår af § 30 a, stk. 1, i gasforsyningsloven, at Energinet halvårligt skal betale 0,46 mio. kr. i gebyr til dækning af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets omkostninger

til tilsyn med Energinet og dennes helejede datterselskaber. Efter stk. 2, skal selskaber, der driver distributionsvirksomhed halvårligt betale 0,08 mio. kr.

Det fremgår endvidere af § 30 a, stk. 4, at det samlede beløb efter § 30 a, stk. 1 og 2 opkræves hos de i stk. 1 og 2 nævnte selskaber og fordeles mellem selskaberne i forhold til den mængde gas, som er transporteret gennem selskabernes net og systemer til forbrug i Danmark, på baggrund af opgørelser over målinger af forbrug af gas i det foregående kalenderår.

Det foreslås at ophæve § 30 a, stk. 3 og 4, og i stedet indsætte et nyt stk. 3. Efter den foreslåede bestemmelse kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om størrelsen på beløb efter stk. 1 og 2.

Forslaget indebærer, at størrelsen på beløb, der opkræves efter § 30 a, stk. 1 og 2, samt beløbets fordeling mellem selskaberne, ikke vil være fastsat ved lov. I stedet vil klima-, energi- og forsyningsministeren kunne fastsætte nærmere regler om størrelsen på beløb efter § 30 a, stk. 1 og 2, samt beløbets fordeling mellem selskaberne efter § 30 a, stk. 1 og 2.

Den foreslåede bestemmelse vil således medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte den kommende gebyrbetaling for 2027 og fremover samt beløbets fordeling ved bekendtgørelse om betaling for myndighedsbehandling i Energistyrelsen. Gebyret skal fortsat betales i halvårlige rater, efter § 30 a, stk. 1.

Det foreslåede vil delvist sikre hensigtsmæssige rammer for gennemførelse af dele af gasdirektivets myndighedsopgaver.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.11. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 116

Efter gasforsyningslovens § 30 a, stk. 5, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om betaling og opkrævning af beløb til dækning af omkostningerne efter stk. 1 og 2.

Det foreslås, at der i § 30 a, stk. 5, efter »stk. 1 og 2« indsættes », herunder regler om beløbets fordeling mellem selskaberne«.

Det foreslåede vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, hvordan Energistyrelsens gebyr for tilsynsopgaver fordeles mellem selskaberne omfatter af § 30 a, stk. 1 og 2.

Det foreslåede vil sikre hensigtsmæssige rammer for gennemførelse af dele af gasdirektivets myndighedsopgaver.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.11. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 117

Gasforsyningslovens §§ 20, stk. 1, 23, 36 a, stk. 1, 38 og 40, stk. 1, gennemfører tilsammen dels gasdirektivets krav om udarbejdelse af metoder og deres anmeldelse til Forsyningstilsynet med henblik på tilsynets godkendelse, dels krav om at priser, vilkår og betingelser fra anvendelse af systemet skal fastsættes efter offentliggjorte metoder, som er godkendt af Forsyningstilsynet.

(Vedr. § 20, stk. 1)

Efter § 20, stk. 1, skal priser, vilkår og betingelser for benyttelse af transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter efter § 18, der udbydes af transmissions-selskabet, transmissionssystemejeren, systemoperatøren og distributions- og LNG-selskabet, fastsættes af transmissions-selskabet, transmissionssystemejeren, systemoperatøren og distributions- eller LNG-selskabet, jf. kapitel 7. Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions- og LNG-selskaber skal offentliggøre tariffer og betingelser for benyttelse af transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter efter § 18.

§ 20 blev indsat i gasforsyningsloven ved lov nr. 481 af 7. juni 2001. Af lovforslagets bemærkninger til § 20 fremgår det, at Europa-Kommissionen i sit forslag til ændring af gasdirektivet lagde op til, at tredjepartsadgang til både transmissions- og distributionsnet samt LNG-faciliteter skulle ske på regulerede vilkår med henblik på at sikre en mere effektiv konkurrence.

I henhold til den dagældende naturgasforsyningslovs § 19 skulle priser og vilkår for tredjepartsadgang til transmissionsnet, lagre og LNG-faciliteter fastsættes efter forhandling, mens adgangen til distributionsnettet efter den dagældende naturgasforsyningslovs § 20, stk. 2-3, var reguleret. Det vil sige, at transporten skulle foregå efter faste priser og betingelser, som distributionsselskabet offentliggør. Distributionstarifferne skulle fastsættes i overensstemmelse med lovens prisbestemmelser, jf. den nugældende naturgasforsyningslovs § 37.

På denne baggrund og henset til, at der har været rejst kritik af, at forhandlet adgang til transmissionsnettet ikke giver en tilstrækkelig gennemsigtighed og åbenhed i prisfastsættelsen for transportydelser, blev det foreslået, at indføre reguleret adgang til transmissionsnettet og LNG-faciliteter på samme måde som for distributionsnettet. Med indførelsen af reguleret adgang blev gennemsigtigheden vedrørende vilkårene for adgang til transmissionsnettet større, og adgangen lettet ved, at der ikke kræves en forudgående forhandling. Herved understøttes udviklingen af et velfungerende og transparent konkurrencemarked.

Der henvises i øvrig til lovforslagets § 1, nr. 104, hvorefter § 20 foreslås ophævet.

(Vedr. § 23)

Efter § 23, stk. 1, skal systembrugere, for at få adgang til systemet, dels overholde tekniske krav og standarder for

tilslutning, herunder leveringskvalitet, dels overholde vilkår og betingelser for benyttelse af systemet. Efter stk. 2, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte nærmere regler om de i stk. 1 nævnte forhold, herunder om, at visse tekniske krav og standarder for tilslutning og vilkår og betingelser for benyttelse af systemet skal fastsættes af gasselskaber eller den, der varetager systemansvarlig virksomhed.

Hjemlen til at fastsætte tekniske krav og standarder, som er omfattet af krav om notifikation i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hen syn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informations-samfundets tjenester, fremgår udelukkende af § 23. Hjemlen sikrer rammerne for at kunne gennemføre gasdirektivets artikel 10 vedr. medlemsstatens pligt til at påse, at der udarbejdes tekniske forskrifter.

Fsva. vilkår og betingelser for benyttelse af systemet, dvs. vilkår og betingelser for tilslutning og adgang til systemet, fremgår det af bemærkningerne til § 23 i lov nr. 341 af 3. april 2025, at vilkår og betingelser skal fastsættes af transmissions-selskaber og distributionsselskaber på baggrund af metoder, som godkendes af Forsyningstilsynet. Af bemærkningerne fremgår det endvidere, at der med vilkår og betingelser er tale om standard kontraktuelle vilkår og betingelser for benyttelse af systemet, som skal fastsættes på baggrund af godkendte metoder. Bemyndigelsen i § 23, stk. 2 til at fastsætte regler herom, er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 1194 af 2. oktober 2025 om systemansvarlig virksomhed og anvendelse af gassystemet. Her fremgår det af bekendtgørelsens § 5, stk. 2, at vilkår og betingelser skal anmeldes til Forsyningstilsynet. Da vilkår og betingelser fastsættes på baggrund af metoder, som Forsyningstilsynet har godkendt, skal vilkår og betingelser alene anmeldes, men ikke godkendes.

(Vedr. § 36 a, stk. 1)

Efter § 36 a, stk. 1, skal priser, vilkår og betingelser for anvendelse af transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter fastsættes af transmissions-selskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions- og LNG-selskaber efter offentliggjorte metoder, som er godkendt af Forsyningstilsynet. Lignende regler findes i §§ 38 og 40. § 36 a blev indsat ved lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om varmforsyning, jf. Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 5502-8540.

Af bemærkningerne til § 36 a fremgår det, at det følger af det tidligere gasdirektivs artikel 18 om tredjepartsadgang til transmissions- og distributionssystemerne samt LNG-faciliteter, at medlemsstaterne skal sikre, at tarifferne eller de metoder, de er baseret på, er godkendt forud for deres ikrafttræden af den relevante regulerende myndighed, jf. det tidligere gasdirektivs artikel 25. Det følger også af det tidligere gasdirektivs artikel 18, at metoderne skal offentliggøres, inden de træder i kraft.

§ 36 a indebærer, at transmissions-, distributions- og LNG-selskaber skal udarbejde en redegørelse, der beskriver de metoder, som påtænkes anvendt ved fastsættelsen af betingelser og vilkår, herunder tariffer, for anvendelse af transmissions- og distributionsnet samt LNG-faciliteter. Formålet er at sikre, at metoderne er i overensstemmelse med naturgasforsyningsloven (nu gasforsyningsloven). Der skal blandt andet redegøres for, hvilke overvejelser der ligger bag forskelle i tariffer som følge af forbrugeres og netbrugeres forskellige karakteristika. For transmissions- og LNG-selskaber skal der endvidere redegøres for, hvorledes det forventede provenu fra tariffer, gebyrer etc. relaterer sig til selskabernes omkostninger. En tilsvarende redegørelse er derimod ikke nødvendig for distributionsselskaberne, idet denne relation er reguleret via indtægtsrammereguleringen, jf. § 37 a.

Transmissions- og distributionsselskabers forpligtelse til at anmelde de metoder, der anvendes til at beregne eller fastsætte betingelser og vilkår for adgang til transmissions- og distributionssystemerne, omfatter også metoder til at beregne eller fastsætte betingelser og vilkår for tilvejebringelse af balanceringsydelser, jf. det tidligere gasdirektivs artikel 8, stk. 2, og artikel 25, stk. 2, litra b. Når der ikke er fastsat en særskilt bestemmelse om dette i gasforsyningsloven, skyldes det, at balanceringsydelser er en integreret del af transmissionsopgaven og således omfattes af stk. 1, jf. også § 11, stk. 1 nr. 1, § 12, stk. 1, nr. 6 og 7, og § 14, stk. 1, nr. 7. På samme måde gælder, at Forsyningstilsynets tilsyn med transmissionsselskabernes priser og betingelsers rimelighed, jf. § 38, stk. 4, også omfatter balanceringsydelser.

Af bemærkningerne til § 36 a fremgår endvidere, at redegørelser for metoderne anmeldes til Energistilsynet (nu Forsyningstilsynet), og at metoderne skal godkendes af Energistilsynet og offentliggøres af selskaberne, før tariffer, vilkår og betingelser fastsæt efter metoderne kan træde i kraft. Økonomi- og erhvervsministeren (nu klima-, energi- og forsyningsministeren) er i henhold til stk. 2 bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om indholdet af de metoder, der anvendes.

Af bemærkningerne til § 36 a i lov nr. 341 af 3. april 2025, fremgår det, at der med vilkår og betingelser for anvendelse af systemet, dvs. for tilslutning og adgang til systemet, er tale om standard kontraktuelle vilkår og betingelser. Bemærkningerne til § 23 i samme lov tydeliggør endvidere sammenhæng mellem §§ 23 og 36 a således, at vilkår og betingelser for benyttelse af systemet, dvs. for tilslutning og adgang til systemet, skal fastsættes af transmissionsselskaber og distributionsselskaber på baggrund af metoder, som godkendes af Forsyningstilsynet. Vilkår og betingelser, som fastsættes på baggrund af godkendte metoder, skal alene anmeldes, men ikke godkendes, jf. også § 5, stk. 2 i bekendtgørelse nr. 1194 af 2. oktober 2025 om systemansvarlig virksomhed og anvendelse af gassystemet. Der henvises i øvrigt til ovenstående bemærkninger vedr. § 23.

Forsyningstilsynets afgørelser vedrørende de anmeldte metoder kan påklages til Energiklagenævnet, jf. gasforsynings-

lovens § 51. I Energiklagenævnets afgørelse af 2008-03-17 J.nr.: 31-24 fandt Energiklagenævnet ikke, at disse bestemmelser giver Forsyningstilsynet hjemmel til at påbyde et distributionsselskab at anvende en bestemt metode til fastsættelse af distributionstariffer eller at anvende bestemte distributionstariffer. Energiklagenævnet lagde herved vægt på, at gasforsyningslovens krav kan opfyldes ved en række forskellige metoder til fastsættelse af distributionstariffer, og at gasforsyningsloven ikke indeholder hjemmel til at påbyde en bestemt metode eller bestemte tariffer.

(Vedr. § 38)

Efter § 38 skal priser, vilkår og betingelser for ydelser fra transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og LNG-selskaber fastsættes således, at der ikke diskrimineres mellem systembrugere.

(Vedr. § 40)

Efter gasforsyningslovens § 40, stk. 1, nr. 1-2, skal transmissions-, distributions- og LNG-selskaber til Forsyningstilsynet anmelde

- 1) de metoder, der anvendes til at beregne eller fastsætte betingelser og vilkår for adgang til transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter, herunder tariffer,
- 2) priser, tariffer og betingelser for transmissions-, distributions- og LNG-ydelserne og grundlaget for fastsættelsen af disse, herunder leveringsaftaler efter Forsyningstilsynets nærmere bestemmelse.

Det bemærkes opsummerende til ovenstående gennemgang af gældende ret, at kravet om metodegodkendelse er et gentaget krav fra det tidligere, nu ophævede gasdirektiv, som er implementeret i gasforsyningsloven i § 36 a, stk. 1 og § 40, stk. 1, nr. 1. Derudover indeholder gasforsyningsloven fire særskilte bestemmelser vedrørende fastsættelse af vilkår og betingelser efter godkendte metoder, nemlig vilkår og betingelser for benyttelse af systemet i § 20, stk. 1, og § 23, vilkår og betingelser for anvendelse af systemet i § 36 a, stk. 1, og vilkår og betingelser for operatørernes ydelser i § 38, stk. 1. Derudover fastsætter § 40, stk. 1, at der skal udarbejdes metoder til at beregne eller fastsætte betingelser og vilkår for adgang til systemet, mens § 36 a, stk. 1, fastsætter, at der skal udarbejdes metoder til fastsættelse af priser, vilkår og betingelser for anvendelse af systemet. Der er således tale om sammenhængende regler, dog uden en tydelig systematik, hvorfor det foreslås at skabe større regulatorisk klarhed ved at samle krav om udarbejdelse af metoder og deres anmeldelse til Forsyningstilsynet med henblik på tilsynets godkendelse i hhv. § 36 a og § 40, jf. § 1, nr. 120-124.

Det foreslås at nyaffatte § 36 a, stk. 1. Efter den foreslåede bestemmelse udarbejder transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, brintlager- og LNG-selskaber, metoder til at fastsætte tariffer, priser, vilkår og betingelser for tilslutning og adgang til metangastransmissionssystemer, metangasdistributionsystemer,

brinttransmissionsnet og brintdistributionsnet samt LNG-terminaler, og brintlagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner til brintsystemet, efter § 18. Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributionsselskaber i metangassystemet og brintsystemet udarbejder metoder til at fastsætte tariffer, priser, vilkår og betingelser for balanceringsydelser. Metoderne efter 1. og 2. pkt. skal anmeldes til Forsyningstilsynet med henblik på godkendelse, jf. § 40, stk. 1, nr. 1 og 2. Selskaberne nævnt i 1. og 2. pkt. skal offentliggøre godkendte metoder samt tariffer, priser, vilkår og betingelser, som selskaberne fastsætter på baggrund heraf, jf. § 40, stk. 1, nr. 1-5.

Det bemærkes særligt, at for så vidt angår adgang til linepack, er det en forudsætning, at det er teknisk og økonomisk nødvendigt for at sikre effektiv adgang til systemet for forsyning af kunder.

Nyaffattelse sker alene af lovtekniske årsager, idet der er tale om sproglig omformulering og opsamling af reglerne, som følge af at § 20, stk. 1, foreslås ophævet.

Der er således tale om en videreførelse af gældende ret i 1. pkt., idet bestemmelsens formål vil forblive uændret. Der er med de foreslåede ændringer ikke tilsigtet en ændring af retstilstanden på området.

Den foreslåede nyaffattelse af § 36 a, stk. 1, vil endvidere omfatte en tilføjelse af 2. pkt. som i overensstemmelse med gældende ret vil tydeliggøre, at transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributionsselskaber i metangassystemet og brintsystemet også vil skulle udarbejde metoder til at fastsætte tariffer, priser, vilkår og betingelser for balanceringsydelser.

Dette vil tydeliggøre gennemførelse af direktivets krav om, at balanceringsydelser skal baseres på en metode, som er godkendt af den regulerende myndighed.

Der henvises endvidere til lovforslagets § 1, nr. 104, hvor det foreslås at ophæve en identisk bestemmelse i § 20, og at samle reglerne i én bestemmelse i § 36 a, stk. 1, idet § 36 a er placeret i kapitel 7 om gasselskabernes tariffer, priser, vilkår og betingelser. Regler i § 36 a, stk. 1, er mere udtømmende i forhold til Forsyningstilsynets rolle, end regler i § 20, stk. 1, idet det af § 36 a, stk. 1, fremgår, at metoderne skal være godkendt af tilsynet.

Dette følger af gasdirektivets artikel 31.

Efter gasdirektivets artikel 31, stk. 1, skal medlemsstaterne sikre, at der indføres en ordning for tredjeparts adgang til transmissions- og distributionssystemerne, som bygger på offentliggjorte tariffer, samt at sikre, at tarifferne eller de metoder, de er baseret på, er godkendt forud for deres ikrafttræden af en regulerende myndighed, og at disse tariffer – og metoderne, hvor kun disse metoder godkendes – offentliggøres, inden de træder i kraft. Det samme krav om metodegodkendelse gælder i artikel 35 vedrørende brintnet, samt

brintlagring i artikel 37, og regler for balanceringsydelser i artikel 39, stk. 5, og artikel 44, stk. 6.

Det følger ligeledes af gasdirektivets artikel 78, stk. 7, litra (a), (b) og (c), at den regulerende myndighed har ansvaret for at fastsætte eller godkende dels de metoder, der anvendes til at beregne eller fastsætte betingelser og vilkår, herunder tariffer, for tilslutning og adgang til metangas- og brintsystemet, dels de metoder, der anvendes til at beregne eller fastsætte betingelser og vilkår for tilvejebringelse af balanceringsydelser.

Den foreslåede præcisering af § 36 a, stk. 1, vil således medføre en tydeliggørelse af gennemførelsen af gasdirektivets artikel 31, stk. 1, artikel 39, stk. 5, artikel 44, stk. 6, og artikel 78, stk. 7.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 118

Det følger af gasforsyningslovens § 37 a, stk. 4, nr. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om fastsættelse og justering af distributionsselskabernes omkostningsramme, som er en del af indtægtsrammen. I den forbindelse kan der tages højde for fremadrettede omkostninger, som er opgjort i henhold til planer for det fremtidige behov for distributionskapacitet, jf. henvisningen til § 14, stk. 1, nr. 5. Hjemlen er således direkte koblet til planlægning af kapacitetsbehov.

Imidlertid giver den gældende lovgivning ikke en klar hjemmel til at fastsætte regler om, at omkostningsrammen kan dække omkostninger forbundet med nedlukning af dele af metangassystemet.

Det foreslås i § 37 a, stk. 4, nr. 2, at ændre »nr. 5« til »nr. 6 og 7«.

Den foreslåede ændring vil indebære en præcisering og en nødvendig konsekvensændring som følge af de foreslåede ændringer af § 14, stk. 1, nr. 6 og 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 77.

Processen med en planlagt nedlukning af dele af metangassystemet vil medføre, at nogle af distributionsselskabernes aktiver, som f.eks. gasrør og M/R-stationer, tages ud af drift, før deres forventede økonomiske livscyklus er udløbet. Aktiverne er med andre ord ikke fuld ud afskrevne inden de tages ud af brug. Disse aktiver bliver til såkaldte strandede aktiver.

Med den foreslåede ændring præciseres det, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, at omkostningsrammen vil kunne dække omkostninger forbundet med planer for systemtilpasning. Herved sikres det lovgivningsmæssige grundlag for, at Forsyningstilsynet kan godkende, at omkostningerne til håndtering af strandede aktiver – som følge af en planlagt og myndighedsgodkendt

nedlukning – kan dækkes via tariffene på en kontrolleret måde.

Det foreslåede vil delvist sikre rammerne for at kunne gennemføre gasdirektivets artikel 57, stk. 6.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 119

Det følger af gasforsyningslovens § 37 a, stk. 1, at priserne for distributionsselskabernes ydelser fastsættes i overensstemmelse med en indtægtsramme, som fastsættes af Forsyningstilsynet med henblik på dækning af omkostninger ved en effektiv drift af aktiviteterne og forrentning af kapital.

Forsyningstilsynet beregner indtægtsrammen bl.a. på baggrund af de nærmere regler, som er fastsat af klima-, energi- og forsyningsministeren i bekendtgørelse nr. 577 af 25. maj 2023, om indtægtsrammer for gasdistributionsselskaber.

Det fremgår af indtægtsrammebekendtgørelsens § 20, stk. 6, at gasdistributionsselskabet, som ønsker at ændre afskrivningsprincip eller afskrivningsperiode, skal anmelde det nye afskrivningsprincip eller den nye afskrivningsperiode til Forsyningstilsynets godkendelse.

Gasforsyningsloven indeholder ikke hjemmel til, at Forsyningstilsynet udarbejder retningslinjer for afskrivning af aktiver, som tages ud af brug før deres oprindelige livscyklus.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 37 a, stk. 8. Efter den foreslåede bestemmelse udarbejder Forsyningstilsynet retningslinjer for en strukturel tilgang til afskrivning af aktiver, som tages ud af brug, inden aktivets oprindelige livscyklus i forbindelse med planlagt nedlukning af dele af metangassystemet, jf. stk. 4, nr. 2, og § 14, stk. 1, nr. 7.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet udarbejder retningslinjer, som skal danne grundlag for omkostningsrammen i forbindelse med en strukturel tilgang til afskrivningen af aktiver som tages ud af brug før deres oprindelige livscyklus.

Det foreslåede vil delvist gennemføre gasdirektivets artikel 57, stk. 6.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 120

Det fremgår af gasforsyningslovens § 40, stk. 1, at Energinet eller denne virksomheds helejede dattervirksomheder, der varetager distributionsvirksomhed, skal til Forsyningstilsynet anmelde metoder mv. omfattet af nr. 1-5.

Af bemærkningerne til lov nr. 630 af 8. juni 2016, fremgår det, at formålet med bestemmelsen ordlyd er at sikre, at Forsyningstilsynet (daværende Energistilsynet), kan føre et

effektivt tilsyn med Energinets (daværende Energinet.dk) prisfastsættelser i relation til alle virksomhedens aktiviteter, herunder den distributionsvirksomhed, der varetages af Energinet.dk og virksomhedens helejede datterselskaber, der udøves uden bevilling.

De opgaver, som Energinet i dag er pålagt, omfatter ikke længere distributionsvirksomhed, jf. lov om Energinet § 2, stk. 2.

Det foreslås, at der i § 40, stk. 1, efter »LNG-selskaber« indsættes »samt lagerselskaber i brintsystemet«, og at »eller denne virksomheds helejede dattervirksomheder, der varetager distributionsvirksomhed,« udgår.

Der er alene tale om en lovteknisk justering fsva. den foreslåede ændring vedrørende Energinets virksomhed, der sikrer, at § 40, stk. 1, bringes i overensstemmelse med de opgaver, som Energinet i dag er pålagt efter lov om Energinet § 2, stk. 2, som ikke længere omfatter distributionsvirksomhed. I overensstemmelse med gældende ret medfører den foreslåede ændring samtidig en tydeliggørelse af, at Energinets transmissionsvirksomhed er omfattet af anmeldelsesforpligtelserne i § 40, stk. 1 og 3.

Den foreslåede indsættelse af lagerselskaber i brintsystemet vil medføre, at selskaber i denne kategori af infrastrukturselskaber omfattes af bestemmelsens række af selskaber, der er forpligtet til at foretage anmeldelse til Forsyningstilsynet.

Til nr. 121

Efter § 36, stk. 1, skal priser, vilkår og betingelser for anvendelse af transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter fastsættes af transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions- og LNG-selskaber efter offentliggjorte metoder, som er godkendt af Forsyningstilsynet.

Efter § 40, stk. 1, nr. 1, i gasforsyningsloven skal transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions- og LNG-selskaber, med bevilling, jf. § 10, og Energinet eller denne virksomheds helejede dattervirksomheder, der varetager distributionsvirksomhed, til Forsyningstilsynet anmelde de metoder, der anvendes til at beregne eller fastsætte betingelser og vilkår for adgang til transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter, herunder tariffes. Bestemmelsen oplister de aktører i både metangas- og brintsystemet, hvis infrastruktur er omfattet af reguleret adgang, herunder Energinet.

Lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner i metangassystemet, samt brintterminaler og opstrømsanlæg er omfattet af forhandlet adgang, jf. § 20 a og § 21.

Det foreslås i § 40, stk. 1, nr. 1, at ændre »beregne eller fastsætte betingelser og vilkår for adgang« til »fastsætte tariffes, priser, vilkår og betingelser for tilslutning og adgang« og at ændre »transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter, herunder tariffes« til »metangastrans-

missions- og distributionssystemer og LNG-terminaler samt brinttransmissions- og distributionsnet, brintlagerfaciliteter, og når det er teknisk og økonomisk nødvendigt for at sikre effektiv adgang til brintsystemet for forsyning af kunder, adgang til linepack og hjælpefunktioner til brintsystemet, med henblik på godkendelse,».

Den foreslåede ændring vil medføre, at brintlagerfaciliteter og linepack og hjælpefunktioner til brintsystemet omfattes af listen med infrastruktursystemer, der er omfattet af anmeldelsespligten. Derudover vil den foreslåede ændring medføre en tydeliggørelse af, at både transmission og distribution i metangas- og brintsystemet er omfattet af bestemmelsen.

Det bemærkes særligt, at for så vidt angår adgang til linepack, er det en forudsætning, at det er teknisk og økonomisk nødvendigt for at sikre effektiv adgang til systemet for forsyning af kunder.

Den foreslåede ændring udgør en konsekvensændring, både som følge af indførslen af reguleret tredjepartsadgang for brintlagerfaciliteter, og linepack og hjælpefunktioner til brintsystemet, og som følge af lovforslagets gennemgående tydeliggørelse af sondringen mellem metangas- og brintsystemet.

Den foreslåede ændring muliggør endvidere en tydeligere sondring mellem tilslutning og adgang, samt en tydeliggørelse af, at selskabernes metoder anmeldes til- og skal godkendes af Forsyningstilsynet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 122

Efter § 12, stk. 1, nr. 7, i gasforsyningsloven skal transmissionsselskaber sikre, at der er økonomiske incitamenter for systembrugere til at opretholde balancen i selskabets transmissionssystem, jf. §§ 20 og 36 a.

Efter § 14, stk. 1, nr. 7, skal distributionsselskaber sikre gennem metodeanmeldelse for balancering, jf. §§ 20 og 36 a, at der er økonomiske incitamenter for systembrugere til at opretholde balancen i selskabets distributionssystem.

Efter § 36 a, stk. 1, i gasforsyningsloven skal priser, vilkår og betingelser for anvendelse af transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter fastsættes af transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions- og LNG-selskaber efter offentliggjorte metoder, som er godkendt af Forsyningstilsynet.

Imidlertid fremgår krav om udarbejdelse af metode om balanceringsydelse og Forsyningstilsynets godkendelse heraf ikke tydeligt af § 40, stk. 1, som regulerer anmeldelsespligten til Forsyningstilsynet.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 40, stk. 1, nr. 2. Efter den foreslåede bestemmelse skal selskaber omfattet af §

40, stk. 1, til Forsyningstilsynet anmelde »de metoder, der anvendes til at fastsætte tariffer, priser, vilkår og betingelser for transmissions- og distributionsselskabernes balanceringsydelse i metangas- og brintsystemet, med henblik på godkendelse,«.

Det foreslåede vil medføre en præcisering af, at selskaber vil skulle udarbejde en særskilt metode til fastsættelse af tariffer, vilkår og betingelser for balanceringsydelse. Metoden vil skulle anmeldes til Forsyningstilsynets godkendelse og offentliggøres, inden metoden vil kunne anvendes.

Der er tale om et gældende krav fra det ophævede direktiv, som implicit er gennemført i gasforsyningslovens § 40, stk. 1, nr. 1. Der mangler dog en præcisering af, at selskaberne skal udarbejde en metode, som de skal anvende ved fastsættelse af vilkår og betingelser for balanceringsydelse.

Det foreslåede vil tydeliggøre gennemførelsen af gasdirektivets artikel 39, stk. 5, artikel 44, stk. 6, samt artikel 78, stk. 1 (a) og (c), og stk. 7, (a), (b), (c).

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 123

Efter § 40, stk. 1, nr. 2, i gasforsyningsloven skal transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions- og LNG-selskaber til Forsyningstilsynet anmelde priser, tariffer og betingelser for transmissions-, distributions- og LNG-ydelserne og grundlaget for fastsættelsen af disse, herunder leveringsaftaler.

Det foreslås i § 40, stk. 1, nr. 2, at ændre »tariffer og betingelser« til »tariffer, vilkår og betingelser«, og at ændre »distributions- og« til »og distributionsydelse samt«.

Det foreslåede medfører en tydeliggørelse af, at priser, vilkår og betingelser for transmissions-, distributionsydelse samt LNG-ydelserne og grundlaget for fastsættelsen af disse, herunder leveringsaftaler efter Forsyningstilsynets nærmere bestemmelse, vil skulle anmeldes til Forsyningstilsynet af selskaberne omfattet af stk. 1.

Der er tale om en præcisering af, at det er priser, tariffer, vilkår og betingelser for transmissions- og distributionsydelse samt LNG-ydelserne, som skal anmeldes til Forsyningstilsynet.

Det bemærkes endvidere, at bestemmelsen bl.a. vedrører priser, tariffer, vilkår og betingelser, der er udarbejdet på baggrund af godkendte metoder, jf. § 40, stk. 1, nr. 1, samt nr. 2, som foreslås, jf. lovforslagets § 1, nr. 122, og som derfor alene skal anmeldes til forsyningstilsynet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 124

Efter § 40, stk. 1, nr. 1 og 2, i gasforsyningsloven skal transmissions-, distributions- og LNG-selskaber til Forsyningstilsynet dels anmelde metoder til fastsættelse af betingelser for adgang og beregning af tariffer, dels anmelde priser, tariffer og betingelser for transmissions-, distributions- og LNG-ydelserne og grundlaget for fastsættelsen af disse, herunder leveringsaftaler efter Forsyningstilsynets nærmere bestemmelse.

Efter gældende praksis, jf. Forsyningstilsynets afgørelse af 23. september 2014, godkender Forsyningstilsynet Energinet og Evidas procedurer ved sin godkendelse af selskabernes tilslutningsbetingelser i Regler for Biogas. Det betyder, at Danmark i praksis opfylder direktivets krav om, at procedurer om tilslutning af biogasproducenter skal godkendes af den regulerende myndighed.

Imidlertid fremgår det ikke tydeligt af lovgivningen, at procedurer for tilslutning af producenter af vedvarende gasser samt procedurer for tilslutning af brintlagerfaciliteter, LNG-terminaler, og industrielle kunder, skal udarbejdes og anmeldes til Forsyningstilsynets godkendelse.

Forsyningstilsynet godkender Energinet og Evidas procedurer, der udgør den overordnede procesmæssige ramme for tilslutning, men ikke de individuelle tilslutningsaftaler mellem producenter og Energinet eller Evida.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 40, stk. 1, nr. 4. Efter den foreslåede bestemmelse skal selskaber omfattet af § 40, stk. 1, til Forsyningstilsynet anmelde »procedurer for ikke-diskriminerende tilslutning af produktionsanlæg for vedvarende gas og kulstoffattig gas til metangastransmissions- og distributionssystemet i overensstemmelse med de kapaciteter, der er identificeret i en udviklingsplan, jf. § 12, stk. 1, nr. 7, med henblik på godkendelse og offentliggørelse«.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 40, stk. 1, nr. 5. Efter den foreslåede bestemmelse skal selskaber omfattet af § 40, stk. 1, til Forsyningstilsynet anmelde »procedurer for ikkediskriminerende tilslutning af metangas- og brintlagerfaciliteter, LNG- og brintterminaler og industrielle kunder til metangastransmissionssystemet og brintransmissionsnettet, med henblik på godkendelse og offentliggørelse«.

Det foreslåede vil medføre, at procedurerne anmeldes til- og godkendes af Forsyningstilsynet. Efter Forsyningstilsynets godkendelse påhviler det selskabet, der har anmeldt proceduren, at offentliggøre den godkendte procedure.

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 41, stk. 1, 42, stk. 1, og 45.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 125

Det følger af § 40, stk. 1, nr. 4, at transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distribu-

tions- og LNG-selskaber med bevilling, jf. § 10, og Energinet eller denne virksomheds helejede dattervirksomheder, der varetager distributionsvirksomhed, skal til Forsyningstilsynet anmelde opgørelse af indskudskapital.

Det foreslås i § 40, stk. 1, nr. 4, at ændre »indskudskapital,« til »indskudskapital og«.

Der er tale om en sproglig justering af lovteknisk karakter. Den foreslåede bestemmelse medfører således ingen ændring af retstilstanden på området.

Til nr. 126

Efter gasforsyningslovens § 36 a, stk. 1, skal priser og betingelser for anvendelse af transmissions- og distributionssystemer fastsættes i henhold til metoder, som er godkendt af Forsyningstilsynet.

Efter gasforsyningslovens § 40, stk. 1, nr. 1, skal transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions- og LNG-selskaber med bevilling, jf. § 10, og Energinet eller denne virksomheds helejede dattervirksomheder, der varetager distributionsvirksomhed, til Forsyningstilsynet anmelde de metoder, der anvendes til at beregne eller fastsætte betingelser og vilkår for adgang til transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter, herunder tariffer.

Efter gasforsyningslovens § 45, stk. 1, kan Forsyningstilsynet hos de bevillingspligtige selskaber, Energinet, gasleverandører og systembrugere indhente oplysninger, som er nødvendige for tilsynets varetagelse af opgaver.

Efter § 2 i bekendtgørelse nr. 822 af 27. juni 2014 om regler for anmeldelse af priser og betingelser mv. for naturgasforsyning skal selskaber anmelde metoder, der anvendes til at beregne eller fastsætte betingelser og vilkår for deres ydelser, herunder tariffer til tilsynets godkendelse. Efter § 2, stk. 2, er tilsynets godkendelse af metoderne en forudsætning for virksomhedernes anvendelse af betingelser og vilkår for deres ydelser, herunder tariffer.

Efter gældende ret skal bevillingspligtige selskaber og Energinet således udarbejde og anmelde de metoder, som selskaberne vil anvende til fastsættelse af tariffer og betingelser for anvendelse af systemet. Det betyder, at selskaberne har en anmeldelsespligt og Forsyningstilsynet har en godkendelsespligt, idet selskaberne ikke må fastsætte betingelser eller tariffer, hvis metoden til dette ikke er godkendt forud. Finder tilsynet, at selskaber ikke har fremsendt tilstrækkelige oplysninger, kan tilsynet anmode om yderligere oplysninger.

Direktivet fastsætter i artikel 79, stk. 1, 4. pkt., at den regulerende myndighed skal have beføjelse til at træffe foreløbige metodeafgørelser eller fastsætte tariffer midlertidigt, hvis der opstår forsinkelser ved tariffastsættelser. Formålet er at sikre, at der kan fastsættes tariffer, selv hvis der sker forsinkelser i den nationale procedure, f.eks. som følge af, at selskaberne ikke anmelder en metode rettidigt eller ikke

giver tilsynet de nødvendige oplysninger til en rettidig sagsbehandling.

Forsyningstilsynet har imidlertid ikke hjemmel til at kunne fastsætte en metode af egen drift, såfremt selskabernes anmodning om metodegodkendelse ikke bliver fremsendt rettidigt eller ikke indeholder de nødvendige oplysninger til brug for tilsynets sagsbehandling og godkendelse. I praksis betyder det, at f.eks. forsinkelser i levering af data kan hindre tilsynet i at godkende en metode for tariffer, hvilket kan skabe uklarhed og forsinkelse ved tariffastsættelsen.

Der foreslås, at der indsættes et nyt § 41 stk. 3. Efter den foreslåede bestemmelse kan Forsyningstilsynet, i tilfælde af forsinkelser ved fastsættelse af tariffer, træffe en midlertidig afgørelse om godkendelse af metode til brug for tariffastsættelse. Forsyningstilsynet kan træffe afgørelse om passende kompensationsforanstaltninger, hvis de endelige metoder og tariffer afviger fra de midlertidige metoder og tariffer.

Det foreslåede vil give beføjelse til Forsyningstilsynet til at godkende en metode til fastsættelse af tariffer på det foreliggende grundlag. Dette kan være nødvendigt, hvis de bevillingspligtige selskaber eller Energinet f.eks. ikke rettidigt fremsender de oplysninger, som tilsynet skal bruge for at kunne træffe afgørelse om en ny tarifmetode.

Det foreslås endvidere, at der indsættes et nyt § 41, stk. 4. Efter den foreslåede bestemmelse kan Forsyningstilsynet ændre en afgørelse truffet efter stk. 3, når de bevillingspligtige selskaber eller Energinet efterfølgende fremlægger de krævede oplysninger. Ved ændring efter 1. pkt. kan der for perioden fra den midlertidige afgørelse blev truffet til tidspunktet for den nye afgørelse alene ske efterregulering af priser og betingelser, hvis efterreguleringen er til gunst for tredjemand.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynets beføjelser vil blive udvidet til at kunne træffe en afgørelse om metodegodkendelse på det foreliggende grundlag. Dette er i tilfælde, hvor Forsyningstilsynet vil vurdere, at de fremsendte oplysninger er mangelfulde, og hvis de relevante selskaber ikke på tilsynets anmodning fremsender de anmodede oplysninger. Det vil også medføre, at Forsyningstilsynets afgørelse vil være midlertidig og vil kunne erstattes af en ny afgørelse, såfremt de relevante selskaber fremsender de nødvendige oplysninger, og tilsynet vil således kunne træffe en ny afgørelse på baggrund af nye oplysninger i sagen. Hvis den endelige, godkendte metode giver højere tariffer end den midlertidigt fastsatte tarif, kan selskaberne ikke kræve, at systembrugerne betaler differencen for den periode, hvor den midlertidige tarif var gældende. Er den endelige tarif derimod lavere end den midlertidige, skal selskaberne tilbagebetale differencen. Denne beskyttelsesmekanisme er afgørende for at skabe incitament til hurtig indlevering af oplysninger og forhindre, at tredjemand pålægges en utilsigtet byrde som følge af selskabernes forsinkelser eller manglende oplysninger.

Det foreslåede vil i store træk svare til en bestemmelse, der er indført i elforsyningsloven som led i implementeringen af elmarkedsdirektivet.

Det foreslåede vil delvist gennemføre gasdirektivets artikel 79, stk. 1, 4. pkt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger

Til nr. 127

Det fremgår af gasforsyningslovens § 41 a, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om Forsyningstilsynets opgaver efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgasstransmissionsnet.

Der er ikke specifikke regler, som fastsætter, at ministeren kan fastsætte regler om Forsyningstilsynets opgaver efter de bindende europæiske netregler og retningslinjer, som udstedes med hjemmel i gasforordningen. Forordningens kapitel IV (artiklerne 71-74) giver hjemmel til Kommissionen til at fastsætte europæiske netregler eller retningslinjer på en række centrale reguleringsområder. Det drejer sig f.eks. om regler for kapacitetstildeling, balancering og tarifstrukturer.

Det foreslås i § 41 a, stk. 2, at ændre »efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgasstransmissionsnet« til »efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint eller netregler og retningslinjer udstedt i medfør af denne forordning«.

Det foreslåede vil medføre, at det kommer til at fremgå direkte af gasforsyningsloven, at ministeren også kan fastsætte regler om Forsyningstilsynets opgaver, som har hjemmel i gennemførelsesretsakter, dvs. de netregler eller bindende retningslinjer, som er eller bliver udstedt med hjemmel i gasforordningen.

Det foreslåede har sammenhæng med lovforslagets nr. 127 og 133, som vil give Forsyningstilsynet hjemmel til at træffe afgørelser med direkte hjemmel i netregler og retningslinjer som gennemførelsesretsakter.

Det foreslåede vil delvist gennemføre gasdirektivets artikel 78, stk. 1, litra e og 78, stk. 1, litra cc.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 128

Det fremgår af gasforsyningslovens § 42 b, stk. 1, 1. pkt., at Forsyningstilsynet offentliggør sine afgørelser truffet i henhold til regler i denne lov eller regler udstedt i henhold til loven på tilsynets hjemmeside.

Der er ikke regler om, at Forsyningstilsynet også skal offentliggøre afgørelser efter europæiske netregler og re-

ningslinjer, som er udstedt i medfør af gasforordningen. Det gælder f.eks., når tilsynet metodegodkender principper for tarifiering, kapacitetssalg og balancering, hvor der er udarbejdet europæiske netregler, som i detaljer fastsætter krav til både indhold og proces for de nationale metodegodkendelser.

Det foreslås, at § 42 b, stk. 1, 1. pkt., nyaffattes. Efter den foreslåede bestemmelse offentliggør Forsyningstilsynet på sin hjemmeside de afgørelser, som tilsynet træffer i medfør af denne lov eller bekendtgørelser udstedt i medfør heraf samt de afgørelser, som tilsynet træffer i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint eller netregler og retningslinjer udstedt i medfør af denne forordning.

Det foreslåede vil medføre, at det kommer til at fremgå af gasforsyningsloven, at Forsyningstilsynet også skal offentliggøre afgørelser, som har hjemmel i netregler eller retningslinjer, som er eller bliver udstedt med hjemmel i brint- og gasforordningen. Brint- og gasforordningen (artiklerne 71-74) giver hjemmel til, at Kommissionen kan fastsætte netregler og retningslinjer på en række centrale reguleringsområder. Det drejer sig f.eks. om regler for kapacitetstildeling, balancering og tarifstrukturer.

Det foreslåede har sammenhæng med lovforslagets nr. 127 og 133, som vil bemyndige Forsyningstilsynet til at give påbud med hjemmel i gennemførelsesretsakter, dvs. regler udstedt med hjemmel i gasforordningen.

Det foreslåede vil delvist gennemføre gasdirektivets artikel 78, stk. 1, litra e og 78, stk. 1, litra cc.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 129

Forsyningstilsynet driver et prissammenligningsværktøj efter § 42 d. Gældende ret anvender ikke udtrykket »certificeret«, men værktøjet fungerer som den officielle portal. Samtidig følger det af stk. 3, at Klima-, energi- og forsyningsministeren kan beslutte, at prisportalen skal sælges, hvis Forsyningstilsynet vurderer, at det er hensigtsmæssigt. Af stk. 4, fremgår det endvidere, at Forsyningstilsynet kan fastsætte nærmere regler om gasleverandørernes indberetninger til prisportalen efter § 39 a, stk. 2.

Det foreslås, at der § 42 d, stk. 4, efter »stk. 2« indsættes », samt regler for certificeringskriterier og tilsyn vedrørende prisportalen i tilfælde af salg, jf. stk. 3«.

Med den foreslåede ændring vil Forsyningstilsynet kunne fastsætte nærmere regler for certificeringskriterier og tilsyn, i tilfælde af et salg af prisportalen.

Det foreslåede vil delvist gennemføre gasdirektivets artikel 24, 1. pkt. 3. led.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 130

Efter § 44, stk. 1, i gasforsyningsloven betales omkostninger, som er forbundet med Forsyningstilsynets drift og opgavevaretagelse efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven eller efter bestemmelser indeholdt i eller udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgas transmissionsnet eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne, af de selskaber, som Forsyningstilsynet fører tilsyn med efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven eller efter bestemmelser indeholdt i eller udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgas transmissionsnet eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne.

Det foreslås i § 44, stk. 1, to steder at ændre »Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgas transmissionsnet« til »Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint«.

Det foreslåede vil medføre, at det kommer til at fremgå af gasforsyningsloven, at omkostninger, som er forbundet med Forsyningstilsynets drift og opgavevaretagelse efter bestemmelser indeholdt i eller udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint, betales af de selskaber, som Forsyningstilsynet fører tilsyn med efter bestemmelser indeholdt i eller udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint.

Der er tale om en konsekvensændring. Den foreslåede bestemmelse medfører således ingen ændring af retstilstanden på området.

Til nr. 131

Efter § 45 b, stk. 1, i gasforsyningsloven skal gasleverandører sørge for, at relevante data om alle transaktioner vedrørende kontrakter med engroskunder, transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører og lager- og LNG-selskaber om levering af gas er til rådighed for Forsyningstilsynet, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og Europa-Kommissionen i mindst 5 år. Af stk. 2, fremgår det, at stk. 1 ligeledes gælder for naturgasleverandørers transaktioner vedrørende gasderivater med engroskunder og transmissionsselskaber såvel som lager- og LNG-selskaber. Af stk. 3, fremgår det, at Forsyningstilsynet kan træffe afgørelse om, at dele af de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, stilles til rådighed for andre markedsdeltagere. Forsyningstilsynet skal sikre, at der i den forbindelse ikke sker videregivelse af kommercielt følsomme oplysninger om individuelle markedsdeltagere eller individuelle transaktioner. Af stk. 4

fremgår det, at stk. 3 ikke gælder oplysninger om finansielle instrumenter omfattet af værdipapirhandelsloven.

Af bemærkningerne til § 45 b fremgår det, at bestemmelsen har til formål at gennemføre det tidligere gasdirektivs artikel 44. Af bemærkningerne til stk. 1 fremgår det, at metangasleverandører fremover skal stille bestemte data til rådighed for myndighederne i mindst 5 år. Disse data omfatter nærmere oplysninger om de relevante transaktioner, såsom varighed, regler om levering og afregning, mængde, datoer og tidspunkter for udførelse og transaktionspriser samt midler til at identificere den pågældende engroskunde såvel som nærmere detaljer om alle uafregnede kontrakter om levering af gas og gasderivater. Forsyningstilsynet får desuden mulighed for, under visse betingelser, at stille dele af disse data til rådighed for andre markedsdeltagere, jf. stk. 3. Denne mulighed finder dog ikke anvendelse på oplysninger om finansielle instrumenter omfattet af værdipapirhandelsloven, jf. stk. 4.

Af bemærkningerne fremgår det endvidere, at stk. 1, ligeledes finder anvendelse på metangasleverandørers transaktioner vedrørende gasderivater med engroskunder og transmissionsvirksomheder såvel som lager- og LNG-selskaber, jf. stk. 2. Det bemærkes imidlertid, at stk. 2 først træder i kraft på et senere tidspunkt, som fastsættes af ministeren.

Endelig henviser bemærkningerne til, at en engroskunde i overensstemmelse med gasdirektivet anses som en kunde, der køber gas med henblik på videresalg, bortset fra transmissions- og distributionsvirksomheder. Bemærkningerne henviser endvidere til, at gasdirektivets definition af et gasderivat henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, som er gennemført i lov om værdipapirhandel m.v. Et gasderivat er et værdipapir omfattet af § 2, nr. 5, 6 og 7, i lov om værdipapirhandel m.v., for så vidt som værdipapiret vedrører naturgas.

Imidlertid kan det konstateres, at stk. 2 ikke sat i kraft, idet ikrafttræden afventer Europa-Kommissionens vedtagelse af retningslinjer, der skulle fastlægge metoder og ordninger for journalføring, samt form og indhold for de data, der skulle opbevares. Kommissionen har ikke udstedt sådanne retningslinjer.

Gasdirektivets artikel 82, stk. 2, fastsætter en udtømmende liste over, hvilke data, der skal opbevares. Disse data omfatter nærmere oplysninger om de relevante transaktioner, såsom varighed, regler om levering og afregning, mængde, datoer og tidspunkter for udførelse, transaktionspriser samt midler til at identificere den pågældende engroskunde såvel som nærmere detaljer om alle uafregnede naturgas- og brintforsyningskontrakter og naturgas- og brintderivater. Efter direktivets artikel 82, stk. 4, skal Kommissionen vedtage retningslinjer, som var indeholdt i artikel 44, stk. 4, i det ophævede gasdirektiv fra 2009. Direktivets artikel 82, stk. 4, er således identisk med bestemmelsen i det ophævede

gasdirektiv, bortset fra, at bestemmelsen nu også omfatter brintforsyningskontrakter og brintderivater.

Det foreslås, at 45 b nyaffattes. Efter det foreslåede *stk. 1*, skal gasleverandører sørge for, at relevante data om alle transaktioner vedrørende kontrakter med engroskunder, transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører og lager- og LNG-selskaber om levering af gas er til rådighed for Forsyningstilsynet, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og Europa-Kommissionen i mindst 5 år, med henblik på opfyldelsen af deres opgaver.

Efter det foreslåede *stk. 2*, gælder stk. 1 ligeledes for gasleverandørers transaktioner vedrørende metangas- og brintderivater med engroskunder og transmissionsselskaber såvel som lager- og terminal-selskaber. Disse data omfatter nærmere oplysninger om de relevante transaktioner, såsom varighed, regler om levering og afregning, mængde, datoer og tidspunkter for udførelse og transaktionspriser samt midler til at identificere den pågældende engroskunde såvel som nærmere detaljer om alle uafregnede metangas- og brintforsyningskontrakter og metangas- og brintderivater.

Efter det foreslåede *stk. 3*, kan Forsyningstilsynet træffe afgørelse om, at dele af de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, stilles til rådighed for andre markedsdeltagere. Forsyningstilsynet skal sikre, at der i den forbindelse ikke sker videregivelse af kommercielt følsomme oplysninger om individuelle markedsdeltagere eller individuelle transaktioner.

Efter det foreslåede *stk. 4*, gælder stk. 3 ikke oplysninger om finansielle instrumenter omfattet af værdipapirhandelsloven.

Nyaffattelsen sker af lovtekniske årsager, således at § 45 b, stk. 2, samt bestemmelsens ikrafttrædelse, vil fremgå af loven, jf. denne lovs § 2, nr. 1.

Det foreslåede vil endvidere gennemføre gasdirektivets artikel 82, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 132

Det fremgår af § 47, stk. 2, nr. 3, at gasselskaber i deres interne regnskabsføring skal specificere indtægter fra ejerskab af transmissionssystemer og distributionssystemer med henblik på at undgå forskelsbehandling, krydssubsidiering og konkurrenceforvridning.

Det foreslås i § 47, *stk. 2, nr. 3*, at ændre »transmissionssystemer og distributionssystemer« til »metangastransmissionssystemer, brinttransmissionsnet, metangasdistributions-systemer og brintdistributionsnet«.

Der er tale om en konsekvensændring. Det foreslåede medfører således ingen ændring af retstilstanden.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne vedrørende defini-

tionen af metangasdistributionssystem og brintdistributionsnet.

Til nr. 133

Det fremgår af gasforsyningslovens § 47 b, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren og Forsyningstilsynet kan påbyde, at forhold, der strider mod loven, mod regler eller afgørelser i henhold til loven eller mod Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgasstransmissionsnet, bringes i orden straks eller inden en nærmere angiven frist.

Der er ikke regler, som fastsætter, at ministeren og Forsyningstilsynet kan udstede tilsvarende påbud for overtrædelse af bindende netregler eller retningslinjer, som er udstedt i medfør af gasforordningen.

Det foreslås, at § 47 b nyaffattes. Efter den foreslåede bestemmelse kan klima-, energi- og forsyningsministeren og Forsyningstilsynet påbyde, at forhold, der strider mod loven eller mod regler udstedt i medfør af denne lov eller mod Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint, eller afgørelser truffet i henhold til de nævnte regler, bringes i orden straks eller inden en nærmere angiven frist.

Det foreslåede vil medføre, at det kommer til at fremgå af gasforsyningsloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren og Forsyningstilsynet også har pligt til at føre tilsyn med netregler og retningslinjer og kan påbyde, at forhold, der strider mod europæiske netregler og retningslinjer, skal bringes i orden.

Det foreslåede vil også medføre, at bestemmelsen bliver harmoniseret med en tilsvarende bestemmelse i elforsyningsloven.

Det foreslåede har sammenhæng med lovforslagets nr. 127 og 133, som vil give Forsyningstilsynet hjemmel til at træffe afgørelser med direkte hjemmel i gennemførelsesretsakter.

Det foreslåede vil delvist gennemføre gasdirektivets artikel 78, stk. 1, litra e) og artikel 78, stk. 1, litra cc.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 134

Efter gasforsyningslovens § 49, stk. 1, nr. 2, straffes med bøde den, der etablerer transmissionssystemer, distributionssystemer, LNG-faciliteter eller direkte ledninger efter §§ 13, 14 a, 16 og 17 uden tilladelse, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Det foreslås i § 49, stk. 1, nr. 2, at ændre »distributions-, transmissions-,« til »metangastransmissionssystemer, brinttransmissionsnet, metangasdistributionssystemer, brintdistributionsnet«, at ændre »LNG-faciliteter« til »LNG- og brintterminaler«, og at ændre »14 a« til »14 a, 15 a«.

Der er tale om en konsekvensændring. Den foreslåede bestemmelse medfører således ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises til § 1, nr. 29, vedrørende definitionen af begrebet »LNG-terminal«.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 135

Efter gasforsyningslovens § 49, stk. 2, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgasstransmissionsnet eller i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om foranstaltninger til opretholdelse af gasforsyningssikkerheden.

Det foreslås i § 49, stk. 2, at ændre »Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgasstransmissionsnet« til »Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint«.

Det foreslåede vil medføre, at det fremgår af gasforsyningsloven, at den, der overtræder bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Der er tale om en konsekvensændring. Den foreslåede bestemmelse medfører således ingen ændring af retstilstanden på området.

Til nr. 136

Det fremgår af gasforsyningslovens § 51, stk. 1, 2. punktum, at med de indskrænkninger, der følger af Europa-Kommissionens beføjelser, behandler Energiklagenævnet klager over afgørelser truffet af klima-, energi- og forsyningsministeren eller Forsyningstilsynet efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgasstransmissionsnet.

Der er ikke regler, som fastsætter, at Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet i medfør af bindende europæiske netregler og retningslinjer, som bliver udstedt med hjemmel i gasforordningen. Forordningens kapitel IV (artiklerne 71-74) giver hjemmel til Kommissionen til at fastsætte europæiske netregler eller retningslinjer på en række centrale reguleringsområder. Det drejer sig f.eks. om regler for kapacitetstildeling, balancering og tarifstrukturer.

Det foreslås, at § 51, stk. 1, 2. pkt. nyaffattes. Efter den foreslåede bestemmelse behandler Energiklagenævnet, med de indskrænkninger, der følger af Europa-Kommissionens beføjelser, klager over afgørelser truffet af klima-, energi- og forsyningsministeren eller Forsyningstilsynet efter bestemmelser indeholdt i eller udstedt i medfør af Europa-Parla-

mentets og Rådets forordning om de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint.

Det foreslåede vil medføre, at det kommer til at fremgå af gasforsyningsloven, at Energiklagenævnet også behandler klager over afgørelser, som ministeren eller Forsyningstilsynet har truffet i medfør af gennemførelsesretsakter, dvs. de netregler eller bindende retningslinjer, som er eller bliver udstedt med hjemmel i gasforordningen. Det foreslåede vil også medføre, at bestemmelsen bliver parallel med en tilsvarende bestemmelse i elforsyningsloven.

Det foreslåede har bl.a. sammenhæng med lovforslagets nr. 133, som vil give Forsyningstilsynet hjemmel til at føre tilsyn og give påbud med direkte hjemmel i netregler og retningslinjer, dvs. gennemførelsesretsakter.

Det foreslåede vil delvist gennemføre gasdirektivets artikel 78, stk. 1, litra e) og artikel 78, stk. 1, litra cc.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 137

Efter gasforsyningslovens § 10 b skal transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører være ejermæssigt adskilt fra produktions- og handelsaktiviteter. Efter § 10 c skal Forsyningstilsynet certificere transmissionsselskaber, hvis de opfylder kravene om ejermæssig adskillelse (herefter unbundling).

Kravet om unbundling og certificering heraf har i en årrække eksisteret både på gas- og elområdet, som led i implementeringen af gasdirektivet og elmarkedsdirektivet. Energitisynet (nu Forsyningstilsynet) traf i 2011 en afgørelse om certificering af Energinet.dk (nu Energinet) som transmissionssystemoperatør for naturgas.

Der er tale om et eksisterende krav, som har været implementeret i Danmark siden 2004. Ejerskabet af DONG Energy A/S' kommercielle gas-, handels- og produktionsaktiviteter blev dengang overført til en anden koncern, således at de kommercielle aktiviteter blev ejerskabsmæssigt adskilt fra Energinets monopolaktiviteter.

På elområdet følger klageadgangen af § 89, stk. 3, i elforsyningsloven, hvorefter Forsyningstilsynets afgørelser om certificering kan påklages, hvis tilsynet afslår certificeringen. En tilsvarende bestemmelse findes i gasforsyningsloven. Imidlertid er formuleringen anderledes. Efter § 51, stk. 3, i gasforsyningsloven, kan Forsyningstilsynets afgørelser om certificering som udgangspunkt ikke indbringes for Energiklagenævnet. Dette gælder dog ikke afgørelser, som Forsyningstilsynet træffer i en certificeringsprocedure, der er indledt efter § 10 c, stk. 4, og hvor Forsyningstilsynet afslår certificeringen.

Det betyder, at der også efter gasforsyningsloven er klageadgang, men klageadgangen er begrænset til afgørelser truffet

efter en ny certificeringsprocedure. Dette adskiller sig fra elforsyningsloven, hvor det er muligt at klage over alle afslag på certificering. Klageadgangen er således bredere efter elforsyningsloven. Da gasdirektivet og elmarkedsdirektivet indeholder identiske bestemmelser om certificering, foreslås det, at klageadgangen i gasforsyningsloven revideres, så reglerne harmoniseres.

Elforsyningslovens § 89, stk. 3, har frem til 2014 været identisk med den gældende § 51, stk. 3, i gasforsyningsloven. Elforsyningslovens § 89, stk. 3, blev ændret ved lov nr. 466 af 18. maj 2014. Det fremgår af bemærkningerne til § 89, stk. 3, i elforsyningsloven, at afskæring af klageadgangen ved certificering med vilkår er motiveret med, at direktivet sammen med elmarkedsforordningen fastlægger en fast procedure for certificering. Afskæring af klageadgangen er motiveret med, at direktivet sammen med de direkte gældende bestemmelser i elmarkedsforordningen fastlægger en nøjagtig defineret procedure med faste tidsrammer. Dette indebærer, at Europa-Kommissionen enten udtaler sig om Energitisynets certificeringsafgørelse efter § 19 d, stk. 5, hvorefter Energitisynet skal tage størst muligt hensyn til udtalelsen, jf. elmarkedsforordningens artikel 3, stk. 2, eller, i tilfælde af certificering efter § 19 d, stk. 1, nr. 3, træffer en bindende afgørelse, som Energitisynet er forpligtet til at efterkomme, jf. elmarkedsforordningens artikel 3, stk. 6.

Det betyder, at afskæring af klageadgang kun gælder certificering med vilkår. Træffer Forsyningstilsynet eksempelvis afgørelse om certificering uden vilkår, men vil i afgørelse give afslag på baggrund af en vurdering af, at det er en forkert aktør, som anmoder om certificering, vil sådanne afgørelser kunne påklages til Energiklagenævnet efter § 89, stk. 3, i elforsyningsloven.

Dette er imidlertid ikke en mulighed efter den gældende § 51, stk. 3, i gasforsyningsloven, idet efter § 51, stk. 3, 1. pkt. følger det, at tilsynets afgørelser om certificering efter § 10 d, som udgangspunkt ikke kan påklages. Af § 51, stk. 3, 2. pkt., følger en undtagelse, som siger, hvornår en afgørelse kan påklages – der skal være tale om de afgørelser, som Forsyningstilsynet træffer i en certificeringsprocedure indledt efter § 10 c, stk. 4, og hvor Forsyningstilsynet afslår certificeringen. Af § 10, stk. 4, fremgår det, at Forsyningstilsynet er forpligtet til at indlede en ny certificeringsprocedure, hvis Forsyningstilsynet 1) modtager en underretning om eller i øvrigt er bekendt med planlagte transaktioner som nævnt i stk. 3, 2) har en formodning om, at kravene i § 10 b ikke længere er opfyldt, eller 3) modtager en anmodning fra Europa-Kommissionen herom.

Der ønskes at ensrette bestemmelserne i gasforsyningsloven i overensstemmelse med elforsyningsloven, således at gasdirektivets formål med bestemmelser om certificering og mulighed for at påklage afgørelse om certificering er implementeret korrekt på tværs af el- og gassektorerne.

Det foreslås derfor at ensrette bestemmelserne om klagead-

gang i gasforsyningslovens § 51, stk. 3, med elforsyningslovens § 89, stk. 3.

Det foreslås, at § 51, stk. 3, nyaffattes. Efter den foreslåede bestemmelse kan Forsyningstilsynets afgørelser om certificering, jf. §§ 10 c og 10 d, alene indbringes for Energiklagenævnet, hvis Forsyningstilsynet afslår certificeringen.

Den foreslåede ændring af § 51, stk. 3, vil medføre, at klageadgang vil være bredere og vil omfatte alle afgørelser om afslag, og ikke kun de gamle afgørelser, som skal genbegrænses med en ny certificering.

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 71.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 138

Den gældende § 55 i gasforsyningsloven giver klima-, energi- og forsyningsministeren hjemmel til at tillade ekspropriation til etablering og drift af gasanlæg. Bestemmelsen er central for udbygningen af gasinfrastrukturen.

Den gældende § 55 i gasforsyningsloven indeholder ikke en bestemmelse, som tillader ekspropriation i relation til planlagt nedlukning af dele af metangassystemet.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 55, stk. 4. Efter den foreslåede bestemmelse kan klima-, energi- og forsyningsministeren, når almenvellet kræver det, tillade, at der, til gennemførelse af en planlagt nedlukning af dele af metangassystemet i henhold til § 19, iværksættes ekspropriation af fast ejendom og den beskyttede rettighed, som knytter sig til retten til systemadgang i henhold til § 18, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der skabes en klar hjemmel for ministeren til at tillade ekspropriation med henblik på at gennemføre en planlagt nedlukning, som er besluttet efter den foreslåede § 19.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der kan ske planlagt nedlukning og afbrydelse af systembrugere i de få tilfælde, hvor en afbrydelse af en gaskunde konkret vurderes at have en sådan intensitet, at dette udgør ekspropriation. Bestemmelsen sikrer således hjemmel til at gennemføre ekspropriationen.

Ved gennemførelse af en planlagt nedlukning forstås direkte og indirekte foranstaltninger, som er nødvendige for distributionsselskabet at foretage, for at bringe forsyningen af metangas til ophør i områder af et metangassystem, som er omfattet af en godkendt tilpasningsplan, og som har opnået myndighedsgodkendelse til at afbryde eksisterende systembrugere i det konkrete område.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at ministeren vil kunne tillade ekspropriation af fast ejendom og den beskyttede rettighed, som knytter sig til retten til systemadgang til metangassystemet.

Det er en betingelse, at indgrebet er påkrævet af hensyn til almenvellet. Det vurderes, at distributionsselskabets evne til at drive effektiv og omkostningsægte infrastruktur vil kræve, at der kan foretages planlagt nedlukning af de dele af metangassystemet, som er eller har udsigt til at blive urentable. Den konkrete afbrydelse af enkelte systembrugere, og dermed ophøret af retten til systemadgang vurderes derfor at være påkrævet af hensyn til almenvellet.

Den foreslåede ekspropriationshjemmel vil således i enkelte tilfælde kunne blive nødvendig for at sikre distributionsselskabets adgang til privat ejendom for fysisk afbrydelse af anlægget. Ligeledes vil ekspropriation anvendes til at ophæve tinglyste servitutter og andre byrder på ejendomme, som ikke længere er relevante, når gasforsyningen ophører.

Den foreslåede ekspropriationshjemmel vil desuden i enkelte tilfælde kunne blive nødvendig for at sikre, at distributionsselskabets samlede gennemførelse af nedlukningen af et konkret område ikke bremses af enkelte systembrugere, som måtte være så intensivt berørt af ophøret af retten til systemadgang, at dette vil kunne vurderes som pligtmæssig afståelse. I sådanne situationer, kan ekspropriation være nødvendig med henblik på, at potentialet for besparelser i distributionsselskabets reinvesteringer i konkrete infrastruktur-anlæg ikke forpasses.

Den foreslåede ekspropriationshjemmel vil dermed samlet set udgøre en nødvendig forudsætning for at kunne realisere en del af en samlet, godkendt planlagt nedlukning, der understøtter den grønne omstilling og sikrer en rationel og planlagt afvikling de steder, hvor det bliver urentabelt at drive og vedligeholde metangassystemet.

Vurderes det, at afbrydelsen af systemadgangen i det konkrete tilfælde udgør ekspropriation vil ethvert indgreb skulle ske mod fuldstændig erstatning efter grundlovens § 73.

Det foreslåede vil delvist sikre rammerne for at kunne gennemføre gasdirektivets artikel 57.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 139

Efter gasforsyningslovens § 55, stk. 4, kan klima-, energi- og forsyningsministeren for tilslutning til transmissionssystemet eller kommunalbestyrelsen for tilslutning til distributionssystemet, når almenvellet kræver det, tillade, at der iværksættes ekspropriation vedrørende fast ejendom, til etablering og drift af de nødvendige tilslutninger af systembrugere til distributionssystemerne eller transmissionssystemet, jf. § 18, stk. 1.

Det foreslås i § 55, stk. 4, at ændre »distributionssystemerne eller transmissionssystemet« til »metangas- eller brintsystemet«.

Der er tale om en konsekvensændring. Den foreslåede be-

stemmelse medfører således ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises til § 1, nr. 31, vedrørende definitionen af begrebet »metangassystem« og § 1, nr. 11, vedrørende definitionen af begrebet »brintsystem«.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 140

Efter gasforsyningsloven § 55, stk. 5, finder ekspropriation i henhold til stk. 1, 2 og 3 sted efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Det foreslås i § 55, *stk. 5*, at ændre »stk. 1, 2 og 3« til »stk. 1-4«.

Der er tale om en konsekvensændring. Den foreslåede bestemmelse medfører således ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises således til § 1, nr. 138, vedrørende det foreslåede § 55, stk. 4.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 141

Efter gasforsyningslovens § 55, stk. 6, finder reglerne i kapitel 3 i lov om varmeforsyning anvendelse ved ekspropriation for tilslutninger til distributionssystemet efter stk. 4. Ved ekspropriation for tilslutninger til transmissionssystemet efter stk. 4 finder reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom anvendelse.

Det foreslås i § 55, *stk. 6, 1. og 2. pkt.*, at ændre »stk. 4« til »stk. 5«.

Der er tale om en konsekvensændring. Den foreslåede bestemmelse medfører således ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises til § 1, nr. 138, vedrørende det foreslåede § 55, stk. 4.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1

Det fremgår af § 7, stk. 2, at Klima- og energiministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 84 b, stk. 2, i lov om elforsyning som affattet ved denne lovs § 1, nr. 30, og § 45 b, stk. 2, i lov om naturgasforsyning som affattet ved denne lovs § 2, nr. 26.

Det foreslås, at i § 7, *stk. 2*, udgår », og § 45 b, stk. 2, i lov

om naturgasforsyning som affattet ved denne lovs § 2, nr. 26«.

Det foreslåede vil medføre, at lovens ikrafttrædelsesbestemmelse vedrørende § 45 b, stk. 2 ophæves.

Der er tale om en ren lovteknisk ændring.

Der henvises i øvrigt til § 1, nr. 131 vedrørende § 45 b, der foreslås nyaffattet.

Til § 3

Det foreslås i § 3, *stk. 1*, at loven skal træde i kraft den 1. januar 2027, jf. dog stk. 2.

Det foreslåede vil medføre, at lovforslagets bestemmelser, der gennemfører lovforslagets dele om gennemførelse af EU's brint- og gasmarkedsplan m.v. i gasforsyningsloven, vil træde i kraft den 1. januar 2027.

Den foreslåede ikrafttrædelsesdato er således i overensstemmelse med de fælles ikrafttrædelsesregler, der foreskriver, at regulering, som har direkte konsekvenser for erhvervslivet, som hovedregel skal træde i kraft enten den 1. januar eller den 1. juli.

Det foreslås i *stk. 2*, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 45 b, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 131.

Det foreslåede vil medføre, at § 45 b, stk. 2, vil kunne træde i kraft, på det tidspunkt, hvor Europa-Kommissionen, i medfør af sine beføjelser efter gasdirektivets artikel 92, stk. 4, vedtager retningslinjer, der vil skulle fastlægge metoder og ordninger for journalføring samt form og indhold for de data, der skal opbevares.

Det foreslås i *stk. 3*, at regler udstedt i medfør af § 7 b, stk. 1, § 12, stk. 3 og 4, § 14, stk. 2, § 14 a, stk. 3, § 18, stk. 6, § 30 a, stk. 5, § 36 a, stk. 4, § 37 a, stk. 4, nr. 2, § 41 a, stk. 2, og § 42 d, stk. 4, i lov om gasforsyning, jf. lovebkendtgørelse nr. 1286 af 3. november 2025, som ændret ved § 2 i lov nr. 466 af 18. maj 2011, § 1 i lov nr. 923 af 18. maj 2021, og § 1 i lov nr. 1594 af 28. december 2022 forbliver i kraft indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 7 b, stk. 4, § 12, stk. 3 og 4, § 14, stk. 2, § 14 a, stk. 3, § 18, stk. 11, § 30 a, stk. 4, § 36 a, stk. 4, § 37 a, stk. 4, nr. 2, § 41 a, stk. 2, og § 42 d, stk. 4, i lov om gasforsyning, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 44, 68, 69, 78, 83, 102, 116, 118, 127 og 129.

Forslaget medfører, at de regler, der er udstedt i medfør af de gældende bemyndigelser i § 7 b, stk. 1, § 12, stk. 3 og 4, § 14, stk. 2, § 14 a, stk. 3, § 18, stk. 6, § 30 a, stk. 5, § 36 a, stk. 4, § 37 a, stk. 4, nr. 2, § 41 a, stk. 2, og § 42 d, stk. 4, i lov om gasforsyning, opretholdes indtil de ophæves eller afløses af regler, der er udstedt i medfør af § 7 b, stk. 4, § 12, stk. 3 og 4, § 14, stk. 2, § 14 a, stk. 3, § 18, stk. 11, § 30 a, stk. 4, § 36 a, stk. 4, § 37 a, stk. 4, nr. 2, § 41 a, stk. 2, og

§ 42 d, stk. 4, i lov om gasforsyning, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 44, 68, 69, 78, 83, 102, 116, 118, 127 og 129.

Dette omfatter bl.a. bekendtgørelse nr. 1168 af 2. oktober 2025 om energivirksomheder og bygningsejeres oplysningsforpligtelser overfor slutkunder og slutbrugere om energiforbrug og fakturering m.v., bekendtgørelse nr. 1349 af 27. november 2023 om varetagelse af gasforsyningssikkerheden, bekendtgørelse nr. 1194 af 2. oktober 2025 om systemansvarlig virksomhed og anvendelse af gassystemet, bekendtgørelse nr. 1699 af 26. november 2020 om energispareydelser i net- og distributionsvirksomheder, bekendtgørelse nr. 1185 af 2. oktober 2025 om distributionsselskabers planer for det fremtidige behov for distributionskapacitet og systemudvikling m.v., bekendtgørelse nr. 250 af 4. februar

2026 om betaling for myndighedsbehandling i Energistyrelsen, bekendtgørelse nr. 577 af 25. maj 2023 om indtægtsrammer for gasdistributionsselskaber, bekendtgørelse nr. 24 af 13. januar 2025 om Forsyningstilsynets overvågning af det indre marked for el og naturgas m.v. og bekendtgørelse nr. 210 af 1. marts 2023 om gasleverandørers indberetning af priser, tariffer, rabatter og vilkår til prisportalen for forbrugere på det danske detailmarked for gas.

Det fremgår i lov nr. 448 af 31. maj 2000, at gasforsyningsloven ikke gælder for Færøerne og Grønland. Gasforsyningsloven kan heller ikke ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne og Grønland. Derfor vil dette lovforslag heller ikke gælde eller kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om gasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1286 af 3. november 2025, som ændret ved § 2 i lov nr. 466 af 18. maj 2011, § 1 i lov nr. 923 af 18. maj 2021, og § 1 i lov nr. 1594 af 28. december 2022, foretages følgende ændringer:

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 211, side 94, som ændret ved (EU) direktiv 2019/692 af 17. april 2019 om ændring af direktiv 2009/73/EF om fælles regler for det indre marked for naturgas, EU-Tidende 2019, nr. L 117, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1513/EU af 9. september 2015 om ændring af direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-Tidende 2015, nr. L 239, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (omarbejdning), EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 82, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2413 af 18. oktober 2024 om ændring af direktiv (EU) 2018/1999 og direktiv 98/70/EF for så vidt angår fremme af energi fra vedvarende energikilder og om ophævelse af Rådets direktiv (EU) 2015/652, EU-tidende, L af 31. oktober 2023 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), EU-Tidende 2023, nr. L 231, side 1.

§ 2. Loven finder anvendelse på transmission, distribution og oplagring af gas, herunder brint, i systemet som nævnt i § 6, nr. 29, herunder håndtering af flydende gas (LNG) i systemet, og på gas fra vedvarende energikilder, der teknisk og sikkert injiceres og transporteres i systemet, jf. dog stk. 5 og 7.

Stk. 2-7. ---

§ 2. ---

Stk. 1. ---

Stk. 2. Loven finder også anvendelse på visse forhold vedrørende handel med gas og visse kundeforhold. Loven finder endvidere anvendelse på opstrømsanlæg, klynger og visse forhold vedrørende bygasnet. Loven finder derudover også anvendelse på brint fra vedvarende energikilder, som ikke injiceres og transporteres i systemet, for så vidt angår oprindelsesgarantier efter § 36.

Stk. 3-7. ---

1. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »der gennemfører dele af«: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1788 af 13. juni 2024 om fælles regler for de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint, om ændring af direktiv (EU) 2023/1791 og om ophævelse af direktiv 2009/73/EF (omarbejdning), EU-Tidende, L af 15. juli, 2024,«.

2. I § 2, *stk. 1*, ændres »§ 6, nr. 29, herunder« til: »§ 6, nr. 49«, og efter »på gas« indsættes: », herunder brint,«.

3. I § 2, *stk. 2, 1. pkt.*, indsættes efter »gas«: », herunder brint,«.

§ 2. ---

Stk. 1-3. ---

Stk. 4. Loven finder ikke anvendelse på transmissionssystemer på søterritoriet, i den eksklusive økonomiske zone og på dansk kontinentalsokkelområde, der ikke har tilslutning til det danske gassystem.

Stk. 5-7. ---

§ 13. Etablering af nye transmissionssystemer og væsentlige ændringer i bestående transmissionssystemer kan kun foretages efter forudgående tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren. Tilladelsen kan kun gives, hvis ansøgeren kan dokumentere, at der er tilstrækkeligt behov for udbygningen. Hvis et projekt har regional betydning på tværs af landegrænser, skal dette indgå i behovsvurderingen. Tilladelsen kan betinges af overholdelse af vilkår vedrørende den nærmere etablering og drift af transmissionssystemet, herunder sikkerhedsstillelse for sløjfning og bortskaffelse af anlæg.

Stk. 2-3. ---

§ 55. Til etablering og drift af de nødvendige transmissionssystemer, herunder klynger, kan klima-, energi- og forsyningsministeren, når almenvellet kræver det, tillade, at der iværksættes ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Stk. 2-6. ---

§ 2 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om hel eller delvis undtagelse fra lovens bestemmelser for klynger, transmissionssystemer, der har tilslutning til det danske gassystem, når anlægget primært er etableret med henblik på transport af gas til andre lande, og øvrige transmissionssystemer, distributionssystemer, lager- og LNG-faciliteter, der indgår som en del af brintforsyningen.

Stk. 2-3. ---

§ 2 a. ---

Stk. 1-2. ---

Stk. 3. Loven gælder på land, søterritoriet, i den eksklusive økonomiske zone og på dansk kontinentalsokkelområde.

§§ 4-5. (Ophævet)

4. I § 2, stk. 4 og 7, to steder i § 13, stk. 1, 1. pkt., og i § 55, stk. 1, ændres »transmissionssystemer«: til »metangastransmissionssystemer og brinttransmissionsnet«.

5. I § 2 a, stk. 1, ændres »transmissionssystemer, der« til: »metangastransmissionssystemer og brinttransmissionsnet, der«, og »øvrige transmissionssystemer« ændres til: »øvrige metangastransmissionssystemer, brinttransmissionsnet«.

6. I § 2 a, stk. 3, ændres »gasinfrastruktur« til: »metangasininfrastruktur«.

7. Efter § 3 indsættes:

»§ 4. Forsyningstilsynet kan efter ansøgning dispensere fra bestemmelserne i §§ 10 b, 10 c, 11 b, 11 c og 28 b for brintnet, der transporterer brint inden for et geografisk afgrænset industri- eller handelsområde, hvis en undtagelse ikke vil indebære risiko for, at konkurrencen hæmmes, eller den effektive ibrugtagning af brintinfrastruktur eller udviklingen og funktionen af brintmarkedet i Unionen eller Danmark påvirkes negativt, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. En dispensation efter stk. 1 kan meddeles, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Det geografisk afgrænsede brintnet omfatter ikke brint-sammenkoblingslinjer.
- 2) Det geografisk afgrænsede brintnet har ikke direkte tilslutning til brintlagerfaciliteter eller brintterminaler,

medmindre sådanne lagerfaciliteter eller terminaler også er tilsluttet et brintnet, som ikke er omfattet af en dispensation meddelt efter stk. 1.

- 3) Det geografisk afgrænsede brintnet har primært til formål at levere brint til kunder, der er direkte tilsluttet det pågældende geografisk afgrænsede brintnet.
- 4) Det geografisk afgrænsede brintnet er ikke tilsluttet et andet brintnet, undtagen net, der også er omfattet af en undtagelse, som er meddelt efter stk. 1, og som drives af det samme gasselskab.

Stk. 3. Forsyningstilsynet skal træffe afgørelse om tilbagemeldelse af dispensationen efter stk. 1, hvis Forsyningstilsynet konkluderer, at betingelserne i stk. 2 ikke længere er opfyldt, eller at en dispensation vil indebære risiko for, at konkurrencen hæmmes, eller den effektive ibrugtagning af brintinfrastruktur eller udviklingen og funktionen af brintmarkedet i Unionen eller Danmark påvirkes negativt.

Stk. 4. Forsyningstilsynet skal hvert syvende år regnet fra tidspunktet for meddelelse af en dispensation efter stk. 1 offentliggøre en vurdering af, hvilken indvirkning dispensationen har på konkurrencen, brintinfrastrukturen og udviklingen og funktionen af brintmarkedet i Unionen eller i Danmark.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at brintproducenters anmodninger om adgang, samt industrielle kunders anmodninger om tilslutning, meddeles Forsyningstilsynet, offentliggøres og behandles efter § 40, stk. 1, nr. 5. Offentliggørelse af anmodninger om tilslutning og adgang er underlagt tavshedspligt for så vidt angår forretningsmæssigt følsomme oplysninger.«

§ 6. I denne lov forstås ved følgende:

1-37) ---

§ 6. I denne lov forstås ved følgende:

- 1) Biogas: Gasformige brændsler produceret af biomasse. Ved biogas i §§ 35 g og 35 h forstås dog gas, der dannes ved biologisk nedbrydning af biologisk materiale under iltfrie forhold.

2-37) ---

8. I § 6 indsættes før nr. 1 som nyt nummer:

- »1) Aktiv kunde: En forbruger på gasområdet eller en gruppe af forbrugere, der handler i fællesskab, og som forbruger eller lagrer vedvarende gas i form af biometan, der er produceret på kundens eget område, der befinder sig inden for afgrænsede skel, og som enten sælger egenproduceret biometan via metangassystemet, eller deltager i fleksibilitets- eller energieffektivitetsordninger. Det er en forudsætning, at aktiviteterne i 1. pkt. ikke udgør kundens primære erhvervs- eller forretningsmæssige virksomhed og overholder gældende ret for produktion af vedvarende gas, navnlig i forbindelse med drivhusgasemissioner.«

Nr. 1 og 2 bliver herefter nr. 2 og 3.

9. I § 6, nr. 1, 2. pkt., der bliver nr. 2, 2. pkt., ændres »dog gas« til: »gasformige brændsler«.

10. I § 6 indsættes efter nr. 2, der bliver nr. 3, som nyt nummer:

- »4) Biometan: Opgraderet biogas, der opfylder de gældende krav til, at den teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres i metangassystemet«.

§ 6. I denne lov forstås ved følgende:

1-2) ---

3) Brint af behørig kvalitet: Brint af behørig kvalitet, som injiceres og transporteres teknisk og sikkert i et system eller i klynger.

4-37) ---

Nr. 3 bliver herefter nr. 5.

11. § 6, nr. 3, der bliver nr. 5, ophæves og i stedet indsættes:

- »5) Brint: Gasformig brint af behørig brintkvalitet, som teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres i brintsystemet eller i klynger.
- 6) Brintdistributionsnet: Et rørledningsnet til lokal eller regional transport af brint, som primært har til formål at forsyne kunder, der er direkte tilsluttet, og ikke omfatter brintsammenkoblingslinjer, og som ikke er direkte tilsluttet brintlagerfaciliteter eller brintterminaler, medmindre det pågældende net var et metangasdistributions-system den 4. august 2024 og helt eller delvist er blevet omlagt til brintransport, eller to eller flere brintsammenkoblingslinjer.
- 7) Brintkvalitet: Udtryk for gassens egenskaber, herunder brændværdi, densitet, brintrenhed og forurenende stoffer i overensstemmelse med gældende brintkvalitetsstandarder for brintsystemet.
- 8) Brintlagerfacilitet: En facilitet, der anvendes til lagring af brint, herunder
 - a) den del af en brintterminal, der benyttes til lagring, bortset fra den del, der benyttes til produktionsformål, og faciliteter, der udelukkende er forbeholdt transmissions- og distributionsselskaber, således at de kan udføre deres hverv, og
 - b) store, navnlig underjordiske, brintlagre, bortset fra små, let reproducerbare brintlageranlæg
- 9) Brintnet: Et net af onshore- og offshore-rørledninger, der benyttes til at transportere brint med henblik på levering af brint til kunder, bortset fra forsyning.
- 10) Brintsammenkoblingslinje: Brintnet, som krydser Danmarks grænse til en medlemsstat med henblik på at forbinde de nationale brintnet, eller brintnet mellem Danmark og et tredjeland op til medlemsstaternes område eller Danmarks søterritorium.
- 11) Brintsystem: Et system af infrastrukturer, herunder brintnet, brintlagre og brintterminaler, som indeholder brint af en høj renhedsgrad.
- 12) Brintterminal: Et anlæg, der anvendes til losning og omdannelse af flydende brint eller flydende ammoniak til gasformig brint med henblik på tilførsel til brintnettet eller metangassystemet eller flydendegørelse af gasformig brint og lastning heraf, herunder hjælpefunktioner og midlertidig lagring, der er nødvendig for omdannelsesprocessen og den efterfølgende tilførsel til brintnettet, men bortset fra de dele af brintterminalen, som anvendes til lagring.
- 13) Brintransmissionsnet: Et rørledningsnet til transport af brint, navnlig et net, som omfatter brintsammenkoblingslinjer, eller som er direkte tilsluttet brintlagre, brintterminaler eller to eller flere brintsammenkoblingslinjer, eller som primært har til formål at transportere brint til andre brintnet, brintlagre eller brintterminaler, uden at dette udelukker muligheden for, at sådanne net har til formål at forsyne kunder, som er direkte tilsluttet.«

Nr. 4-6 bliver herefter nr. 14-16.

§ 6. I denne lov forstås ved følgende:

1-4) ---

5) Distribution: Transport af gas med behørig gaskvalitet i distributionssystemer med lavt tryk.

5-37) ---

§ 6. I denne lov forstås ved følgende:

1-5) ---

6) Distributionsselskab: Enhver fysisk eller juridisk person, der varetager distribution og er ansvarlig for driften og vedligeholdelsen og om nødvendigt etablering og ændring af selskabets infrastruktur for at sikre, at distributionssystemet på lang sigt kan tilfredsstille en rimelig efterspørgsel efter distribution af gas.

§ 6. I denne lov forstås ved følgende:

1-6) ---

7) Distributionssystem: Lavtryksledninger med tilhørende nødvendige anlæg til transport af gas med behørig gaskvalitet, men ikke bygasnet.

8-37) ---

§ 6. I denne lov forstås ved følgende:

1-9) ---

9) Forsyning: Salg, herunder videresalg, af gas, herunder af flydende gas (LNG), til kunder.

10-37) ---

§ 6. I denne lov forstås ved følgende:

1-9) ---

10) Gas fra vedvarende energikilder: Gas, der fremstilles ved anvendelse af vedvarende energikilder som defineret i lov om fremme af vedvarende energi.

11-37) ---

§ 6. I denne lov forstås ved følgende:

1-10) ---

11) Gasforsyningssikkerhed: Sandsynlighed for, at der er den tilstrækkelige mængde gas til rådighed, tilstrækkelig kapacitet og den nødvendige operationelle funktionalitet i gassystemet til at sikre fuld forsyning af alle danske gasforbrugere.

1-10) ---

12. I § 6, nr. 5, 2. pkt., der bliver nr. 15, 2. pkt., ændres: »med behørig gaskvalitet i distributionssystemer« til: »i metangasdistributionssystemer«, og efter »tryk« indsættes: »eller brintdistributionsnet, med henblik på levering af gas til kunder, bortset fra forsyning«.

13. I § 6, nr. 6, 2. pkt., der bliver nr. 16, 2. pkt., indsættes efter »varetager distribution«: »af gas«, efter »infrastruktur« indsættes: », samt i givet fald dets sammenkoblinger med andre metangas- eller brintsystemer,« og »distributionssystem« ændres til: »metangasdistributionssystemet og brintdistributionsnettet«.

14. § 6, nr. 7, der bliver nr. 17, affattes således:

»17) Faktureringsoplysninger: Oplysningerne på en slutkundes regning, bortset fra en betalingsanmodning.«

Nr. 8-9 bliver herefter nr. 18-19.

15. I § 6, nr. 9, 2. pkt., der bliver nr. 19, 2. pkt., ændres »gas, herunder af flydende gas (LNG)« til: »metangas og brint, såsom LNG, brint i form af flydende organiske brintbærere eller flydende brint, og brintderivater, herunder ammoniak eller metanol«.

16. § 6, nr. 10, der bliver nr. 20, affattes således:

»20) Gas: Metangas af behørig kvalitet eller brint af behørig kvalitet, eller en kombination af disse, som i overensstemmelse med gældende gaskvalitetsstandarder og -krav rent teknisk og på sikker vis kan injiceres og transporteres i et metangas- eller brintsystem.«

Nr. 11 bliver herefter nr. 21.

17. I § 6, nr. 11, 2. pkt., der bliver nr. 21, 2. pkt., ændres »gassystemet« til: »metangassystemet og brintsystemet«.

18. I § 6 indsættes efter nr. 11, der bliver nr. 21, som nyt nummer:

»22) Gaslagersystemoperatør: Enhver fysisk eller juridisk person, der foretager oplagring af gas, og som er ansvarlig for driften af et gaslager.«

Nr. 12-14 bliver herefter nr. 23-25.

§ 6. I denne lov forstås ved følgende:

1-12) ---

- 13) Gasselskab: Enhver fysisk eller juridisk person, der varetager mindst én af følgende funktioner: Produktion, transmission, distribution, forsyning, køb eller oplagring af gas, herunder LNG, og som er ansvarlig for de kommercielle, tekniske eller vedligeholdelsesmæssige opgaver i forbindelse med disse funktioner, men ikke er forbruger.

14-37) ---

§ 6. I denne lov forstås ved følgende:

1-15) ---

- 14) Hjælpefunktioner: Alle funktioner, der er nødvendige for adgang til og drift af et transmissions- eller distributionssystem, LNG-faciliteter eller lagre, herunder mængdebalerings- og blandingsanlæg og anlæg til injicering af inerte gasser, men ikke faciliteter, der udelukkende er forbeholdt transmissionsselskaber, således at de kan udføre deres hverv.

1-15) ---

§ 6. I denne lov forstås ved følgende:

1-15) ---

- 16) Ikkebeskyttet gaskunde: En gasforbruger, som har et gasforbrug over en årligt fastsat tærskelværdi.

17-37) ---

§ 6. I denne lov forstås ved følgende:

1-16) ---

- 17) Klynger: Transmissionssystemer, distributionssystemer, LNG-faciliteter eller lagerfaciliteter omfattet af denne lov, men som ikke er en sammenkoblet del af et system. Derudover systemer koblet sammen i ikke væsentlig grad.

18-37) ---

19. I § 6, nr. 13, 3. pkt., der bliver nr. 24, 3. pkt. indsættes efter »LNG«: », flydende brint og flydende ammoniak«.

20. I § 6, nr. 14, 2. pkt., der bliver nr. 25, 2. pkt. ændres »transmissions- eller distributionssystem, LNG-faciliteter eller lagre« til: »metangastransmissions- eller distributionssystem, brintransmissionsnet og brintdistributionsnet, eller lagre, eller LNG- eller brintterminaler«.

21. I § 6 indsættes efter nr. 14, der bliver nr. 25, som nyt nummer:

»26) Horisontalt integreret virksomhed: En virksomhed, der driver mindst en af følgende former for virksomhed: produktion, transmission, distribution, forsyning eller oplagring af metangas samt en aktivitet, som ikke vedrører metangas.«

Nr. 15 og 16 bliver herefter nr. 27 og 28.

22. I § 6, nr. 16, 2. pkt., der bliver nr. 28, 2. pkt., ændres »gasforbrug« til: »metangasforbrug«.

23. I § 6 indsættes efter nr. 16, der bliver nr. 28, som nyt nummer:

»29) Intelligent målersystem: Et elektronisk system, som kan måle den metangas eller brint, der leveres til systemet, eller den metangas eller brint, der forbruges fra systemet, og give flere oplysninger end en konventionel måler, og som kan sende og modtage data til informations-, overvågnings- og kontrolformål ved hjælp af en form for elektronisk kommunikation.«

Nr. 17 bliver herefter nr. 30.

24. I § 6, nr. 17, 2. pkt., der bliver nr. 30, 2. pkt., ændres »Transmissionssystemer, distributionssystemer, LNG-faciliteter« til: »Metangastransmissionssystemer, metangasdistributionssystemer, brintnet, LNG- eller brintterminaler«.

25. I § 6 indsættes efter nr. 17, der bliver nr. 30, som nye numre:

»31) Konventionel måler: En analog eller elektronisk måler, der ikke både kan sende og modtage data.

32) Kulstoffattig brint: Brint, hvis energiindhold stammer fra ikkevedvarende energikilder, og som opfylder tærsklen for reduktion af drivhusgasemissioner på 70 pct. i forhold til det fossile brændstof, der sammenlignes med, for vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som er omhandlet i metoden til vurdering af drivhusgasemissionsbesparelser fra vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og fra genanvendt kulstofbrændsel og vedtaget efter artikel 29a, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder.

33) Kulstoffattig gas: Den del af gasformige brændsler, der indgår i genanvendt kulstofbrændsel som defineret i artikel 2, nr. 35), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, samt kulstoffattig brint og syntetiske gasformige brændsler, hvis energiindhold stammer fra kulstoffattig brint, og som opfylder tærsklen for reduktion af drivhusgasemissioner på 70 pct. i forhold til det fossile brændstof, der sammenlignes med, for vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som er omhandlet i metoden vedtaget efter artikel 29a, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder.

34) Kulstoffattige brændsler: Genanvendt kulstofbrændsel som defineret i artikel 2, nr. 35), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, samt kulstoffattig brint og syntetiske gasformige og flydende brændsler, hvis energiindhold stammer fra kulstoffattig brint, og som opfylder tærsklen for reduktion af drivhusgasemissioner på 70 pct. i forhold til det fossile brændstof, der sammenlignes med, for vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som er omhandlet i metoden vedtaget efter artikel 29a, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder.«

Nr. 18 bliver herefter nr. 35.

§ 6. I denne lov forstås ved følgende:

1-18) ---

19) Lager: Et anlæg, der anvendes til oplagring af gas, og som ejes eller drives af et gasselskab, herunder den del af LNG-faciliteter, der benyttes til oplagring, bortset fra den del, der benyttes til produktionsformål, og bortset fra faciliteter, der udelukkende er forbeholdt transmissionselskaber, således at de kan udføre deres hverv.

20-37) ---

§ 6. I denne lov forstås ved følgende:

1-20) ---

26. § 6, nr. 19, ophæves.

Nr. 20 bliver herefter nr. 36.

21) Lagersystemoperatør: Enhver fysisk eller juridisk person, der foretager oplagring af metanbaseret gas, og som er ansvarlig for driften af en metanbaseret gaslagerfacilitet.

22-37) ---

§ 6. I denne lov forstås ved følgende:

1-21) ---

22) Linepack: Oplagring af gas ved kompression i gastransmissions- og distributionssystemer, men ikke faciliteter, der er forbeholdt transmissionsselskaber, således at de kan udføre deres hverv.

23-37) ---

§ 6. I denne lov forstås ved følgende:

1-22) ---

23) LNG-facilitet: En terminal, som anvendes til flydende-gørelse af gas eller import, losning og forgasning af LNG, herunder de hjælpefunktioner og de midlertidige lagerfaciliteter, der er nødvendige for forgasningsprocessen og den efterfølgende levering til transmissionssystemet, bortset fra de dele af LNG-terminaler, der benyttes til oplagring.

24-37) ---

§ 6. I denne lov forstås ved følgende:

1-23) ---

24) LNG-selskab: Enhver fysisk eller juridisk person, der varetager funktionen med at gøre gas flydende eller med at importere, losse og forgasse LNG.

25-37) ---

27. § 6, nr. 21, ophæves.

Nr. 22-24 bliver herefter nr. 37-39.

28. I § 6, nr. 22, 2. pkt., der bliver nr. 37, 2. pkt., ændres »gastransmissions-« til: »metangastransmissions-«, og efter »distributionssystemer« indsættes: »eller brintnet«.

29. § 6, nr. 23, der bliver nr. 38, affattes således:

»38) LNG-terminal: Et anlæg, som anvendes til flydende-gørelse af metangas eller import, losning og forgasning af flydende-gøret metangas, herunder de hjælpefunktioner og de midlertidige lagerfaciliteter, der er nødvendige for forgasningsprocessen og den efterfølgende levering til metangastransmissionssystemet, bortset fra de dele af LNG-terminaler, der benyttes til oplagring.«

30. I § 6, nr. 24, 2. pkt., der bliver nr. 39, 2. pkt., ændres »gas« til: »metangas«.

31. I § 6 indsættes efter nr. 24, der bliver nr. 39, som nye numre:

»40) Metangas: Gas, af behørig kvalitet, der primært består af metan, herunder biometan, eller andre gastyper, som teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres i metangassystemet.

41) Metangasdistributionssystem: Lavtryksrørledninger med tilhørende nødvendige anlæg til transport af metangas, men ikke bygasnet.

42) Metangaslagerfacilitet: Et anlæg, der anvendes til oplagring af metangas, og som ejes eller drives af et gasselskab, herunder den del af LNG-terminaler, der benyttes til oplagring, bortset fra den del, der benyttes til produktionsformål, og bortset fra faciliteter, der udelukkende er forbeholdt transmissionsselskaber, således at de kan udføre deres hverv.

43) Metangassammenkoblingslinje: Transmissionslinje, som krydser Danmarks grænse til en anden medlemsstat med det formål at forbinde de nationale transmissionssystemer, eller en transmissionslinje mellem Danmark og et tredjeland op til medlemsstaternes område eller Danmarks søterritorium.

44) Metangassystem: Et system af infrastrukturer, herunder rørledninger, LNG-terminaler og lagre for metangas, som benyttes til transport eller lagring af metangas.

§ 6. I denne lov forstås ved følgende:

1-24) ---

25) Opgraderet biogas: Biogas, der opfylder de gældende krav til, at den teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres gennem systemet, jf. § 2, stk. 1.

26-37) ---

§ 6. I denne lov forstås ved følgende:

1-26)

27) Opstrømsrørledningsnet: Enhver rørledning eller ethvert net af rørledninger, der drives eller er anlagt som en del af et olie- eller gasproduktionsanlæg eller anvendes til at lede gas fra et eller flere af sådanne anlæg til et behandlingsanlæg, en behandlingsterminal eller en endelig kystlandingsterminal.

28-37) ---

§ 6. I denne lov forstås ved følgende:

1-28) ---

29) System: Alle transmissionssystemer, distributionssystemer, LNG-faciliteter eller lagerfaciliteter, som ejes eller drives af et gasselskab, herunder linepack og selskabets eller tilknyttede selskabers tilknyttede faciliteter, som leverer hjælpefunktioner, der er nødvendige for at give adgang til transmission, distribution og LNG. De enkelte dele af systemet afgrænses over for hinanden ved brug af balanceringszoner og sammenkoblingspunkter.

30-37) ---

§ 6. I denne lov forstås ved følgende:

1-30) ---

31) Systembruger: Enhver fysisk eller juridisk person, der forsyner eller forsynes fra et system.

32-37) ---

§ 6. I denne lov forstås ved følgende:

1-32) ---

45) Metangastransmissionssystem: Højtryksrørledninger med tilhørende nødvendige anlæg til transport af metangas med behørig gaskvalitet, men ikke opstrømsanlæg.«
Nr. 25 bliver herefter nr. 46.

32. § 6, nr. 25, ophæves.

Nr. 26-31 bliver herefter nr. 46-51.

33. I § 6, nr. 27, 2. pkt., der bliver nr. 47, 2. pkt., ændres »gas« til: »metangas«.

34. I § 6, nr. 29, 2. pkt., der bliver nr. 49, 2. pkt., ændres »transmissionssystemer, distributionssystemer, LNG-faciliteter eller lagerfaciliteter« til: »metangastransmissionssystemer, metangasdistributionssystemer, brintnet, brint- eller metangaslagerfaciliteter, eller LNG- og brintterminaler«.

35. I § 6, nr. 31, 2. pkt., der bliver nr. 51, 2. pkt., ændres »system« til: »metangassystem eller brintsystem«.

36. I § 6 indsættes efter nr. 31, der bliver nr. 51, som nyt nummer:

»52) Terminaloperatør: Enhver fysisk eller juridisk person, der foretager mindst én af følgende funktioner:

- a) Flydendegørelse af metangas eller import, losning og forgasning af LNG og er ansvarlig for driften af en LNG-terminal.
- b) Losning og omdannelse af flydende brint eller flydende ammoniak til gasformig brint med henblik på tilførsel til brintnettet eller til metangassystemet eller flydendegørelse og lastning af gasformig brint, og som er ansvarlig for driften af en brintterminal.«

Nr. 32-34 bliver herefter nr. 53-55.

33) Transmission: Transport af gas gennem transmissionssystemer, der hovedsagelig består af højtryksrørledninger, bortset fra opstrømsanlæg og bortset fra den del af højtryksrørledninger, der hovedsagelig anvendes i forbindelse med lokal distribution af gas, med henblik på levering af gas til kunder, men ikke forsyning.

34-37) ---

§ 6. I denne lov forstås ved følgende:

1-33) ---

34) Transmissionsselskab: Enhver fysisk eller juridisk person, der varetager transmission og er ansvarlig for driften, vedligeholdelsen og om nødvendigt etablering og ændring af selskabets infrastruktur for at sikre, at transmissionssystemet på lang sigt kan tilfredsstille en rimelig efterspørgsel efter transmission af gas.

1-33) ---

§ 6. I denne lov forstås ved følgende:

1-34) ---

35) Transmissionssystem: Højtryksrørledninger med tilhørende nødvendige anlæg til transport af gas med behørig gaskvalitet, men ikke opstrømsanlæg.

35-37) ---

§ 6. I denne lov forstås ved følgende:

1-35) ---

36) Transmissionssystemejer: Enhver fysisk eller juridisk person, der ejer et transmissionssystem.

37) ---

§ 7. En forbruger kan frit vælge gasleverandør og gasprodukt. Forbrugeren må ikke opkræves gebyr, når forbrugeren skifter gasleverandør. Levering af gas til en forbruger forudsætter, at forbrugeren og gasleverandøren har indgået en aftale om levering af gas.

§ 7 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler med henblik på at forpligte gasleverandører og distributionsselskaber til at sikre en række grundlæggende forbru-

37. I § 6, nr. 33, 2. pkt., der bliver nr. 54, 2. pkt., ændres »transmissionssystemer« til: »metangastransmissionssystemer«, »opstrømsanlæg« ændres til: »opstrømsledningsnet«, og efter »distribution af gas« indsættes: »eller transport af gas gennem brinttransmissionsnet«.

38. I § 6, nr. 34, 2. pkt., der bliver nr. 55, 2. pkt., indsættes efter »infrastruktur«: »samt i givet fald dets sammenkoblinger med andre metangassystemer eller brintnet«.

39. § 6, nr. 35, ophæves.

Nr. 36 bliver herefter nr. 56.

40. I § 6, nr. 36, 2. pkt., der bliver nr. 56, 2. pkt., ændres »transmissionssystem« til: »metangas- eller brinttransmissionssystem«.

41. I § 6 indsættes efter nr. 36, der bliver nr. 56, som nye numre:

»57) Vedvarende gas: Biogas, herunder biogas, som er blevet opgraderet til biometan og vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse.

58) Vertikalt integreret virksomhed: Et gasselskab eller en gruppe af gasselskaber, som den samme person eller de samme personer har ret til direkte eller indirekte at udøve kontrol over, og som driver virksomhed i mindst en af formerne i hver af følgende to kategorier:

a) Transmission, distribution, LNG- eller brintterminaldrift eller metangas eller brintoplagering.

b) Produktion af eller forsyning med metangas eller brint.«

Nr. 37 bliver herefter nr. 59.

42. I § 7 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. En forbruger kan for hvert etableret og tilsluttet målepunkt frit indgå aftale med en gasleverandør om levering af gas.«

gerrettigheder i forbindelse med aftaler mellemforbrugere og disse virksomheder.

Stk. 2. Regler efter stk. 1 kan bl.a. omfatte bestemmelser om følgende:

- 1) Krav om forbrugers ret til en kontrakt, krav til indholdet af kontrakten, underretning om kontraktens betingelser, varsling af pris- og vilkårsændringer samt gebyrforhøjelser, forbrugers adgang til opsigelse af kontrakten, betalingsmetoder, betaling for leverandørskift samt opsigelse og afbrydelse, bl.a. i forbindelse med misligholdelse fra forbrugers side.

2) ---

Stk. 3. ---

§ 7 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler med henblik på at forpligte gasleverandører til at give deres forbrugere faktureringsoplysninger og adgang til forbrugsoplysninger, herunder om forbrugernes ret til at modtage oplysningerne flere gange årligt, elektronisk, og uden at der opkræves særskilt gebyr.

43. I § 7 a, stk. 2, nr. 1, indsættes efter »betalingsmetoder,«: »fælles terminologi i kontrakter og resumé af de vigtigste kontraktbetingelser, oplysninger om leverandørskift i brugervenligt format, kollektive skifteordninger,«.

44. I § 7 b indsættes før stk. 1 som *stk. 1-3*:

»*Stk. 1.* Forbrugere skal modtage oplysninger om anvendelsen af energikilder i den leverede gas i det seneste år. Når det kan påvises, at oplysninger, der er givet i medfør af 1. pkt., og regler, der er fastsat efter stk. 2, er urigtige eller vildledende, kan klima-, energi- og forsyningsministeren påbyde den, der har udarbejdet oplysningerne, at berigtige forholdene.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om stk. 1, 1. pkt., herunder at forbrugere skal modtage en årlig opgørelse over sammensætningen af energikilderne, og at forbrugere skal have adgang til oplysninger om miljøpåvirkninger af energikilder ved henvisning til eksisterende, offentligt tilgængelige kilder.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at oplysninger om andelen af gas fra vedvarende gas og kulstoffattig gas som nævnt i stk. 2 skal meddeles af gasleverandøren for den enkelte levering eller på anden måde.«

Stk. 1 bliver herefter stk. 4.

45. Efter § 7 d indsættes:

»**§ 7 e.** Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om fastsættelsen af priser for gaslevering af metangas i tilfælde af en gaspriskrise.

§ 7 f. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, hvem der skal anses som sårbare gaskunder, samt aktiviteter og tiltag, hvorved sårbare gaskunder prioriteres.

§ 7 g. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indførelsen og udbredelsen af intelligente målersystemer fordelt på metangassystemet og brintsystemet, herunder om at indførelsen og udbredelsen af intelligente målersystemer skal ske på baggrund af en cost-benefit-analyse, som foretages for forskellige kategorier af kunder.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om funktionskrav og tekniske krav til intelligente målersystemer.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om retten til at få installeret en intelligent måler, hvis intelligente målere ikke indføres systematisk.

§ 7 h. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om aktive kunder, herunder om individuelle aktive kunder, om grupper af forbrugere, der handler i fællesskab, om hvad der anses for den aktive kundes eget område i forbindelse med egenproduceret biometan, om aktive kunders balanceansvar, og om aktive kunders deltagelse i metangasmarkeder og i fleksibilitets- eller energieffektivitetsordninger.

§ 7 i. Langtidskontrakter om levering af vedvarende gas og kulstoffattig gas kan indgås, såfremt de bidrager til dekarbonisering.

Stk. 2. Langtidskontrakter om levering af fossil metangas med uformindsket kulstofudledning må ikke indgås med en varighed, der strækker sig ud over udgangen af den 31. december 2049.

Stk. 3. Forsyningstilsynet fører tilsyn med, at langtidskontrakter som nævnt i stk. 2 ikke indgås med en længere varighed end tilladt.«

§ 9. ---

Stk. 2. Transmissionsselskabers, transmissionssystemejeres, systemoperatørers

og distributions-, lager- og forsyningsselskabers øvrige omkostninger påhviler de systembrugere, der modtager selskabets ydelser, og opkræves gennem det enkelte selskabs tariffer.

Stk. 2-4. ---

§ 10. Transmissions-, distributions-, lager- og LNG-virksomhed, herunder virksomhed i klynger, kan kun udøves efterbevilling, der kan gives til selskaber, som opfylder kravene i § 28, jf. dog stk. 3.

Stk. 2-4. ---

§ 30. ---

Stk. 2. Bevillingshavere til distributions-, transmissions-, lager- og LNG-virksomhed skal eje de anlæg, som anvendes til gennemførelsen af de bevillingspligtige aktiviteter.

Stk. 3. ---

§ 49. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

1) driver distributions-, transmissions-, lager- og LNG-virksomhed efter § 10 uden bevilling,

2-8) ---

Stk. 2-3. ---

46. I § 9, *stk. 2*, ændres »lager- og forsyningsselskabers« til: »lager-, terminal- og forsyningsselskabers«.

47. I § 10, *stk. 1*, § 30, *stk. 2*, og § 49, *stk. 1, nr. 1*, ændres »lager- og LNG-virksomhed« til: »lager-, LNG- og brintterminalvirksomhed«.

48. I § 10 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om tilladelsesprocessen for etablering og drift af metangaslagerfaciliteter, LNG-terminaler, brinttransmissioner.

§ 10 a. Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og LNG-selskaber vedligeholder og om- og udbygger systemet i forsyningsområdet i fornødent omfang. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

§18. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører

og distributions-, lager- og LNG-selskaber kan nægte adgang til systemet i henhold til stk. 1, hvis de ikke råder over den fornødne kapacitet,

1-3) ---

Stk. 4-6. ---

§ 45 a. Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og LNG-selskaber skal meddele andre transmissions-, distributions-, lager- og LNG-selskaber tilstrækkelige oplysninger til at sikre, at transport og oplagring af gas kan foregå på en måde, der er forenelig med en sikker og effektiv drift af det sammenkoblede system.

Stk. 2. Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og LNG-selskaber skal give systembrugerne de oplysninger, der er nødvendige for at få effektiv adgang til og sikre effektivudnyttelse af systemet

Stk. 3-4. ---

§ 45 b. Gasleverandører skal sørge for, at relevante data om alle transaktioner vedrørende kontrakter med en grosskunder, transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører og lager- og LNG-selskaber om levering af gas er til rådighed for Forsyningstilsynet, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og Europa-Kommissionen i mindst 5 år med henblik på opfyldelsen af deres opgaver.

Stk. 2-4. ---

§ 46. Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og LNG-selskaber skal behandle forretningsmæssigt følsomme oplysninger, som de modtager under udøvelsen af deres virksomhed, fortroligt og forhindre, at oplysninger om egne aktiviteter, som kan være forretningsmæssigt fordelagtige, bliver videregivet på en diskriminerende måde, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og LNG-selskaber må ikke i forbindelse med det pågældende selskabs eller tilknyttede eller associerede selskabers køb og salg af gas

onsnet, brintdistributionsnet, brintlagerfaciliteter og brintterminaler, herunder regler om tidsfrister for myndighedernes sagsbehandling og udpegning af et kontaktpunkt, der vejleder ansøgere om processen.«

49. I § 10 a, 1. pkt., § 18, stk. 3, to steder i § 45 a, stk.

1, i § 45 a, stk. 2, § 45 b, stk. 1, og § 46, stk. 1, og 3, 1.

pkt., ændres »lager- og LNG-selskaber« til: »lager-, LNG- og brintterminalselskaber«.

misbruge oplysninger, som de har fået fra tredjepart i forbindelse med tildeling af eller forhandling om adgang til systemet. Det samme gælder i forbindelse med køb og salg af gas i selskaber, der kontrolleres af samme selskabsdeltagere som de pågældende selskaber.

§ 10 a. Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og LNG-selskaber vedligeholder og om- og udbygger systemet i forsyningsområdet i fornødent omfang. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

§ 10 a. Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og LNG-selskaber vedligeholder og om- og udbygger systemet i forsyningsområdet i fornødent omfang. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

§ 10 c. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Forsyningstilsynet træffer afgørelse om certificering senest 4 måneder efter modtagelse af en ansøgning eller en underretning eller efter datoen for Europa-Kommissionens anmodning. Ved udløbet af denne periode anses certificeringen for udstedt, hvis Forsyningstilsynet ikke har truffet udtrykkelig afgørelse herom. Forsyningstilsynets udtrykkelige eller stiltiende afgørelse får dog først virkning, efter at proceduren i stk. 6 er afsluttet.

Stk. 6-8. ---

§ 10 c. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Forsyningstilsynet sender straks Europa-Kommissionen underretning om den udtrykkelige eller stiltiende afgørelse om certificering sammen med alle relevante oplysninger om afgørelsen. Europa-Kommissionen handler herefter i overensstemmelse med proceduren i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet.

Stk. 7-8. ---

Overskriften for § 10 d:

Certificering af lagersystemoperatører

§ 10 d. Forsyningstilsynet er den certificerende myndighed for lagersystemoperatører i Danmark.

Stk. 2. Forsyningstilsynet certificerer lagersystemoperatører i henhold til artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint.

Stk. 3. ---

50. I § 10 a, 1. pkt., indsættes efter »omfang«: », jf. dog § 18, stk. 6«.

51. I § 10 a indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:
»I brintsystemet skal opgaver efter 1. pkt. udføres i tæt samarbejde med sammenkoblede og tilstødende transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører og distributionselskaber med henblik på at optimere placeringen af produktionen og anvendelsen af brint på grundlag af en netudviklingsplan, jf. § 12, stk. 1, nr. 7.«

52. I § 10 a, 2. pkt., der bliver til 3. pkt., ændres »herom« til: »om vedligeholdelses-, om- og udbygningspligten efter 1. pkt. og samarbejdspligten efter 2. pkt.«

53. I § 10 c, stk. 5, 1. pkt., ændres »4 måneder« til: »100 arbejdsdage«.

54. I § 10 c, stk. 6, 2. pkt., ændres »artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet« til: »artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint«.

55. Overskriften for § 10 d affattes således:

»Certificering af gaslagersystemoperatører«.

56. I § 10 d, stk. 1 og 2, ændres »lagersystemoperatører« til: »gaslagersystemoperatører i metangassystemet«.

57. Efter § 10 d indsættes før overskriften før § 11:
»Horisontal adskillelse af brintaktiviteter

§ 10 e. Transmissionsselskaber, eller transmissionssystemejere og systemoperatører i brintsystemet, der er en del af en virksomhed, som varetager transmission eller distribution af metangas eller elektricitet, skal udøve brintaktiviteter i et selvstændigt datterselskab.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan efter ansøgning meddele dispensation til transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører i brintsystemet fra kravet i stk. 1, jf. dog stk. 5. En dispensation kan kun meddeles, hvis

- 1) ansøger har udarbejdet en positiv cost-benefit-analyse, som er offentligt tilgængelig, og
- 2) Forsyningstilsynet vurderer, at en dispensation ikke vil have en negativ indvirkning på gennemsigthed, krydssubsidiering, tariffer og grænseoverskridende handel.

Stk. 3. Forsyningstilsynets vurdering efter stk. 2, nr. 2, skal som minimum inkludere tidsplanen for forventede overførsler af aktiver fra metangassektoren til brintsektoren, herunder konvertering af metangasinfrastruktur til brintinfrastruktur.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren offentliggør dispensation meddelt efter stk. 2 og underretter Europa-Kommissionen om en sådan dispensation. Dispensationen skal være ledsaget af Forsyningstilsynets vurdering, jf. stk. 2, nr. 2, samtidig med, at fortroligheden af forretningsmæssigt følsomme oplysninger bevarer.

Stk. 5. Forsyningstilsynet offentliggør sin vurdering af dispensationens indvirkning på gennemsigthed, krydssubsidiering, nettatariffer og grænseoverskridende handel.

Stk. 6. Forsyningstilsynet skal efterfølgende, mindst hvert syvende år eller efter begrundet anmodning fra Europa-Kommissionen, offentliggøre en vurdering af dispensationens indvirkning på gennemsigthed, krydssubsidiering, nettatariffer og grænseoverskridende handel.

Stk. 7. Klima-, energi- og forsyningsministeren skal tilbagekalde en dispensation meddelt efter stk. 2, hvis

- 1) Forsyningstilsynet på grundlag af en vurdering efter stk. 6 konkluderer, at fortsat anvendelse af dispensationen vil have en negativ indvirkning på gennemsigthed, krydssubsidiering, tariffer og grænseoverskridende handel, eller
- 2) klima-, energi- og forsyningsministeren vurderer, at overførslen af aktiver fra gassektoren til brintsektoren er afsluttet.«

§ 11 a. Distributions- og lagerselskaber skal opstille et program for intern overvågning, som beskriver selskabets tiltag for at forhindre diskriminerende adfærd.

Stk. 2-5. ---

§ 11 b. Distributionsselskaber skal sikre, at der i deres kommunikationsarbejde og identitetsstrategier ikke skabes uklarhed om distributionsselskabets særskilte identitet.

58. I § 11 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »Distributions- og lagerselskaber« til: »Distributionsselskaber, som er en del af en vertikal integreret virksomhed, og lagerselskaber«.

59. I § 11 b ændres »Distributionsselskaber« til: »Distributionsselskaber, som er en del af en vertikal integreret virksomhed,«.

§ 12. Et transmissionsselskab, en transmissionssystemejer og en systemoperatør skal
 1) i fornødent omfang tilslutte systembrugere, jf. § 18, stk. 1-3, og andre gasselskaber,
 2-8) ---
Stk. 2-4 ---

§ 12. Et transmissionsselskab, en transmissionssystemejer og en systemoperatør skal
 1) ---
 2) sikre og måle kvaliteten af den gas, der leveres fra eller til transmissionssystemet,
 3-8) ---
Stk. 2-4. ---

§ 13. Etablering af nye transmissionssystemer og væsentlige ændringer i bestående transmissionssystemer kan kun foretages efter forudgående tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren. Tilladelsen kan kun gives, hvis ansøgeren kan dokumentere, at der er tilstrækkeligt behov for udbygningen. Hvis et projekt har regional betydning på tværs af landegrænser, skal dette indgå i behovsvurderingen. Tilladelsen kan betinges af overholdelse af vilkår vedrørende den nærmere etablering og drift af transmissionssystemet,

60. Efter § 11 d indsættes:

»§ 11 e. I brintsystemet skal transmissionsselskaber, transmissionssystemejer, systemoperatører og distributions-, lager- og brintterminalselskaber træffe rimelige foranstaltninger, der er til rådighed, for at forebygge og minimere brintudslip i forbindelse med deres drift og regelmæssigt foretage en undersøgelse med henblik på brintlækagedetektion og -reparation af alle relevante komponenter under selskabets ansvar.

Stk. 2. Selskaber omfattet af stk. 1, skal årligt forelægge en rapport om brintlækagedetektion og om nødvendigt et reparations- eller udskiftningsprogram for klima-, energi- og forsyningsministeren og offentliggøre statistiske oplysninger om brintlækagedetektion og -reparation.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan føre tilsyn med overholdelsen af bestemmelserne i stk. 1 og 2, samt regler fastsat i medfør af stk. 4.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om foranstaltninger og undersøgelser efter stk. 1, samt om afrapportering, reparationsprogram, udskiftningsprogram, statistiske oplysninger og offentliggørelse efter stk. 2.«

61. I § 12, stk. 1, nr. 1, ændres »jf. § 18, stk. 1-3, og« til: »jf. § 18, stk. 1-9, og tilkoble«.

62. I § 12, stk. 1, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:
 »2) give adgang til sit brinttransmissionsnet, hvis det er nødvendigt for, at andre gasselskaber kan udøve deres hverv, herunder i forbindelse med grænseoverskridende transport af brint,«.
 Nr. 2-4 bliver herefter nr. 3-5.

63. I § 12, stk. 1, nr. 2, der bliver nr. 3, § 13, stk. 1, 4. pkt., § 35 g, stk. 6, stk. 7, nr. 1, og stk. 9, § 38, stk. 3, og to steder i § 55, stk. 4, og i stk. 6, 2. pkt., ændres »transmissionssystemet« til: »metangastransmissionssystemet og brinttransmissionsnettet«.

herunder sikkerhedsstillelse for sløjfning og bortskaffelse af anlæg.

Stk. 2-3. ---

§ 35 g. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Er der senest den 1. april 2019 indgået aftale om tilslutning af et opgraderingsanlæg til et sammenkoblet system, jf. § 18, stk. 1-3, hvoraf det følger, at anlægget skal tilsluttes distributionssystemerne eller transmissionssystemet senest den 1. januar 2020, dispenseres der fra skæringsdatoen den 1. januar 2020, jf. stk. 5, hvis tilslutningen til distributionssystemerne eller transmissionssystemet forsinkes til efter den 1. januar 2020 på grund af hændelser, som skyldes forhold, som ejeren af anlægget ikke med rimelighed kunne påvirke eller forudse.

Stk. 7. For opgraderet biogas, som leveres til et sammenkoblet system fra anlæg, som tilsluttes et sammenkoblet system og begynder at levere opgraderet biogas til et sammenkoblet system efter den 1. januar 2020, kan klima, energi- og forsyningsministeren meddele tilsagn om pristillæg efter stk. 1 og 2, når

- 1) der senest den 8. februar 2019 er foretaget en irreversibel investering i anlægget til opgradering af biogas i form af investering i etablering af opgraderingsanlægget eller indgåelse af aftale om tilslutning af opgraderingsanlægget til distributionssystemerne eller transmissionssystemet med distributions- eller transmissionsselskabet eller transmissionssystemejeren og systemoperatøren, jf. § 18, stk. 1-3,

Stk. 8. ---

Stk. 9. Tilsagn efter stk. 5-7 meddeles for en periode på 20 år regnet fra det tidspunkt, hvor anlægget leverer opgraderet biogas til distributionssystemerne eller transmissionssystemet.

Stk. 10-13. ---

§ 38. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Stk. 1 og 2 omfatter ikke adgang til linepack og andre hjælpefunktioner i transmissionssystemet.

Stk. 4. ---

§ 55. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Til etablering og drift af de nødvendige tilslutninger af systembrugere til distributionssystemerne eller transmissionssystemet, jf. § 18, stk. 1, kan klima-, energi- og forsyningsministeren for tilslutning til transmissionssystemet eller kommunalbestyrelsen for tilslutning til distributionssystemet, når almenvellet kræver det, tillade, at der iværksættes ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Stk. 5. ---

Stk. 6. Ved ekspropriation for tilslutninger til distributionssystemet efter stk. 4 finder reglerne i kapitel 3 i lov om varmeforsyning anvendelse. Ved ekspropriation for tilslutninger til transmissionssystemet efter stk. 4 finder reglerne i

lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom anvendelse.

§ 12. Et transmissionsselskab, en transmissionssystemejer og en systemoperatør skal
1-5) ---

6) sikre den sikkerhedsmæssigt forsvarlige fysiske balance i selskabets transmissionssystem,

7) sikre, at der er økonomiske incitamenter for systembrugere til at opretholde balancen i selskabets transmissionssystem uden indgreb efter nr. 6, jf. §§ 20 og 36 a, og

8) ---

Stk. 2-4. ---

§ 12. Et transmissionsselskab, en transmissionssystemejer og en systemoperatør skal
1-6) ---

7) sikre, at der er økonomiske incitamenter for systembrugere til at opretholde balancen i selskabets transmissionssystem uden indgreb efter nr. 6, jf. §§ 20 og 36 a, og

8) ---

Stk. 2-4. ---

§ 12. ---

Stk. 2. Aftaler i medfør af stk. 1, nr. 4, der vedrører drift af transmissionsforbindelser mellem Danmark og et land uden for Den Europæiske Union, skal anmeldes til Forsyningstilsynet.

Stk. 3-4. ---

§ 12 b. Energinet eller denne virksomheds helejede datterselskaber kan som led i samarbejdet med andre landes transmissionsselskaber eller transmissionssystemejer og systemoperatører efter klima-, energi- og forsyningsministerens godkendelse indtræde som medejer af selskaber med begrænset ansvar, der har til opgave at medvirke til en effektiv udveksling af gas mellem landene som nævnt i § 12, stk. 1, nr. 4.

Stk. 2-3. ---

§ 12. ---

Stk. 2. ---

64. I § 12, stk. 1, indsættes efter nr. 4, der bliver nr. 5, som nyt nummer:

»6) i brintsystemet tilstræbe at sikre tilstrækkelig grænseoverskridende kapacitet til at integrere den europæiske brintinfrastruktur under hensyntagen til enhver økonomisk rimelig og teknisk mulig efterspørgsel efter kapacitet, som er identificeret i en netudviklingsplan, jf. § 12, stk. 1, nr. 5, og den tiårige EU-dækkende netudviklingsplan for brint, der er omhandlet i artikel 60 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det indre marked for vedvarende gas, naturgas og brint, og til forsyningssikkerheden for brint.«

Nr. 5-8 bliver herefter nr. 7-10.

65. I § 12, stk. 1, nr. 6 og 7, der bliver nr. 8 og 9, ændres »transmissionssystem« til: »metangastransmissionssystem og brinttransmissionsnet«.

66. I § 12, stk. 1, nr. 7, der bliver nr. 9, ændres »nr. 6, jf. §§ 20 og« til: »nr. 8, jf. §«.

67. I § 12, stk. 2, og § 12 b, stk. 1, ændres »nr. 4« til: »nr. 5«.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1, herunder regler om afgrænsning af opgaverne, jf. dog § 23 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan endvidere give pålæg om ændringer i forsyningssikkerheden.

Stk. 4 ---

Stk. 12. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at et transmissionsselskab, en transmissionssystemejer og en systemoperatør skal videregive målinger efter stk. 1, nr. 2, til en EU-database og verificere indberettede målinger fra økonomiske aktører.

§ 12 a. Den, der varetager systemansvarlig virksomhed, skal bidrage til at sikre, at der skabes de bedst mulige betingelser for følgende:

1) ---

2) Forsyningssikkerhed i Danmark, jf. § 12, stk. 1, nr. 3.

Stk. 3-4. ---

§ 12 a. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Den, der varetager systemansvarlig virksomhed, kan ud over det, der er nævnt i stk. 1 og 2, hvis det er nødvendigt og rimeligt, varetage den overordnede sammenhængende og helhedsorienterede koordinering for systemet, herunder opgaver på vegne af en eller flere juridiske personer efter § 10 a, § 18, stk. 1-3, § 20, stk. 1 og § 36 a, stk. 1.

Stk. 4. ---

§ 14. Et distributionsselskab skal

1) i fornødent omfang tilslutte systembrugere, jf. § 18, stk. 1-3,

2-9) ---

Stk. 2-10. ---

§ 14. Et distributionsselskab skal

1) ---

2) sikre og måle kvaliteten af den gas, der leveres til og fra distributionssystemet i det område, hvor selskabet varetager distributionsvirksomhed,

3-9) ---

Stk. 2-10. ---

§ 14 a. Etablering af nye distributionssystemer og væsentlige ændringer i bestående distributionssystemer, der falder uden for forhold omfattet af lov om varmforsyning, kan kun foretages efter forudgående tilladelse fra klima-, ener-

68. I § 12, stk. 3, 1. pkt., udgår », jf. dog § 23 a«.

69. I § 12, stk. 4, ændres »nr. 2« til: »nr. 3«.

70. I § 12 a, stk. 1, nr. 2, ændres »nr. 3« til: »nr. 4«.

71. I § 12 a, stk. 3, ændres »stk. 1-3, § 20, stk. 1« til: »stk. 1-9«.

72. I § 14, stk. 1, nr. 1, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1-9«.

73. I § 14, stk. 1, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:

»2) give adgang til sit brintdistributionsnet, hvis det er nødvendigt for, at andre gasselskaber kan udøve deres hverv, herunder i forbindelse med grænseoverskridende transport af brint,«.

Nr. 2-5 bliver herefter nr. 3-6.

74. I § 14, stk. 1, nr. 2, der bliver nr. 3, § 14 a, stk. 1, 3. pkt., § 39 b, stk. 1, og § 55, stk. 4, og stk. 6, 1. pkt., ændres »distributionssystemet« til: »metangasdistributionsystemet og brintdistributionsnettet«.

gi- og forsyningsministeren. Tilladelsen kan kun gives, hvis ansøgeren kan dokumentere, at der er tilstrækkeligt behov for etableringen eller ændringen. Tilladelsen kan betinges af overholdelse af vilkår vedrørende den nærmere etablering og drift af distributionssystemet, herunder sikkerhedsstillelse for sløjfning og bortskaffelse af anlæg.

Stk. 2-4. ---

§ 39 b. Afbryder distributionsselskabet, transmissionsselskabet, transmissionssystemejeren eller systemoperatøren sin ydelse til en gasleverandør på grund af manglende overholdelse af selskabets offentliggjorte betingelser for anvendelse af transmissions- eller distributionssystemet, overfører distributionsselskabet uden forsinkelse denne gasleverandørs aftennumre til andre gasleverandører efter proceduren i § 39 c.

Stk. 2-3. ---

§ 14. Et distributionsselskab skal

1-6) ---

7) sikre gennem metodeanmeldelse for balancering, jf. §§ 20 og 36 a, at der er økonomiske incitamenter for systembrugere til at opretholde balancen i selskabets distributionssystem uden indgreb efter nr. 6,

8-9) ---

Stk. 2-10. ---

§ 14. Et distributionsselskab skal

1-5) ---

6) i samarbejde med transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører, herunder den, der varetager systemansvarlig virksomhed, sikre den sikkerhedsmæssigt forsvarlige fysiske balance i selskabets distributionssystem,

7) sikre gennem metodeanmeldelse for balancering, jf. §§ 20 og 36 a, at der er økonomiske incitamenter for systembrugere til at opretholde balancen i selskabets distributionssystem uden indgreb efter nr. 6,

8-9) ---

Stk. 2-10. ---

§ 34. Et distributionssystem, som ejes af en bevillingshaver, og ejerandele i distributionsselskaber, der ejer sådanne systemer (distributionsandele), kan udelukkende afstås til staten. Ejere, der ønsker at foretage afståelser omfattet af denne bestemmelse, giver særskilt skriftlig underretning herom til Energinet.

Stk. 2-7. ---

75. I § 14, stk. 1, indsættes efter nr. 5, der bliver nr. 6, som nyt nummer:

»7) udarbejde en tilpasningsplan over de dele af metangas-systemet, hvor nedlukning er nødvendiggjort af et svin-dende kundegrundlag. Tilpasningsplaner efter 1. pkt. ind-sendes til klima-, energi- og forsyningsministerens god-kendelse,«.

Nr. 6-9 bliver herefter nr. 8-11.

76. I § 14, stk. 1, nr. 7, der bliver nr. 9, ændres »§§ 20 og 36 a« til: »§ 36 a«, og »nr. 6« ændres til: »nr. 8«.

77. I § 14, stk. 1, nr. 6 og 7, der bliver nr. 8 og 9, § 34, stk. 1, 1. pkt., og stk. 8, 1. pkt., ændres »distributionssystem« til: »metangasdistributionssystem og brintdistributionsnet«.

Stk. 8. I mangel af enighed fastsættes pris- og betalingsvilkår for overtagelse af ejerskab til et distributionssystem efter stk. 1 og 2 af Taksationskommissionen efter reglerne i kapitel 4 i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom. Søgsmål til prøvelse af kendelser om pris- og betalingsvilkår truffet af Taksationskommissionen skal være anlagt inden 6 måneder efter, at kendelsen er meddelt den pågældende.

Stk. 9. ---

§ 14. ---

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1, herunder regler om forbrugernes ret til at modtage oplysningerne flere gange årligt, elektronisk, og uden at der opkræves særskilt gebyr, regler om virksomhedernes opgaver og mål for de energibesparelser, som virksomhederne samlet eller enkeltvis skal sikre bliver opnået, regler om dokumentation, indberetning og verifikation samt regler om afholdelse af nærmere angivne fællesomkostninger. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at visse energibesparelsesaktiviteter, jf. stk. 1, nr. 9, skal ske efter udbud, og regler for udbuddets afholdelse og for virksomhedernes finansiering af de udbudte opgaver.

Stk. 3-10. ---

§ 14. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Distributionsselskaber, netvirksomheder, jf. § 5, nr. 15, i lov om elforsyning, og varmedistributionsvirksomheder skal samlet sikre samkøringen efter stk. 3.

Stk. 5-10. ---

§ 14. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Realiseringen af energibesparelser efter bestemmelsen i stk. 1, nr. 9, skal ske gennem virksomheder, som er selskabsmæssigt adskilte fra distributionsselskabet.

Stk. 6. Distributionsselskaberne skal betale klima-, energi- og forsyningsministerens omkostninger til opgaver forbundet med distributionsselskabernes opgaver vedrørende energibesparelser, jf. stk. 1, nr. 9.

Stk. 7-10. ---

§ 14. ---

Stk. 2-9. ---

Stk. 10. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at et distributionsselskab skal videregive målinger efter stk. 1, nr. 2, til en EU-database og verificere indberettede målinger fra økonomiske aktører.

78. I § 14, stk. 2, 2. pkt., ændres »nr. 9« til: »nr. 11«.

79. I § 14, stk. 4, ændres »nr. 15« til: »nr. 26«.

80. I § 14, stk. 5, og 6, ændres »nr. 9« til: »nr. 11«.

81. I § 14, stk. 10, ændres »nr. 2« til: »nr. 3«.

82. I § 14 indsættes som *stk. 11*:

»*Stk. 11.* Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om udarbejdelse af tilpasningsplaner efter stk. 1, nr. 7, herunder regler om tilpasningsplanernes indhold, regler om distributionsselskabernes identificering af nødvendige infrastrukturtilpasninger, regler om tilpasningernes over-

§ 14 a. Etablering af nye distributionssystemer og væsentlige ændringer i bestående distributionssystemer, der falder uden for forhold omfattet af lov om varmforsyning, kan kun foretages efter forudgående tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren. Tilladelsen kan kun gives, hvis ansøgeren kan dokumentere, at der er tilstrækkeligt behov for etableringen eller ændringen. Tilladelsen kan betinges af overholdelse af vilkår vedrørende den nærmere etablering og drift af distributionssystemet, herunder sikkerhedsstillelse for sløjfning og bortskaffelse af anlæg.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om bestemmelserne i stk. 1 og 2, herunder hvilke distributionssystemer der er omfattet af kravet om tilladelse efter stk. 1, og samspillet med forhold omfattet af § 13 i denne lov eller § 4 i lov om Energinet.

Stk. 4. ---

§ 36 a. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om forhold, der muliggør differentierede priser ved overdragelse af distributionssystemer til et statsligt selskab.

§ 55. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Til etablering og drift af de nødvendige distributionssystemer, herunder klynger, i henhold til § 14 a kan klima-, energi- og forsyningsministeren, når almenvellet kræver det, tillade, at der iværksættes ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Stk. 4-6. ---

§ 15. Et lagerselskab skal

- 1) måle leverancer af gas til og fra lageret,
- 2) give relevante systembrugere og sammenkoblede selskaber de nødvendige oplysninger om måling afgang, der tilføres og udtrækkes fra lageret, og

ensstemmelse med varmeplanlægning og biogasproduktion, regler om høring og offentliggørelse, herunder af høringsresultat, samt regler om ajourføring af tilpasningsplanerne.«

83. I § 14 a, stk. 1, 1. pkt., og stk. 3, § 36 a, stk. 4, og § 55, stk. 3, ændres »distributionssystemer« til: »metangasdistributionssystemer og brintdistributionsnet«.

84. Efter § 14 a indsættes:

»§ 14 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, hvordan forbrugeres måler- og forbrugsdata og data, som er nødvendige for leverandørskifte, udveksles og forvaltes, herunder om hvordan data stilles til rådighed for berettigede parter mod et gebyr, samt fastsættelse af gebyrets størrelse.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om EU-interoperabilitet, datatilgængelighed og dataforvaltning for de data, der er nævnt i stk. 1, herunder om formater, standarder, digitale grænseflader og betingelser for adgang samt certificering og udpegning af overvågningsansvarlige.«

- 3) stille nødvendig lagerkapacitet til rådighed for transmissionsselskabers eller systemoperatørers varetagelse af de i § 12, stk. 1, nr. 3, nævnte opgaver.

Stk. 2. ---

Overskriften for § 16:

LNG-faciliteter

§ 16. Etablering af LNG-faciliteter kan kun foretages efter forudgående tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren. Tilladelsen kan kun gives, hvis ansøgeren kan dokumentere, at der er tilstrækkeligt behov for LNG-faciliteten. Tilladelsen kan betinges af overholdelse af vilkår vedrørende den nærmere etablering og drift af LNG-faciliteten, herunder sikkerhedsstillelse for bortskaffelse.

Stk. 2. ---

§ 17. ---

Stk. 2. Tilladelsen kan kun gives, hvis ansøgeren forinden har fået afslag på en anmodning om adgang til systemet, jf. § 18, og spørgsmålet ikke har kunnet løses ved forelæggelse for Forsyningstilsynet.

Stk. 3-4. ---

§ 18. Systembrugere har ret til mod betaling at få adgang til systemet og, hvis det er teknisk eller økonomisk nødvendigt for at yde effektiv systemadgang, lagre, linepack og andre hjælpefunktioner, jf. dog stk. 3-5 og regler udstedt i medfør af stk. 6.

Stk. 2-6. ---

§ 18. ---

Stk. 2. Anmodning om adgang efter stk. 1 rettes til det relevante selskab inden for systemet, hvis infrastruktur ønskes benyttet. Selskaberne skal give adgang til systemet på grundlag af objektive, gennemsigtige og ikke diskriminerende kriterier, jf. §§ 20, 20 a, 23 og 36 a.

Stk. 3-6. ---

§ 18. ---

Stk. 2. Anmodning om adgang efter stk. 1 rettes til det relevante selskab inden for systemet, hvis infrastruktur ønskes benyttet. Selskaberne skal give adgang til systemet på

85. I § 15, stk. 1, nr. 3, ændres »nr. 3, nævnte opgaver« til: »nr. 4, nævnte opgaver, og for distributionsselskabers varetagelse af de i § 14, stk. 1, nr. 4, nævnte opgaver og i overensstemmelse med en netudviklingsplan, jf. § 12, stk. 1, nr. 7«.

86. Efter § 15 indsættes før overskriften for § 16:

»§ 15 a. Et terminalselskab skal stille nødvendig kapacitet til rådighed for transmissionsselskabers eller systemoperatørers varetagelse af opgaver, der er nævnt i § 12, stk. 1, nr. 4, og for distributionsselskabers varetagelse af opgaver, der er nævnt i § 14, stk. 1, nr. 4, og i overensstemmelse med en netudviklingsplan, jf. § 12, stk. 1, nr. 7.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1, herunder om den nødvendige kapacitet og samarbejdet mellem selskaberne.«

87. Overskriften for § 16 affattes således:

»LNG-terminaler«.

88. I § 16, stk. 1, 1. pkt., ændres »LNG-faciliteter« til: »LNG-terminaler«, og i 2. og 3. pkt., ændres »LNG-faciliteten« til: »LNG-terminalen«.

89. I § 17, stk. 2, ændres »anmodning om adgang til systemet« til: »anmodning om adgang til metangas- eller brintsystemet«.

90. I § 18, stk. 1, ændres »adgang til systemet« til: »tilslutning og adgang til metangas- eller brintsystemet«, og »jf. dog stk. 3-5 og regler udstedt i medfør af stk. 6« ændres til: »jf. dog stk. 3-8 og regler udstedt i medfør af stk. 11«.

91. I § 18, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »anmodning om«: »tilslutning og«, i 2. pkt., indsættes efter »skal give«: »tilslutning og«, og »20,« udgår.

92. I § 18, stk. 2, indsættes som 3. pkt:

»Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions- og LNG-selskaber skal give ansøgere om benyttelse af metangastransmissionssystemer, metangasdistributionssystemer, brinttransmissionsnet

grundlag af objektive, gennemsigtige og ikke diskriminerende kriterier, jf. §§ 20, 20 a, 23 og 36 a.

Stk. 3-6. ---

§ 18. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og LNG-selskaber kan nægte adgang til systemet i henhold til stk. 1,

- 1) hvis de ikke råder over den fornødne kapacitet,
- 2) hvis adgang til systemet ville hindre dem i at opfylde de forpligtelser, som de er pålagt i § 12, stk. 1, nr. 2, 3 og 6, og § 14, stk. 1, nr. 2, 3 og 6, eller

- 3) på grund af alvorlige økonomiske og finansielle problemer med kontrakter, der indeholder en mindste aftageforpligtelse (take or pay-vilkår), jf. § 22.

Stk. 4-6. ---

§ 18. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og LNG-selskaber kan nægte adgang til systemet i henhold til stk. 1,

- 1) hvis de ikke råder over den fornødne kapacitet,
- 2-3) ---

Stk. 4-6. ---

§ 18. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører

og distributions-, lager- og LNG-selskaber kan nægte adgang til systemet i henhold til stk. 1,

- 1) ---
- 2) hvis adgang til systemet ville hindre dem i at opfylde de forpligtelser, som de er pålagt i § 12, stk. 1, nr. 2, 3 og 6, og § 14, stk. 1, nr. 2, 3 og 6, eller
- 3) ---

Stk. 4-6. ---

§ 18. ---

og brintdistributionsnet samt LNG-terminaler, og brintlagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner til brintsystemet, adgang til benyttelse af disse hurtigst muligt.«

93. I § 18 indsættes efter stk. 2, som nyt stykke:

»*Stk. 3.* I forbindelse med anmodning om adgang for vedvarende gas og kulstoffattig gas til markedet og infrastrukturen, tager transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributionselskaber hensyn til antagelser om udviklingen i produktionen, forsyningen og forbruget af metangas i overensstemmelse med artikel 55, stk. 2, litra f, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles regler for de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

94. I § 18, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »nægte adgang« til: »meddele afslag på anmodning om tilslutning eller adgang«.

95. I § 18, stk. 3, nr. 1, der bliver stk. 4, nr. 1, indsættes efter »kapacitet,«: »eller der mangler sammenkobling, jf. dog nr. 3, og § 10 a, stk. 2,«.

96. I § 18, stk. 3, nr. 2, der bliver stk. 4, nr. 2, ændres »nr. 2, 3 og 6« til: »nr. 3, 4 og 8«.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og LNG-selskaber kan nægte adgang til systemet i henhold til stk. 1, 1-2) ---

3) på grund af alvorlige økonomiske og finansielle problemer med kontrakter, der indeholder en mindsteaftageforpligtelse (take or pay-vilkår), jf. § 22.

Stk. 4-6. ---

97. § 18, stk. 3, nr. 3, ophæves.

98. I § 18 indsættes efter stk. 3, der bliver stk. 4, som nye stykker:

»Stk. 5. Uanset stk. 4, nr. 1 og 2, har transmissionsselskaber ikke ret til at nægte anmodninger om økonomisk rimelig og teknisk mulig tilslutning af nye eller af eksisterende, men endnu ikke tilsluttede, produktionsanlæg for vedvarende gas og kulstoffattig gas, medmindre det sker på grund af nedlukning af dele af systemet, som er fastsat i den langsigtede udviklingsplan, jf. § 12, stk. 1, nr. 7.

Stk. 6. Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributionsselskaber kan nægte tilsluttede produktionsanlæg til vedvarende gas og kulstoffattig gas adgang til metangassystemet, såfremt selskaberne ikke kan opfylde et krav om uafbrydelig kapacitet på grund af driftsmæssige begrænsninger, således at infrastrukturens sikkerheden og den økonomiske effektivitet sikres, eller hvis det på grund af en godkendt tilpasningsplan er besluttet, at dele af metangassystemet skal nedlukkes.

Stk. 7. Et transmissionsselskab, en transmissionssystemejere, en systemoperatør eller et distributionsselskab, som giver afslag på anmodning om adgang eller tilslutning til metangassystemet eller brintsystemet, jf. stk. 4, nr. 1, og stk. 6, skal foretage de nødvendige udbygninger, for så vidt dette er rentabelt, eller en potentiel kunde er villig til at betale for dem, jf. dog § 19, vedrørende nedlukning for så vidt angår metangassystemet.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 8.

99. I § 18, stk. 4, der bliver stk. 8, ændres »adgang« til: »tilslutning eller adgang«, og »stk. 3« ændres til: »stk. 4-7«.

§ 18. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Afslag på en anmodning om adgang til systemet, jf. stk. 3, skal begrundes.

Stk. 5-6. ---

100. I § 18 indsættes efter stk. 4, der bliver stk. 8, som nyt stykke:

»Stk. 9. Distributionsselskaber kan give afslag på anmodninger om tilslutning eller adgang efter stk. 2 for så vidt angår de dele af metangassystemet, som er udpeget til nedlukning i en godkendt tilpasningsplan, jf. § 14, stk. 1, nr. 7.«

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 10 og 11.

§ 18. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Forsyningstilsynet behandler klager over afslag på anmodninger om adgang til systemet, jf. stk. 3.

Stk. 6. ---

101. I § 18, stk. 5, der bliver stk. 10, ændres »adgang« til: »tilslutning eller adgang«, og »stk. 3« ændres til: »stk. 4«.

§ 18. ---*Stk. 2-5. ---*

Stk. 6. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om tilslutningsanlæg, herunder ejerskab, etablering og drift af tilslutningsanlæg samt forhold omfattet af stk. 1-5, herunder om omkostningsfordelingen mellem systembrugere og infrastrukturselskaber, om nægtelse af adgang, om infrastrukturselskabernes behandling af anmodninger og om Forsyningstilsynets behandling af klager over afslag.

102. I § 18, stk. 6, der bliver stk. 11, indsættes efter »nærmere regler om«: »tilslutning og adgang til systemet, herunder regler vedrørende rentabilitet, regler vedrørende«, »samt forhold omfattet af stk. 1-5« ændres til: », regler vedrørende forhold omfattet af stk. 1-10«, »nægtelse af adgang« ændres til: »afslag på anmodning om tilslutning eller adgang«, og efter »anmodninger« indsættes: », herunder frister herfor,«.

103. Efter § 18 indsættes:

»§ 18 a. Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributionsselskaber skal have adgang til andre transmissionsselskabers, transmissionssystemejeres, systemoperatørers og distributionsselskabers brintnet, hvis det er nødvendigt for, at de kan udøve deres hverv, herunder i forbindelse med grænseoverskridende transport af brint.

§ 19. Uanset § 18, stk. 1-7, kan distributionsselskaber afbryde forsyningen til systembrugere i dele af metangassystemet, forudsat at betingelserne i stk. 2 og regler udstedt i medfør af stk. 3 er opfyldt.

Stk. 2. Den planlagte afbrydelse af forsyningen skal vedrøre dele af metangassystemet, som er omfattet af en godkendt tilpasningsplan efter § 14, stk. 1, nr. 7.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om distributionsselskabernes afbrydelse af forsyningen til systembrugere, jf. stk. 1 og 2, herunder regler om myndighedsgodkendelse, regler om krav til distributionsselskabers afbrydelse af forsyningen, herunder krav om en rentabilitetsredegørelse, regler om beskyttelse af berørte systembrugere, regler om varsling, regler om høring og oplysning om alternative varmekilder, regler om tiltag målrettet sårbare gaskunder, regler om omstilling af aktiver og regler om klageadgang.«

§ 20. Priser, vilkår og betingelser for benyttelse af transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter efter § 18, der udbydes af transmissionsselskabet, transmissionssystemejeren, systemoperatøren og distributions- og LNG-selskabet, fastsættes af transmissions-, distributions- eller LNG-selskabet, jf. kapitel 7. Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions- og LNG-selskaber skal offentliggøre tariffer og betingelser for benyttelse af transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter efter § 18.

Stk. 2. Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions- og LNG-selskaber skal give ansøgere om benyttelse af transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter efter § 18 adgang til benyttelse af disse hurtigst muligt.

Stk. 3. Ved transport af gas gennem flere distributionssystemer med henblik på forsyning af en forbruger betales alene for transport svarende til tarifferne for transport i det distributionssystem, som forbrugeren er tilsluttet. Provenuet

104. § 20 ophæves.

fra transporten fordeles efter indbyrdes aftale mellem de distributionsselskaber, hvis distributionssystemer gassen transporteres igennem.

Stk. 4. Hvis der opstår tvist om fordelingen af provenuet, jf. stk. 3, kan et eller flere af de berørte distributionsselskaber indbringe tvisten for Forsyningstilsynet til afgørelse.

§ 20 a. Adgang til lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner udbydes af lager- og transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører ved forhandlet adgang, herunder ved auktion, baseret på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier. Bestemmelsen omfatter alle lagerfaciliteter i Danmark og al linepack og andre hjælpefunktioner i transmissionssystemet.

§ 20 a. Adgang til lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner udbydes af lager- og transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører ved forhandlet adgang,

herunder ved auktion, baseret på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier. Bestemmelsen omfatter alle lagerfaciliteter i Danmark og al linepack og andre hjælpefunktioner i transmissionssystemet.

Stk. 2-3. ---

§ 20 a. ---

Stk. 2. Lager- og transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører offentliggør engang om året deres kommercielle hovedvilkår for adgang til lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner. Inden fastsættelse af vilkårene høres de relevante systembrugere herom.

Stk. 3. ---

§ 20 a. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Forsyningstilsynet fører tilsyn med, at udbudsprocedurer og hovedvilkår for adgang til lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner er baseret på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier.

§ 22. Hvis et gasselskab får eller forventer at få alvorlige økonomiske og finansielle problemer på grund af sine mindsteaftageforpligtelser (take or pay-forpligtelser) i henhold til en eller flere kontrakter om køb af gas, kan det ansøge om en midlertidig undtagelse fra reglerne om adgang til systemet i § 18. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler herom.

105. I § 20 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »Adgang til lagerfaciliteter« til: »Adgang til brintterminaler, metangaslagerfaciliteter«, og efter »udbydes af« indsættes: »terminaloperatører og«.

106. I § 20 a, stk. 1, 2. pkt., ændres »lagerfaciliteter« til: »brintterminaler og metangaslagerfaciliteter«, og »i transmissionssystemet« ændres til: »til metangassystemet«.

107. I § 20 a, stk. 2, 1. pkt., ændres »Lager-« til: »Terminaloperatører og lager-«, »adgang til lagerfaciliteter« ændres til: »tilslutning og adgang til brintterminaler, metangaslagerfaciliteter«, og efter »hjelpefunktioner« indsættes: »til metangassystemet«.

108. I § 20 a, stk. 3, ændres »adgang til lagerfaciliteter« til: »tilslutning og adgang til brintterminaler, metangaslagerfaciliteter«, og efter »hjelpefunktioner« indsættes: »til metangassystemet«.

109. I § 20 a indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Forsyningstilsynet skal ved udøvelsen af sine beføjelser efter stk. 3 tage hensyn til resultaterne af de fælles og nationale risikovurderinger, der er foretaget i henhold til artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om foranstaltninger til opretholdelse af gasforsynings sikkerheden.«

110. § 22 ophæves.

§ 23. For at få adgang til systemet skal systembrugerne overholde

- 1) tekniske krav og standarder for tilslutning, herunder leveringskvalitet, og
- 2) vilkår og betingelser for benyttelse af systemet.

Stk. 2. ---

§ 28 a. Et selskab med bevilling til henholdsvis transmissionsvirksomhed, distributionsvirksomhed, lagervirksomhed og LNG-virksomhed kan alene udøve de aktiviteter, som ligger inden for bevillingen. Andre aktiviteter, som ligger uden for den pågældende bevilling, herunder andre bevilningspligtige aktiviteter, skal udøves i selvstændige selskaber medbegrænset ansvar.

§ 30 a. Energinet og denne virksomheds helejede datterselskaber i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet, der driver transmissionsvirksomhed eller opstrømsanlægsvirksomhed, samt selskaber, der driver transmissions-, LNG-eller lagervirksomhed efter bevilling, betaler halvårligt et beløb til Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet til dækning af omkostninger til tilsyn med selskaberne efter § 30, stk. 1.

Stk. 2-5. ---

§ 30 a. ---

Stk. 2. Energinet og denne virksomheds helejede datterselskaber i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet, der driver distributionsvirksomhed, samt selskaber, der driver distributionsvirksomhed efter bevilling, betaler halvårligt et beløb til Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet til dækning af omkostninger til tilsyn med selskaberne efter § 30, stk. 1.

Stk. 3-5. ---

§ 30 a. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Klima-, Energi- og Forsyningsministeren kan fastsætte regler om betaling og opkrævning af beløb til dækning af omkostningerne efter stk. 1 og 2.

§ 36 a. Priser, vilkår og betingelser for anvendelse af transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter fastsættes af transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions- og LNG-selskaber efter offentliggjorte metoder, som er godkendt af Forsyningstilsynet.

Stk. 2-4. ---

111. I § 23, *stk. 1*, ændres »For at få adgang til systemet« til: »For at få tilslutning og adgang til systemet«.

112. I § 28 a, *1. pkt.*, ændres »lagervirksomhed og LNG-virksomhed« til: »lager-, LNG- og brintterminalvirksomhed«.

113. I § 30 a, *stk. 1*, ændres »LNG- eller lagervirksomhed« til: »lager-, LNG- eller brintterminalvirksomhed«.

114. I § 30 a, *stk. 2*, udgår »Energinet og denne virksomheds helejede datterselskaber i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet, der driver distributionsvirksomhed, samt«, og »selskaber,« ændres til: »Selskaber«.

115. § 30 a, *stk. 3 og 4*, ophæves, og i stedet indsættes:
»Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om størrelsen på beløb efter stk. 1 og 2.«
Stk. 5 bliver herefter stk. 4.

116. I § 30 a, *stk. 5*, der bliver stk. 4, indsættes efter »stk. 1 og 2«: », herunder regler om beløbenes fordeling mellem selskaberne«.

117. § 36 a, *stk. 1*, affattes således:
»Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, brintlager- og LNG-selskaber, udarbejder metoder til at fastsætte tariffer, priser, vilkår og betingelser for tilslutning og adgang til metangastransmissionssystemer, metangasdistributionsystemer, brinttransmissionsnet og brintdistributionsnet samt LNG-terminaler, og brintlagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner til brintsystemet, efter § 18. Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributionsselskaber i metangassystemet og brintsystemet udarbejder metoder til

§ 37 a. ---*Stk. 2-3. ---*

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om beregning og justering af indtægtsrammen og om længden af reguleringsperioden, herunder regler om:

1) ---

2) Fastsættelse og justering af omkostningsrammen, herunder om fremadrettede omkostninger, opgjort i henhold til planer for det fremtidige behov for distributionskapacitet, jf. § 14, stk. 1, nr. 5, og om frist for ansøgning om justering og konsekvens af fristoverskridelse.

Stk. 5-7. ---

§ 40. Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions og LNG-selskaber med bevilling, jf. §§ 10, og Energinet eller denne virksomheds helejede dattervirksomheder, der varetager distributionsvirksomhed, skal til Forsyningstilsynet anmelde

Stk. 2-4. ---

§ 40. Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions og LNG-selskaber med bevilling, jf. §§ 10, og Energinet eller denne virksomheds helejede dattervirksomheder, der varetager distributionsvirksomhed, skal til Forsyningstilsynet anmelde

1) de metoder, der anvendes til at beregne eller fastsætte betingelser og vilkår for adgang til transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter, herunder tariffer,

2-5) ---

Stk. 2-4. ---

§ 40. Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions og LNG-selskaber med

at fastsætte tariffer, priser, vilkår og betingelser for balanceringsydelse. Metoderne efter 1. og 2. pkt. skal anmeldes til Forsyningstilsynet med henblik på godkendelse, jf. § 40, stk. 1, nr. 1 og 2. Selskaberne nævnt i 1. og 2. pkt. skal offentliggøre godkendte metoder og procedurer, samt tariffer, priser, vilkår og betingelser som selskaberne fastsætter på baggrund heraf, jf. § 40, stk. 1, nr. 1-5.«

118. I § 37 a, stk. 4, nr. 2, ændres »nr. 5« til: »nr. 6 og 7«.

119. I § 37 a indsættes som *stk. 8*:

»*Stk. 8.* Forsyningstilsynet udarbejder retningslinjer for en strukturel tilgang til afskrivning af aktiver, som tages ud af brug, inden aktivets oprindelige livscyklus i forbindelse med planlagt nedlukning af dele af metangassystemet, jf. stk. 4, nr. 2, og § 14, stk. 1, nr. 7.«

120. I § 40, *stk. 1*, indsættes efter »LNG-selskaber«: »samt lagerselskaber i brintsystemet«, og »eller denne virksomheds helejede dattervirksomheder, der varetager distributionsvirksomhed,« udgår.

121. I § 40, *stk. 1, nr. 1*, ændres »beregne eller fastsætte betingelser og vilkår for adgang« til: »fastsætte tariffer, priser, vilkår og betingelser for tilslutning og adgang«, og »transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter, herunder tariffer« ændres til: »metangastransmissions- og distributionssystemer og LNG-terminaler samt brintransmissions- og distributionsnet, brintlagerfaciliteter, og når det er teknisk og økonomisk nødvendigt for at sikre effektiv adgang til brintsystemet for forsyning af kunder, adgang til linepack og hjælpefunktioner til brintsystemet, med henblik på godkendelse,«.

122. I § 40, *stk. 1*, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:

»2) de metoder, der anvendes til at fastsætte tariffer, priser, vilkår og betingelser for transmissions- og distributions-selskabernes balanceringsydelse i metangas- og brintsystemet, med henblik på godkendelse,«.

Nr. 2 bliver herefter nr. 3.

bevilling, jf. §§ 10, og Energinet eller denne virksomheds helejede dattervirksomheder, der varetager distributionsvirksomhed, skal til Forsyningstilsynet anmelde

1) ---

2) priser, tariffer og betingelser for transmissions-, distributions- og LNG-ydelserne og grundlaget for fastsættelsen af disse, herunder leveringsaftaler efter Forsyningstilsynets nærmere bestemmelse,

3-5) ---

Stk. 2-4. ---

§ 40. Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions og LNG-selskaber med bevilling, jf. §§ 10, og Energinet eller denne virksomheds helejede dattervirksomheder, der varetager distributionsvirksomhed, skal til Forsyningstilsynet anmelde

1-3) ---

4) opgørelse af indskudskapital,

5) ---

Stk. 2-4. ---

§ 41. Hvis Forsyningstilsynet finder, at priser, vilkår og betingelser må anses for at være i strid med bestemmelserne i denne lov, kan tilsynet give påbud om ændring af priser, vilkår og betingelser.

Stk. 2. ---

123. I § 40, stk. 1, nr. 2, der bliver nr. 3, ændres »tariffer og betingelser« til: »tariffer, vilkår og betingelser«, og »distributions- og« ændres til: »og distributionsydelserne samt«.

124. I § 40, stk. 1, indsættes efter nr. 2, der bliver nr. 3, som nye numre:

»4) procedurer for ikkediskriminerende tilslutning af produktionsanlæg for vedvarende gas og kulstoffattig gas til metangastransmissions- og distributionssystemet i overensstemmelse med de kapaciteter, der er identificeret i en udviklingsplan, jf. § 12, stk. 1, nr. 7, med henblik på godkendelse og offentliggørelse,

5) procedurer for ikkediskriminerende tilslutning af metangas- og brintlagerfaciliteter, LNG-og brintterminaler og industrielle kunder til metangastransmissionssystemet og brintransmissionsnettet, med henblik på godkendelse og offentliggørelse,«.

Nr. 3-5 bliver herefter nr. 6-8.

125. I § 40, stk. 1, nr. 4, der bliver nr. 7, ændres »indskudskapital,« til: »indskudskapital og«.

126. I § 41 indsættes som *stk. 3* og *4*:

»*Stk. 3.* I tilfælde af forsinkelser ved fastsættelse af tariffer kan Forsyningstilsynet træffe en midlertidig afgørelse om godkendelse af metode til brug for tariffastsættelse. Forsyningstilsynet kan træffe afgørelse om passende kompensationsforanstaltninger, hvis de endelige metoder og tariffer afviger fra de midlertidige metoder og tariffer.

Stk. 4. Forsyningstilsynet kan ændre en afgørelse truffet efter stk. 3, når de bevillingspligtige selskaber eller Energinet efterfølgende fremlægger de krævede oplysninger. Ved ændring efter 1. pkt. kan der for perioden fra den midlertidige afgørelse blev truffet til tidspunktet for den nye afgørelse alene ske efterregulering af priser og betingelser, hvis efterreguleringen er til gunst for tredjemand.«

§ 41 a. ---

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om Forsyningstilsynets opgaver efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet.

§ 42 b. Forsyningstilsynet offentliggør sine afgørelser truffet i henhold til regler i denne lov eller regler udstedt i henhold til loven på tilsynets hjemmeside. Offentliggørelsen kan omfatte navnet på det selskab, som er adressat for afgørelsen, når dette skønnes at være af almen interesse for offentligheden. Offentliggørelse af selskabets navn kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for selskabet.

Stk. 2. ---

§ 42 d. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Forsyningstilsynet kan fastsætte nærmere regler om gasleverandørernes indberetninger til prisportalen efter § 39 a, stk. 2.

§ 44. Omkostninger, som er forbundet med Forsyningstilsynets drift og opgavevaretagelse efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven eller efter bestemmelser indeholdt i eller udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene, betales af de selskaber, som Forsyningstilsynet fører tilsyn med efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven eller efter bestemmelser indeholdt i eller udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene.

Stk. 2-4. ---

§ 45 b. Gasleverandører skal sørge for, at relevante data om alle transaktioner vedrørende kontrakter med engroskunder, transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører og lager- og LNG-selskaber om levering af gas er til rådighed for Forsyningstilsynet, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og Europa-Kommissionen i mindst 5 år med henblik på opfyldelsen af deres opgaver.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. Forsyningstilsynet kan træffe afgørelse om, at dele af de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, stilles til rådighed for andre markedsdeltagere. Forsyningstilsynet skal sikre, at der i den forbindelse ikke sker videregivelse af kommercielt følsomme oplysninger om individuelle markedsdeltagere eller individuelle transaktioner.

Stk. 4. Stk. 3 gælder ikke oplysninger om finansielle instrumenter omfattet af værdipapirhandelsloven.

127. I § 41 a, stk. 2, ændres »efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet« til: »efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint eller netregler og retningslinjer udstedt i medfør af denne forordning«.

128. § 42 b, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Forsyningstilsynet offentliggør på sin hjemmeside de afgørelser, som tilsynet træffer i medfør af denne lov eller bekendtgørelser udstedt i medfør heraf, samt de afgørelser, som tilsynet træffer i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint eller netregler og retningslinjer udstedt i medfør af denne forordning.«

129. I § 42 d, stk. 4, indsættes efter »stk. 2«: », samt regler for certificeringskriterier og tilsyn vedrørende prisportalen i tilfælde af salg, jf. stk. 3«.

130. To steder i § 44, stk. 1, ændres »Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet« til: »Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint«.

131. § 45 b, affattes således:

»§ 45 b. Gasleverandører skal sørge for, at relevante data om alle transaktioner vedrørende kontrakter med engroskunder, transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører og lager- og LNG-selskaber om levering af gas er til rådighed for Forsyningstilsynet, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og Europa-Kommissionen i mindst 5 år med henblik på opfyldelsen af deres opgaver.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ligeledes for gasleverandørers transaktioner vedrørende metangas- og brintderivater med engroskunder og transmissionsselskaber såvel som lager- og terminalsselskaber. Disse data omfatter nærmere oplysninger om de relevante transaktioner, såsom varighed, regler om levering og afregning, mængde, datoer og tidspunkter for udførelse og transaktionspriser samt midler til at identificere den pågældende engroskunde såvel som nærmere detaljer om alle uafregnede metangas- og brintforsyningskontrakter og metangas- og brintderivater.

§ 47. ---

Stk. 2. Gasselskaber skal i deres interne regnskabsføring med henblik på at undgå forskelsbehandling, krydssubsidiering og konkurrenceforvridning

1-2) ---

3) specificere indtægter fra ejerskab af transmissionssystemer og distributionssystemer og

4) ---

Stk. 3-6 ---

§ 47 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren og Forsyningstilsynet kan påbyde, at forhold, der strider mod loven, mod regler eller afgørelser i henhold til loven eller mod Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet, bringes i orden straks eller inden en nærmere angiven frist.

Stk. 2. ---

§ 49. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

1) ---

2) etablerer transmissionssystemer, distributionssystemer, LNG-faciliteter eller direkte ledninger efter §§ 13, 14 a, 16 og 17 uden tilladelse,

3-8) ---

Stk. 2-3. ---

§ 49. ---

Stk. 2. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet eller i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om foranstaltninger til opretholdelse af gasforsyningssikkerheden.

Stk. 3. ---

§ 51. Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af klima-, energi- og forsyningsministeren eller af Forsyningstilsynet efter denne lov eller regler udstedt i henhold til loven. Med de indskrænkninger, der følger af Europa-Kommissionens beføjelser, behandler Energiklagenævnet klager over afgørelser truffet af klima-, energi- og forsyningsministeren eller Forsyningstilsynet efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet. Energiklagenævnet behandler ligeledes klager over afgørelser truffet af Forsyningstilsynet

Stk. 3. Forsyningstilsynet kan træffe afgørelse om, at dele af de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, stilles til rådighed for andre markedsdeltagere. Forsyningstilsynet skal sikre, at der i den forbindelse ikke sker videregivelse af kommercielt følsomme oplysninger om individuelle markedsdeltagere eller individuelle transaktioner.

Stk. 4. Stk. 3 gælder ikke oplysninger om finansielle instrumenter omfattet af værdipapirhandelsloven.

132. I § 47, stk. 2, nr. 3, ændres »transmissionssystemer og distributionssystemer« til: »metangastransmissionssystemer, brinttransmissionsnet, metangasdistributionssystemer og brintdistributionsnet«.

133. § 47 b affattes således:

»47 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren og Forsyningstilsynet kan påbyde, at forhold, der strider mod loven eller mod regler udstedt i medfør af denne lov eller mod Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint, eller afgørelser truffet i henhold til de nævnte regler, bringes i orden straks eller inden en nærmere angiven frist.«

134. I § 49, stk. 1, nr. 2, ændres »distributions-, transmissions-,« til: »metangastransmissionssystemer, brinttransmissionsnet, metangasdistributionssystemer, brintdistributionsnet«, »LNG-faciliteter« ændres til: »LNG- og brintterminaler«, og »14 a« ændres til: »14 a, 15 a«.

135. I § 49, stk. 2, ændres »Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet« til: »Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint«.

136. § 51, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»Med de indskrænkninger, der følger af Europa-Kommissionens beføjelser, behandler Energiklagenævnet klager over afgørelser truffet af klima-, energi- og forsyningsministeren eller Forsyningstilsynet efter bestemmelser indeholdt i eller udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint.«

efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergi markederne.

Stk. 2-5. ---

§ 51. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Forsyningstilsynets afgørelser om certificering, jf. §§ 10 c og 10 d, kan ikke indbringes for Energiklagenævnet. Dette gælder dog ikke afgørelser, som Forsyningstilsynet træffer i en certificeringsprocedure indledt efter § 10 c, stk. 4, og hvor Forsyningstilsynet afslår certificeringen.

Stk. 4-5. ---

§ 55. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Til etablering og drift af de nødvendige tilslutninger af systembrugere til distributionssystemerne eller transmissionssystemet, jf. § 18, stk. 1, kan klima-, energi- og forsyningsministeren for tilslutning til transmissionssystemet eller kommunalbestyrelsen for tilslutning til distributionssystemet, når almenvellet kræver det, tillade, at der iværksættes ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Stk. 5-6. ---

§ 55. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Ekspropriation i henhold til stk. 1, 2 og 3 finder sted efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Stk. 6. ---

§ 55. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Ved ekspropriation for tilslutninger til distributionssystemet efter stk. 4 finder reglerne i kapitel 3 i lov om varmforsyning anvendelse. Ved ekspropriation for tilslutninger til transmissionssystemet efter stk. 4 finder reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom anvendelse.

§ 7. ---

137. § 51, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Forsyningstilsynets afgørelser om certificering, jf. §§ 10 c og 10 d, kan alene indbringes for Energiklagenævnet, hvis Forsyningstilsynet afslår certificeringen.«

138. I § 55 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Til gennemførelse af en planlagt nedlukning af dele af metangassystemet i henhold til § 19 kan klima-, energi- og forsyningsministeren, når almenvellet kræver det, tillade, at der iværksættes ekspropriation af fast ejendom og den beskyttede rettighed, som knytter sig til retten til systemadgang i henhold til § 18, stk. 1.«

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7.

139. I § 55, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »distributionssystemerne eller transmissionssystemet« til: »metangas- eller brintsystemet«.

140. I § 55, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »stk. 1, 2 og 3« til: »stk. 1, 2, 3 og 4«.

141. I § 55, stk. 6, 1. og 2. pkt., der bliver stk. 7, 1. og 2. pkt., ændres »stk. 4« til: »stk. 5«.

§ 2

I lov nr. 466 af 18. maj 2011 om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om varmforsyning, lov om Energinet.dk og lov om fremme af vedvarende energi (Gennemførelse af el og gasdirektiverne mv.), foretages følgende ændring:

Stk. 2. Klima- og energiministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 84 b, stk. 2, i lov om elforsyning, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 27, og § 45 b, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 27.

Stk. 3-8. ---

1. I § 7, *stk. 2*, udgår », og § 45 b, stk. 2, i lov om naturgasforsyning som affattet ved denne lovs § 2, nr. 26«.